

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RedGalia

BİR ORGAZM MASALI

Orgazm candır!

*Doğru ya da yanlış orgazm yoktur;
sadece orgazm vardır.*

RedGalia

BİR ORGAZM MASALI

LIFECYCLE, Copyright © 2016, RedGalia. Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim, şema/tablo ve metinler Lifecycle Yayınları'ndan izin alınmadan fotokopi dâhil, optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Bir Orgazm Masalı

RedGalia

Genel Yayın Yönetmeni: Sevgi Emre

Editör: Ahmet Seyrek

Kapak Tasarım: İzzet Çetin

Sayfa Tasarım: Meral Gök

1. Baskı: İstanbul, Ocak, 2016

ISBN: 978-605-9296-06-9

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaası

Sertifika No: 11946

Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: 0212 612 95 59

Lifecycle Yayıncılık

Sertifika No: 32808

Hamidiye sokak No: 10 D: 3

Gayrettepe-Balmumcu / İSTANBUL

Tel: 0212 419 35 29

www.lifecycleyayinlari.com/ info@lifecycleyayinlari.com

İçindekiler

Önsöz	9
İlk Tecrübe.....	11
Boyut Değil İşlev.....	17
Erken Öten Kuşun.....	23
Şeytanın Bacağını Kıran Bedevi	29
Bekâret Makamı... ..	39
Bir Kadının Doğuşu.....	45
4 U Kuralı.....	53
Benlik Algısı	61
Erkek Egosu	71
Heyecan Dünyası	77
Kadınlık Piyangosu	85
Bekâret Nefreti (Başlangıç).....	91
Edvard.....	97
Yeni Başlangıç.....	103
Oral Mahrumları	111
Squirt Efsanesi!.....	117
Pozisyon Problemi	123
G Noktası.....	127
Hayırlı Kısmet Rüyası	135
“Pıtı” ile “Pipi’nin” Hikâyesi	141
Gerçeğin Bilmem Kaç Tonu	149
Karanlıkta Sevişenler	155
Porno Yanılgısı	161
Sanal Tatminkârları	169
Sevgili Dedğin... ..	177
Yarım Kalan Hikâye	181
Oyuncak Hikâyesi	191

Grup Seks.....	199
Spor Zamanı	205
Taocu Sevişmek.....	213
Bir Başkadır Yurdum Kadını	219
Orgazm Candır!	223

*Olur mu olmaz mı derken;
“yardır” diyerek yazmamı destekleyen
editörüm Ahmet Seyrek’e;
benden daha çok heyecan yapan,
her türlü kaprisimi çeken
sevgili yayıncım Sevgi Emre’ye;
“Hadi, hadi” diye sürekli başımın etini yiyen
canım arkadaşlarım Diana, Tanya ve Sevda’ya;
her yazıdan sonra destek mesajlarını
eksik etmeyen hemcinslerime;
okuyanlara, paylaşanlara, beni yüreğine
basan tüm annelere...*

Önsöz

Bir Orgazm Masalı, dünyadaki binlerce masaldan sadece biri... Sevişmenin ve özellikle kadını sevebilmenin birkaç santimlik ego ile delik doldurmak değil de yetenek olduğunu anlatan bir masal.

Gerçekten hissederek, arzu ederek, su gibi akıp giderek sevişmek isteyenlerin masalı. Kadının bedenini arayışıdır bu masal...

J. D. Salinger'in de dediği gibi: "Kadın bedeni keman gibidir, hakkını vermek için iyi bir müzisyen olmak gerekir. Sevmek adamlık ister sevişmek ise yetenek!"

İlk Tecrübe...

İlk cinselliğimi yaşadığımda 22 yaşındaydım, etrafımdaki kız arkadaşlarımdan hiçbirinin bakire olmaması beni gaza getirmişti. Sadece adını hatırlıyorum: "Tansu." Ortak bir arkadaş grubunda tanışmıştık, pek kayda değer olmamasına karşın kibar bir adamdı. Kendince küçük jestler yapmayı severdi. Tanışmamızın üçüncü günü baş başa çıktığımız yemekte centilmence sandalyemi oturmam için çekmesi esnasında "Bu gece olacak" diye kararımı vermiştim.

Bu kararı vermemdeki diğer etken de ertesi günü Ankara'dan İstanbul'a taşınıyor olmamdı. Belki de etrafımdaki bütün ilişkilerin bir şekilde bitiyor olmasıydı sebep; bir daha görmeyeceğim, görmek istemediğim bir adamla ilki yaşamak. Annemin senelerce babamın asistanıyla kaçmasından sonra arkasında "Saçımı süpürge ettim" diye söylenmesinin bile etkisi vardır. Sebep bu ağır yükü kimseye yüklememek, istemeden de olsa bitme ihtimali olan ilişkilerimin ardından hayatıma dokunanları iyi hatırlayabilmektir.

Planladığım gibi yemekten sonra beceriksizce yapabildiğim cilvelerle soluğu Tansu'nun evinde almıştık. Elimin ayağımın nasıl birbirine dolandığını uzun zaman aklımdan çıkartamamıştım. Şimdilerde silik ve boş bir anıdan ibaret de olsa insanların ilklerini unutmaları mümkün değil hesabı benimki.

Sağda solda denk geldikçe okurum, daha sonrasında birçok kız arkadaşım ile konuştuğumda ilklerin hep rezil ve boktan olduğunu öğrendim. Benimki de boktandı, hatta hayatımın geri kalanında bir daha seks yapmasam da olur diye düşündüğümü bile hatırlıyorum.

Şimdilerde bütün genç kızlara cinselliğin ne demek olduğunu 30'lu yaşlarımda anladığımı söylüyorum, aman bir an önce heyecana kapılıp çiftleşeceğim diye yırtınmanın âlemi yok aklınızda bulunsun diyorum. Hele ki otuzlarında beden eşinizi bulduysanız işte cinsellik o zaman başlıyor. Neyse oraya da geleceğiz; şimdi sıra ilk tecrübede.

Yine çoğu kadının kokuya önem verdiğini biliyorum, ne-dense koku beni en çok tahrik eden unsurlardan biri. Yiyeceğim yemeği bile kokusuna göre seçerim; bu bana hâlâ ilkel ve evrim geçirmeye devam eden bir tür olduğumuzu hatırlatır.

Tansu'nun evine girdiğimizde yaşamıştık ilk yakınlaşmayı, koltukta beni öptüğü ana kadar sadece cilve ve el ele tutuşmakla yetinmişti garibim.

Otuzlarının ortasında'ydı ve benim güvendiğim tek şey buydu: Tecrübeli oluşu.

Gözümde çizdiği profile göre birçok kadınla birlikte olmuş ve kendinden oldukça emin bir erkekti. Yaptığı jestler ve centil-mence yaklaşması da hiç canımı yakmayacağının göstergesiydi...

Koltuktaki öpüşmemiz benim için hayal kırıklığıydı sürekli dilini ağzıma sokmaya çalışması, öpüşmemizin bir ahenk içinde olmaması yüzünden vazgeçmeme ramak kalmıştı. Son anda boynumdan öpmeye başlayarak durumu kurtarmış ve bundan sonrası iyi olacak diye düşünmeme vesile olmuştu.

Koltukta rahatsız oluşumuz sebebiyle daha fazla ileriye gitmeden yatak odasına geçişimizi, bacaklarımın korkudan titremesini, midemin heyecandan bulanmasını unutmam da epey zaman almıştı. Hele soyunmaya başlamadan ayakta bana

sarılip kokusunu aldığımdaki mide bulantısı gecenin en berbat kısmıydı. O gecenin kâbusu kokuya bağlıydı sanki. Uzun bir süre nerede mide bulandırıcı bir koku duysam hep o geceyi hatırladım.

Ön sevişme denilen şey zaten Tansu'nun nazarında henüz keşfedilmemişti. Acelece çıkardığı kıyafetlerimi sağa sola savurması dışarıdan bakılınca tutkulu bir film sahnesi gibi görünse de bende ne tutkudan ne de istekten eser vardı. Bir yanımda liler gibi oradan kaçmak istiyor, öbür yanımsa otur, işi bitir ve kurtul diyordu. Elbette otur işi ve bitir diyen yanıma dinledim.

Hareketsizce uzandığım yatakta hiç zevk almadığım halde karşımdaki erkeğin bana dokunmasına gururu incinmesin diye tepki vermeye çalıştım. Öğretilen buydu ya: "Erkeğin egosunu tatmin etmek." Boyutundan ziyade penis sahibi olması bile bir lütuftu; en önem verdikleri şeyse performansları. Ve neredeyse hiçbir Türk kadını karşılarındaki erkeğe performansı için kötü bir şey diyemezdi. Ya dayağı yerdı ya da terk edilip aldatılırdı.

Tepki vermeye çalışmam da öyle akılda canlanan kıvranmalar filan değildi; inleme sesleri çıkartıyordum. Sebebini bilmeden saçma bir şekilde o anlarda korkum baskın çıkmasaydı muhtemelen gülmekten karşı tarafın cinsel hayatını bitirirdim. Oysa ben seneler sonra zevkimi sessizce yaşamayı tercih ettiğimi geç de olsa fark etmiştim.

Aldığım zevki sesim değil bedenim zaten gösteriyordu...

Ayrıca beden eşinizin bedeninizi iyi okuyabilmesi duyacağı seslerin hiçbir anlamının olmadığını ortaya koyacaktır...

Ön sevişmenin ve kayganlığın ne denli önemli olduğunu öğrenmem de o gece oldu. Muhtemelen beceriksizce ve yapay olduğu belli olan inlemelerim sonucunda partnerim bu işi bir an önce bitirmesi gerektiği hissine kapılmıştı ya da arzusu baskın gelmişti bilmiyorum.

Sanki üstümde abanıp içime girmemişti, o ana kadar olan tüm dünyamı tüm hayatımı ikiye yarmıştı. Kitaplara konu olan ölmeden önce hayatın film şeridi gibi gözlerin önünden geçmesi anını ben işte o zaman yaşadım.

Üzerimde tepindiği iki dakika bana iki yıl gibi gelmişti. Pişkin bir şekilde vazifesini bitirmiş erkek edasıyla yanıma uzanıp “Eee nasıldı?” diye sorması da cabasıydı. Yüzünün ortasına bir yumruk yapıştırmamak için epey zor tutmuştum kendimi. O gece yatakta o iç kaldıran kokunun ortasında bir devri kapatmıştım. Canımın acısının yanında içten içe neyse geçti gitti, bir daha olmayacak diye kendimi avutuyordum. Götünü deviren erkek modelini de ilk orada gördüm. “Eee nasıldı?” sorusuna bir cevap alamayan erkek bir süre sonra uyumuştı. O filmlerdeki sarılıp teselli etmeler, hoş koklaşmalar, sabah sarılarak uyanmalar... Ama onlar zaten hayaldi, bu yemeye karar verdiğim bokun başka bir şekilde kokması zaten beklenemezdi.

Tansu’nun horlamaya başlaması ne kadar sürdü hatırlamıyorum, ben sabahın ilk ışıklarına kadar gözümü bile kırpmamıştım. Hem çektiğim acıdan, hem de başlayacağım yeni hayatın bilinmezliğinden...

Hiç ses etmeden evden çıkışım, garaja gidip emanete bıraktığım bavulları alışım ve kendimi otobüse atmam bir olmuştu. Her an arkamdan gelip beni yakalayacakmış gibi bir hisse kapılmış ve bu histen Ankara sınırlarından çıkana kadar kurtulamamıştım.

İstanbul’a geldiğimde iki bavulum, yoğun miktarda kanamam, bir de bir hafta geçmeyecek olan kas ağrılarım vardı. Kanamamın bir hafta sürmesi işin tuzu biberi olmuştu, gittiğim doktordan öğrendiğim kadarıyla zorlama ve yetersiz kayganlık sebebiyle vajina yırtığı oluşmuştu ve dört dikiş atılmıştı.

Çizdiği profilde uçana kaçana atlayan tecrübeli beyimizin aslında hiçbir şey bilmediğini bir kez daha öğrendim. “Havla-

yan köpek ısırılmaz” sözünün doğruluğuna da o günden sonra birçok kez şahit oldum.

Sonrasında dediğim gibi o lanet koku burnumdan uzun süre gitmedi. Birkaç ortak arkadaşım ile telefonda görüştüğümde beni sorduğunu, hatta “Bekâretini aldım gelsin isterse evlenelim” dediğini duydum.

Her duyduğumda tüylerim diken diken oldu ve daha çok tiksindim. Bana hayatımın en kötü kâbusunu yaşatanla bir ömür geçirmek korku filmlerine konu olurdu benim için.

İlerleyen yıllarda bu tecrübemi birkaç erkek arkadaşım ile paylaştığımı hatırlıyorum.

Sonuç mu? “Havlayan köpek ısırılmaz” hesabıydı hepsi.

Dedim ya hiç filmlerdeki gibi değildi ilkim, konuştuğum birçok kız arkadaşımın da öyle.

İyi ki yoluma devam etmişim diyorum şimdilerde, saçma bir karar verip ömrümü erkeğin egosunu tatmin etmek için orgazm taklitleriyle de geçirebilirdim.

Ama dedim ya “beden eşi.” Öyle ruh eşi, elektrik alma filan gibi saçma arabesk tanımlamalar gelmesin aklınıza.

Beden eşi, her iki bedendeki milyarlarca hücrenin, her birinin birbirini arzulaması ve birleşmeyi istemesidir.

Son söz...

- 1- Kadınların cinsel istekleri vardır!
- 2- Duyduğum kadarıyla ilk ilişkide kadınların % 80’i acı çeker.
- 3- Çekmiyorum diyen de erkeğini üstün göstermek için yalan söyler!
- 4- Kadınların % 80’i orgazm fukarasıdır!

- 5- Çok sevişmekle orospu olunmaz, ayrıca o bir meslektir! Etrafta böbürlenene birçok erkeğin ilk tecrübesini bu kadınlarla yaşayıp bunu hakaret olarak kullanmaları ayrıca zavallılıktır!
- 6- Ve orgazm candır!

Boyut Değil İşlev

Mastürbasyonu on sekiz yaşımda keşfetmiştim. Evdeki herkesin uyumasını heyecanla beklediğim zamanları hatırlarım. Herkesten önce yatıp birilerinin odama girme ihtimalini ortadan kaldırmak için beklerdim. Sonra yatağıma çekildiğimde parmak ucumun klitorisime her dokunuşundaki kontrol edilemez zevkin tadını çıkartırdım.

İlk zamanlar elektrik çarpar gibiydi, zamanla ufaktan kontrol etmeye başlamıştım. Ve ilk ilişki kâbusundan sonra uzun bir süre ben ve parmaklarım gayet mutluyduk.

Olayın üzerinden aylar geçmiş, İstanbul'daki ev arkadaşım sık sık ilk ilişkiden sonra uzun süre seks yapmayanların tekrar kaynayıp bakire olduklarıyla ilgili yarı şaka şehir efsaneleri anlatıyordu.

Korkuyu yenmenin tek çözümü üstüne gitmekti; hep öyle denirdi çok bilenler tarafından.

Ben de üzerine gitmeye karar verdim.

Sürekli gittiğimiz bir mekân vardı ve orada çalışan Birol adında benden beş yaş büyük bir barmen. İlk tanıştığımızdan itibaren oldukça cana yakın ve samimi davranıyordu. Birkaç kez ortak arkadaşlarım benden hoşlandığını dile getirmişlerdi ama hiç orali olmamıştım. Fakat dışarı çıktığımızda bütün hatunların erkek arkadaşlarının olması ya da hafta sonu organizasyonla-

rına erkek arkadaşım olmadığından birilerinin kumrular gibi cilveleşmesini seyretmek zorunda kalmam oldukça tatsız bir durumdu.

Üstelik hoş da bir hatundum; genç, alımlı dikkat çekici, bazen kulağıma arkamdan edilen sözler çalınırdı, “frijit” olduğum gibi şeyler.

Bir cumartesi gecesiydi, bütün cesaretimi toplamış ve Birol’a yakınlaşmayı kafaya takmıştım. Oldukça kalabalık bir geceydi. Herifi göz hapsine almıştım; sık sık göz göze geliyor ve gülüşüyorduk. Bara toplanmış yordakçı hatunları görmezden geliyor ve devamlı değişik kokteylleri denemem için değişik kadehler uzatıyordu.

O kadar içkinin üzerine hem hormonlarım, hem bilinçaltım, hem de ben oldukça hazırдық. Mekân kapanmak üzereydi, bara birlikte geldiğim arkadaşlarım başka bir yere geçeceklerdi ve hep birlikte gitmemiz konusunda ısrar ediyorlardı. Kaşla göz arasında Birol’a gideceğimiz mekânın ismini verdim ve kızlarla oradan ayrıldık.

Etrafta herkes kafayı bulmuş deliler gibi dans ederken ben heyecanla gözlerimi kapıya dikmiş esas oğlanı bekliyordum. Bir türlü gelmek bilmiyordu ve gelmedi de...

Cinsel hayata yol alma projesi elimde patlamıştı. Hayal kırıklığımı tarif etmem mümkün değildi. Birkaç gün surat as-tıktan sonra yoluma tekrar devam etme kararı aldığımda internetten Okan’la tanışmıştım. Kaderin cilvesine bakın ki kendisi Ankara’da yaşıyordu.

Birol’dan bir daha haber almadım, zaten çalıştığı mekâna bir daha adım da atmadım. Yepyeni dünyaların keşfi için Okan’a el uzatmıştım bile.

Birkaç aylık yazışmadan sonra gönlümün tüm kıvrımlarına hitap ettiğine karar verdim; yüz yüze görüşmenin zamanı gel-

mişti. Ev arkadaşşıma ailemi ziyarete gittiğimi söyledim; onca başarısızlıktan sonra bir daha dalga geçmelerini kaldıramazdım.

Tüm şahaneliğini takınıp beni bekliyordu otogarda. Kibarca hoş geldin beş gittinden sonra oturup yemek yemeyi teklif etti. Gözünü kırpmasından bile etkilenmişim. Üniversitede asistanlık yapıyordu, anlamadığım bir konuda hazırladığı makaleleri anlattı. Dikkat edebildiğim tek şey dudaklarının muhteşemliği ve muhtemelen akşama olacaklara kendimi hazırlama önceliğimdi.

Bütün gün gezdik, en güzel günlerden birini yaşamıştık, vakit eve gitme vaktiydi. Yaşanacakları gözümde canlandırmaya çalışıyordum. Ön hazırlığımı tamamlamak üzereydim, bu gece çok ama çok güzel bir gece olacaktı.

İki kişilik koltukta yan yana epey bira ve saçma birkaç filmden sonra öpüşmekten öteye gidemeyişimiz ve benim “Lanet olsun kokuyor muyum acaba” diye vesveseye boğulup ikide bir banyoya kontrol etmeye gidişim hâlâ aklımda.

Herif bir türlü ileriye gitmiyordu, ben de saf gibi “Muhtemelen zaman ihtiyacı var” diye düşünmeye başlamıştım.

Ankara’da planladığım kalma süresi tam bir haftaydı.

“Bugün olmazsa yarın” diyordum kendime misafir odasında bana hazırlanan yatağa başımı koyduğumda. Bir yandan da “Aferim hemen üzerime atlamadı” diye düşünüyordum.

Ertesi gün de beklediğim hiçbir şey gerçekleşmemişti, geceyi yine misafir odasında tek başına uzandığım yatakta bitirmiştım. Üçüncü gün iki kişilik koltuğun tüm desenlerini ezberlemiştim ve sarı yeşil renkleri midemi bulandırmaya başlamıştı. Sessiz kalışımı sıkılmışlığıma bağlayan Okan beni gezintiye çıkarmış ve Ankara’da daha önce defalarca gördüğüm yerlere “Aaaa ne güzelmiş” diye numara yapmaktan fenalık gelmişti.

Akşam yine bir şey olmadı, sonuca ulaşana kadarki olan sınıra geliniyor ve her seferinde herif kaçıyordu. “Muhtemelen gay” diye karar vermişim.

Dördüncü gün isyan bayrağını çektiğimde “Kokuyor muyum? Çirkin miyim? Madem öyle niye öpüşüyorsun?” diye saçmaladığımda herif korkmuştu.

Bana nasıl anlatacağını, anlatmanın uygun yolu olmadığını ama benden çok hoşlandığını, görmem gerekeni gördükten sonra onunla görüşmek istemezsem anlayışla karşılayacağını söylediğinde yine iki kişilik bok rengi koltukta karşılıklı oturuyorduk.

Ne göstereceği ya da neyi görmem gerektiğiyle ilgili bir fikrim yoktu; bir ara aklımdan “Hermaphrodite” olduğu bile geçmişti.

Bana sıkıca sarılıp yatak odasına geçmeden önce daha önceki ilişkilerinin de hep bitiş sebebinin bu durum olduğunu söyledi.

O noktada meraktan ölmek üzere değil, korkudan kaçmak üzereydim.

Bacaklarım titreyerek yatak odasına adım attığımızda bana kendimi ona bırakmam gerektiğini söyledi. Ve yine istemediğim hiçbir şeyin olmayacağıyla ilgili söz verdi.

Çırılçıplak yatağa uzandığımda hayatımda ilk defa gerçek anlamda uyarılmanın ne demek olduğunu yaşadım.

Beynim karıncalanmaya başladığında hayatımdaki bana yapılan ilk oral seksi yaşıyordum ve içimden “Evet, evet sonsuza kadar yapabilirsin evet” diye sayıklıyordum.

Herif dudaklarını, ellerini, dilini o kadar iyi kullanıyordu ki muhtemelen evrimini sırf bu cinsellik için tamamlamış olması gerekiyordu.

Olayın sarhoşluğuyla bencillik yaptığımı zar zor karar verdim; ilgi sırası bana geliyordu. Öyle ya bu işler karşılıklıydı gözümüzü kapatıp bir erkeğe bencillik yapamazdık.

Elimle cinsel organını bulmaya çalıştığımda elimi tutmuştu.

Ben çırılçıplak olmama rağmen o henüz üstünü çıkartmamıştı.

Başını kaldırıp yüzüme dokunduğunu hatırlıyorum, yüzünde üzgün bir ifade vardı. Sonra yavaşça doğrulup üstündekileri çıkartmaya başladı.

Sadece bana yaramış olan ön sevişmeden sonra tamamıyla hazırdım ve bu akşamdan sonra cinsel hayatımın ivme kazanarak hep ileriye gideceğine karar vermiştim; ta ki herifin penisini görene kadar. Başımdan aşağıya kaynar sular dökülmüş, o anda yer yarılrsa içine girsem diye dua edecek duruma gelmiştim. Az önceki zevkten kıvranan halimden eser kalmamıştı.

Aklınızda ne canlanır bilmiyorum ama normal boyutlarda bir cinsel organ yoktu karşımda. Aklımdan “Bu penis içime girerse gözlerimi hastanede açarım” diye geçiyordu.

Korktuğumu fark ettiğinde yanıma uzanıp buna alıştığını anlattı uzunca. Cinsel birleşme yaşayamadığından olsa gerek diğer bütün uzuvlarını kusursuz kullanmayı öğrenmişti.

İlk ilişki kâbusundan sonra böyle bir şeyle karşılaşmam muhtemelen cinsel hayatımın lanetli olacağını gösteriyordu. Bu arada şunu ekleyeyim, o penise oral seks bile yapmak mümkün değildi. Kavramaya çalışsam ancak iki elimle ancak kavrardım.

Konuşmasını bitirdiğinde birleşme olmadan sadece sevişmeye devam etme kararı almıştık.

Bir erkekle ilk defa orgazmı yaşamıştım.

Sevişmenin en hararetli yerinde kendimi kaybedip denemek istediğimi söylesem bile yapmamıştı. Hormonların söylediği oldukça belli olmalıydı.

Ertesi gün de bedenim sabahtan akşama kadar şımartılmış ve yola çıkma zamanım geldiğinde “Hayatımda penis olmasa da olur” diye karar vermiştim.

Okan’la şehirlerarası ilişkimiz sekiz ay sürmüştü.

Bir gün gözünün dönüp cinsel birleşme için ısrar etmesi sonucunda henüz ilk birleşmenin acısını üzerinden atamamış olan ben ilişkiyi bitirdim...

Her sene bir kez mutlaka telefon eder ve pişmanlığını dile getirirdi.

Seneler sonra evlendiğini söyledi “O işi ne yaptınız?” diye sorduğumda “Kusursuz bir şekilde tamam” diye yanıtlamıştı. Demek ki her kör satıcının gerçekten bir topal alıcısı vardı. Onu hatırlayınca hâlâ yüzümde bir gülümseme belirliyor...

Cinsel hayatımın temellerini atmamış olsa da ön sevişmeyi ve oral seksi bana öğreten adam olarak tarihime geçmişti.

Son söz:

- 1- Önemli olan boyutu değil işlevidir derler, ayrıca penissiz de harikalar yaşatabilirsiniz karşınızdaki kadına.
- 2- Ön sevişme sonsuza kadar sürebilir...
- 3- Orgazma giden bütün yollar mubahtır.

Erken Öten Kuşun...

İstanbul Ankara'dan sonra bambaşka gelmişti. Daha karışık, daha acımasız ve daha egoist bir hayat. Muhtemelen Ankara'da da bu anlattığım durum mevcuttur ama İstanbul bambaşka. Eğer bekâr ve aileden uzakta yaşayan bir genç kadınsanız, potansiyel “vericisinizdir” zaten.

Düşüncenin, sizi oluşturan özelliklerin çoğu zaman hiçbir önemi yoktur. Konu çiftleşme olunca Türk erkeklerinin çoğunun çözüm odaklı düşünüp “Gerekirse kese kâğıdı kullanırım” diyerek sınır ve seçicilik tanımadığını herkes bilir.

Bu “çiftleşme” odaklı yaklaşımları birçok kez yaşamış ve şahit olmuş olsam da bir tanesi unutulmazımdır.

Okan'la bir süre devam eden ilişkimizden sonra -tabii buna ne kadar ilişki denilebiliyorsa- yaşadıklarımı en yakın arkadaşşıma durumu paylaşmıştım. Utanç vericiydi aslında, etrafımda cinsel hayatı muhteşem, şahane erkeklerle birlikte olan, hatta istedikleri zaman daha iyisini bulan genç kadınlar vardı. Ve ben onların içindeki en başarısız olandım.

Utana sıkıla Sevil'e durumu anlattığımda bana her genç kadının doğru erkeği bulana kadar birçok öküze katlanmak zorunda olduğunu söylemişti. Bu arada Sevil içimizdeki “cinsellik” konusunda en çok bilgiye sahip ve en tecrübeli olanımızdı. Yıllar sonra aslında Sevil'in de bir orgazm fukarası olduğunu,

hatta yaşadığı orgazmların sadece mastürbasyon sonucunda olduğunu öğrendiğimde hiç şaşırmamıştım. Çünkü kadınların % 80'inin bu konuda yalan söylediklerini çoktan anlamıştım. Üstelik yatakta yaptıkları orgazm taklitleri yetmezmiş gibi bir de sosyal çevrelerindeki kız arkadaşlarına taklit yapmaya devam ediyorlardı. Bu aslında kimi erkeklerin daha sinek tutmayı bile beceremezken leyleği bile becerdiklerini anlatmalarına benziyordu. Neyse...

Çok sevdiğim arkadaşım Sevil dertleştığımız günün gecesinde biriyle buluşacağını söyleyerek bana telefon etmişti. Bana da moral olması için dışarı çıkmanın iyi geleceğini söyleyerek davet etmişti. Arkadaş arkadaşın pezevengidir derler, olacaklardan habersiz hazırlanıp akşam buluşma noktasına gittim. Elbette bir erkek arkadaşı gelmişti, onu havalara uçuran erkeği ve yanında zaferini paylaşacağı ganimet sunacağı arkadaşı. Adı Göksel'di, bir şirkette pazarlama sorumlusu olarak oldukça baştan çıkartıcı bir özgeçmişi vardı. Akşam yenildi, içildi, keyifli sohbetler edildi derken Göksel onlara gidip sohbete orada devam etmemizde ısrar etti. Şu genel olarak "hayır" diyememe huyumuza ayrıca uyuzum; neyse kabul ettim ve gittik.

Amaç belliymiş zaten: "Seks." Sevil ve muhteşem erkeği kaşla göz arasında diğer odaya geçip kapandılar. Artık nasıl bir duvardan duvara halı döşeme işlemi yapıyorsa inliyor ortalık. Ben de ilk defa o gece tanıştığım bir adamla rahatsız bir ortamda baş başayım. Seslerden etkilendiği belli olan Göksel öylece amaçsızca yapılan sohbet esnasında dudaklarıma yapıştı.

Neye uğradığımı şaşıracak geri ittiğimde bana "Demek sertten hoşlanıyoruz?" diyerek iğrenç sırıtışı şu an bile gözümün önüne geliyor.

Onu geri itmenden istemediğimi değil de sert muameleden hoşlandığımı çıkartıyor olması hiç de şaşırtıcı değildi. Öyle ya ben o akşam oraya gönüllü olarak gitmiş ve gittiğim için "vermek" zorunda olan kişiydim. Kucağımdaki çantamı

kaptığım gibi soluğu takside almıştım, o arada geçen süreyi hatırlamıyorum bile.

Ertesi günü Göksel numaramı Sevil'den alıp ısrar kıyamet beni aradı. Binbir çeşit özür, aman efendim alkolün etkileriydi, şuydu buydu derken kendini affettirmek için baş başa yemeğe çıkmayı teklif etti. Belki de bir yanıma etkilenmişti, belki de bir şans vermek istedim emin değilim ama o yemeğe gittim.

Yemek şaşırtıcı derece muhteşem geçmişti, güzel bir sohbet ve gezintiden sonra beni eve bırakmış ve tekrar görmek istediğini, hatta dünyada başka bir şeyin onu bu kadar mutlu etmeyeceğini söylemişti. Kadın olmak biraz da kanmayı gerektiriyordu, güzel sözler, güzel vaatler bizim için vazgeçilmez şeyler.

Aramızda hiç cinsellik olmadan bir ay görüştük, ben en sonunda keyif almaya ve hoşlanmaya başlamıştım. Kendimce tanışmamız kötü ama vardığımız nokta muhteşem olacaktı.

Ve ilk birlikte olduğumuz ve son görüşmemizin de olacağı o gece gelip çatmıştı. Yine çok keyifli bir yemekten sonra soluğu Göksel'in evinde almıştık. Kararlı olmamdan dolayı biraz fazla alkol bile almıştım rahatlayabilmek için. "Orgazmdan orgazma koşmanın zamanıydı."

Öpüşme faslımız fena değildi, salonda loş ışık altında harika değil ama idare eder bir öpüşme sahnesi çekiliyordu. Göksel bir daha hayır deme ihtimalime karşın çok temkinli davranıyor ve elini kolunu oldukça iyi kontrol ediyordu. Eliyle birkaç bacak arası yoklamasından sonra benim de istekli olduğuma kanaat getirince kolumdan tutarak beni yatak odasına götürdü.

Üzerimi soyması, ufak dokunuşlarla tahrik etmesi, hatta oral seks yapması bile başarılı sayılırdı. Aslında ben o güne kadar çok tecrübe etmediğim için öyleydi.

Yatağa uzanıp da kirli çarşafların kokusunu aldığım da ben-deki tüm istek bitmişti. Aslında yatağa uzanma sahnesine kadar her şey iyi gidiyordu, kafamda atlamıştır filan diyerek dikkatimi

toplamaya çalışıyordum. Bir yandan da zevkimi kaybetmemek için elimle başını ya da ellerini zevk aldığım bölgelere ve noktalara yönlendirmek istesem de herif ısrarla anlamamaya çalışıyordu. İsrarla üste çıkmak için mücadele etmeye başlamıştı. Karşı ko-yabilecek gibi değildim, aslında koymak da istemedim; sadece bir an önce bitip gitmesini istemiştim. İstediğim gibi de oldu.

Bizim giriş, gelişme, sonuç toplam on dakika sürmüştü. Hatta üzerime çıkıp içime girmesi, iki kez hareket edip boşalması, bir de yanıma uzanıp “Harikaydın” demesi bende şok etkisi yaratmıştı. Üstüne üstlük bir de sarılıp uyuması beni resmen kilitlemişti. Hareketsiz bir şekilde kokulu çarşaflar arasında sabahı sabah ettim.

Ertesi günü beni yine ısrarla eve bıraktığında artık bensiz yaşayamayacağını söylüyordu. Bütün bunlar kâbustu, herif biraz daha kasabilse ışık hızında boşalan adam olarak adını tarihe altın harflerle bile yazdırabilirdi.

Cinsel hayatım daha başlamadan son bulmak üzereydi... Üstelik ben henüz bir şey anlamamıştım bile. Gün içinde birçok sevgi mesajı, hatta çiçek bile gelmişti Göksel’den. Adam resmen âşık olmuştu.

Ama sebep?

Sebebi çok sonra anlamıştım. İlk seferinde onu reddetmem, elde edilmesi gereken bir şey haline getirmişti beni. Aslında fırsat verseydim belki her şey değişebilirdi ama ben o kadar tahammülsüzdüm ki elbette bu şansı ona tanımadım.

İsrarla gelen ne bir mesaja, ne de bir telefona cevap verdim. Birkaç kez arkadaşım Sevil’le haber gönderdi. Ne yaptığını bilmediğini ama özür dilediğini söylemiş. Sonra umutsuzca yollanan çiçeklerden sonra tüm haber kesildi. Aylar sonra Be-şiktaş’ta beni gördüğünde iki metre uzaktan yürüdüğü sarışına sarılmıştı gözlerimin içine bakarak...

Erkeklik egosu belli ki can çekişiyordu.

Cinsel hayat yolunda karşıma çıkan bir erkek kaybedilmiş (Birol), üçüncü erkek de heba edilmişti.

Son söz:

- 1- Erken boşalma probleminin heyecan sonucunda ilk ilişkide olabileceği gerçeğini göz ardı etmeyin.
- 2- On dakikalık sevişmeyle bir kadını mutlu etmek imkânsızdır (Bir hastalığı yoksa o başka tabii, kısırtıdan orgazm olan kadınların hikâyeleri de az değil).
- 3- Orgazm olmayan kadın asabi kadın, mutsuz kadındır; siz boşaldıktan sonra onun orgazmına yardımcı olun. Dilinizi kullanamıyorsanız elinizi kullanın, ayrıca her kadının klitoris hazzı değişik bölgelerde olabilir. Kimi kadın direkt klitorisin üzerine baskı uygulayarak zevk alsa da kimi kadınların yan çeperine dokunulmasından zevk aldığını bir kenara not edin ve partnerinize sorarak yönlendirmesini isteyin.
- 4- Klitorise küçük penis gözüyle bakabilirsiniz, zevk alma şekli erkek penisiyle aynıdır.
- 5- Orgazm candır!

Şeytanın Bacağını Kıran Bedevi

Üç girişimimde de hayal kırıklıklarıyla sonuçlanmıştı cinsel tecrübem.

Geldiğim noktada cinsel hayatım “çölde kutup ayısına denk gelen bedevi” tadındaydı. Muhtemelen hatanın bende olduğu ya da “çok erken teslim” olduğumla ilgili çekincelerim oluşmuştu. Bir yerlerde mutlaka benim için bir beden eşi vardı, ama nerede?

Hastalıklı bir şekilde her yaşadığım sorundan sonra internette araştırmalar yapıyordum. Yazılanların geneli cinsel fanteziler tadında şeylerdi. İçtenlikle tüm yaşadığını olduğu gibi anlatan bir yazı bulamamıştım. Herkes pembe panjurlu evi anlatıyordu, diğer kısmıysa partnerimizle yapmamız gereken şeyleri. İyi de ben daha partner bile bulamamıştım. Şimdilerde kaynak daha fazla; zamanla “kadın yatakta ne ister” tarzı şeyler de yazılmaya başlanmış ama bence yine yeterince bilgilendirici değil. Benim bahsettiğim bundan 15 küsur yıl öncesi; okuduğum her yazı erkeğin memnuniyeti üzerine, üstelik heveslenip izleyeyim dediğim pornolar bile hep erkeğin “sokmalı, köklemeli” mantığına yönelikti.

Ben mesela hep o pornolardaki gibi çılgılık atmam gerektiğini düşünürdüm.

Beden müsait olmasa bile kalçaları yukarıya porno yıldızlarınınki gibi kaldırıp kıvrırmam, oral seks esnasında azgın kediler

gibi bakmam gerektiğini. Sanki olduğu gibi akışa bırakmak gerekmiyordu da hep bir rol hep bir biçilmiş kaftan şeklinde olmak gerekiyordu.

Zamanla kendi bedenimi tanımaya başladığımda, her şeyden önemlisi beden eşimi bulduğumda her şeyin “su gibi” olduğunu kavramıştım.

En önemlisi kadının ne istediğiydi, eğer bir erkek sürekli başı ağrıyan, her gün başka bahane üreten bir kadınla değil de en az kendisi gibi seksi isteyen bir kadınla birlikte olmak istiyorsa bunun anahtarı yine kendisiydi. Centilmenlik masada sandalye çekmekle, kibar davranmakla bitmiyordu; aynı performans yatakta da devam etmeliydi. Bütün hedef o deliğe girmek olmamalı, çünkü biz kadınların orgazmı erkeğin boşalması kadar kolay ve hızlı değildir.

Gelelim dördüncü tecrübeme:

Vedat’la tanışmam biraz tesadüf olmuştu. Bir hafta sonu yapacak bir şey bulamamış ve Taksim’deki sahafları gezmeye karar vermiştim. Pasajın içindeki sepetlerde değişik ya da ilginç olabilecek kitapları incelerken hemen yanımda koltuk altına sıkıştırdığı epey kalın bir kitapla belirmişti. Yanımda durup benimle aynı sepetten kitaplara bakmaya başlamıştı. Rahatsız olup biraz uzaklaşınca göz ucuyla baktım, koltuğunun altındaki kitap ilgimi çekmişti ama anlamıyordum; kapağında Osmanlıca ya da Arapça yazılar vardı. Muhtemelen istemeden dikkat kesilince fark etti ve bana dönerek kitabın Osmanlıca olduğunu ve bilip bilmediğimi sordu. Elbette ki o kadar dikkat kesilmemin bir sebebi olmalıydı.

Utanarak bir şeyler saçmaladığımı hatırlıyorum, hani şu elinizi kolunuzu koyacak yer bulamadığınız anlardan biriydi işte. Sonra nasıl olduğunu bile anlamadan baş başa bir yerde kahve içerken bulmuştum kendimi.

Sebebi neydi bilmiyorum ama hormonlarım âdeta coşmuştu, “Bu adam, bu adam işte” diyerek halay çekiyorlardı.

Vedat kendini anlatıyordu, inşaat mühendisiydi. Osmanlıcaya nasıl heves sardığını, ne tarz kitaplar sevdiğini vs. Ben bu esnada istemeden dudaklarını inceliyor, dişlerinin ve tırnaklarının temizliğini kontrol ediyordum. Her şey tamamen içgüdüsel idi.

Ama bu sefer ağırdan almalıyım, cinselliği yaşamadan önce daha fazla tanınmalı, hatta içime sinmezse bir şey yaşamadan görüşmeyi kesmeliydim. Bütün bunlar aklımdan saniyeler içinde geçiyordu, kadın olmak bazen hep ürkütücü gelmiştir bana, bu da öyle bir andı. Daha dereyi görmeden paçaları sıvayan hormonlarımın bütün bunları gerçekleştirmeye izin vermeyeceği bal gibi ortadaydı.

Sohbet çok keyifli gidiyordu ve zaman da hızlıca geçmişti. İçimden “Hadi bu akşam görüşelim desin, hadi desin lütfen” diye haykırdığım esnada geç kaldığını ve eve gitmesi gerektiğini söyledi.

Beni tekrar görmek istediğini ama ne yazık ki bir sebeple bunun mümkün olmadığını da ekledi. “Lanet olsun herif evli” diye düşündüğüm esnada bir hafta sonra birkaç yıl sürecek bir proje için Dubai’ye gideceğini ve ardında bırakacağı bir ilişki istemediğini belirtti. Onca coşku, onca temizlik kontrolü hormonlarımın içinde patlamıştı. İstemsizce vedalaştığımız, tanışmamızın ne süper olduğunu filan bahsettiğimiz anda benden telefonumu istemişti; sebebi de arada İstanbul’a geldiğinde oturup tekrar birer kahve içmekti. Hiç düşünmeden vermiştim telefonumu, o gecenin sabahı oldukça zordu. Yüreğim ağzımda, nedense hep gözüm telefonda ondan bir haber beklemişti.

Biz kadınlar hep mucizeler bekleriz, sanki o an arasa ve “Benimle Dubai’ye gel” dese gidecektim de, şaşkınlık işte, gençlik...

O gece beklediğim telefon ya da mesaj gelmemişti.

Ertesi gün öğlene doğru bir mesaj sesiyle irkildiğimde kız arkadaşım Sevil'le balkonda kahve içiyorduk. Ona biraz üstünkörü bahsetmiştim tanışmamı, oldukça üzgün karşılamıştı durumu falan filan.

Mesaj Vedat'tan geliyordu ve "Seni aklımdan çıkaramıyorum" diyordu.

Telefonu masaya koyup birkaç dakika şok durumunu atlatamadığımı hatırlıyorum. Sevil'in ısrarla ne olduğunu sorması üzerine mesajı gösterdim ve ne yazmam gerektiğini bilemediğimi söyledim.

Salak olmamamı, benim de onu aklımdan çıkartamadığımı yazan bir cevap yollamamı söyledi.

Yeni tanıdığım ve birkaç saat gördüğüm birine bunu yazmam ne kadar normaldi ki? Hani ağırdan alacaktım, bundan sonra hemen teslimiyet yoktu, üstelik adam bir hafta sonra gidiyordu. Ucuz ve tek gecelik bir kadın mı olacaktım? Bütün bunlar kafamda yine birkaç saniyelik zaman zarfında geçip gitti. Kontrolü hormonlarım almıştı, Sevil'in karşımda salaklık etme, git ver işte mesajları etkili olmuştu. Birkaç dakika sonra basit kadın, ucuz kadın ne olacaksa oldu, yakacaktım gemileri.

Cevap olarak sadece "Aklımdasın..." diye yanıtladım.

Hemen telefon gelmişti ve akşama görüşme ayarlanmıştı, şimdi geriye kalan sadece hazırlanmaktı.

Hazırlanmak dediğin de öyle kolay değildir, erkek tıraş olur, duşunu alıp çıkar ve hazırdır ama ya kadın. İtinayla kıl tüy kontrolü yapılır, çıkanlar varsa temizlenilir, duş alınır, hijyenik bölge özellikle temizlenir, koltuk altı kontrol edilir vs. Anlaşılabileceği gibi uzun bir işlemdir

(Hemcinslerim için yazının sonuna vajina kokusu ve temizliğiyle ilgili birkaç not düşeceğim. Mutlaka okusunlar).

Neyse, hazırlık tamamlanmış, kokular sürülmüş, hatta ve hatta hijyenik bölgeye bile parfüm sıkılmıştı. Şu an bu durum

çok salakça gelse de birçok hemcinsimin yaptığı bir şey ve tamamen cehaletten kaynaklanıyor.

Buluşma akşam saat sekiz gibi olduğundan güzel bir yemek yedik, ardından Taksim’de sevdiği bir bara canlı müzik dinlemeye gittik. Bu süre içerisinde rüyada gibiydim. Vedat konuşmalarında hayıflanıyordu; neden geç tanıştığımız, neden daha önce karşılaşmadığımız gibi şeyler.

Epvey geç bir vakitte bardan çıktığımızda alkolün de etkisiyle ikimiz de oldukça gevşemiştik. Orada öylece kapıda dudaklarıma yapışmıştı ve o ana kadar birkaç el teması dışında hiçbir yaklaşımlı olmamıştı. Öpüşmenin ne kadar sürdüğünü hatırlamıyorum ama dudaklarımız ayrıldığında “Ya sana ya da bana gidelim” demiştim bile.

İkimizin de hormonları coşmuş olduğundan teklifimi yeniletmedi, evi de Cihangir’deydi. Yolda yürümüyor, âdeta koşuyorduk. Bir hafta sonra gideceğini, benim ucuz kadın oluşumu hiç mi ama hiç düşünmüyordum, ta ki eve girip toplanmış eşya ve kolileri görene kadar. Mantiğım devreye girmiş, hayır yapma diye çığlık atıyordu. Bu tedirginliğimi fark eden Vedat oturup kahve içmeyi teklif etmişti. Bakışlarımdan ne hissettiğimi anlayabilecek olan adamı kaçıırıyordum.

Eşyalarla yığılmış salonda koltuğun boş kalan kısmına sıkışarak oturmuş kahve içiyorduk.

Hiç konuşmuyorduk, sanki hiç konuşmamıza gerek yok gibiydi. Vedat arada gözlerimin içine bakarak usulca yüzüme dokunuyordu. Bu gece burada yaşananlar sonsuza kadar havada asılı kalacaktı. Bir süre sonra beni kendine doğru çevirerek usulca dudaklarımdan öptü.

Beni unutmak istemediğini ama içinde bulunduğu durum yüzünden benden beklemekle ilgili bir söz istemeyeceğini ve bunun bencillik olduğunu söyledi. Hayatın bize sunduğu şekilde

devam etmemiz gerektiğini, senelerimizi bir şeylere kapatarak ve bekleyerek yaşamamamız gerektiğiyle ilgili bir şeyler.

Tüm konuşmaları net hatırlamıyorum ama çok net hatırladığım bir şey var. Konuşmasının sonunda ellerimi sıkıca tutup “Senin unutulmazın olmak istiyorum” deyşi.

O an zaten film kopmuştu, ağır çekimden halay moduna giren hormonları dile getirmeye gerek bile yok. Gözümü açtığımda yatak odasıındaydık. Sahnenin ilk bölümü kaçan treni yakalamaya çalışmak gibiydi. Kimin eli nerede, dudaklar, bacaklar, kollar havada uçuşuyordu. Porno filmlerinden gördüğüm gibi bir yandan kalçalarımı yukarı kaldırmaya çalışıyor ama pozisyon sürekli değiştiğinden sabitleyemiyordum. Sonra ahanda şimdi zamanı deyip tekrar yeltendiğimde bacaklarıma giren krampın sancısıyla kendime geliyor ama ses edemiyordum. Aslında dışarıdan biri bizi görseydi sevişmiyor, güreşiyoruz sanırdı. Neden öyle oldu, nasıl oldu yine mi hayal kırıklığı diye düşünürken porno filmlerinden öğrendiğim inleme seslerini abartmış olmalıyım ki Vedat’la göz göre geldiğimizde herif kahkahalarla gülmeye başlamıştı. E yani ne yapsın ki? Ortada henüz bir cinsel birleşme yok ve kadın deliler gibi inliyor, üstelik yapılanın sevişme olduğuyula ilgili de bir kanıt yok.

O anda yer yarılip da içine girseydim dediğim anlardan biri idi işte. O harala gürele durumu bir anda son bulmuş yarı çıplak vaziyette yatağın üzerinde tavana bakarak sırt üstü uzanıyor vaziyete gelmişdik. Biraz soluklandıktan sonra Vedat bana sakın olmam gerektiğini, içimden geldiği gibi hareket etmemi ve kendimi ona bırakmam gerektiğini söyledi. Bu esnada yan dönerek elini bacaklarımin arasında götürüp parmaklarını kayganlığıma bulaştırmıştı ve dudaklarına götürerek kendimi bir şey yapmak zorunda hissetmememi (muhtemelen kastettiği deli gibi inlememdi), bana verdiği zevki gördükçe (tahrik sebebiyle vajinanın kayganlaşması diye düşünüyorum) daha çok tahrik

olduğunu söyledi. O anda iki seçeneğim vardı, ya bütün rezaletimi alıp oradan def olacaktım ya da kalıp görecektim.

Kalıp görmeye karar vermiştim...

İyi de etmişim.

Önce beni sakınleştirmek için bir süre konuştu. “Unutulmazın olmak istiyorum derken bu geceyi senin gecen olarak düşün ve ne istediğini bana söyle” diyordu. Nasıl söyleyebilirdim ki? Bu mümkün değildi.

Şu ana kadar yaşadığım tek güzel cinsel şey Okan’ın aylar önce yaptığı ilk ve son oral seksti.

Vedat’a “Bana oral seks yap” öldürseler diyemezdim.

Benden hiç ses çıkmadığı yetmezmiş gibi ısrarla ne istediğimi soruyordu. Bir yandan göğüslerime dokunuyor, yüzüme dudaklarıma ufacık öpücükler konduruyordu. Muhtemelen tepki vereceğim bölgeyi tespit etmeye çalışıyordu ama ben utanmakla zevk almak arasında hangi duyguyu seçeceğime bir türlü karar veremiyordum. Az önce bacağıma giren krampları hatırlayarak “Ne olur ayakta kalçalarımı kaldırmak zorunda olmayacağım bir şey yap” diye içimden geçiriyordum.

Nihayet benden alacağı tepkiyi beklemeye gerek görmemişti. Yan vaziyette yanıma iyice sokuldu. Az önceki arbedede terleyen etini hissediyordum. Kulaklarımdan ve boynumdan öpmeye başlamıştı, öpme kısmı ayırıydı elbette ama o nefesini boynumda ve kulağımda hissetmem çok ayrı bir zevkti. Bir yandan eliyle bütün bedenime dokunuyordu, dokunmak deyince öyle kedi köpek sever gibi değil de sanki ellerinin bir ritmi ayrı bir melodisi var gibiydi. Kendimi ona bırakmamı istemişti, ben de öyle yaptım sadece gözlerimi kapatıp zevkin tadını çıkarttım.

Sonuç: Vedat sadece parmaklarını kullanarak o gece üç kez orgazm olmamı sağlamıştı. İlginç bir şekilde hiçbir müdahale gerektirmeden kendisi de üç kez üzerime boşalmıştı.

Ve Dubai'ye gidene kadar her günümüz birlikte geçti; orgazm sayılarını saymıyorum bile.

Konuşmalarımız esnasında yeni şeyler öğrenmiştim, örneğin kadınların % 70'ten fazlasının sadece klitoral orgazm yaşadığını; porno filmlerde olduğu gibi penis vajinanın içindeyken sarsılarak ve çığlık çığlığa yaşanan orgazmların büyük oranda taklit olduğunu...

Daha önce de bahsettiğim gibi klitoris aslında küçük bir penis mantığındadır ve dışarıdadır. Penisin vajinaya girdiği pozisyonda klitorise sürekli kesintisiz temas neredeyse mümkün değildir. Bu orgazm taklidi gerçeğini okuyan birçok erkeğin aklına ama G Noktası filan gibi şeyler gelebilir. Evet G Noktası vardır, bilimsel olarak bir kanıt olmasa da benim öyle bir bölgem var ve penisin o noktaya denk gelmesi (boyut ve eğim, şekil olarak) düşük bir ihtimaldir. Hadi geldi diyelim, bir erkeğin o noktaya durmaksızın (benim yaklaşık 20-30 dakika sürüyor) hızlı bir tempoda baskı uygulaması bana göre oldukça zordur.

Ayrıca bu bölgeye uygulanan doğru baskı sonucunda squirting orgazm denilen başka bir şey gerçekleşir. Bir diğer açıklamayla squirtingde kadının boşalması, erkeğin boşalması gibi. Son yıllarda yapılan araştırmalarda skene bezlerinin ürettiği bir salgı olduğu düşünülmektedir. Kadınlar için zor olmasının bir diğer sebebi penisin o noktaya uyguladığı basınç esnasında kadının boşalmasına yakın idrarı varmış hissinin uyanması ve birçok kadının altıma kaçıracağım ve rezil olacağım düşüncesiyle bundan kaçınması. Oysa kadın boşalması esnasında gelen sıvı idrar değildir (Bu konuda daha fazla bilgi için en sonda link veriyor olacağım).

Vedat gerçekten unutulmazım olmuştu. Uzun bir süre telefon ve e-maile irtibatımızı koparmadık. Sonra hayatın akışı işte, sebepsiz haberleşmeler kesildi gitti.

Şanslı olduğum noktaysa umudumu kaybetmeye fırsat bulamadan onunla karşılaşmamdı. Kısacık zaman diliminde

bana kendi bedenimle ilgili çok önemli bilgileri vermesiydi. Yatakta konuşmanın ve istekleri dile getirmenin ne denli olduğunu öğretmesiydi.

Ve en önemlisi genital bölgeye parfüm vb şeyler sıkmamam gerektiğini öğrendim.

Önemli olan onun temiz ve doğal kokusuydu...

Son söz:

- 1- Kadın boşalması hayal değildir.
- 2- Orgazm ve boşalma aynı değildir.
- 3- Kadını boşaltabilen adam, kadının güvenini kazanmış adamdır.
- 4- Orgazm candır!

Not:

Kadın boşalması için bilgi linki... (Nasıl yapılabileceğiyle ilgili youtube'da eğitici videolar bile mevcut. Hemcinslerime tavsiyem eğer partnerleriyle deneyeceklerse deneme öncesi idrarlarını son damlaya kadar yapmaları ve sonra gönül rahatlığıyla kendilerini teslim etmeleri yönündedir.)

<http://www.hemensaglik.com/makale/kadin-bosalmasi>

Hijyen bölgesinin kokusu için not:

Vajinanın ve bulunduğu bölgenin kendine has bir kokusu vardır, temizlik için her gün uygun bir şekilde yıkanması gereklidir. Temiz bir vajinadaki koku doğaldır; bunu sakın pis

gibi algılayıp kurumasını sağlayacak şekilde sabun vb. şeyler kullanmayın. Sadece o bölgeye özel temizleyiciler kullanmalısınız yoksa aşırı kuruma sonucunda mantar ve kötü bir koku oluşabilir. Bir de aklınızda bulunsun; tüm kadınların vajinası kendine has kokar ve bu koku partneriniz için afrodizyak etkisi taşır. Önemli olan temiz vajinanın doğal kokusudur.

Bir dönem parfüm vb. şeyler sıkma gafletine ben de girmiştim; hangi akla hizmet bilmiyorum muhtemelen bu da içgüdüsel bir şey. Hem sağlık yönünden yanlış, hem de gereksiz.

İlla güzel kokutacağım diyorsanız iç çamaşırlarınıza dış tarafa gelecek şekilde çok hafif sıkabilirsiniz. Ama direkt olarak asla!

Bekâret Makamı...

Birileri bana yirmili yaşlarda yaşadığım şeyin cinsellik olmadığını daha çok hormonların yönettiği bir oyun olduğunu söyleselerdi muhtemelen aldırış etmezdim. Yaşadıklarımın elbet pişman değilim, sadece kötü başladığım yolda birçok kez umudumu kaybetmiştim. Oysa şimdi bir kadının en güzel yaşları otuzlarında, daha iyi anlıyorum cinsellik denilen şeyin ne kadar başka ve ne kadar gerekli olduğunu. İş hayatım boyunca etrafımda sinirli ve agresif gördüğüm tüm çekilmez kadın yöneticilerimin aslında neden öyle olduklarını. Düzenli bir ilişkim olmasına rağmen bazen iş, bazen de sağlık sebepleriyle ritüel bozulduğunda üzerime çöken sinir ve gerginliğin sebebini artık biliyorum.

Bazı sığ kafalar “seks” deyip işin içinden sıyrılıyor.

Oysa bir kadın için cinselliğin “seks” gibi eksik, soğuk ve bayağı bir kelimeyle tanımlanması mümkün değildir...

Aynı sığ kafalar cinselliği tahammül kalıplarının içine sokabilmek için “ten uyumu”, “elektrik alma” vb. şekillerde isimlendirseler bile cinselliğin ilk adımı el ele tutuşmaktır. Ayrıca en güzel ve en heyecanlı hallerinden biridir. Daha kabul edilir bir formata sokup, güya “masum” diyebilmek adına soktukları şekil komiktir. Bana göre iki insanın daha doğal ve daha masum oldukları başka bir an yoktur. Yalın olarak beden eşinizle

paylaştığınız her saniye ikinizin arasında, sadece ikinize özeldir; bu da masum olması için yeterli bir sebeptir.

Ve bir kadını kadın yapan şey bekâretin bozulması değildir, bütünüdür. Düşünceleri, kişiliği, bakışı, teni, etrafında gördüğünüz tüm ahenk kadındır. Değeri bacaklarıyla sınırlamanız sizin pahada ne kadar ucuz olduğunuzu gösterir, kadının değil.

Vedat'la bir süre iletişimizi devam ettirmiştik. Hatta hayatımda ilk sanal deneyimimi de onunla yaşadım (Ondan da ayrı bir hikâye çıkar). Bir yandan da içimdeki o her genç kadının içinde olan sonsuz beklenti: "Bir gün kavuşacağız." Filmlerde esas oğlan ve esas kız genelde birleşseler de gerçek hayatta pek öyle olmuyor. Aradan epey zaman geçmişti, haberleşmeler kopmuş ve hayat kendi akışına devam etmişti.

Harun'la bir arkadaş toplantısında tanıştık. Toplantının gözdelerindendi. Yaşanan hayal kırıklıkları sebebiyle sanırım özgüvenimin yerlerde olduğu bir dönem. Hani "o bana bakmaz" düşüncelerinin yoğun olarak yaşandığı. O sebeple mümkün olduğunca etrafındaki kalabalıktan uzak durdum. Şu "kaçan kovalanır" lafının doğruluğuna birçok kez şahit olmuştum; bu kez de öyle olacaktı ama sığ kafa başka anlamlar da katacaktı. Neyse, Harun bulduğumuz mekânda nereye gitsem dibimde bitiyordu. Bütün gece sürmüştü kovalamaca, gecenin tuzu biberi de Birol'un arkadaşlarıyla mekâna gelmesi olmuştu. Harun'un ilgisini fark etmiştim ama Birol'un gelmesi biraz kafamı karıştırmıştı. Uzaktan beni ayartmaya çalışan bakışları, bir yandan suçlu ama sevimli ifadesi; seçim yapmak oldukça zordu benim için.

Bir sigara içip hava almak için mekândan çıktığımda Harun yanıma gelmişti. Sohbet aralarında sadece göz göze gelmiştik, resmen tanıştırılmamıştık. Adını söyleyip takınabildiği en çekici ifadesiyle kur yapmaya başlamıştı bile. İlk baştan sıradan şeyler konuştuk, iş, güç, nerede yaşadığım, kiminle kaldığım vb. Harun benimle ilgileniyormuş gibi görünüp bir yandan kendi muhteşemliğiyle ilgili bilgiler vermeye girişmişti. Rahat tavırlarından

dolayı etrafında sürekli çok fazla insan olduğunu, şikâyetçi olmadığını ama yine de bazen bunaltıcı olduğunu anlatıyordu. Aslında konuşmanın toplamına baktığımızda konumuz sadece “Harun’du”; bense konu mankeni gibi araya serpiştirilmiş birkaç cılız cümleydim sadece. Sigaram çoktan bitmişti, cümlelerinse ardı kesilmiyordu. Geldi Harun, gitti Harun, muhteşem Harun şeklinde devam ediyordu. Oradan kurtulmak için bahane aramaya başlamıştım ki Birol yanında bir kız arkadaşıyla birlikte dışarıya çıkmış ve göz göze geldiğimizde nezaket olsun diye selam vermişti. Mekâna geldiklerinde fark etmemiştim ama hatunla yakın duruşları aralarında bir şeylerin olduğunun habercisiydi. Zavallı bir kadın gibi bu samimiyetlerini bir şekilde hazmedememişim ve içimde kıskançlığın alevleri belirmişti. Bu saçma kıskançlık sebebiyle yaptığım ilk salakça hareketim Harun’un elinden tutup içeriye geçmek istediğimi söylememdi. Elini tutmamdan cesaret almış olan Harun da gece boyunca elini kolunu omuzlarıma atıp durdu. Can sıkıcıydı, oradan kaçıp gitmeye her karar verdiğimde Birol’u gördüm yanak yanağa diğer kadınla. Gördükçe gitmekten vazgeçtim ve kıskançlığım çoştukça Harun’a daha çok yaklaştım, gecenin sonuna doğru kollarını sadece omzuma atmıyor, aynı zamanda sırtıma ve belime ufak dokunuşlar konduruyordu. Aradaki konuşmalar, olaylar net olarak aklımda değil ama o geceye dair net olarak hatırladığım bir şey var: Mekândan Harun’a ahtapot gibi sarılmış vaziyette çıkarken Birol’un yüzündeki belli belirsiz acı ifade.

O yaşlarda kadın olmak biraz da ne istediğini bilmemektir belki de. Aklımdaki Birol’du, yanımdakiyse Harun. Ve Harun’un evine giden yolda, hafif alkollü ben “Amaaaan ne olacaksa olsun” diye düşünüyordum. O gece düşündüğüm gibi olmadı, Harun beklediğim gibi biri çıkmamıştı. Koltukta yan yana içilen kahveden sonraki öpüşme seansımızı yarıda kesmiş ve benimle hayal meyal hatırlayacağı bir anısının olmasını istemediğini söylemişti. Takdir edersiniz ki bunlar bir kadının duymak iste-

yeceği tarzda sözlerdi. Ve yine inanılması çok zor bir durumu gerçekleştirip sabaha kadar sarılıp uyumuştuk, daha doğrusu sızmıştık. Ertesi sabah özenle hazırlanmış kahvaltı sofrasıyla karşılaştığımda ona gereksiz bir ön yargıyla yaklaştığımı düşünüp görüşmeye devam etme kararı almıştım. Her gün beni şaşırtmaya devam ediyordu, bir ilişki yaşıyorduk ama öpüşmekten öteye gitmemiştik, henüz cinsellikle ilgili ne bir yaklaşım, ne de istek görebilmişim üstelik 4 ayı doldurmuştuk bile. Böyle bir talebinin olmamasını açıkçası çok da merak etmiyordum, ısrar olmadıkça yapmanın da bir anlamı yoktu. Elbette talep olmalıydı ki karşılanabilsin. Öyle ya isteyen taraf hep erkek olmalıydı. Çünkü ben istediğimi söyleseydim veya belli etseydim isterik, ahlaksız, hatta fahişe olacaktım. Karşımdaki erkeğin gözünde kendimi küçük düşürüp itibarımı sarsacaktım. Ayrıca cinsellikle ilgili herhangi bir konuda da hiç konuşmuyorduk; liseli âşıklar durumu benim için oldukça rahattı. Derken fark etmeden ailece tanışmalara sıra gelmişti, bu durum biraz rahatsız edici olsa da sebebini bir gece kuzenleriyle birlikte yenen yemekten sonra öğrenmişim. Sevil'in Harun'la ilgili yaptığı değerlendirme iktidarsız olduğu yönündeydi. Birçok kez ateşli başlayan öpüşmelerin ortada kesildiğiyle ilgili olayları anlattığımda bu kanıya varmıştı. O gece alkolü fazla kaçırdığımdan cesaret bulmuş ve yine devamı gelmesin diye kesilen bir öpüşmenin sonunda "Devam et lütfen" deme gafletinde bulunmuştum. Sonrasıysa kâbus... Bildiğiniz kâbus. Harun talebimle şoka uğramış ve bana "Bakire değil misin yoksa?" diye sormuştu. Özellikle sorudaki "YOKSA" kısmı büyük harfliydi. O an yeri yarıp da içine girmek istediğim andı. Sonrasında garip sorular silsilesi başladı. Kimdi o; kaç kişiyle yattın gibi saçma ve gereksiz sorular. Harun benim tanışma gecemizde sürekli uzak durmam, insanlarla çok fazla içli dışlı olmayıp köşe bucak kaçmamdan bakire olduğum sonucuna varmıştı. Ateşli öpüşmelerin durdurulması, aile tanışmaları, sarılıp yatmalar, sabah hazırlanan kahvaltılar.

Yapılan sürprizler hep benim bakire olduğumu düşünmesin-
dendi. Bütün dünyası yıkılmış ve hayal kırıklığına uğramıştı.
Benim yaşadığım hayal kırıklığıysa bambaşka boyuttaydı, ba-
kire olmadığım için aşağılanmakla kalmamış; aynı zamanda
düşüncelerimin, kişiliğimin, beni ben yapan hiçbir özelliğimin
bu insan için önemli olmadığını öğrenmiştim. Bütün ilgi ve
alaka dış genital bölgede bulunan birkaç kılcal damaraydı.
Bana kendimi o kadar suçlu hissettirmişti ki o gece tecavüze
uğrasaydım daha iyiydi. Bakire olmadığımı kabullenmesi uzun
bir nutuk çekmesinden sonra olmuştu. Ardından yaklaşıp ateşli
öpüşmemize kaldığımız yerden devam etmemiz bir an beni
affettiğini düşünmeme sebep olmuştu. Aslında affedilecek bir
şey de yoktu, fakat kabahatliydim, nasıl ondan önce bir erkekle
birlikte olurdum? Nasıl olurda kendimi Harun'a saklamazdım?
Üzerimdeki kıyafetleri yırtarcasına çıkartırken kulağıma fısılda-
dığı sorulardı bunlar. O an onun için benim zevk almam çok da
önemli değildi. Ben korkudan zevk alacak durumda hiç değıl-
dim. Canımın acısıyla ses çıkartmaya korktuğumdan sıkılmışım
dişimi... Kollarımı sabit tutmak ve kıpırdamamamı sağlamak
için o kadar çok sıkılmıştı ki bileklerimi, bir hafta morlukları
geçmemişti. Cinsel birleşmeyi hiç söylemek bile istemiyorum,
acısı günlerce sürdü. O sarılarak uyumalardan da eser yoktu,
koca bir yatakta iki yabancı gibiydik. Sabah kuru bir günaydınla
başlayan günde "ilişkimiz" bitmişti. Ne bir selam, ne bir haber...

Ondan sonraki günlerde Harun'u pek düşünmemeye çalıştım.
Ama bir daha inat uğruna bir insana yaklaşmamam gerekti-
ğine karar verdim. Evet hayatımızdaki eş dost kim olursa bir
şans verilmeliydi ama hislere de güvenmek gerekirdi. Aslında
olacak olan tosun sıçtığı boktan belliydi. Ben sadece görmek
istememiştim.

Son söz:

- 1- Bekâret bir kadının el değmemiş olduğunu kanıtlamaz. Ayrıca günümüzde teknoloji o kadar ilerlemiştir ki o sığ beyinlerin ilk defa bir erkeğin adım attığına inandıkları topraklar çoktan fethedilmiştir. Yani bacak arası değil, kadının beyni kazanmıştır. Sığ kafa da ben anlarım diye kendini avutur, nah anlarsın; akıllı kadın beynini kullandığı kadar iyi kullanır kaslarını...
- 2- Piyasada 6'lı paketler halinde bekaret zarları satılır, uygulayanlardan aldığım bilgi "hiçbir şey" anlaşılmadığı yönündedir.
- 3- Orgazm candır...

Bir Kadının Doğuşu

Şu an çok saçma gelse de Harun'un üzerimde yarattığı bakire olmamamla ilgili aşağılanmış duygusu uzun bir süre devam etti. Etrafımdaki kız arkadaşlarım bunun karşımdaki az gelişmiş insanın kişiliksizliği olduğunu söylese de, içimde yaşadıklarım o yönde değildi.

Şimdi geriye dönüp baktığımda kötü tecrübelerle değil de hayıflanarak geçirdiğim boş zamanlarıma acıyorum. Hayatı hiç bitmeyecekmiş gibi düşünüp değmeyecek insanların bıraktıkları izleri silmeye ve unutmaya çalışarak boşa harcadığım zamanların pişmanlığı.

Hatta o dönem çok modaydı, "tek gecelik ilişkiler" yeni yayılıyordu ve insanların güya "özgür ve bağımsız" olduğunu gösteriyordu. Oysaki Batı'nın Fast Food (hızlı beslenme) kültürünün parçasıydı; bir çeşit "hızlı çiftleşme." Bir mekânda belki birkaç dakika içinde tanıştığınız ya da sadece uzaktan bakıştığınız bir insanla tek gecelik "seks." Daha önce bahsetmiştim; bana göre tek başına "seks" kelimesi bir kadının beklediği ya da istediği cinselliğini tanımlayamaz. Ona rağmen bu furyaya ayak uydurup ben de denemeyi düşünmedim değil. Fakat bir yandan cinsel tecrübelerimde yaşadığım sorunlarla ilgili araştırmalar yaparken, cinsel hastalıkların varlığını öğrenmem sebebiyle vazgeçmiştim. Ama bir söz vardır çok severim, yerinde

söylenince cuk diye oturur, genelde yanlış bilinir esası şöyledir: “Göt kıspetten çıkınca, uçkur kendiliğinden çözülür.” (Kıspet, genellikle manda derisinden yapılan yağlı güreş kıyafetidir). Benimki de o hesap olmuştu, araştırmalarım esnasında kadınlığa adım attıktan sonraki periyodik sağlık kontrollerinin önemini öğrenmiş ve tavsiye üzerine bir jinekolog bulmuştum kendime. Tavsiye eden arkadaşşıma jinekoloğun erkek olmasıyla ilgili çekincelerimi dile getirdiğimde bana erkeklerin bu konuda daha iyi olduğunu söylemişti. Bunun doğru olduğuna hâlâ geniş bir kitle inanmaktadır. O zamanki açıklaması şu an manasız gelse de mantıklıydı, kadın jinekolog benimle aynı sorunları hem yaşadığı, hem de her gün gördüğü için bıkkın ve özensizdi ama erkeğin sadece işiydi. İşin özü o jinekoloğa gidilmeliydi ve gidilecekti de. Jinekoloğun ismi Yavuz’du kırklı yaşlarında oldukça iyi görünümlüydü ve ben onu ilk kez muayene olmadan hemen önce, yani yarı çıplak vaziyetteyken görüyordum. O rahatsız koltuğa uzanmış ve bacaklarım havada, üzerime muhtemelen psikolojimi rahatlatсын diye serilen örtü. Standart prosedür olarak şikâyetlerimin ne olduğunu sormuştu bacaklarımın arasını daha iyi görecektir olan yerine oturduktan sonra. Sorunun benim üzerimdeki etkisiyse utanç olmuştu, ayak parmak ucumdan başlayıp kulaklarımda biten bir utanç. Titreyen bir ses tonuyla standart kontrol olduğunu söylemiştim. Heyecanlandığımı anlamış ve beni rahatlatmak için bir espri yapmıştı. İnanın ne olduğunu hatırlamıyorum, sadece o güldüğü için ben de nezaketen gülme efekti yapmıştım. Sonrasında o sevimsiz ultrason aletini içime sokmadan her sene yapılması gereken kontrollerin önemini anlatmıştı. O anda hiçbir şey rahatsızlığımı gideremezdi. Hissettiğim rahatsızlığın sebebi kullandığı alet değildi, sebebi bir erkeğin kullanması ve özellikle o erkeğin Yavuz olmasıydı. Muayenede rahim ve yumurtalıklarda sorun görünmediğini ama yine de garanti olması açısından smear testi (pap testi olarak da bilinir) yapılması gerektiğini söyleyip

örnek almıştı (kesinlikle acısız). Kanser öncüsü durumlar için rahim ağzından alınan hücreler vs. ile açıklama yaptıktan sonra ilkinden daha sevimsiz bir alet kullanmıştı (seneler geçse bile hâlâ alışamadım). Muayene sonrası girişteki odasına geçmiştik ve konuşmalarımız sağlıktan ziyade özel hayata kaymıştı. Onu bilmiyordum ama ben kesinlikle etkilenmiştim, hem gösterdiği ilgi hem de tutumu inanılmaz hoşuma gitmişti. Aslında bu kadar süsleyip imalı anlatmaya gerek yok, orada bana hadi içeri geçelim ve sevişelim deseydi muhtemelen iki dakika düşünmezdim. E yani adam bir de doktordu üstelik, hastalık filan da olmazdı. Bu basit ve mantıksız bakış açısına şu an yazarken bile gülüyorum. Doktorların sırf meslekleri sebebiyle hastalık olmaz veya çok temiz olarak algılanmaları komiktir. Neyse, çok keyifli devam eden sohbetimiz asistanın gelip sıradaki hastayı hatırlatmasıyla son buldu. Vedalaşmak için uzattığı yumuşacık elinin sıcaklığı kaybolmasın diye avucumu birkaç dakika boyunca sıkıştırdım (Yumuşaklık, sıcaklık ve avuç sıkma kısmını abartmış olabilirim ama öyle anımsamak istiyorum; anı sahibi inisiyatif).

Zaman zaman biz kadınların üzerine çömen sebepsiz salaklıklar vardır; bu da onlardan biriydi. İçime bir dert düşmüştü, bu adamı tekrar görmeliydim ama nasıl olacaktı? Bir sonraki kontrolüm bir sene sonraydı. Ya zorla mantar vb. bir hastalık kapmalıyım ya da başka bir çözüm bulmalıyım. İşte o çözümü üstün pazarlama yeteneğimi kullanarak bulmuştum. Etrafımda bir sürü kız arkadaşım vardı ve hepsini tek tek arayıp uygun bir dilde Yavuz'un ne kadar iyi bir doktor olduğunu anlatacaktım. Bu fikri kafamda canlandırınca işe yarar gibi görünüyordu ama rekabet tehlikesi ortaya çıkıyordu, bu tehlikeyi çirkin olduğuna karar verdiğim kız arkadaşlarımı arayarak atlatabilirdim. Plan program yapılmış ve hemen ertesi günü çalışmalara başlamıştım. İlk arkadaşımı doktorun "eli hafif" diye kandırmış ve randevusunu bile almıştım; üç gün sonra tekrar görecektim.

Yavuz'un muayenehanesine her gittiğimde heyecanım azalacağına çoğalıyordu. Artık hasta-doktor ilişkisini çoktan geçmiştik, resmen adamın adına çalışıyordum. Bir ay içerisinde beş arkadaşımı götürmüştüm, hatta sonuncuyu ikna etmek için muayene ücretini ben ödemiştim. Anlayacağınız kaz gelecek yerden tavuğu esirgemiyordum, dişimi tırnağıma takmıştım. Ama bir türlü sonuç alamıyordum, bu sebeple pazarlama çalışmalarına son verip kendimce hasta sayısını azaltıp intikam almıştım. "Tavşan dağa küsmüş, dağın haberi yok" hesabıydı benimki ama intikamdı işte. Yavuz'u bir dahaki kontrolümde görmüştüm, yani bir sene sonra. O süre içerisinde olabildiğince arabesk takılıp buhranın dibine vurmıştım. Ne başarılı bir ilişkim, ne de cinsel hayatım olmuştu. Kısacası kendimce lanetliydim. Randevum öğlen saatine denk gelmişti, her zaman kalabalık olan bekleme salonunda benden başka kimse görünmüyordu. Ben tabii ne kadar umursamaz görünmek istesem de Yavuz için hazırlanmıştım ve heyecanla bekliyordum. Her zamankinden daha bakımlı ve daha güzeldim; ona "ne kaybettiğini" gösterecektim. Yazmıştım ya salaklığın çömdüğü vakitler diye hah işte tam da o vakitlerden biriydi işte. Asistanı beni içeri aldığı anda masasının yanında beni ayakta bekliyordu. Beni tokalaşma değil de sarılma faslıyla karşıladığında dizlerimin bağı çözülmüş ve içimde ne bir "gününü gösterme" ne de "intikam alma" kalmıştı. Sarılmadan yola çıkarak muayene de normal değildi bana göre. Daha ilgili, daha yumuşak bir ses tonu ve üstüne gelen, meme kanseriyle ilgili bilgilendirme sonrası "Göğsünü nasıl kontrol edeceksin biliyor musun? Göstermemi ister misin?" sorularıyla sahnenin benim olduğunu anlamıştım. Nasıl kontrol etmem gerektiğini bildiğim halde bilmediğimi söylemiş ve elini tutarak bana göstermesine izin vermiştim. Uzandığım o son derece soğuk ve sevimsiz masada yaprak gibi titriyordum. Onun nefesinden, benimse titremelerimden sonuç belliydi fakat asistanın bir şey almak için ofis kısmına girip çıkması bizi kendimize

getiren olay olmuştu. Gerçeği söylemek gerekirse benim için çok da fark etmezdi ama sanıyorum onun için işyeri etikleri önemliydi ve heyecanlı muayenemin sonu gelmişti. Hemen o akşam yemeğe çıkmıştık, hayalindeki erkekle hayalindeki yemeği anlat deselerdi kesinlikle o geceyi anlatırdım. Gülmediğim tek bir dakikayı hatırlamıyorum. Yaşadığı her iş anısını ağzım kulaklarımda dinledim, kimi zaman kıskandım ama hiç belli etmedim. Ve konu dönüp dolaşıp bir sene neden beklediğine geldiğinde sorunun yine bende olduğunu anladım. Biz kadınlar kendimizi role olduğundan fazla kaptırıyoruz, bazen rol olduğunu unutup hiç fire vermeden icra ediyoruz. O da öyle anlamıştı, beni her gördüğünde bir hamlede bulunmayı düşünmüş ama benim yaklaşımımı yani “masum köylü” duruşumu görmüştü. Benim sadece iyi bir doktora, iyi niyetimden dolayı yardım eden insan olduğumu düşünmüştü. Esas düşüncelerimi hiçbir zaman anlatmadım tabii, şakayla karışık biraz niyetimin o olduğunu söylesem de ne kadarına inandı bilmiyorum. Yemek sonrası da muhteşemdi Dolmabahçe sahilinde arabaya yapılan çay servisi eşliğinde karşılaşmıştık sabahı. Hiç bunalmadan, hiç sıkılmadan konuştuk. Hatta hiç utanmadan sıkılmadan cinsellikle ilgili yaşadığım bazı deneyimleri bile anlattım. Yargılanma, aşağılanma korkusu gözetmeden. Kısacası daha önce yazdığım bir sözü hatırlatmak istiyorum: “Olacak olan tosun sıçtığı boktan belli olurmuş.” O hesap işte. İlk başta varsa var, yoksa her zaman yoktur...

Bir ay boyunca neredeyse her gün görüştük. Yavuz başarısız deneyimlerimi bildiğinden dolayı oldukça temkinli yaklaşıyordu. Aramızdaki tek cinsel aktivite el ele tutuşmak, buluşma anında ve eve bırakma zamanlarındaki dudağıma kondurduğu muhteşem öpücüklerden ibaretti. Aslında ben dünden razıydım ama ona göre henşey zamanı gelince yaşanmalıydı. Benim o zamanlardaki aptal düşünceme göreyse “adam her gün görüyordu, meraklısı değildi.” Ve sabırsızlıkla beklediğim o zaman

nihayet gelmişti. O gece her zaman dışarıda yenilen yemeklerin yerine ilk defa onun evinde yeme teklifinde bulunmuştu. Akşam arabayla beni evden almaya geldiğinde o ağır ağır indiğim merdivenleri aslında koşarak inmek ve mümkünse evine ısınarak gitmeyi istiyordum. Oysa bu aklımdakilerden habersiz kocaman gülümsemesi, muhteşem dişleri ve yumuşacık elleriyle beni bekliyordu (Bu kısımda yine biraz abartı olabilir).

Yolda giderken evde yemek, pizza yiyip film seyretme fikrine dönmüştü. Patlamış mısır, eller çarpışır, ağır çekimde genç adam genç kadını öper ve her şey başlar falan filan tadında bir şey işte. Yolda giderken pizzaları almış ve eve ulaşmıştık. Yan yana oturduğumuz devasa koltukta ayaklarımızı uzatmış vaziyette bir dilim pizza ve filmin ilk 20 dakikası yetmişti. Patlamış mısır bölümüne ulaşmadan soluğu yatak odasında almıştık. Dudaklarımızın birbirine değmesi, el eleyken heyecandan avuçlarımızı aynı anda sıkmamız. Tenlerimize bile aynı anda, aynı ritimle ve zevkle baskı uygulamamız doğru insanların yan yana geldiğini gösteriyordu. O gece ilk defa bir erkeğin cinsel organını tam anlamıyla içimde hissetmiş ve haz almıştım. Üstelik erken boşalmış olmasına rağmen bunun heyecanını kontrol edememesinden dolayı olduğunu açıklamış ve benim orgazma ulaşmam için devam etmişti. O gece ilk defa isteyerek oral seks yaptım, üstelik her zaman çamaşır suyu gibi kokan spermelerin kokusu bile başkaydı. Temiz buram buram yumuşatıcı kokan çarşafları saymıyorum bile, her şey ahenk içindeydi. Tüm kokular cennet bahçesinden çıkma gibi geliyordu. İki orgazm arası, üç boşalmayla kapatmıştık geceyi. Saçma sapan iyi miydi, nasıldı sorgulamalarına gerek yoktu, iki bedenin uyum içinde kıvrılmaları vermişti cevapları. Tanıdık ve güven veren kokular arasında uyumanın keyfini de, sabaha farklı gözlerle günaydın diyebilmeyi de o zaman öğrendim.

Kısacası Yavuz'dan ilk gecemizde kadın olmayı öğrenmiştim. Zevk vermenin sonucunda alınan zevki. Bir yıla yakın devam

eden ilişkimiz sürecinde erkeğin G noktası denilen prostat bölgesini (aynı zamanda bizdeki de aynı bölüme denk geliyor), sabah yarı uykulu yapılan cinsel birleşmenin tırnağın ucuna kadar zevk verdiğini (hâlâ inanılmaz severim), birçok tabunun yatakta yıkılması gerektiğini, eşlerin kesinlikle konuşması ve her şeyi paylaşmalarının önemini. Hayata bakışım, özgüvenim, her şeyim değişmişti. Eğer şu an başarılı ve sağlıklı bir cinsel hayatım varsa bunu kesinlikle Yavuz'a borçlu olduğumun bilincindeyim.

Aslında ilk gecenin sabahında beden eşim olduğuna karar vermiştim. Olabilirdi de, tabii ben biraz daha olgun bakabilseydim. Saçma sapan tavırlarım ve kıskançlıklarım yüzümden yapamıyorum diyerek bitirmiştım ilişkiyi. Günlerce gözüm telefonda aramasını beklemiş olsam da aramadı, aramadım. Öylece bitti.

Son söz:

- 1- Bu konularda bir arkadaşımın sözü gelir aklıma, "İçinde hissetmediğin şey senin değildir" der. Bu sözü sadece cinselliğe yontmak haksızlık olur. Anlattığım gibi, bir şey ya vardır ya da yoktur.
- 2- Muhteşem orgazmlar için hissettiğiniz ilk şeye güvenin...
- 3- Orgazm candır...

4 U Kuralı

Thomas Hobbes'a göre insanlar da hayvanlar gibi içgüdüleriyle yönetilmektedirler. Ona göre insanları yönlendiren iki güdü vardır: Biri kendini sevme, diğeri kendini koruma güdüsü ve bu iki güdü insanın doğası gereği bencil, çıkarıcı olduğunu gösterir ve ahlakta egemen olan çıkardır mutlak iyi ve mutlak adalet yoktur. Bir erkeğin birden fazla kadınla sevişebiliyor olması ona artı puan getirirken bir kadının puan hanesine eksi olarak geçmektedir.

Bu egemen olan zihniyetin çıkar amacıyla aşıladığı düşüncedir. Ve bu kesinlikle adil değildir.

Yavuz'la ayrılık durumumuzu atlatmakta çok sıkıntılı anlar yaşadığımı hatırlamıyorum. Belki de "iyiydi ama daha iyisi vardır" ve "hep daha iyisini bulabilirim" mantığı devreye girdiğindendir (20'li yaşlara özgüdür). Hep daha iyisini bulabilme adına yapılan salaklık ve saçmalıklar da cabası tabii.

Karşınıza çıkan çoğunluk "Bay Nasıldım?" tarzında kişiler. Sevişmekten çok sordukları saçma sapan sorular yüzünde yatakta değil de YGS sınavına girmiş gibi hissettiren. Erkekler otopark alanları gibiydi ve iyi olanları hep kapılmıştı. Lanet olasıca bir hemcinsim çoktan tırnaklarını takmıştı. Evet, bazı kadınlar gerçekten ne istediklerini biliyor gibiydiler. Oysa ben hâlâ şu saçma ve yüzyıllardır devam eden "Kadınlar ne ister?"

sorusuna “Ben daha bilemezken sen nereden bileceksin dangalak” diye cevap verirdim.

Bir kadının ne istediğini, ruh eşi saçmalıklarının ne olduğunu otuzlarımda anladım. Aslında doğru olan size ezberletilen, zorla kafanıza sokulan, tabuya dönüştürülüp sunulan değildi.

Güzel cinselliğin formülü, tek doğrusu 4 U Kuralı’ydı: “Uygun partner, uygun mekân, uygun zaman ve uygun uyarılar.” Bu dört koşul da tamamsa beden eşiniz odur demekti.

Ki eğer bu koşullardan herhangi biri yerine gelmediyse ilişki eninde sonunda bitecek ya da erkek egosu pohpohlama ve orgazm taklitleriyle dolu bir ömür sizi bekliyor olacak...

Karar sizin.

İş hayatında yaşanan ilişkilere oldum olası karşıyım. Bizzat böyle bir durumu tecrübe etmedim ama kulağıma çok çalınmıştır. Yorucudur duygusal bağlar işe harcayacağınız enerjiyi sömürür bitirir. Bir de ilişki biterse o zaman gör cümbüşü. Erkeğin cinsel uzvunun yetersiz boyut ve performansı artık herkesçe bilinir. Konu kadın oluncaysa duyacağı en hafif şey kaşar olduğudur. Tabii bu durum anlattığım gibi erkeğin skor hanesine yazılır, kadının hanesi “kaşar” kalır.

Fatih’le bir iş yemeğinde tanıştık, uzaktan görüp etkilendiğimde üzülmüştüm. Oysa çok kıymet verdiğim bir büyüğümün Almanya’dan gelen kuzeniydi. Ve sadece hafta sonu için gelmişti. O gece aramızda çok konuşma şansımız olmasa da ayak üstü tanıştırılmış ve kalabalığın içinde yakın mesafede durmuştuk. Gecenin sonunda yaptığım kulak misafirliğinden Almanya’da yaşadığını öğrendiğim halde bilmiyormuş gibi yine saf köylüye yatıp, biraz da çekinerek onu gelecek ay olan doğum gününe davet ettim. Öyle ya çıkmadık candan umut kesilmezdi, en nihayetinde ben de bir kadındım. Zaten muhtemelen doğum gününe kadarki süre içinde ben Fatih’i çoktan unutturdum. Bu umut ve unutma durumu “özgüven” ve “arsızlık” arasındaki ince çizgidir ve bunu da çok geç öğreniriz.

Dediğim gibi doğum gününe kadar Fatih'i unutmamıştım. Sevgiime karar verdiğim arkadaşlarımı topladığım mekânda doğum günü çocuğu inisiyatifimi sonuna kadar kullanıyor ve içiyordum. Gözüm kapıda Fatih'in gelmesini beklerken Birol gelmişti. Hani beni eken, istemeyen, benim dışımdaki bütün hatunlarla meşk eyleyen. O da arkadaşlarıyla gelmişti mekâna, yine öylece uzaktan bakışmalarla kalacak sadece diye düşündüğüm bir anda yanıma gelip doğum günümü kutlamıştı. Alkolün verdiği yetkiye dayanarak ağzımı tutamamış ve kız arkadaşını getirip getirmediğini sormuştum. Bu soruya ne cevap vereceğini şaşırmış, ben de bir şeyler saçmamış ve Birol'u kovmuştum. Özellikle hemcinslerimin "iyi yaptın" dediğini duyar gibiyim. Aslında Birol'un "Hiç anlamıyorsun değil mi?" diye sorarak arkasını dönüp gittiği o birkaç saniye içinde pişmanlıktan ölmek üzereydim. Arkasından koşup özür dilemek, alkol sebebiyle saçmaladığımı filan açıklamamak için zor tuttum kendimi. Sonra uzun bir süre keşke şu cevabı verseydim, öyle deseydim, böyle deseydim diye kafamda canlandırırsam da iş işten yine geçmişti.

Gecenin sonlarına yaklaştığımız zamanlarda birilerinin beni bir zencinin kollarından çektiğini hatırlıyorum ama hayal meyal. Ertesi sabah "yandı gülüm keten helvam" demekten kurtarılmıştım muhtemelen, hem de Fatih tarafından. Rezale-tin boyutunu ve bıraktığım izlenimi siz düşünün. Gerisini çok hatırlamıyorum, sabah uyandığımda bir otel odasıındaydım ve örtülerin altında çıplak yatıyordum. Hep anlatılan o şehir efsanelerini hatırlayıp "ulan buz dolu küvette de olabilirdim" diye düşünüp bir yandan böbreklerimin bulunduğu bölgeyi kontrol ettiğimi hatırlıyorum. Birkaç ilişki sonrası izine dair yaptığım, koku ve bacak arası sızlama testleri de olumlu çıkmıştı. Biri beni sarhoş vaziyette buraya getirmiş ve ne böbreklerime, ne de bedenime dokunmamıştı. Hayır çıplaktım elbette, bakmıştı ama ellememişti. Ve o muhteşem adam Fatih'ti, balkonda sigara içiyordu.

Giyeceklerim etrafta görünmüyordu, filmlerde gördüğümüz çarşafa dolanıp seksi bir vaziyette erkeğin dibinde bitmek sahnelerini gerçekleştirmek zordu. Otelin örtüleri kenarlarından yatağın altına o kadar sıkıca kıştırılmıştı ki çarşafı söküp dolanana kadar kan ter içinde kalmıştım. Sonunda çarşafı sökmeye çalışsam da çıkan sonuç yine berbattı, duble sarılmış dolma gibiydim. Aslında dolma değil daha ziyade lavaşlı dürüm gibi olmuştum. Ağır örtülere dolanıp yürümenin zorluğundan bahsetmek de istemiyorum. Balkon girişine gelip de perdeyi aralamadan adını seslenmişim. Kısa bir durum konuşmasından sonra Fatih dün gece kusmukla kaplanan kıyafetlerimi verdiği kuru temizlemeciden almaya gitmişti. Biraz mesafeli duruşu bütün umutlarımı bitirmiş, dürüm formunda yatağa oturmuş odaya geri gelmesini bekliyordum. O akşam Almanya'ya dönecekti, laf arasında acele etmesi gerektiğini söyleyen imaları olmuştu. Oysa dün geceyle ilgili ne hayallerim vardı, üstelik beni elin zencisinin kollarından samimi bir şekilde dans ederken çekip almıştı. Beni o hayattan kurtarmış kahraman bu sabah yüzüme bakmıyordu. Saniyeler içinde kendime tekrar edeceğim bahaneye karar vermiştim bile, zaten aramızda yirmi yaş vardı, yurtdışındaydı, mesafeli ilişkiler yürümezdi falandı filandı.

Ve ellerinde katlanmış ve temizlenmiş kıyafetlerimle belirmediğinde yanında ekstradan koca bir ayran şişesi vardı. Alkolü kandan temizlemenin en iyi yoluydu. Banyoya kilitlenip üzerimi değiştirmiştım, ardından son gurur kırıntılarımı bana getirilen ayranı içtim. Sessizce otelden ayrılıp bir yerlerde kahvaltı ettik. Uçağına birkaç saat kaldığını, birkaç yere uğraması gerektiğini söylediğinde anlamıştım benim için gelmemiştı. İşleri sebebiyle gelmiş aradan beni de çıkartmıştı.

Fatih de yalan olacaktı, zaten dediğim gibi ben de ayyaşın, sarhoşun en önde gideniydim, bayrak taşıyanıydım. Hak etmiyordum...

Öyle olmadı, Fatih işlerini bitirene kadar onunla gelip glemeyeceğimi sorduğunda mutluluktan uçmama rağmen yine

belli etmemiş ve elbette demiştim. Havaalanına birlikte gitmiş, bekleme salonunda birlikte oturmuştuk. Havaalanı ve veda sah-neleri hiç bu kadar hüznü olmamıştı benim için. Burulmuş ruhumla oradan ayrılırken üzerimden geçen uçaklara acaba bunun mu, yoksa bunun mu içindedir diye tahminler yürütüyordum. Tam da şiirler yazacak formattaydım.

Ertesi hafta Fatih'ten hiç ses çıkmamıştı. Cuma gününün en bunalımlı, ne yapmalı ne etmeli, hiç arkadaşım da yok bunalım anında cep telefonuma Fatih'ten gelen mesaj aynen şöyleydi "Havaalanındayım nereden alayım seni?" Vermek istediğim cevap "Nereden istersen bebeğim" olsa da evimin adresini vermiştim. Yolda taksiyle beni alıp kaldığı otele eşyalarını bırakmaya gittik. Ardından Taksim ve muhteşem rüzgârına kendimizi bıraktık. Canlı müzik dinlemeye gittik, elimden tutarak kendine çektiği zaman almıştım ilk defa erkeksi kokusunu. Başımın döndüğünü söyleyebilirim, resmen tahrik olmuşum. Arkalardan oluşan itişip kakışmanın sonucunda birbirimize iyice sokulduğumuz anlarda ensemde hissettiğim nefesi beyin hücrelerimi yakıyordu. Benim kendimi ona iyice yaslamamdan aldığı cesaretle olsa gerek belimden tutmuş, parmaklarını kotumun belinden sokup tenime dokunuyordu. Müziği duyan kimdi, biz müzik olmuş-tuk. Dengesizce titreyen dizlerimin gücünü oracıkta kesiverip kendimi yere atmak; kalabalığa, kimseye aldırmadan onunla sevişmek istiyordum.

Bünye coşmuştu bir kere, soluğu otel odasında aldık. Saçma soruların olmadığı, kulağıma sadece tutkuların fısıldandığı geceye teslim olmuşum. 4 U kuralının bütün koşulları oluşmuştu ve önemini anladığım ilki yaşıyordum. Sadece dokunuşların bir kadının tüm bedenini zevkten titreteceğini öğrendiğim anlardaydım. Nefes ve eller ikilisinin kayganlığının artmasına sebep olduğunu; uzun soluklarımda arada incecik inlemeyi sevdiğimi ve bu inlemeleri duyan eşimin o anlarda daha çok tahrik olduğunu; kasıklarımın ve bacaklarımdan arasından öpülmenin sarhoş edici hissini; ayaklarımdan sevilmesinin ve öpülmesinin iç

gıcıklayıcı zevkini; bana yapılan her şeyi eşime uyguladığımda verdiğim zevkin etkilerini bedeninde izlemenin şevkini; burnumu koltuk altına gömüp üzerinde uzanmanın ve kokusu eşliğinde sırtımda ahenkle gezen elleri; bedenler arasında olması gereken ritmi; kısacası birçok şeyi öğrenip yaşıyordum. Öğrendiğim bir diğer şeyse aynı anda filmlerdeki gibi doruklara ulaşmanın mümkün olmayışydı. Hep o lanet olasıca filmlere aldanmıştık.

Gecenin derinliklerinde o otel odasında bütün hücrelerim aldığım ve verdiğim zevkle yanıyordu. Ne ara üstteydim, ne ara altta fark etmiyordum bile, kendiliğinden akıp geliyordu her şey. Ama üstte olduğum anlarda gerilip iyice yaslandığımda derinliklerimde partnerimi daha iyi hissettiğimi öğrendim. İşin püf noktasının tabakhaneye bilmem ne yetiştirir gibi aceleci değil de yavaş yavaş olması gerektiğini; arzuladığınız bedenin kasık arasındaki kokunun tahrik ediciliğini... İşin özü “kokla, benimse ve teslim ol”du. Bu kadar basitti aslında. Hesaplamalar yapıp kalçalarınızı filmlerdeki gibi tutmaya çalışmalar salakçaydı, eşiniz zaten elleriyle nasıl olmaları gerektiğini söylüyordu. Bedenini susuz kalmış dudaklarınızla keşfe çıktığınızda eliyle omuzlarınıza yaptığı dokunuşlar hassas yerleri gösteriyordu. Beden eşimi okumayı öğrenmiştim, daha doğrusu öğretmişti. Edilgen, zevk alan, üstelik zevk veren de bir öğrenciydim.

Bedenlerimiz konuşmadığı zamanlarda sohbet ettik, sabaha kadar uyumamıştık. Hafta sonu odadan hiç çıkmamış, yemeği bile odaya istemiştik. Zamanımız kısıtlı, arzumuz fazlaydı. Hayatımın en muhteşem hafta sonlarından biri pazar akşamı hava alanında son buldu. Kopmak istemediğim dudakların ıslaklığı hâlâ bedenimde...

Fatih her hafta sonu geliyordu, belki de zamanımızın kısıtlı olması sebebiyle hep birbirine doyamayan devamlı sokulan kumrular gibiydik. Arada Taksim, Beşiktaş sahil turları yapsak da ikimizden biri dayanamaz soluğu otel odasında alırdık. Birkaç hafta sonra Fatih arabayla tatile çıkmamızı teklif etmişti. Tatil sezonu yeni açılmış, henüz çok fazla kalabalık olmayacağından

fırsatı değerlendirmek istemişti. Hayatımda ilk defa bir erkekle tatil yapacaktım. Bütün ayarlamaları yapıp senelik iznimi kaptığımda soluğu Çeşme’de almıştık. Yol boyunca istediğimiz yerde durup dinlenmiş, hatta kuytularda sevişmiştik. Açık havada gündüz vakti her an yakalanma korkusuyla birleşmenin heyecanını anlatamam size. Adrenalinin patlama yapması normalden belki on kat daha fazla zevk almamı sağlıyordu. Çeşme’ye varana kadar her şey çok güzeldi. Ben hayatımın erkeği ve tatilinin hayaliyle yaşıyordum.

Otel odasına girdiğimde ilk şoku yaşamıştım. İki ayrı yatak vardı, sorun olmaz birleştiririz diye düşünüp köşesinden itmeye çalıştığımda yatakların duvara monte edildiğini gördüm. Elbette gerisini düşünmeniz zor değil, afra tafta saçma sapan şeyler. O “özgüven” ve “arsızlık” sınırı durumları işte. Otele yerleştikten sonra ailesinin de orada yazlığı olduğunu öğrenmem tuzu biberi olmuştu. O baş başa sahil yürümeleri yerine ailece göbeği kaşıyıp dondurma yiyerek yapılan oturuşlar gerçekleşmişti. Kaldığımız bir hafta boyunca ufak öpücükler ve masum sarılmalar eşlik etmişti. Güldür güldür başlayan cinsel hayatıma sihirli bir değnek dokunmuş ve söndürmüş gibiydi. Sıkıcıydı, hayallerimde bütün gün sörf tepesinde cirit atan adamı beklemek yoktu. Gündüzlerin bal olduğu, gecelerinse kaymaklanarak katmerlendiği türdendi hayallerim. Dönüşümüze bir gün kala delirip içimi döktüğümde, bana el sürmeme bahanesi şok ediciydi. Bütün sene sörf yapma anını beklediği için enerjisi olması gerektiğini ve protein kaybetmenin sörf performansını etkilediğini söyledi. Adam sörf yapabilmek için benden uzak duruyordu. Şu an yazarken yüzümdeki tebessümü silemiyorum. Hayallerimin tatili, hayallerimin cinselliği, sıcak kumlardan serin denizler yok olup gitmişti.

İstanbul’a dönüşümüzün ilk gecesi otel odasında her şey kaldığımız yerden devam etmişti. Fatih’in eksisi, cinsel hayatında gösterdiği eğitici ve açıklayıcı tavrını normal hayatında gösterememesiydi. Yani olay yine çiftler arası iletişime geliyor.

Konuşun, paylaşın, açıklayın; ne istediğinizi, ne düşündüğünüzü karşı tarafa olduğu gibi anlatın.

İki yıla yakın devam etti ilişkimiz; ailesinin “Zamanın geçiyor, evlenin, çocuk yapın” baskılarına dayanamaz olmuştuk. Üzerimdeki baskıya bir gün alkolü fazla kaçırdığı bir zamanda Almanya’da beni nasıl iki kez aldattığını itiraf etmesi eklenince hak verirsiniz ki keçileri kaçırmıştım. Yirmili yaşlardaydım ve hâlâ kusursuz arayışı içindeydim.

Anlayış ve mantıktan uzak.

Elbette “bir yerde daha iyisi vardı.”

Ben 4 U Kuralı’nın tüm şartlarını bulmuş, yaşamış ve kaybetmiştim.

Son söz:

- 1- Kadının yumurtası vardır ve bu yumurtayı, olgunlaşma anındaki psikolojisiyle karşısına çıkan adaylardan en güçlüsüne vermek ister. Erkeğin sınırsız spermi vardır ve bütün yumurtalar onun olsun ister.
- 2- Uzun mesafeli ilişkiler demek aldatılmayı kabullenmek demektir.
- 3- Erkeğin itirafı yakalanmadığı takdirde mümkün değildir, ben kıymetini bilemedim.
- 4- Cinsellik güzeldir, içgüdüsel egoizm de öyle, önce can sonra canan.
- 5- Şu anki aldatılmaya bakış açım “umurumda değil” şeklinde, ayrıca karşı tarafın bana yaptığı her hareketin benim de ona aynısını yapma hakkını verdiğini açıkça ifade ederim.
- 6- Orgazm candır!

Benlik Algısı

Yaşanan saçma ayrılıktan sonra, sağ sola saçılmış parçalarımı toplayıp birleştirmeye çalıştığım bir dönemdi. En başta yaşadığım evi değiştirmiş, saçlarımı kestirmiş, gerisi bildiğiniz hikâyeler zaten. İyisiyle kötüsüyle cinselliği yeterince öğrendiğime inanıyor ve partner seçimlerimde daha özenli davranıyordum. Doğru söylemek gerekirse bulamıyordum.

Umutsuzluğa düştüğüm zamanlarda bir erkeğe bile ihtiyacım olmadığına inandırıyordum kendimi. İşte o umutsuzluğa düştüğüm dönemlerin birinde arkadaşım Sevil'le bir telefon görüşmesi yapmıştım. Hayatın çok sıradan olduğu, anlamsız kısırdöngülerden bahsettiğim zamanda benim daha değişik bir şeyler yaşamam gerektiğini söylemişti. Değişiklikten kastının ne olduğunu sorduğumdaysa akşama gelip bunları yüz yüze konuşacağımızı, yanında bir de misafir getireceğini söyleyip telefonu kapatmıştı. Aklınıza ne geldiğini tahmin edebiliyorum, aynısını ben de düşünmüştüm. Evet gelen misafir bir erkekti ve o erkek bana cinselliğin ön yargılardan kurtulduğumuzda daha zevkli ve daha renkli yaşanabileceğini öğretmişti.

Akşam kapı çalındığında açıp açmama konusunda tereddütte kalmıştım. Elbette merak kediye öldürür, Sevil yanında yaşı küçük olduğu belli olan biriyle içeri girmişti. Hoş geldin beş gittin konuşmalarından sonra esas konuya gelmiştik. Genç

misafirimiz ayak fetişistiydi ve benim arada denediğim ayak-kabıları fikir almak için Sevil'e yollamam esnasında tesadüfen görmüş ve tanıştırmayı için yalvarmış (Yalvarma kısmını abartmış olabilirim). Bu konuşmalar esnasında mağmadan hallice olan ben serinkanlılığımyı korumaya çalışıyor ve her gün bu taleple karşılaşyormuşum gibi rahat görünmeye çalışıyordum. Şu anda düşündüğümde neden bu kadar aptalca bir ruh haline girdiğime anlam veremesem de sebebinin ön yargı olduğunu da biliyorum. Aşılması en zor olan ufkumuzu kısıtlayan ön yargılar.

Adı Seçkin'di, 19 yaşındaydı, oldukça da sevimli ve hal tavırlarından onun da çok heyecanlı olduğu anlaşılıyordu. Kıscası talebi ayaklarıma ilgi göstermekti. Hem de gayet masumca, gelip ayaklarıma masaj, bakım yapacak ve ben istemediğim takdirde kesinlikle başka bir davranışta bulunmayacaktı. Ayrıca herhangi bir çıplaklık talebinin olmadığını da üzerine basarak belirtmiş ve kocaman gözlerini terlikli ayaklarıma sabitlemiş cevap bekliyordu.

Biz kadınların genelinin ayaklarıyla ilgili kompleksi vardır; bir de nedense güzel ayak denince akla hep küçük 36 numara kalemle çizilmiş, ne bileyim o ayak bakım reklamlarındaki ayaklar gelir. Hani şu bize hep pompalanan, bilinçaltımıza yerleştirilen saçma şeyler. Açıkça söylemek gerekirse gururum okşanmıştı ama daha önce hiç deneyim yaşama şansım olmadığı için biraz da tedirgindim. Masadaki sohbet ayaklardan normale dönünce biraz rahatlamıştım, hatta laf arasında Seçkin ilki olacağımı söylediğinde heyecan bile yapmıştım. Sohbetimizin sonunda veda zamanı geldiğindeyse ben zamana ihtiyacım olduğunu ve ona düşünüp haber vereceğimi söyledim ve elbette yalnız kalınca da soluğu Google'un başında aldım.

Ayak fetişiy yazınca karşıma çıkan şeyler açıkçası beni ürküt-müştü. Ürküttü derken bana çok yabancı bir dünyaya bakıyor gibiydim. Ağırılıkta efendi ve köle ilişkisi denilen BDSM ile ilgili sonuçlar çıkıyordu; ki o apayrı bir konudur, kendi içinde "sınıır-

sız” olduğu gibi aynı zamanda “sınırsız” güven gerektiren bir şey. Şu anda burun kıvıran, neler saçm alıyor bu kadın diyeniniz de olabilir. Bence ön yargılarınızdan kurtulup anlamak için Marquis De Sade okumalısınız (Cinsellikte belli bir noktada acıyı sevdiğimi söyleyebilirim). Başta mantığı ve tercih edilen yaşam biçimi olarak saygı duysam da bana hâlâ çok uzak gelen bir şeydir. Ve o zamanlar bunları okudukça ağzım açık kalıyor ve bir insana sırf zevk olsun diye sert davranma ihtimalinden dolayı utanıyordum. Kalıplar, kalıplar, kalıplar...

Bir forumda bir yorum okumuştum hiç unutmam “iiyy o ayakları nasıl öpüyorlar” tarzı bir şeydi. Ve sonra oturup “ama onlar benim ayaklarım” diye düşünmeye başlamıştım. Evet, benim bedenimin bir parçasıydı onlar, ellerim gibi, öpülmesi normal karşılanan dudaklarım gibi. Sebep ayaklarımızla yere basıp kirlendiklerinden olsaydı idrar yolumuz da vajina girişindeydi, erkeğin penisini söylemiyorum bile, ayrıca yıkanmakla da gayet etkili bir çözüme kavuşulurdu. Bunun sebebinin başta kadınların kompleksi, sonra da kadın-erkek iki türün de kafasına yerleştirilen tabuların olduğuna karar verdim. Ayrıca Seçkin bana istemediğim hiçbir şeyin olmayacağına dair garanti vermişti. Her şey bir yana bedava pedikürün ve masajın kime zararı olurdu ki?

Ertesi günü kıvrınarak nasıl arayacağımı, nasıl söyleyeceğimi düşünüyordum. Evet mantığıma oturtmuştum ama uygulamaya gelince kafamdaki lanet olasıca engelleri aşamıyordum. Akşama doğru kendimden umudu kestiğim anda Seçkin’den gelen telefon mesajıyla rahatlamıştım. E yani diyorum ya nihayetinde kadındım ve talep bütün kadınların hoşuna giderdi. Kararımı verip vermediğimi soruyor ve ne kadar istediğini anlatmaya yetecek kelimelerinin olmadığını anlatmaya çalışıyordu ve bu basit cümleyi bile o kadar kötü kurmuştu ki benden daha heyecanlı olduğu net olarak ortadaydı. Hemen söylemedim elbette; şu kadınlık durumu, birkaç mesaj uzattım sonunda “Yarın gel

o zaman madem” diye mesaj attım (Asla ödün vermiyoruz, istemem yan cebime koy örneği). Bedava masaj ve pedikürüm yarındı ve ben heyecandan ölmek üzereydim.

Hafta sonuna denk gelmişti ve ben zaman olarak öğleni belirlemiştim. Hani gündüz gözüyle kötü bir şey olmaz aklı. Bilgisizlik ve cehalet örneği. Tam zamanında kapı çaldığında yine ufak bir tereddüt yaşamakla birlikte açmıştım. Elinde kocaman iki poşetle karşımda duruyordu ve yanakları dudaklarından bile daha kırmızıydı. İkimiz de heyecandan ölmek üzereydik. İçeriye geçip koltuğa oturduğumda usul bilmiyorum tabii; “Bir şey içer misin?” diye lafa girmiştim. Heyecanını yatıştırmak için sadece su istemişti. Birkaç dakika soluklandıktan sonra getirdiği poşetleri karıştırmaya başladı. Gördükçe inanamıyordum, ayak bakım kremleri, ayak yumuşatıcı yağlar, özel pedikür seti. Çok komik, tabanlarımin durumunu bilmediği için korkarak ve gizleyerek bir nasır bandı kutusu çıkartışı vardı, o anda kendimi tutamamış ve gerginliğin de etkisiyle gülmeye başlamıştım. Benim gülmem bir anda her şeyi yoluna sokmuştu, karşılıklı güldüğümüz bir zaman dilimine geçmiştik birden; hani gülme bulaşıcı ve rahatlatıcıdır derler ondan sanırım.

Torbaların da boşaltılmasıyla birlikte benim ayak bakımıyla ilgili her şeyim tamamlanmıştı. Muhteşem yumuşacık ayak havlularım, hatta yeni bir ayak leğenim bile vardı. Banaysa sadece paçaları sıvamak kalıyordu. Ayaklarımı yumuşatıp bir güzel yıkandıktan sonra bakım, kremleme, yağlama ve masaj kısmına gelmiştik. Seçkin o kadar heyecanlıydı ki ellerinin titrediğini hissediyordum ve masajın da rahatlatıcı etkisiyle bu durumundan keyif almaya çalışıyordum. Alnı boncuk boncuk terliyordu, yanaklarının kızarıklığı biraz gitmişti, gözlerindeyse şeker dükkânına düşmüş bir çocuk sevinci vardı. O anı asla unutmam...

Tam tamına iki saat, hayatım boyunca ayaklarımla ilgilediğim süreyi toptasam bu kadar etmezdi. Teşekkür edip ay-

rıldığında onu bilmem ama ben rahatlamış, korktuğu başına gelmemiş mutlu bir insandım.

Görüşmelerimiz ilk iki ay rutine oturmuştu; haftada bir kez geliyordu benim söylediğim ve çağırdığım bir günde. Hiçbir zaman hayır demiyor, her seferinde deli gibi teşekkür ederek saatinde orada olacağını söylüyordu. Durum o kadar hoşuma gidiyordu ki anlatamam, hatta kız arkadaşlarıma bile anlatmaya başlamıştım. Bu duruma çok şaşıyorlardı ve hatta beni cesaretimden dolayı kutlayan bile olmuştu. Diyorum ya benim için bedava masaj ve pediküdü sadece, kitabımı alıyor ya da televizyonu açıyor ve ayaklarımı uzatıyordum hepsi bu. Ayrıca karşı tarafın da mutlu olmasını sağlıyordum, üstelik bana hiçbir zararı yoktu. Bu arada benim Seçkin'i çağırmalarım sıklaşmış, haftada iki, bazen de üçe çıkmıştı. Bir kez bile gelemem, işim var ya da ona benzer bir şey söylemeden hep geliyordu yüzünde hep aynı mutlu ve aynı sevimli ifadeyle.

Yanılmıyorsam masaj ilişkimizin altıncı ayındaydık ve bir gün Seçkin biraz tedirgin bir halde ayaklarımı öpmek istediğini, buna izin verip vermeyeceğimi sormuştu. Son zamanlarda masajı o kadar ilerletmişti ki bazen heyecanlanıp kanımın çekildiği zamanlar olmuştu. Zaten yeterince ilerleyen samimiyet, tanışıklık ve güven devreye girdiğinden sorusunu ikiletmemiştim. Elimdeki kitabı okuyormuş gibi kaldırarak gayet sıradanmış gibi davranmıştım. Beklediğim muhtemelen de oymuş emin değilim (Yalan da olabilir, yani o anı da bekliyor olabilirim, istediğinize inanabilirsiniz). Seçkin'in dudakları sanki ayaklarımda, parmaklarımda değil de göğüslerimin ucundaydı; bu duyguyu net tarif etmem mümkün değil. Ama sadece parmaklarım değil bütün bedenim dudaklarının arasında gibiydi. Muhtemelen vereceğim tepkiden korkarak dilini kontrollü kullanıyordu. Bir süre sonra ses çıkartmamamdan aldığı cesaretle ağzının tamamını kullanmaya başlamıştı. Ayak başparmağıma diliyle tam olarak ne yaptığını bilmiyorum ama o an hafifçe inlediğimi

hatırlıyorum. İrkilip kendime gelmişim, bir şey olmamış gibi kitap okuyormuş numarasına devam ettim. Seçkin'se hiç orali değildi. Ne benim inlemem, ne de heyecandan titremeye başlayan bacaklarım, gözü ayaklarımdan başka bir şeyi görmüyordu. O gün teşekkür edip evden ayrıldığında onun için de benim için de yepyeni bir dönem açılmıştı. Tabii sonrasında soluğu yatak odamda almıştım, o ana kadar hiçbir ilişkimde öylesine bir yoğun ıslaklık yaşamamıştım. Elbette bir süre sonra elim ve ben çok mutluyduk...

Ertesi günü de garipti, hani uzun süre denizde kalıp çıktuktan sonra bir süre içiniz dalgalanır gibi olur, hâlâ sudaymışsınız hissini yaşarsınız ya aynı o durumdaydım. Tek farkım denizden çıkmış hissi yerine, ayak başparmaklarımda Seçkin'in dili doluyor gibiydi. Seçkin'i daha sık görmeye karar vermiştim bu masaj bana gerçekten iyi geliyordu (Kabul, hiç inandırıcı değil).

Bu arada Seçkin'i iştahla anlattığım kız arkadaşlarımdan biri beni telefonla arayıp merak edip denemek istediğini söylemişti. Yine benim gibi saçma bir şeyler söyledi bedava masaj, pedikür manasında. Onun yerine karar veremeyeceğimi ama sorabileceğimi söyleyip ayak fotoğraflarını istemiştim Seçkin'e yollamak için. Yani en nihayetinde onun zevkine uyması gerekiyordu, içimden beğenmemesi için dua etmedim değil tabii ki. Ama Seçkin benim isteğim olarak algılamış ve kabul etmişti ama tek bir şartla; arkadaşım bana gelecekti ve ikimize sırayla yapacaktı. İstemeyerek de olsa kabul edip arkadaşımı aradım ve ertesi gün için anlaştık. Seçkin ertesi günü gelmiş ve ayrıca arkadaşım için de havlular ve bir ayak leğeni getirmişti. Hijyene bu kadar dikkat ediyor olması ayrıca güzel ve gurur vericiydi. Arkadaşımla sohbet arası zamanlarda göz göze geliyor ve Seçkin'e çaktırmadan "Sayemde" bakışları atıyordum. Sahiplenivermiştim Seçkin'i, fark etmeden ve anlamadan...

O gün önce bana, sonra arkadaşşıma masaj yapmıştı, geçen seferden kalan cesaretle ayaklarımı öper mi diye tedirgin olsam da kesinlikle yüzümü kara ıkartmamıştı.

Seansın sonunda iki mutlu kadın, iki çift mutlu ayak vardı...

Sonraki hafta şehir dışı bir eğitime gitmek zorunda kalmıştım, ekibim yine şu gereksiz "kişisel eğitim" seminerlerinden birine katılmıştı. Hani şu "Muhteşem beyaz insan nasıl olunur?" tarzında olanlardan. Bu seminerleri verenlerin o anlattıklarını gerçek hayatlarında asla uygulayamadıklarına defalarca şahit olmuşumdur, neyse. Ayaklarım ve ben çok mutsuzduk, resmen şu ana kadar göz ardı ettiğim organlarım yüzünden mutluluğu yakalamıştım. Bir cinsel hayat sayılmazdı elbette ama kesinlikle çok heyecanlıydı. Zevk için "Et ete değecek kardeşim" de koca bir yalandı. Kafaya yerleşen düşüncenin geneliyse "mutluluk için penise ihtiyaç yoktu."

Seminer sonralarında odaya koşup Seçkin'den gelen mesajları okumak için sabırsızlanıyordum. Ayaklarımı öpmeyi, dokunmayı ne kadar özlediğini yazardı uzun uzun. Ben de isteklerini yerine getirir, bolca resim yollardım. Aynı ayaklar, aynı pozlar defalarca gönderildiği halde Seçkin hep heyecanla karşılırdı. Bir ara ayaklarımı kısıkanmışlığım bile olmadı değil.

Bendeki ipler seminer dönüşünde kopmuştu. Akşam vakti İstanbul'da oluyordum ve aylardan beri ilk defa Seçkin'le sosyal sayılabilecek bir ortamda karşılaşıyorduk, havaalanında ve bir ilk daha; akşam grşecektik. Beni almaya geldiğinde sağda solda hiç oyalanmadan eve gitmiştik. Aramızda çok fazla konuşma geçmezdi, bazen sadece soru cevap, bazen de havadan sudan hal hatır sormalar vardı. Yine yleydi, Seçkin suyu hazırlayıp getirmiş ayaklarımı yumuşatıyordu; tek fark benim tüm dikkatim onda ve ayaklarıma ilgi gösteren ellerindeydi. Ve aklımdaki dşn de bu ilişkinin başka bir yöne gitmesi gerektiği üzerineydi. Masaj safhasının hazırlığı tamamlandıktan sonra benim dayanamadığım kısma gelmişti sıra. Bir haftalık

ayaksızlığın verdiği hasretle olsa gerek Seçkin'in tavırları da başkaydı. Muhtemelen bu tutkusundan etkilenmiş ve baştan çıkmıştım. Sadece "Lütfen istiyorum" diyebilmişim. Sadece bu kadarına cesaret edebilmişim ve üstelik lanet olasıca bir isterik gibi yalvarıyordum. İçimden "Lütfen ne demek ya, lütfen ne demek" diye küfür ederek alacağım yanıtı bekliyordum. O anda Seçkin onu daha çok sevmeme sebep olacak şeyi söylemişti "Yaptığımdan zevk aldığını görmek beni daha mutlu eder, rahat ol" demişti. Aslında bunu duyunca o anda sevmedim hatta kızmıştım, beni reddettiğini düşünmüştüm ama kısa sürdü.

Elim istemsizce sıırıslıklam olmuş bacaklarımın arasına var-
dığında utancım da, kızgınlığım da birkaç saniye sürmüştü. İşte o an daha çok sevmiştim Seçkin'i, elim ıslaklığında, ayak parmaklarım ağzında olduğu an... Ondan sonrası daha da keyifliydi, bu şekilde uzun süre görüşmeye devam ettik. Bir sevgiliye ihtiyacım yoktu, bizim bir grubumuz olmuştu. Seçkin ve ayaklarım, ben ve elim... Dedim ya mutluluk için penise ihtiyacım yoktu.

Son günümüzde eve biraz buruk gelmişti. Kendine bir kız arkadaş edinmişti. O arabozucu yellozu elime verseler bir güzel benzetirdim. Artık görüşemeyecektik, üstelik kız arkadaşına bu ilgisini söyleyemeyecekti. Daha önceki deneyimlerinde birkaç kez denemiş ve "sapık" damgası yiyerek terk edilmişti. Yarım ağızla onun için en iyisini istediğimi söylesem de yüreğim kan ağlıyordu. O gün masajdan sonra sabaha kadar oturup ilk defa uzun uzun sohbet ettik. Seçkin'i iki sene boyunca hiç göremeyecektim, peki nasıl mı oldu? O da başka sefere... Ben bu tecrübe-
bemde tabuların kesin olarak yıkılması ve bütün bedenimizle barışık olmamız gerektiğini öğrenmişim. Şüphesiz hayatımın en önemli derslerinden biriydi.

Son söz:

- 1- Bu masum, cici ve şirin ayak fetişistlerini sevelim, koruyalım, kollayalım hatta ayaklarımızı güvenle teslim edelim.
- 2- Ayaklarımız da bedenimizin birer parçası komplekslerinizden vazgeçin.
- 3- En yoğun feromon hormonunu koltuk altlarından yani terleyen bölgelerden salınır, birçok kişi evde gizliden gizliye koltuk altı terini koklayıp bu durumdan hoşlanmaktadır.
- 4- Ayaklarımızda 250.000 ter bezi bulunmakta, hesabını siz yapın...
- 5- Ve en önemlisi, sizi hazdan, özgürlükten ve başarıdan uzak tutan şey korkularınız ve ön yargılarınızdır. En azından karşılaştığınız buna benzer tekliflere "kesin" bir şekilde "hayır" demeden önce araştırıp öğreniniz.
- 6- Orgazm candır!

Erkek Egosu

Erkeğin cinsel egosu başka bir şey, kesinlikle eleştirilmemesi ve hor görülmemesi gereken. Zaten erkekliğe adım atarken bile davul zurnayla kutlanır erkeğin egosu. Onlar için cinsellik sağlıklı bir hayattan ziyade erkekliğini kanıtlama meydanıdır. Çocukluk dönemlerinde bile “koçum”, “aslanım” vb. şekillerde hitap edilir ve genelde büyüdüğünde itici görülen agresif tutumlar “erkek adam” diye takdir edilir. Şimdi bu kadar poh-pohlanmaya bu çocuğun büyüdüğünde cinselliğin iki tarafın da hakkı olduğunu kabul etmemesi de gayet “normal.” Ve daha da acı olan bu durumdan çok küçük bir azınlık sıyrılıp kendini eğitip geliştirmektedir.

“Egemen zihniyetin” yerleştirmiş olduğu düşünce tarzına göre kadın onlar için sadece “s***ilendir.” Komik olansa bu aşagılama amaçlı kullandıkları “s***lmeyi” aynı zamanda erkeliklerini “yüceltmek” için kullanırlar. Hele penis boyutunun her şeyi çözebileceğini düşünmeleri yok mu, devasa bir komedidir, hatta zirvedir.

Bu egoyla ilgili bir yazı çarptı gözüme, gayet başarılı başlayan bir yazıydı ama sonuç aynen şöyleydi: “Egolarının kanıtlanması için kadının onaylayan tavrına ihtiyacı var. Kadın eğer seks sonrası kendisine soğuk davrandıysa, egosu ağır hasar görüyor.”

Yani erkek egosu hem “büyüktü”, hem de cam gibi kırılgan. Ne zavallica ki bu camdan ego ayakta durabilmek için yine bir “s***lene” ihtiyaç duyuyordu.

Ve alttan kadınlara verilen mesaj hep aynıydı “Bil ama YAPMA.” Asla söyleme, asla yargılama, sakın “kadın” olma; “s***len” ol ve ses çıkartma. Kadınların büyük çoğunluğu arasında bu durum gizli bir sözleşmeyle mühürlü gibidir, herkesçe bilinir ama asla dile getirilmez. Hele erkeğe asla söylenmez. Mutsuz cinselliğin yaygın olmasında bu kadınların da çok büyük payı olduğunu düşünmekteyim.

Özetlemek gerekirse cinsellik konusunda oldukça kötü iki tip erkek vardır: Biri cinsellik konusunda agresif davranıp tepki gösteren ve “ahlak” diye bir saçmalığın ardına sığınan; diğeri de ulu orta her yerde performansının muhteşem olduğunu iddia edip bu imajı çizen, oysa ki koca bir sıfırdır. Eğer “s***len” değil de “kadın” olmak istiyorsanız bu iki erkek grubundan uzak durun!

Başarısız ilişkilerin uzmanı olarak adlandırıldığım arkadaş çevremde çöpçatanlık için epey derin çalışmaların yapıldığı bir dönemdi. İçlerinden bazıları o kadar ısrarcıydı ki, görüşmeleri kabul etmediğim takdirde onlara hainlik yapmış olabileceğim hissine kapılmama neden olmuşlardı. Israr kıyamet gidiyordum buluşmalara, kazanma şansımsa milli piyango kazanmamla aynıydı, yani neredeyse imkânsızdı. Bu buluşmaların birkaçını özellikle unutmuyorum, ilki “Bay Mükemmellerden” biriydi. Muhteşem bir kariyeri, evi, arabası ve cazibesi olanlardan. Akşam birlikte yemek yemiş ve bana sürekli “yavşama” çabası epey itici gelmişti. Gecenin sonunda beni eve bıraktığı sırada arabayı park etmeye çalıştığını gördüğümde gerek olmadığını söylemiştim. Kendi kendine gelin güvey olan muhteşemimiz aklınca onu kahve içmeye davet etmem gerektiğine karar vermişti. Benden aldığı cevap olumsuz olunca sokakta sinirden patinaj çekerek gittiği anlar utancımdan yerin dibine girdiğimi hatırlıyorum. Elbette

suçluydum, nasıl olurdu muhteşem buyurmuş, ben de bir kadın olarak boyun eğmeliydim. Daha rezili ertesi gün yaşandı. Bizi tanıştıran arkadaşları aramış ve ısrar kıyamet onu eve kahve içmeye davet ettiğimi, fakat onun ilişkinin ağır ilerlemesi isteğini dile getirmesi sonucunda benim rezilce davranıp küfürler savurduğumu söylemiş. Duyduğumda şoka uğramıştım tabii, erkek egosu böyle bir şeydi işte, kendini kurtarmak için hep olayların tersini anlatırdı. Ayrıca otuzlarında ve “hâlâ” ailesiyle yaşayan, üstelik “hâlâ” bir dişinin tırnak geçirmediği bir tipti. Ve ben az da olsa hemcinslerimi tanıyorsam “iyi mala” çoktan tırnak geçirmiş olmaları gerekirdi. Bu kadar muhteşem bir adamın mutlaka bir firesi olmalıydı, vardı da zaten: “Şişkin” olan “küçük” egosu...

Unutamadığım bir diğer buluşma da yine kâbus tadında bir şeydi. Yemek yediğimiz sırada yan masadaki adamın sevgilisinin elini öpmesi karşımdaki az gelişmiş organizmaya ağır gelmiş ve söylenmeye başlamıştı. İnsanların özgürlüklerine karışamayacağı ve durumun gayet masum olduğuyla ilgili tepkimi ortaya koyduğumda “Orospuluğunuzu her yerde meydana mı sermeniz gerekiyor, biraz ahlak yahu” diyerek beni masada terk etmişti. İyi ki de etmişti, yoksa yemeğin sonuna kadar kendimi tutmakta zorluk çekebilirdim.

Bir diğer görüşmemdeki şanslı kişi bir denizciydi, şu selvi boylu güzel ambalajlılardan. Konuşmaya başladığımız ilk dakikalardan itibaren sürekli eski ilişkilerimi sorunca “vay be ne anlayışlı adam” diye düşünmüştüm. Herif elbette denizciydi, her limanda ayrı sevgili hesabı beni yirmi kere katlamış olmalıydı. Tatlı tatlı bazı anılarımı paylaşıırken bana net olarak kaç kişiyle birlikte olduğumu sormuş ve ben şu “her liman ayrı sevgiliden” yola çıkarak, bir de sayıyı azaltarak “Beş” demiştim (Kadınların söylediği sen ikinci erkeksin söylemi de koca bir yalandır, nasıl bir bilinç baskısı ise cinsel tecrübe sayısını hep azaltırız. Hem erkek skor egosunu kırmamak, hem de daha az kullanılmış

imajı için. En saçma ve salakça durumlardan biridir). Adamın cevabı direkt “Oha” olmuştu. Titrek ve utanmış bir vaziyette ya senin diye sormaya cesaret ettiğimde. Aldığım cevap “İki” olmuştu. Bir kadın için utanç vericiydi, skor tahtasında erkeğinkinden fazla bir sayı varsa kazanmanız beklenemezdi zaten; onun gözünde o an resmi ve tescilli bir “kaltaksınızdır.” Elbette bir daha görüşmedik, zaten o sayı olayından sonra başka bir sonuç şaşırtıcı olurdu.

Diğer bir zoraki görüşmede de aday standart bir imam hatipliydi, artık arkadaşlarım kızın yaşı geçiyor kime kaktırır sak kâr mıdır diye düşünmüşler bilmiyorum ama feci ötesiydi. Beni askılı elbiseyle görünce zaten ilk şokunu yaşamıştı çünkü bana onunla ilgili hiçbir bilgi verilmemişti (Arkadaşlarım artık nasıl sattılsa beni). Herif beni bir aile çay bahçesine götürüp saatlerce dinde kadının yerini, askılı elbiselerle dolaştığım için nasıl cehennemde yanacağımı anlattı. Kurduğu cümleler hep şu saçma kalıpla “Ben saygı duyuyorum ama” ile başlıyordu. Az agresiflik yapsa çekip gideceğim de fırsat da vermiyor, kendini kaptırmış tatlı tatlı anlatıyordu. O bildiğiniz ezik ruh halinde sönük bir aile çay bahçesinde can çekişiyordum. Konuyu nasıl döndürüp dolaştırıp cinselliğe getirdiğini inanın anlamadım ama bir anda “anal ilişki” hakkında ne düşündüğümü sormuştu, can sıkıntısından ruhumu teslim etmeye ramak kala. Neye uğradığımı şaşırdım tabii, az önce bana cehennemde nasıl yanacağımı anlatan insandan beklemediğim bir soruydu. Öyle kendimce “anal sphincter” kaslarının işlevini açıklamaya çalıştım acemice. Aylık “seks yapma ortalaması 3” olan ülkedeki, belki 1’i bile bulamayan vatandaşa “anüs” bölgesiyle ilgili bilgi veriyor sonunda da “Hiç denemedim ama” diye bitiriyordum. Yüz ifadesini görmeliydiniz, o an onun için cennetten çıkma bir huriden farkım yoktu. Bu açıklamamdan sonra tekrar cehennemde yanacağım ile ilgili vaaz vermesini beklerken tam tersi olmuştu. Hocamız açılmış ve toplumun “benim gibi kadınlara”

ihtiyacı olduğunu söylemeye başlamıştı. Benim gibi kadınları ifade ettiği kısımlardaki yüzündeki “yavşakça” ifadeyi görmeyi isterdim. Sular benim istediğim yöne akmaya başlamış, sinirden coştukça coşmuştum. Kafasında “gece” ile ilgili canlandırdıklarını düşünmek bile istemiyorum. Sıra bir tanıdığı-
nın evinin “boş” olduğunu anlattığı kısma gelmişti ki, artık gitmem gerektiğini söylemiş ve kalkmışım. Hayal kırıklığıyla kurduğu ama kalsaydın, ama daha erken söylemlerinin arasında ben taksiye binmişim bile. “Benim gibi bir kadın” olmanın ne olduğunu anladığına şüpheliyim ama benim kadar onun için de unutulmaz bir gün olduğuna eminim. İçinde patlayasınca...

Son söz:

Ben erkekleri 3 gruba ayırıyorum:

- 1- Ahlak zırvasını dilinden düşürmeyen ama iş “zinaya” gelince en önde giden, hatta akla hayale gelmeyecek şekillere giren.
- 2- Dişi sinek bile bulamazken ornitorenk bile öptüğünü söyleyen.
- 3- Kıymetliler, ağır başlı duyarlı yaklaşanlar. Zeki aynı zamanda akıllı, size “kadın” olduğunuzu hissettirmesini bilen “adamlar.”
- 4- Orgazm candır.

Heyecan Dünyası

Bir kadın olarak $2+2=4$ sonucunu hep değiştirmek zorundasınız, elbette erkeğe bunu “asla” fark ettirmeden. Hatta gerekirse kadınlığımızı kullanmamız gerektiğini bile öğreniriz küçük yaşlarda. Sırf sonuç $2+2=6$ olsun diye, ince bir oya gibi işleriz karşımızdakini, çünkü işleyeceğimiz yaşa gelene kadar biz de işlenmişizdir.

Babaanneciğimin bir lafı vardı “Akıllı kadın, erkeğe kendisinin akıllı olduğunu hissettirendir” diye. Elbette ben bunun anlamını da çok geç öğrendim. Oysa önemli olan tek şey “zaferi” kazanmaktı, ne şekilde ve kim sayesinde kazanıldığı umursamaksızın. Anlatılanlarda kadın hep “şuydu”, “buydu”, “oydu.” Hep bir şeylere benzemektir kadın olmak, biraz anneye, biraz arkadaşına, bazen rüzgâra, bazen de yağmura; umutla çıkılan arayış yolculuklarında varılan mutlu sona; ünlü şairlerin mısralarına, çok bilmişlerin ideal kadın uydurmalarına benzemektir.

Çok zordu kadın olmak...

Kadınsa en çok karşısındaki adamın geçmişteki ilişkilerinin en güzel anlarının toplamına benzemek isterdi...

Bense, o benzeme ayar düğmesini hiç tutturamayanlardanım.

Bir günlüğüm vardı eskiden, saçma bir hevesle “kadın” olduktan sonraki tüm hislerimi yazmaya karar vererek aldığım. Elbette istediğim satırlar hiçbir zaman yazılmadı o “umutla”

alınmış defterin bembeyaz sayfalarına. Beşinci tecrübemden sonra yazmayı bırakmış, sadece isimleri not eder olmuştum, o da unutmamak için. İsimlerin karşılıklarına da yıldızlar koymuşum, performansı mı yoksa hissiyatımın derecesini belirtmek için mi şu an karar veremiyorum. Ama Harun'a bok kafalı diye not düşmüş ve kendimce kuru kafa çizmeye çalışmışım. Belki de kadın olmak kendi kendine züppelik yapabilmek demektir. Genel olarak kadın tarifini erkekler verse de yalan yok, hepimiz o hikâyelere, şiirlere ilham olan kadınlar olmayı istedik. Kadın dediğin şöyle olur, kadın dediğin böyle olur başlıklı koca puntolu yazı ve fikirlerin havada uçuştığı dönemlerdeydi. Artık yatakta boş inlemeler atmamam ve kalçalarımı kusursuz bir şekilde dik tutacağım diye helak olmanın da anlamsız olduğunu öğrenmiştim. Elbette ki kendimi çözmüştüm (Nah).

Daha önce de bahsettiğim "özgüven" ve "arsızlık" sınırı durumları işte. Her şeyi çözmüştüm de şu nasıl bir "kadın" olmalıyım kısmını bir türlü çözemiyordum. Çünkü ağzı köpürerek "kadını" anlatanların hiç biri zeki olmamız gerektiğini, kişiliğimizin inceliğini ve buna benzer şeyleri örnek vermiyordu. Beni benden alansa Can Yücel'in "Kadın Dediğin" şiiriydi. Hani şu "Kadın dediğin iyi sevişecek arkadaş" diye başlayan şiiri; aynı zamanda kadının yatakta koyun gibi yatmaması gerektiğini, kımıl kımıl olmamız gerektiğini anlatan. Hayatında henüz kadın görmemiş romantikler tarafından da şu aralar bolca internette dolaşan şiir. Son satırı okuyana kadar kadın olduğunuz halde "böylesi varsa ben de alayım" dedirten şiir.

Şiir "Sende adam olacaksın seçmesini bileceksin!" diye biter. Burada laf aslında erkeğedir ama durum aslında "Kızım sana söylüyorum, gelinim sen anla"dan ibarettir (Hâlâ sevmem o şiiri, kusura bakmayın).

Özetle o mu, şu mu derken maymuna döndüğüm bir dönemdi ve ben bay çok yıldızı hak edenle tanıştım. Adı Roni, cinsi baba İtalyan, anne Brezilya kırmacı, boy 1.80, yaş 38, göz

bildiğin karamel, ten yanık ve herifin özgüveni bana 200 ışık yılı uzaktaydı (Ballandırdığıma bakmayın orta halli bir şeydi işte). Yine bir şehir dışı eğitim dönüşünde uçakta tanışmıştık, van yana oturuyorduk. Adam ekonomi bilmem ne dergisi okurken ben altta kalmamak için uçağın birinci sınıf kâğıda basılan, birinci sınıf haberlerle dolu dergisini okuyordum. Aslında golften ne anlarım, sadece resimlerine bakıp okuyormuş gibi yapıyordum.

Yanıma oturduğu andan itibaren etkilenmiştim Roni'den, özellikle kokusundan (Daha önceki yazdıklarımı hatırlarsanız kokuyla ilgili takıntım var). Akşam 9 uçağıyla İstanbul'a dönüyordum, benden önce yerleşmişti koltuğa. Ben cam kenarındaydım ve yerinden kalkarak gayet kibarca buyur etmişti beni yerime. Sabahtan sürdüğü belli olan parfümünün etkisi iyice geçmişti, yine de muhteşem tenine karışmış vaziyette çalınıyordu kokusu burnuma. Koku geldikçe coştı hormonlar, gözüm bilmem nerede açılmış golf sahası haberinde, beynimse yanımdakinideydi. O an belliydi işte $4+4=6$ olmalıydı.

Nasıl ederim, nasıl başlatırım konuşmayı derken imdadıma türbülans yetişmişti, o hafif ve beş saniye kadar süren sarsıntı bana cenneti vermişti. Benzeyeceğim "şey" hazırды ve kırılgan kadın oluvermiştim. Centilmen adam tabii hemen dönüp bunun normal olduğunu, korkmamam gerektiğini yumuşacık kırık Türkçesiyle bendeniz ürkmüş ve kırılgan genç kadına açıklayıvermişti. Giriş tamamdı, gelişme kısmına geçmeli ve mümkün olduğunca sonuca ulaşmak için çalışılmalıydı. Bu kısacık teselliden ateşi alan ben, koyacak yer bulamadığım kırılgan ellerimi yol boyunca Kraliçe Elizabeth edasıyla savurup konudan konuya uçtum. Ve uçak İstanbul'a inip bagajlar alındığında soluğu en yakın mekânda almış karşılıklı kahve içiyorduk (Anı sahibi inisiyatifimi kullanarak, heyecandan başkasının bavulunu aldığı mı, bavul sahibinin peşimden hırsız var diye kovalamasını atlıyorum).

Saatlerce oturup sohbet etmiştik, büyük bir tekstil firmasının yöneticisiydi, İzmir'e bir iş görüşmesine gitmişti ve 5 senedir İstanbul'da yaşıyordu (O güne kısmetmiş tanışmak).

O geceyi bir daha görüşmek üzere yarıda kestik, ikimiz de yorgun, kafalar kazan gibiydi. Üstelik benim elimi kolumu artık oynatmam gerçekten zorlaşmıştı.

Ertesi günü dayanamayıp aradığımda telefonumu beklediğini söylemişti; demiştim ya hani 200 ışık yılı uzaklıkta olan şey işte. Hemen o akşam buluştuk ben yine aynı kibarlıkta, aynı çıtkırıldım formunda. Foyam ortaya çıkacak, alelade bir kadın olduğum anlaşılabileceği diye ödüm kopuyordu. Üstelik alelade bile değilim, ne "olduğum" belli değil. Hiçbir kalıba uymayan, düğmeyi tutturamayanım. Yine korkunç keyifli bir geceydi, kedinin fareyle oynadığı gibi oynuyordu benle. Ben zaten 200 ışık yılı farka rağmen fare olmaya çoktan razıydım. Binlerce defa duyduğum şeylere ilk defa duyuyormuş gibi şaşıyor, bildiğim konuları ilk defa öğreniyormuş gibi davranıyordum. İçten içe de hoşuma gitmeye başlamıştı bu durum.

Bu şekilde tam bir hafta her gün görüştük, beni her gece evimin kapısına kadar bırakıyor ve yamuk gülüşüyle iyi geceler diliyordu. O adam beni bir gün öpecekti.

Hafta sonu için plan yapmıştık, Kemerburgaz'da bir arkadaşının çiftliğine gidip ata binecektik. En son 10 yaşında dedemlerin köyündeki eşeğe binmiştim, aslında binememiştim, sırtından nasıl kaydığımı anlamadan yere düşmüş ve eşek üzerimde tepinirken toynaklarını 5 boyutlu yaşamıştım. Yol boyunca tedirgindim ve içten içe kendimi sakinleştirmeye çalıştım, asıl planıma odaklanamıyor ve daha çok sinirleniyordum. Aynen de korktuğum gibi oldu, çiftliğe gitmiş ve gayet hoş karşılanmıştık. "Odalarımıza" (evet ayrı odalar ayarlanmıştı) gidip yerleştikten sonra Roni ata binme arzusuna yenik düşmüş, beni de sürüklemişti. Atın tepesine binmemle düşmem bir oldu zaten, hayvan da ürküp kaçmıştı, o esnada ayağıma

basıp kırmıştı. Kâbus gibiydi, adam daha beni öpmeden ben dökülmeye başlamıştım bile. İyi ki de kırılmış o ayak...

Güvenlik sebebiyle bir gece hastanede kalmam gerektiğini söylediklerinde Roni iyice telaşlanmıştı. Bu arada benim çıtkırıldım hallerim devam ediyor, yediğim ağrı kesiciler sayesinde gıdım ağrı hissetmiyor olsam bile yüzümü buruşturarak acı çekiyormuş gibi bir ifade takınıyordum; ki Oscar'lık oyunculara taş çıkartırdım.

O gece yanımda kaldı neredeyse hiç uyumadan. Sabah ilk işim işyerinden iki haftalık ekstra izin kopartmak oldu, raporumla birlikte toplam bir ayım vardı. Roni beni eve bırakıp yerleştirdikten sonra bir şeye ihtiyacın var mı sorusuna, "Sana" cevabını vermiştim böyle gözlerinin en karameline bakarak. Ayak kırık, mekân benim ev, acı umurumda değil ve ne istediğimi söylemiştim.

Şimdi ateşli bir şeyler bekliyorsunuz ama orası da öyle olmadı...

Birkaç gün hasta bakıcı mahremiyetimizi koruduk, gün aşırı bende kalmış, dört gün geçmişti bile. Dördüncü günün sonunda samimiyetimiz epey ilerlemişti. Ben koltukta uzanıp ayaklarımı kucağına uzatabiliyor, bir şeyler anlatırken hafifçe koluna bacağına, hatta "iyi ki varsın" yapaylığımla yüzüne bile dokunabiliyor ama adamı öpemiyordum. Belki de şu çıtkırıldım formatından çıkıp kendim olmalıyım diye düşünüyordum. O anlarda şansım yine dönecekti, İzmir'deki müşterisinden telefon gelmişti ve yüz yüze konuşmaları gerektiğini söylüyordu. Yani bir an önce İzmir'e gitmesi gerekiyordu ve bu durumu bana gayet üzgün bir vaziyette anlatmaya çalışıyor; cümlesini de beni yalnız bırakmak istemediğini söyleyerek bitiriyordu. Takınabildiğim en acıklı ifadeyi takınmalıydım, öyle de yaptım, üzerine aslında İzmir'deki halamı ararsam belki gelip bana bakar konusunu açtığımda çözüm "bulmuştu" bile. Ben de onunla gidiyordum, gün içinde beni halama bırakacak, akşamları da birlikte olacaktık. Uçağa bindiğimizde Roni'nin üstünde başka

bir heyecanın varlığını hissetmiştim. Birkaç kez sormama rağmen bir sorun olmadığını söylemiş ve beni geçiştirmişti. Sebebinin tuvalete gitme ihtiyacım olduğunda anlayacaktım, koltuk değnekleriyle gitmenin mümkün olmamasından dolayı kapıya kadar götürmüş ve çıkmamı beklemişti. Dışarı çıkmak için kapıyı açmamla birlikte içeri girip beni kendine çekmesi bir olmuştu.

Ayağım kırık, tuvalet dar ama o dudaklar benimdi. Şu yakalanma korkusuyla yapılan sevişmeleri daha önce de yaşamıştım ama bu bambaşkaydı. En fazla 10 dakikanız var, ön sevişme yok, her an kapı çalınıp yakalanabilir, üstüne üstlük anlaşılırsa yiyeceğiniz damga üstüne tuz biber olur. Bu tür sevişmelere zaten ben “çiftleşme” diyorum, biraz duygudan uzak bastırılmışlığın ortaya çıkışıyla alev alır ve gözünüz hiçbir şey görmeden sonuca ulaşmayı çabalarsınız sadece. O daracık alanda hayatımın en heyecanlı öpüşmesini yaşamıştım hostes kapıyı çalana kadar. Bu arada sadece ayak kırık ama bütün bacak alçada, put gibiyim. İçeride iki kişi olduğumuz için tuhaf bir suratla karşılaştık normal olarak. Roni “Eşimin bacağı, yardım ettim” filan deyince biraz yumuşasa da yapay bir gülümsemeyle karşılık vermişti hostes.

Çok da umurumda değildi, nihayet o dudaklara sahip olmuştum ve sekerek yerime geçip oturduğumda Roni’nin az önceki öpüşme için fırsat kolladığını öğrenmiştim.

Cinsel hayatı heyecan üzerine kuruluydu, sıradan ve normal bir yaklaşım onu tatmin etmiyordu. Benim için yepyeni, insanlık için eski olan bir şeydi...

İzmir çok keyifli geçmişti, uçak tuvaleti tadında bir heyecan yaşayamamıştık, lanet halam hep bizimle birlikteydi. Israrı sebebiyle otelde Roni’yle de kalamıyordum, neyse ki iki gün çabuk geçmiş ve biz İstanbul’a dönmüştük. O iki gün boyunca uçağın tuvaletinde yaşadığım heyecanı atamamıştım üzerimden. Dönüşte yol boyunca uçağın tuvaletini kollasak da o fırsatı yakalayamadık. Ama Roni aramızda geçenden sonra benim

aslında çok da çıtkırıldım olmadığını anlamış ve tavırları tamamen değişmişti. Daha samimi ve daha içtendi, ben de şaşkın tavırlarımı bırakmış ve ona gerçek “beni” göstermiştim.

El ele yürümeye de başlamıştık, resmen “sevgiliydik” artık.

İstanbul’a döndüğümüz gece bana sonraki günlerde yaşatacaklarının habercisi gibiydi. Beni eve bırakıp geri döneceğini söylemişti, elbette hazır vaziyette, uçakta o küçücük alanda o kadar heyecanlıysa yatak odasında kim bilir nasıl olur düşünceleriyle heyecanla bekliyordum. Eve gidip gelmişti, elinde büyükçe bir kargo paketiyle. Paketi açmadan önce ilişkimiz hakkında konuşmak istediğini söylemişti. Tek eşliliğe önem verdiğini, benimle birlikte uzun süre birlikte olmak istediğini “ama” benim buna dayanıp “dayanamayacağıma” karar vermem gerektiğini söylüyordu. Özellikle dayanma konusunu açmasını istediğim-deyse cinselliği çok yoğun ve gereğinden fazla yaşadığını, bu sebeple “standart” durumlardan zevk almadığını açıklamıştı. Yani daha önce de üstü kapalı bahsettiği gibi tetikleyici bir heyecana ihtiyaç duyuyordu. Tuvalette yaşadığımız yakalanma heyecanı gibi. Mesela sevişmek için alan ve mekân kısıtlaması yapmamam gerektiğini söylediğinde aklıma direkt halka açık mekânlar gelmiş ve ürkmüştüm. Kafam karışmıştı ama o merak var ya o merak kabul etmeme sebep olmuştu. Özellikle kargo paketinin içinde olanlar...

Paket açıldığında içinden çıkanlar son anda aklıma gelen şeylerden farklı değildi. Artık renk renk boy, boy yatak odası oyuncaklarım vardı. Biraz garipti, ilk defa görüyordum ve her birini alıp tek tek inceliyor ve ne işe yaradıklarını soruyordum. Vibratör şeklinde olanlar elbette belliydi ama daha garip şekilli olanları vardı. Roni bana hepsini tek tek açıklamıştı. En sonunda büyük bir heyecanla hemen deneyip denemek istemediğimi sordu. Battı balık yan gidiyor işte, denemeden hoşuma gidip gitmeyeceğini bilemem ki?

O gece kırık bacağın avantajını kullanarak hani şu sevmediğim şiirdeki koyun gibi yatan kadınlardandım. Gayet yeni

bir şey deniyordum ve sonucundan gayet memnundum. Ve öğreniyordum, önemli olan orgazmın adedi değil, kalitesiydi...

Roni'yle ilişkimiz 9 ay devam etti, birçok değişik deneyim yaşadım. Sabaha karşı parkta sevişmeler, denizde etrafımıza insanlar varken suyun içinde çiftleşmeler. Barların tuvaletlerinde, bazen otellerde denize bakan en üstteki kattır oda tutar, gece balkonda sevişirdik. Hepsi birbirinden güzel ve hepsi birbirinden heyecanlıydı.

En çok yıldızı hak etmişti Roni, hem bana karşı tutumu, hem de yaşattıklarıyla. Fakat bir süre sonra İtalyan-Brezilya kırmasının içinden bir Türk erkeği çıkınca işler sarpa sarmıştı. Gereksiz kıskançlıklar ve aşırılıklar boy göstermiş, ilişkimizi bitme noktasına getirmişti. Ama ben heyecanın cinsel hayattaki etkisini öğrenmiş ve bir sürü oyuncak sahibi olmuşum (Hâlâ iyi bir koleksiyonum var).

İstediğim gibi sonucun altı olmasını sağlamıştım, elimde koca bir sıfır kalsa bile...

Son söz:

- 1- Her çiftin yatak odası oyuncakları olmalı, ne kadar heyecanlı bir şey olduğunu yaşamadan bilemezsiniz. Kadınlara genelde garip gelir ama bir kez deneyince vazgeçemeyeceksiniz.
- 2- Rutine giren ilişkilerin çözümü heyecandır, yakalanma korkusuyla yaptığınız üstünkörü sevişme sadece öpüşme boyutunda kalsa bile, evdeki devamı baş döndürücüdür.
- 3- Fantezi, fantezi, fantezi... Her kadının bir fantezisi vardır, güvenin, paylaşın ve yaşayın...
- 4- Erkekler elde etmeyi ne kadar kendi başarıları saysalar da esas mimar kadındır, o sonuç her zaman altı olacaktır.
- 6- Orgazm candır.

Kadınlık Piyangosu

"A" * buldun da kıllısını arıyorsun" sözünü çok severim, aslında erkeğin ironisini anlatan sözdür bu. Bir şeyleri bulmanın ne kadar zor olduğunu, bulduğu takdirde de yetinmesini bilmemeyi, değer vermemeyi anlatır. İster ambalajı güzel, ister cebi dolgun olsun ortak noktası aynıdır erkeğin: "Yalnızlık." O sebeple sosyal medya sayfaları akşam vakti olunca duygusallıktan, tutkudan geçilmez olur (Bu durumu tetikleyen de melatonin hormonudur, onu da siz araştırın bir zahmet).

Zor bulunur ama kolay harcanır, kolay gözden çıkarılır... Sadece "bulmak" ve "yapmak" olsun diye yola çıkıldığından resmin tamamı hiçbir zaman görülmez. Oysa bir öğrenebilse dokunmayı, öpmeyi coşacak kadın, sular seller gibi akacak erkeğine...

Kadının hep yanlış yönlendirildiğini bir şekilde dile dökmeye çalıştım. Bu sebeple konuşun, paylaşın dedim. Kadına öğretin, gösterin, yaşatın, karşılığını göreceksiniz dedim, "Ne yani hep biz mi çalışıp hizmet edeceğiz" diye sordu erkek kafası (Gelen mesajlar hep bu yönde). Kısa etek giyildiği için "tecavüze" uğramanın normal görüldüğü ülkede kadın olmanın, baskılanmanın ne olduğunu unutmuş erkek beyni. Empati desen zaten haberi yok! O zaman **"A"** bulunca kıllısını aramayacaksınız" güzel kardeşim... Kendi kendini sürekli sabote edip, suçu başkasına atmayacaksınız.

Yine en çok önemini vurgulamaya çalıştığım “ön sevişme.” Aslında benim fikrim bunun “sevişmenin tümü” olduğu yönünde. İyi bir başlangıcın iyi bir sonu garantilemesidir, bunun önü arkası yoktur, bu bir bütündür. “Ön sevişebilmek” diyorum, uzun uzun karşınızdaki bedenin her koku konsantresini hissederek, tadarak, hissettirerek şahane olur diyorum.

Diyorum da kime diyorum?

Hep erkeklere yükleniyorum gibi görünüyorum ama peki? Çok isteyerek tutkulu sevişseniz “yanan kaşar”, istediğinizi yapararak bilerek sevişseniz “orospu” olacaksınız, şimdi bu kadın “koyun” gibi yatmasın da ne yapsın? O sebeple diyorum “paylaşın”, “konuşun”, “yaşatın.” Kadının duygusal yapısı gereği ona yaptıklarınızın katbekat fazlasını alacağınıza emin olun. Ama siz ona cesaret vermezken, üstelik sizin gözünüzde geleceği yeri bile bile neden statüsünü riske atsın ki? Bir erkek olarak siz olsaydınız yapar mıydınız?

Bu durumun en vahim vakası da evli erkeklerdir. Çok az kadın tanıyorum ki evli bir erkekle bir gönül kırıklığı yaşamasın. Altta yatan sebep hep aynı erkeğin eşine açık olmaması, çiftlerin isteklerini ve arzularını “Eşim ne düşünür” diye söyleyememesinden dolayı oluşan kötü cinsel hayat. Daha da ilginç bu adamlar toplumun “diğer kadınlar” diye isimlendirdiği hemcinslerimle eşleriyle yaşamadıklarını yaşıyor, “dürüst cinsellik” elbette o da bir yere kadar. Nasılsa bir tarafın “elinin kırı”, diğer taraf da “evli bir adamla olan bir “ahlaksız.”

Suç da kesin kadınındır zaten!

Erkek egosu kısmında da anlattığım gibi, davul zurnayla kutlanan bir erkeklik. Baskın düşüncenin ona hak verdiği “istediği kadar kadın”, sonuç cinselliği başarısız erkek. Yani sürekli tekrarlanan “A* buldun kıllısını arama” durumu. Ben esas bu yapay erkeklik gösterisinin “ahlaksızlık” olduğuna inananlardanım. Ahlak erkek kafasının bir ürünüyken, bundan sürekli zarar görenin kadın olmasıdır benim için ahlaksızlık! Ah benim zavallı testosteron fırtınaları estirenim!

Soner'le bir arkadaşımın doğum gününde tanıştık, şu "kıymetliler" grubundandı. Az konuşan, yaptığı espriler bile ince zekâ örneği olan erkeklerden. Ben yine her zamanki yabani ürünler köşemde dururken yanıma gelmişti. İş hayatım dışında tanımadığım insanlara sevimlilik yapmak zorunda olmadığıma inandığım dönemler. Hani bir şeylerin peşinden sürekli koşup, sonucunu 6 yapmayı başarabilseniz de sonunda elde hep 0 kaldığını artık öğrendiğiniz dönemler! Öğrendim deyip, asla öğrendiklerimi uygulayamadığım dönemler.

Çok cana yakındı Soner, uzak ama samimi bir havası vardı. Üstelik konuşurken tam gözlerinin içine bakan adamlardan (Zor bulunan). İnsanların gözün içine bakarak yalan söylemediği öğretilmişti bize, ben de inandım. Kurduğu her cümleye, söylediği her kelimeye inandım. Bir role bürünmeden, bir şeye benzemeden konuşmuştum onunla. Havadan, sudan, işten, hayattan, sevdiğiniz bir adamla oturup konuşamayacağınız her şeyden bahsettik. Böyle bir adamın çoktan tırnak geçirilmiş olduğunu hissediyordum ama Soner evli olduğuyla ilgili bırakın bir şey söylemeyi, ima bile etmiyordu. Nasılsa çıkacak kokusu diyerek daha sessiz olan dışarıya çıkıp oturma teklifini kabul etmiştim. Vaktin nasıl geçtiğini anlamadığım zaman dilimindeydim ve bizim konumuz cinsel hastalıklara ulaşmıştı. Serbestçe yaşanan cinselliğin iyi bir şey olduğunu ama insanların da dikkat etmesi gerektiğini söylüyordu. Özellikle HPV cinsel yolla bulaşan ve kadında rahim ağzı kanserine sebep olan bir virüstü. Son zamanlarda bu kanser çeşidinin artmasındaki sebebin cinselliğin ayarsız yaşanması olduğunu söylüyordu. Üstelik aşısı da vardı ve Amerika'nın birçok bölgesinde 6 yaş grubuna devlet tarafından ücretsiz yapılıyordu. Elbette bizde de vardı ama binlerce liraydı, üstelik hızla yayılmakta olan bu hastalık devletin umurunda değildi (Her zamanki gibi, atın ölümü arpadan olsundu). Daha önceki yazılarımda Smear/Pap testinin biz kadınların hayatındaki önemini anlatmıştım, erken tanı bu kanserden kurtulmamızı mümkün kılıyor. Ve daha da acısı dünya çapında her iki dakikada bir bu kanser türünden bir

hemcinsimiz ölüyordu. Ve bunu size eldekiyle asla yetinmeyen, sevdiğiniz adam bulaştırıyordu, hem de hiç umursamadan. Soner bir kadın olarak bilmem gereken ama bilmediğim şeyleri anlatıyordu bana. Üstü kapalı bir şekilde dikkat et hayatın “değerli” diyordu. Genel olarak hayatımızın değerli olduğunu bize karşı kurulan iç açıcı iltifat dolu cümlelerle algılarız. O akşam masadan ayrıldığımda tek bir iltifat bile duymamıştım. Ona rağmen beynim tatmin olmuş, kadın olan yanımsa mutluydu. Hani ufacık şeylerle mutlu olunurdu ya işte öyle bir şeydi benim için, o ana kadar çok da sık karşılaşmadığım bir duygu. İki gün sonra Soner beni aramıştı, o gece bir talep görmediğim için telefon numaramı vermemiştim ama bir arkadaşımдан bulup ulaşmıştı. Bir yerde oturup sohbet etmeye davet ediyordu beni. Koşarak gittim elbette, neden gitmeyeydim ki her şey tam da benim istediğim gibiydi. Yine keyifli ve “dolu” bir sohbetti. Bundan sonra hayatıma giren tüm insanlarda aramam gereken yeni bir özelliği keşfetmiştim: Onları dinlerken hiç saate bakma ihtiyacı hissetmemem gerektiğini.

Onunla olan ilişkimle ilgili çok ayrıntıya girmek istemiyorum ama iki sene devam etti. Ve ben iki senenin sonunda Soner’in evli olduğunu öğrendim. Nasıl anlayabilirdim ki? Neredeyse bütün boş anlarımızı birlikte geçiriyorduk, hafta sonları, hafta içleri, istediğimiz zaman. Bende kalmasında da sorun yoktu, hangi kadın kocasının sıkça başka bir yerde kalmasına izin verirdi ki? “Dönüp dolaşıp geleceği yer kürkçü dükkânı” diyen kadındı, o zaman bunu da öğrenmiştim. Ben hiçbir zaman kendimi kürkçü dükkânı görmeyecektim, kararımı vermiştim!

Defterime isim yazmayı bıraktığım, olgunlaştığım, biraz daha kadın olduğum tecrübemdi. Soner eşiyle yaşayamadığı her şeyi benimle yaşamış ve benimle birlikte öğrenmişti. Birçok arkadaşına söylediğimde garip gelmişti ama Soner ilişki yaşamadan önce bütün testlerini yaptırmış ve bana sağlık raporu getirmişti. Çok hoşuma gitmiş ve bu hareketine karşılık ben de yaptırmış ve vermiştim. Evli olduğunu bilmediğimden bunu “dürüstlük” olarak algılamıştım. Oysa o sadece “eşini” koruyordu. Hem de

çok mutlu bir gecede söylemişti bana evli olduğunu. Öyle yine gözlerimin içine bakarak “Bunu artık sana yapamam” diyordu. O devasa erkek egosu yeni vicdan sahibi olmuştu, “Yapamam, bunu sana yapamam” diyordu. Çoktan yaptığı bir şeye yapamam, devam edemem deyip kendini rahatlatıyordu.

Öğrendiğimde ilk yaşadığım duygu hayal kırıklığıydı. Sonra yoğun olarak kendinden tiksınme girdabına yakalanmışım. Hani bunu hak etmediğiniz, iyi bir insan olduğunuz ama bütün kötülüklerin sizi bulduğunu düşündüğünüz ruh hali. Fazla konuşmasına izin vermeden evimden kovmuştum Soner’i. Sonrası malum kadın olma sancıları. Birçok kez aramaya teşebbüs etmeler, devam etsin gitsin ne olacak ki demeler. Nefes kesen hıçkırıklı ağlama nöbetleri, dünyanın rezil olduğuna inandığınız anlar. Beni Soner’den kurtaran tek şey “irade” olmuştu. Her gün arayıp özür dilediğinde, beni çok sevdiğini söylediğinde yalan yok, içim gidiyordu. Sonra bana “yakıştırdığını” hatırlıyor ve vazgeçiyordum. Kadın tarafım “Aptal olma bu kolay yakalanır bir şey değil” dese de ilk defa gurur duyduğum bir “hayır” demişim. Bir yerlerde beni gerçekten hak eden ve daha iyisi vardı, var olmalıydı...

Soner’le 5 ay sonra görüşmeye karar vermişim. Aramaları ilk başlardaki kadar sık değildi. İçimdeki fırtına dinmiş, beynim kontrolü ele geçirmişti (En zor hormonlarımı susturabilmişim). Sadece sebebini sormak istiyordum, anlamı yoktu açıklamanın ama o kadın tarafını da tatmin etmesi gerekiyordu insanın. Yoksa bu hesap kapanmayacaktı (bahane). Çok ilginç şeyler öğrenmişim, ilk oturduğumuzda ısrarını sürdürmüş olsa da direncini çabuk kırmışım. Esas sorun elbette cinsellikti, eşiyile yaşayamadığı ve dışarıda aradığı cinsellik. Sonrasında sağlık raporuyla ilgili gerçeği de öğrendim, dediğim gibi eşini korumak içindi. Diğer tarafıysa Soner birçok erkek gibi eşinin doktorunu tanıyordu ve şüpheli bir durum olduğunda haber veriyordu. Doktor da kadına belli etmeden gereken tedaviyi uyguluyordu. İğrenç bir sistemdi ama vardı! Bütün bunları öğrenmemin de vermiş olduğu gurur kırıklığıyla orada son vermişim. Birtakım

şeyleri yaşayıp tecrübe ettikten sonra etrafınızdaki olaylara daha çok dikkat etmeye başlıyorsunuz. Benim yaşadığımı yaşayan o kadar çok kadın vardı ki; problemleriyse genelde “iradesiz” olmalarıydı (Sebebi para olanlar hariç).

Bu kadınlar bu adamlardan kurtulmak için çırpındıkça, adamlar kadınların üzerine daha çok gidiyordu. Sonunda “güzel söz ve vaatler” sayesinde erkek kazanıyordu. Zavallı ama büyük egosu olan erkek “eşim” dediği bir kadına “erkeklik” gösterip dürüst olamadığı için başka bir kadının hayatı kararıyordu. Bencilce doğası gereği bütün yumurtalar onun olsun istiyordu, bunun hayvansal bir güdü olduğunu söylediğinde de üstüne yürüyor ve küfürler ediyordu!

Hâlâ bu durumun suçlusunun “erkekler” olduğunu düşünüyorum. Ve bu olaydan sonra uzun bir süre zavallı, iradesiz ve acınası varlıklar olduklarını düşündüm. Bir yerlerde tam da benim için olan birinin var olduğu umutlarımı yok etmeden!

Son söz:

- 1- Evlilik ya da ilişkilerin bitmesinin birinci sebebi ilişkinin kalitesidir. Genelde yalan ve olduğumuzdan farklı kişiliklerle oluşturduğumuz ilişkiler hep bitmek zorundadır. O yüzden ısrarla söylüyorum ve konuşun diyorum. Paylaşım olmayan, konuşma ve dürüstlükten uzak ilişkiler kalitesizdir! Utanma duygunuzu yenin!
- 2- Evlilik dışı ilişki yaşayan kadın değil erkektir esas ahlaksız olan! Kadınsa duygularına yenik düşen kurban. Kendinizi bu egoistlere kullandırmayın!
- 3- Orgazm candır!

Bekâret Nefreti (Başlangıç)

Belki de en başta anlatmam gerekiyordu bu olayı, fakat son günlerde ülkede daha da çok su üstüne çıkan gerçekler iyice tetikledi. Etrafıma baktığımda neredeyse tacize uğramamış bir kadın tanımıyorum. Daha da iğrence tecavüz gerçeğinin boyutları, aşağılayıcı ve çıkacak sonuçlar korkutucu olduğundan kadınların sessiz kalmak zorunda oluşu. Yani cinsel saldırganlık, toplumun en büyük tehditlerinden biri. Egemen zihniyetin (erkek) bu konudaki bir diğer "iğrenç başarısı" da kadınların buna kendilerinin sebep olduğuna ve hak ettiklerine inandırmasıdır. Atalarımızdan bu konuda gelen miras daha çocukken kafalarımıza kazınmaktadır. Dişi köpek kuyruk sallamazsa erkek bir şey yapmaz, su testisi su yolunda kırılır vb.

Çocukluğumda yabancı filmlerde görürdüm, anne ve kız çocuklarının arkadaş gibi olabildikleri sahneleri. Gösterişli ve rahat yaşamlarından ziyade tek kıskandığım şey bu durum olurdu. Annemle ben hiç öyle olamamıştık, hâlâ da değiliz...

Dedelerimiz çok eskiden Bulgaristan'dan göç ettikleri için "gâvur" diye seslenirlerdi babama mahallede, ben de doğal olarak "gâvurun kızıydım." Anneme gâvur ne diye sorduğumda "Kötü bir şey işte, ağzına alma" demişti. Belki de "Hacı amca" hak ettiğim için "ellemişti" beni; "gâvurun kızıydım" ya ondan. O küçücük aklımda bunu düşünmüştüm, odun taşımaya yardım etmek için gittiğim kömürlüğün kuytularında. Belki de kokulara

bu kadar duyarlı olmama sebep de bu olaydır, ne zaman kâbus gibi anlar yaşasam hep hacı amcanın ağır misk kokusu çalınır burnuma ve o anki kokularla bağdaştırırım. Çocuk bedenimin maruz kaldığı tacize anlam veremiyordum, geceleri hacı amca beni uykularımda sıkıştırmaya devam ettikçe çareyi anneme söylemekte bulmuştum. Keşke söylemeseydim...

Önce koca bir dayak tabii, ne işim vardı benim kömürlükte. Kadın hiddetlendikçe hiddetleniyor, vurdukça etim yanıyor, burnumdan kan geliyordu. Sonra biraz sakinleşiyor tatlı ses tonunu takınıyor "Söyle kızım korkma ne yaptsana?" diyordu. Ben zaten anlattığım için acılar içindeydim, beni soymuş her yerime iğrenç elleriyle dokunmuştu işte daha ne anlatmalıydım. Bacak aramı göstererek "Oraya bir şey yaptı mı?" diyordu annem köpürerek. "Evet dokundu" diye cevaplamıştım defalarca. "Başka bir şey, peki ya başka bir şey?" sorular birbirini tekrarlıyordu kulaklarımda.

Aklımdaysa akşama babamdan yiyeceğim dayak...

Korktuğum gibi olmamıştı, babam daha ağırbaşlı yaklaşmıştı konuya. Önce sinirlenmiş hacı amca'yı dövme'ye karar vermiş, annem kapıdan zor çevirmişti. "Rezil oluruz" diyordu annem "Namusumuz" diyordu... Ardından babam beni yanına çağır-mış ve gözlerimin içine bakarak "Canını yaktı mı kızım?" diye sormuştu. Bana hep mesafeli duran babamdan duyduğum ilk sıcak cümleydi bu. Bu sıcaklığı babamdan görebilmek için hacı amcanın beni taciz etmiş olması gerekmişti.

"Yakmadı baba" diyordum bir yandan annemin bedenimde bıraktığı acı izleri ovuşturarak. "Yakmadı, sadece korktum, söy-lersem öleceğinizi söyledi. Şimdi ölmeyeceksiniz değil mi?" diye ağlıyordum.

Dünyanın bütün acıları babamın gözlerinde birikmiş gibiydi, elini kaldırıp başımı sevdiğini hatırlıyorum. Canım babam beni gerçekten seviyordu, o gün anladım...

Acı içinde kıvranarak sabahı zor etmişim gözümü bile kırpmadan. Yan odada annemin babamın başının etini yediği duyuluyordu; susmadı kadın, sabaha kadar susmadı... Korku içinde yatağımdan çıkıp salona çıktığımda annem ve babam giyinmiş beni bekliyorlardı.

Mevsimlerden kış, duygulardan ızdıraptı. Annem beni apar topar giydirip evden çıktığımızda kimse tek bir kelime söylemiyordu. Soluğu hastanede almıştık, iğrenç ve soğuk bir masaya yatırılmış, üzerime giydirilmiş hasta önlüğüyle doktoru bekliyorduk.

Annem “sadece ellenmemden” tatmin olmamıştı, beni bekâret kontrolüne götürmüştü. Doktoru hiç unutmuyorum az ötede “Buna emin misiniz? Bu bir travma çocuğun aklından çıkmayacak” diyordu, diyordu da annem dinlemiyordu.

Doktor özür dileyip bacaklarımı aralarken gözlerimi sıkıca kapatmışım. Ne vardı ki bacak aramda? Hacı amcanın ellerinin izini aradıklarını sanmışım, öyle elleyince leke kalıyordu herhalde, belki de sadece doktorlar temizleyebiliyordu... “Sorun yok” demişti doktor uzandığım yerden nazıkçe kalkmama yardım ederek. Üstümü paravanın ardında değiştirmem için yolladığında “Mutlu musun?” diye anneme soran babamın sesini duyuyordum. Evet annem çok mutluydu biricik kızı “ellenmiş” ama hâlâ “bâkireydi”, gönül rahatlığıyla nefes alabilecekti.

Ama doktorun söylediği gibi bana yaşattığı ömür boyu aklımdan gitmeyecekti.

Yol boyunca babam sıkıca elimi tutup sürekli ne yapmak nereye gitmek istediğimi sorup durdu. Kendince vicdanını öyle rahatlatıyordu, oysa benim için elimi öyle sıkıca tutması yeterliydi. Nereye gittiğimizin, bana ne aldığının hiç biri önemli değildi. Ama annem, ah o annem ne bir özür, ne bir kelam etmedi. Sıradan bir günmüş gibi devam etti ama o gece de sabaha kadar susmadı babamın başının etini yedi. Bir hafta sonra başka bir eve taşınmıştık ve ben çok kötü tecrübe etmişim, bacak aramı kimseye elletmeyecek ve yaşlı amcaların yardımlarına

artık gitmeyecektim. Daha sonraları aklım ermeye başladıkça öğrenmiştim. Sağdan soldan kulaktan kulağa gelen bilgilerden anlıyordum. Kızlık zarı diye bir şey vardı, bacak aramızda bulunuyordu ve içine bir şey sokulduğu zaman “bozuluyordu.”

Yani mal gibi bir şeydim “bozulunca” değerini kaybeden, televizyon gibi, buzdolabı gibi, evdeki herhangi bir eşya...

Uzun bir süre “İyi ki sadece ellemiş hacı amca” diye düşündüğümü hatırlıyordum, ellemişti ama kızlık zarıma bir zarar getirmemişti. Ne kadar da merhametliydi, bana lütuf etmiş ve bekâretimi bana bağışlamıştı. Çocuk aklı işte tacize şükredilir mi?

Edilirdi işte, Allah beterinden saklamıştı, daha kötüsü olabilir ve ben “bozulabilirdim.”

Ama sapasağlamdı bacak aram, mübarek delik korunmuş çocuk aklım bulanmıştı. Yine egemen zihniyet başarısıydı bu “şükretmek”, gri olsa bile beyaz görebilmek.

Sorma, sorgulama, sus ve şükret!

Çocuk aklı der geçeriz ama ilk temellerin bu dönemde atıldığını hep göz ardı ederiz. Sayar söveriz yine gördüğümüzü uygulamaktan geri kalmayız. Annemi şimdilerde tanısanız “Ne kadar modern ve ileri görüşlü” bir kadın diye düşünürsünüz. Ama yıllar önce attığı temellerin nasıl bir travmaya neden olduğunu kabul dahi etmez! Bilmek bile istemez, çoğu anne gibi kafayı kuma gömüp “Ben yapmam gerekeni yaptım gerisi sana kalmış” der ve işin içinden sıyrılır. İşine gelmeyince yemedim yedirdim, giymedim giydirdim tantanası işte.

Bahanesi “Bizim zamanımız öyleydi”, yani en büyük mas-türbasyon yalanı. Canım babamsa zaten annemin sabaha kadar başını yemelerine dayanamayıp asistanıyla kaçmıştı. Aslında dırıldır etken olmuştu; asıl sebep cinsellikti.

İkimiz de yurtdışında yaşıyoruz, arada telefonla görüşüyoruz “Hatun nasıl” diye soruyorum, bu arada eski asistan yeni hayat arkadaşı benle yaşıt...

Birlikteliğinden de hiç ummadığım kadar mutlu, bir keresinde “Baba cinsel hayatınız nasıl?” diye sorduğumda sesi titremişti.

“Başım ağıyor, kığım ağrıyor, bugün temizlik yaptım yorgunum, yarın bahaneleri üretmeyen bir kadının var olması çok güzelmiş. Artık yalvarmak zorunda değilim çok mutluyum” demişti.

O bekâret kontrolü travmasını da benden daha çok yaşadı babam.

“Annenin tek faydası sen oldun, senin de gözünün içine bakamıyorum kızım” der her konuştuğumuzda. Köprünün altından çok sular aktı babam, aktı da yolunu bile buldu üzülme desem de. Kendini bir türlü affedemiyor, aslında babam annem, annem de babam olmalıymış ama, aması var işte olmuyor. Bekâretime düşman olmamdaki ana sebep annemdi anlayacağınız. Sonraları büyüdükçe karşın cinsin üzerindeki saçma baskısını da fark etmiştim.

Bir gün “sevdiğimi” söylediğim adam beni sevmekten vazgeçip gitmek istediğinde gidebilsin istedim. Omuzlarındaki bu saçma yükten dolayı gitmekten vazgeçmesini istemedim. Ya da kızıp ağzımdan istemediğim cümleler döküldüğünde ucuz kadınlar gibi “Sana bekâretimi bile verdim” deyip kendimi mal yerine koymak istemedim. Çünkü ben birkaç kılcal damardan ibaret değildim!

Son söz:

- 1- Anne adayları kız çocuklarını yetiştirirken bir yatırım gözüyle bakmayın.
- 2- Hiç kimse vazgeçilmez değildir, doğurduğunuz çocuğunuza garanti gözüyle bakmaktan vazgeçin.

- 3- Kız çocuklarınıza utanmayı, ayıbı, korkuyu değil; savunmayı, cesareti ve size güvenmeyi öğretin.
- 4- İlişkilerin her çeşidinin temelinde "irtibat" vardır, önce dinleyin sonra konuşun!
- 5- Orgazm candır!

Edvard

Etrafımızda olan bitenden memnun olmadığımızda hep bir kaçış yolu ararız. Etken biz olsak da olmasak da bastırılmış kişiliklerimiz yüzünden havadan bile nem kapmaya başlarız, özellikle de biz kadınlar. Bu sebeple değişim istediğimiz durumlarda saçımızı kestirir ya da boyatırız. Kaçıp gitme gözümüzü korkuttuğundan veya sahip olduklarımızı kaybetme korkumuzdan, bu gibi ufak şeylerle yeterince değişikliğe sahip olacakmışız gibi gelir ama ne yazık ki hiçbir işe yaramaz. Hepimizin vardır aslında kaçış planları misal kalabalık şehirlerden kaçıp bir balıkçı kasabasına yerleşmek, benim de vardı öyle hayallerim ama emekliliğim için. Bir gün oturup düşündüğümde hayatı yaşamak için emekliliğin çok geç olduğuna karar verdim. Gençliğin yaşanması gerekiyordu, emeklilik nasılsa gelecekti, cinsel hayatım zaten baktandı, yaşanmazdı bu memlekette. Kaçmanın bir yolunu bulabilmek için fırsatları kollamaya karar verdim. İlk başlarda bir süre ülkede kalmak için bahaneler ürettiğimi hatırlıyordum. Resmen kendi kendimi sabote ediyor, saçma nedenler yaratıyordum. Bir gün hiç unutmuyorum arkadaşlarımla pazar kahvaltısı için Hisar'a gitmiştik. Böyle menemeni başka nerede bulabilirim diye düşünüp gözümünden birkaç damla yaş bile gelmişti. Menemen dediğimiz iki yumurta, biraz domates ve biberden ibaretti, sanki bir tek Türkiye'de

yapılabilirdi, akıl işte. Bir gün de kendimi, arka bahçeye gelen Saruman adını koyduğum kediye “Gitsem beni özler misin Saruman?” diye sorarken bulmuştum (Evet Tolkien hayranıyım ne var?). Biz kadınların dramatize etme yetenekleri işte, şu an düşünüyorum da hiç gerek yokmuş. Zamanla gitme fikrine alıştığında başka bir ülkenin bana daha iyi geleceğine karar vermiştim. Zaten gidişat da malumdu kalmanın çok anlamı yoktu, bir yerlere ait olma isteğim de zamanla nasılsa geçecekti.

Uzun lafın kisası epey bir süre sonra fırsatını yakalamıştım, iki dirhem bir çekirdek biraz da yorgun 3,5 saatlik yolculuktan sonra Oslo Havaalanı'ndaydım. Uçaktan inene kadar durumun ciddiyetini pek kavradığımı söyleyemem yeni bir macera gibiydi. Bavul peşinde koşma kısmından sonra çıkışa gelirken kendimi otun, bokun, taşın, toprağın fotoğraflarını çeken bir Uzakdoğulu grubun arasında bulunca “ne arıyorum ben burada?” dediğimi hatırlıyorum. Heyecanın yerini endişe ve korku almış, istemeden de olsa açılan kapıların arasından bilet istasyonlarına giden yönü gözüme kestirmeye çalışıyordum ki kalabalıkta Edvard'ı elinde ismim yazan kartonla dururken gördüm. O anda babamı görseydim bu kadar mutlu olurdum, koşup sarılmamak için kendimi zor tuttum. Yanına yaklaştığımda yüzünde kocaman bir gülümseme vardı, içimi ısıtmıştı işte, gurbet ellerdeyim kafası.

O an karşımdaki kızıl kafanın hayatımı değiştireceğini anlamıştım. Bana Oslo'daki işi ayarlayan arkadaşımın bir arkadaşaydı rica etmişti ilgilenir misin diye. Büyük harflerle de not düşmüştü “Bizim Türk kızları”yla başlayan bilgileri. Hiç düşünmeden kabul etmiş ve “Gâvur dediğin soğuk olur” tezini çürütmüştü gözümde. Dünyanın en garip İngilizcesini konuşan iki insan yan yana gelip ne kadar konuşabilirse konuştuk yol boyunca. Gerçi evrensel beden dili diye bir şey de vardı ama henüz ona sıra gelmemişti... Dramatize ettiğim ve kafamda büyüttüğüm kadar zor olmadı alışma süresi. Somon bol, para bol bir yerdi başka ne isteyebilirdim ki? Güneş olayı problemdi

evet ama özgürlük vardı, huzur vardı, tek bir çatık kaşlı insanın olmadığı bir yer düşünün işte burası orasıydı. Hem şansısma Edvard da vardı, beni neredeyse hiç yalnız bırakmadı işim ve evim arasındaki yolu ezberleyene kadar her sabah ve her akşam bana eşlik etti. Vakti olduğunda her fırsatta beni bir yerlere gezmeye götürüyordu, Opera binası, Kraliyet sarayı, daha birçok yeri. Benimse favorim sahil boyunca uzanan Straden Caddesi'ydi elimizde kahvelerimiz uzun yürüyüşlerimize bayılırdım (Hâlâ orada yürümeyi çok severim).

Derken 5 ay geçmişti bile, bende ne sıla hasreti, ne mendenmen özlemi. Arada Edvard sorunca çok özlermiş gibi yapar ve uzun uzun denize bakardım (Elbette ki kafaya takmıştım, gurbetteyim sonuçta).

Yine bir gün denize uzunca baktığım bir sahnede Edvard benimle sevişmek istediğini söyledi. Öyle eveleme geveleme, giriş, gelişme olmadan direkt sonuca gelmişti. Ne kadar şaşırdığımı tahmin etmeniz lazım. O 5 ay boyunca da ne bir yaklaşma çabası, ne bir sarkma durumu hiçbir şey olmamıştı, ben de "Bacısı" gibi görüyor" diye düşünmüş tek arkadaşımı kaybetmek istemediğim için tepkisiz kalmıştım. Sevişmek istediğini duyunca zaten iki gıdım bildiğim İngilizceyi tamamen unutmuş sinirden kendimi denize atmak istiyordum (yüzme bilmem).

Kızıl kafa bütün dimağımı burkmuştu. Birkaç dakika benden ses çıkmayınca sorduğu soruya karar vermeye çalıştığımı düşünmüş ve devam etmişti. Havanın çok uygun olduğundan bu akşam onunla otururken benden etkilendiğinden, gayet yoğun bir şekilde benimle sevişmek istediğinden bahsediyordu. Hava biraz kararmış olmasaydı yüzümün kırmızısının her tonuna büründüğü gayet net görünürdü. Hatırladığım en yoğun şeyse kulaklarımın cayır cayır yandığı. Lanet gâvur ne rahatlıktı o öyle?

Aklıma gelen birkaç kelimeyle vereceğim cevabı düşünüyordum, yukarı tükürsem bıyık aşağı tükürsem sakal. Ucuz

kadın olmam da cabası, demezler miydi daha dün geldi hemen buldu yattı herifin altına diye? Demezlerdi, dememişlerdi de!

O akşam kendimi toparlayınca açıkladım. Şaşırdığımı ifade edebilmek için uygun kelimeleri bulup yanlış anlaşılmamak için sakına sakına anlatıyordum. Bir insan her cümlede şaşırır mı arkadaş? Hepsine şaşırdı. Uzunca flört etme şeklimizi anlattım, nasıl olduğunu, nasıl yaşadığımızı, nasıl alıştığımızı. Onun böyle yırtık dondan çıkar gibi söylemesinin doğal olmadığını filan (Yırtık dondan çıkar gibinin İngilizcesini bilen varsa söylesin hâlâ açıklayamıyorum çok lazım kendimi ifade edebilmem için).

Zaten ter dökerek anlattığım onca şeyi dinlemiş, şaşırmış ve tek bir şey sormuştu: “Sonunda sevişmiyor musunuz?” “Elbette isteyen sevişiyor” cevabımdan sonra “Aynı yere çıkıyor neden bu kadar uzatıyorsunuz?” diye sormuştu. Nasıl anlatabilirdim ki kadının üzerindeki baskıyı? Hemen sevişince ucuz olduğunu, bekâret gibi saçma bir takıntımızın varlığını? Zaten sahip olduğum İngilizceyle mümkün değildi. Birkaç dakikalık sessizlik oluşmuştu aramızda, ya dediklerimi anlamaya çalışıyor ya da yanımdan kaçma planları yapıyor diye düşünüyordum ki bana dönüp “Öpebilirim ama değil mi?” diye sormuştu. Sonraki 10 dakika boyunca kahkahalarım bütün sahilde yankılanıyordu. Beni o akşam öpmesine izin vermiştim, iyi ki de vermiştim muhteşem öpüşmüştük resmen dudaklarımız birbirimiz için yaratılmıştı. Hormonlar da coşmuştu, içimden “Haydi sor lütfen sor” desem de bir daha sormadı. Hava epey soğuduğu için kalktık ve o da beni kiraladığım eve kadar bıraktı. O gece yatağıma uzandığımda “İyi ki ellerim var” şarkısı eşliğinde Edvard’ı düşünüyordum. Daha sonraki günlerde (4 gün) Edvard beni almaya geldiğinde elimi tutmaya başlamıştı. Resmen bizim standart çiftler gibi olmuştuk, ben istemiştim o da yapıyordu. Oyunu kuralına göre oynuyordu her şey muhteşem güzeldi (Kendimce yaptığım cilveleri anlasaydı daha güzel olurdu ama ilk zamanlar İngilizce cilve yapamıyordum). Ve o gece gelmişti, onun evindeydik ve

deniz manzarası eşliğinde oralarda çok tüketilen Aquavit adındaki patatesten yapılan içkimizi yudumluyorduk (Patatesten içki mi olur demeyin oluyor, şahane oluyor).

Ardından 4U kuralı için gerekli tüm zemin hazır olduğundan ateşli öpüşmemizi gerçekleştirdik. Ama o gece sevişmeme esas neden olan şey öpüşme arası "Artık dördüncü gün sevişebilir miyiz?" demesiydi. Kahkahalarımı tutamamıştım, hem çok tatlıydı hem de hoşuma gitmişti. Onun için yabancı olan bir insanın, anlam veremediği âdetlerini uygulamıştı. Sonuç baştan belli olsa da 4 gün olması gereken ritüeli gerçekleştirmiş ve doğru zaman için tekrar karşı tarafa sormuştu.

Bence çok tatlıydı...

Cinselliğimin aylardır el ve oyuncak ikilisinden öteye gidemediğinden mi bilmiyorum ama o ana kadar yaşadığım en güzel sevişmeyi yaşıyordum. Belki de bir gâvur kızı olduğumdan bir başka gâvurla daha iyi uyuşuyordum. Başka bir elin tenimi o kadar yaktığını hatırlamıyordum ve inanmayacaksınız ama beynim uyuşmuş hareket edemiyor "koyun gibi" yatıyor, sular seller gibi akıyordum. O gecenin sabahında kızıl kafanın "O" olduğunu biliyordum. Oradaydı işte yanımda, hep bir yerlerde var olan ve benim için "tam" olan insan. İlişkimiz hâlâ devam ediyor, ona garip gelen toplumun aşıladığı takıntılarımdan kurtuldum sayılır, Edvard hâlâ alışmaya çalışıyor. Arada kendince jestler yapıyor, alışmadık götte don durmuyor elbette ama inanın fazlasıyla çabalıyor. O malum şişkin ve gazlı günlerimizde karnıma masaj bile yapıyor. Masaj esnasında gazım geldiğinde koşturarak tuvalete gitmeme hâlâ anlam veremiyor, aşamadığım bir diğer takıntı (Salamıyorum olmuyor, tıkanıyor). Bazen hâlâ alışamadığım şekilde yüzüme pat diye söylemelerini duyunca içimden "Gâvur" diyorum "gâvur işte." Ama ben o "gâvuru" çok seviyorum. ■

Son söz:

- 1- Bir yerde sizin için olan biri mutlaka var asla umudunuzu kaybetmeyin.
- 2- Mutluluğunuzu dini inançlarınıza endekslemeyin.
- 3- Dürüst olun, olduğunuz gibi olun inanın süper rahat.
- 4- Orgazm candır...

Yeni Başlangıç

Bir Şeylere son dediğimizde aslında, yeni bir Şeyler başlamış demektir. Yeni, daha az bilinir ya da tamamı ile yabancı olduğunuz. Benim için öyle oldu. Edvard'ın her Őeyinin yabancıydım, sadece yüzü tanıdıktı. Sanırım onu tanımadan bana hayalindekini iz deselerdi ona yakın bir Şey izerdim. Ama kesinlikle kıztıl kafalı olmazdı ya da yıllar önce illerimden kurtulmak için çektiğim onca acıdan sonra illi bir erkek de tercih etmezdim. Bazen arkadaşlarım "Tarif etsene nasıl bir duygu?" diyorlar, ilk başlarda çok düşünürdüm. Yani bir insan için tamam işte budur demek, nasıl tarif edilebilirdi ki? Ama oydu işte, o benim hayattan beklediğim her Şeyin toplamıydı. şimdi-lerde artık öyle cevap veriyorum "O benim yaşamdan beklediğim her Şey" diyorum.

Onca sancının yaşanması gerekli miydi diye düşünüyorum bazen, o saçma, gereksiz, zorba ve kendinden başka hiçbir Şey düşünmeyen adamları. Eğer onların yaşattıklarını yaşamasaydım Edvard yine de benim için böylesine özel olur muydu? Cevabını şu günlerde artık daha net söyleyebiliyorum "Evet" olurdu. şu ana kadar yazdığım tüm yazılarımda hemcinslerime o zorbalardan uzak duşun dedim. Çünkü onların ruhlarımızda açtığı yaralar inanın bana asla kapanmıyor. Sınırsız güveni kabul etmeniz zorlaşıyor. Edvard'la üçüncü yılımızda bile hissediyor-

dum aynı korkuları, bir sabah uyandığımda tüm bunlar bitecek ve o da bana diğerleri gibi davranacaktı yani iğrenç biriymişim gibi. Beşinci yılımızdayız ve hâlâ yaşanmadı böyle bir şey ama korkularım geçmiş değil. İstanbul'dayken sıkça yurtdışına giden ve yabancı adamlarla ilişkileri olan bir arkadaşşıma sormuştum "Yabancı erkekler nasıl?" diye.

Bana pek fark olmadığını sadece yabancıların duygusal olmadıklarını, yani onu duygusal olarak tatmin etmediklerini söylemişti. Durum aslında öyle değildi, her milliyetin iyisi olduğu gibi kötüsü de vardı elbet ama ben ne yalan söyleyeyim buralarda daha öyle "kötü" diyebileceğim bir insana denk gelmedim. Burada Edvard da dâhil diğer insanlarda gördüğüm kadarıyla işin özünde netlik var. Yapaylık yok ve Avrupa'nın genelinde olan bir şey. Yani o romantik filmlerde gördüğünüz gibi değil erkekler. Yani evet bizimkilerden biraz daha mantıklılar ama öyle havalarda uçuşan çiçekler efendim mumlarla kalp çizmeler, adım başı serenatlar vs. yok. Belki de o filmlerin çekilme amacı da bu olabilir, insanlara biraz duygusallık katmak. Ama dikkat etmeye bile gerek duymadan fark ettiğim bir şeyi söyleyeyim size, Türkiye'den cinsi erkek olan bir arkadaşım, tanıdığım ya da bir akrabam gelecek olsa ilk sordukları şey "Kız var mı? Bana da bir kız ayarlar mıyız?" oluyor. Buradan eş dost toplanıp Türkiye'ye gittiğimizde ya da birileri gidecek olsa heriflerin ilk sordukları şey "Nereye gidilir? Nerede yenilir?" oluyor. Özetle bizimkiler penisıyla, gâvurlar beyinleriyle düşünüyor.

Duygusal açıdan diğer farklarıysa elde etmek için yalan söylemiyorlar. Yani bizim erkekler gibi yatağa giden bütün yollar mubahtır deyip size bin tane vaatte bulunmuyorlar. Birlikte olduktan sonra ilişki de olmayabilir ama zaten size o vaatte bulunan bir adam da yok karşınızda. Fakat en kötü durumda bile o yataktan bir kadın olarak çıkıyorsunuz. Mutlu sona ulaşmış, orgazm huzuruyla dolup taşan, daha da önemlisi aşağılanmayan. Sanırım ülkedeki kadınların bizim kadar gergin olmamaları-

nın diğer sebebi de bu. Birlikte olmaya başladığımızdan kısa bir süre başlayan muayyen gün dönümlerim her şeyin sonunu getirmesinden korkmuştum. Senelerce o dönemlerde “lanet”, “çekilmez”, “huysuz”, “sakinleştirici alması gereken” olarak etiklendiğim için ciddi bir ruhsal bozukluğa sahiptim. Etkilerini hissetmeye başladığımda Edvard ile görüşmemek için bahaneler üretiyordum. Aşırı duygusaldım, aşırı alıngan ve bunlar yetmezmiş gibi gereksiz bir sinir harbi içindeydim. Muhtemelen bahane ürettiğimi anlayan Edvard ikinci günü kapıya dayanmış ve onun anlayamayacağı kadar karmaşık nasıl bir problemim olabileceğini sormuştu. Yani öylece dikildi kapıya ve sordu uzatmadan, dolandırmadan. Beklemediğim bu tepki karşısında her şeyi daha fazla kötüye götürmemek adına açıkladım. Sonra ne oldu dersiniz?

Üzerimi giymem gerektiğini söyleyip beni kapıda bekledi, sonra şu bitkisel çaylardan satılan küçük bir dükkâna götürdü beni. Zencefil ve papatyadan oluşan bir çay aldık ve onun evine geçtik. Yol boyunca pek konuşmadı ben de durum itibarı ile fazlasıyla edilgendim. Çay demleyip getirdikten sonra yanıma oturup bana dünyanın en özel varlığı olduğuma inanmama sebep olan konuşmayı yaptı. Kadındım ve bu çok zordu, her ay alışılmış olan düzenin bozulması; rahmin kendi yüzeyini her ay sancılı bir şekilde yenileyip türün devamı için kendini hazır etmesi; bunun günler sürmesi ve sonra normale dönmesi; normal dediğimiz halimizin de tam alışmışken yine bozulması. Uzun seneler çekilen bir Çin işkencesi gibiydi onun için. Bir erkek olarak doğduğu için şanslı olduğunu ve seçim şansı olsa bile kadın olmak istemediğinden bahsetti. Onun için cehennem tam da biz kadınların yaşadığıydı, kontrolümüz dışında yaşamak zorunda olduğumuz ve hapsedildiğimiz bedenlerimizdeki bu devamlı tekrar eden sancılı süreç. Benim için inanması çok güçtü, karşımdaki erkek bütün bunların farkındaydı. Üstüne de ayaklarımı uzatmamı söyleyip “Karnına masaj yapmamı

ister misin?” diye sorduğunda “Benimle evlenir misin?” diye sormamak için kendimi zor tutuyordum.

Bulunduğum durumun tadını çıkartmam gerektiğini biliyordum ama hormonların coşması ne demek sanırım hemcinslerim beni daha iyi anlayacak. Özellikle öncesi ve ilk günlerinde libidomuz pek bir yükseklerdedir. Sebebiyse kadının da uyarılması cinsel organa kanın toplanmasıyla başlar ve bu dönemde kan özellikle o bölgede toplandığından tahrik de fazladır. Birçok insan bu durumda cinsel ilişkinin doğru olmadığını düşünür. Bu şekilde düşünmesinin başlıca sebebi yıllardır bu durumun “pis bir olay” olarak anlatılmasıdır. Ve bu durumdayken ilişkiye girmek için ekstra tek bir şeye dikkat etmek gerekir; o da temizlik. İlişki öncesi mutlaka sıcak suyla cinsel bölgelerin temizlenmiş olması; artı olarak prezervatif kullanılması gereklidir. Normal olarak vajina girişinde bulunan ve mikropları etkisizleştirme görevini üstlenen Doederlein bakterileri âdet kanaması sırasında etkisizdir (Bunların hepsini Edvard’dan öğrendim). Hatta orgazmın âdet sancılarını kestiğine bizzat kendim birçok kez yaşadım. Üstelik en çok zevk aldığım ve partnerim içimdeyken onu en iyi hissettiğim dönemlerdir ve ben aklıma koymuştum Edvard ile sevişmek istiyordum ama nasıl?

Tamam adam açık sözlüydü ama ben “Seni istiyorum” diyebilmekten çok uzaktım. Bir şekilde yolunu bulup onun istemesini sağlamalıydım, ama nasıl? İlk flört zamanlarımızda bile yaptığım hiçbir cilveyi anlamayan adama ne yapabilirdim ki? Düşündükçe ateş ve heyecan basıyordu. O yaşıma kadar cinsel taleplerin dile getirilmesinin ayıp olduğu gerçeğiyle yaşadığımı ve tecrübelerimi hatırlayacak olursak, kıyafetlerimin üstünden karnıma masaj yapan eli biraz aşağıya kaydırmamın kendi çapında bir devrim olduğunu takdir edeceksiniz. Bu arada göz göze gelmemek için sıkıca gözlerimi kapatmıştım. Ama o bunu anlamadı, elini aşağıya kaydırduğımda masaj yapmasını istemiyorum gibi algılayıp elini tamamen çekti. Gerildiğimden olsa

gerek, uzandığım yerde huzursuzca kıpırdanmava başlamışım, bunu fark eden Edvard sancım olduğuna karar vermiş kalkıp bir çay daha hazırlamıştı. Ben onu bu kadar çok arzularken, onun bunu fark etmiyor olması sinir bozucuydu. Ama hani derler ya ağlamayan bebeğe mama yok diye, ben kararlıyım gerekirse ağlayacaktım bile. Çayımı getirdikten sonra yine karnıma masaj yapmaya başladığında tekrar elini tutup aşağıya kaydırıştım. Bu sefer elini bırakmadım, istediğim bölgenin üstünde iyice bastırdığımda nihayet anlamış ve çok tatlı gülümsemişti. Olay buraya kadar gayet iyiydi de keşke üstüne "Sevişmek mi istiyorsun?" diye sormasaydı. Zar zor yutkunarak "Evet" diyebilmişim. Adam tasdik memuru gibiydi, soru cevap şeklinde anlaşılabiliyordu. Bu durum çoğunlukta hoşuma gitse de bazı anlarda gitmiyordu işte (5 yıl sonra biraz gelişme var). Evet demem yeterli gelmiş ama önce "ön bilgilendirme" kısmını geçmeliydik ve biraz yukarıda temizlik ve Doederlein bakterileriyle ilgili size böbürlenerek, ukala ukala paylaştığım bilgileri uzunca anlatmıştı. O bütün bu bilgileri benimle paylaşırken içimden "tüm ilişkimin bir ansiklopedi" formatında geçeceğini düşünmedim değil. Paldır küldür girişmekten nefret eden ben o an aynen o şekilde olmasını istiyordum. Demek ki aslında dünyada bunun bir standardı yoktu yani biz kadınların istediği gibi, sanıyorum onu kendimiz şekillendirmeli, biraz da kendimiz şekillenmeliydik. O akşam konuşma orada bitmedi, acı çekme ihtimalime karşın en uygun pozisyonu tayin etmeye gelmişti sıra. O da acımın boyutuna bağlıydı, üstte mi olmalıydım, altta mı? Çünkü maruz kalacağım baskı şiddeti vajina girişinin bu dönemde hassas olması sebebiyle yırtıklara neden olurdu ve bu yırtıklar mikrop kapmama sebebiyet verirdi falan filan... Konuşma bittiğinde benim libidom yerlerdeydi zaten, o eli aşağıya kaydırduğuma bin pişman... Benden hiç cevap alamayan Edvard şaşkınlığıma bir anlam veremiyordu. Bu durumu da pozisyon kararsızlığıma bağlamış ve bana arkam ona dönmüş

vaziyette kucağına oturarak cinsel birleşme sağlamanın daha iyi olacağını, ayrıca durumun kontrolümde olması istediğim zaman rahatça durabilmeme olanak verdiğini anlattı. Aklımdan geçen tek şey yarın sabah bu ilişkinin bitecek olduğuydu. Hâlâ verecek bir cevabım yoktu, usulca elimden tutup beni banyoya götürmüştü. Banyoda üstümü nasıl çıkartmalıyım ile ilgili bir konferans beklerken tam tersi olmuştu. Ben onun, o da benim soyunmama yardım ederken kaçınılmaz bir şekilde “çıplak” kalmamız onun devrelerini yakmış, olması gereken her şey akışına bırakılmıştı. En acısız ve benim kontrolümde olacak bir birleşme dışında her şey yaşanmıştı. Yani aslında plan yapmak değil, sevişmek lazımdı ve bunu Edvard çok hızlı öğreniyordu. İlk defa o gece sarılıp uyuyabilmenin ne kadar güzel bir şey olduğunu anladım (Özellikle kış olup hava buz kestiğinde).

Muhteşem libidomun bana vermiş olduğu yetkiye dayanarak o sabah giriştiğim sırnaşma seansım da istediğim gibi gitmişti. Aslında dün gece kıl payı bitirmeyi planladığım ilişkim bir anda normale dönmüştü. Zamanla öğrendiğim bir diğer şeyse diğer erkeklerin Edvard gibi olmadığı. Her şeyi planlayan, deli gibi soru soran, yürüyen ansiklopedi tipler değil. Edvard biraz benim farklı kültürden gelmiş olmamdan kaynaklı geçici bir arıza yaşamış kendini ayarlayamamıştı. Kaş yapayım derken göz çıkartmak üzereydi (Ara ara devam ediyor). Yani ben üstümdeki görünmez deli paratoneriyle teee dünyanın öbür ucunda bile bulmayı başarmıştım. Ama burada çok mutluyum, bunun en büyük sebebi Edvard olsa da, zamanında gelen metro ve tramvayları, emeğinin tam da hak ettiği karşılığı veren iş imkânları, kısacası insan olabilmeniz ve hissetmeniz için gereken tüm şartların sağlanmış olması. Şehir biraz pahalı, kesinlikle bir birikiminiz olmadan gelmemeniz gereken bir yer, fakat geçinebilmeniz için gerekli olanı mutlaka kazanıyorsunuz. Biz ikinci ayımızda birlikte oturmaya başladığımızdan ve Edvard'ın kendi evi olmasından dolayı gayet gül gibi geçinip gidebiliyoruz, hatta

lüks bile sayılır. Birkaç Türk arkadaşım da oldu, ara sıra yemek ziyafetleri yapıyoruz. Hani doğduğun değil, doyduğun yer derler ya aynen öyle, insan dediğin güzel şeylere çabuk alışmış, öyle de oldu. İyi ki kaçıp gelmişim diyorum.

Son söz (Ne öğrendim):

- 1- Dünyada insanların insan gibi yaşadıkları ülkelerin hayal olmadığını.
- 2- Kadın olmanın şahane ve özel bir şey olduğunu.
- 3- İlişkinin yapmacık bir duygusallığın üzerinde kurulmadan da devam edebileceğini.
- 4- Biliyorum sandığım şeyleri aslında hiç bilmediğimi.
- 5- Ön yargıların hayatı karartabildiğini.
- 6- Nerede olursan ol orgazm candır!

Oral Mahrumları

Bugün ilişki anlatımına ara verip sıkça mesaj aldığım bir konu hakkında yazmak istiyorum; yani “oral seks” hakkında. Muhteşem olduğuna inandığım bir şeyin zamanında beceriksiz birileri tarafından mit haline getirilmesinden bahsetmek istiyorum. Egemen erkek zihniyetinden birçok kez bahsettim, oral seks de bu zavallıların tu kaka haline getirdikleri ve biz kadınları mahrum bıraktıkları bir şey. Öyle ya cinsel haz sadece o devasa ve camdan yapılmış egoya ait olmalı. Hatta kadın sünneti bile bu kafalardan çıkma değil mi?

Kadının cinsel zevkiymiş?

Kadın da kim?

Ülkede güya Sağlık Bakanlığı tarafından yapılan bir anket sonuçlarına denk geldim. Üstelik tam 20.000 katılımcıyla yapılmış olan bir çalışma. Bunun sonucunda kadınların % 70'i, erkeklerin de % 64'ü oral seks yaptıklarını söylemiş. Erkek egoistliğini göz önünde bulundurduğumda kadınların “yalan” söylemediğini tahmin edebiliyorum. Ama kuzum Türk toplumundaki erkeklerin madem üçte ikisi oral seks yapıyor; neden benim çevremdeki kadınlara hiç denk gelmemiş. Bana mesaj atan kadınlara da hiç denk gelmemiş!

Nerede ulan bu % 64?

Bernie Zilbergeld'in cinsel mitler konusunda çok başarılı bir çalışması bulunmakta. Zilbergeld "Erkek Cinselliği" isimli kitabında bunu ayrıntılı olarak anlatmaktadır. İnternette Türkçe kaynak var mı, varsa sizinle paylaşabilmek adına araştırma yaparken acı tabloyla karşılaştım. Kitabın tek bir yerde ikinci el satışını ve birkaç sitede adının geçtiğini gördüm. Oysa Avrupa'nın herhangi bir yerindeki herhangi bir kitapçıya gitseniz rahatça bulabileceğiniz bir kitaptır. Verdiği bilgilerle çiftlerin cinsel hayatlarına ışık tutar ve hastalıklı düşüncelerden kurtulmaya yardımcı olur.

Hey dostum hadi ama kadının zevki kimin umurunda ki? Sense oturmuş hâlâ mit, hâlâ kitap diyorsun.

Alooo kime diyorum?

Zilbergeld'le ilgili düzgün bilgi veren tek sayfa Cinsel Sağlık Enstitüsü Derneği'nin sayfasıydı. Oradan küçük bir alıntı yaparak hurafelerin önemini vurgulamak istiyorum:

"Cinsel mitlerin en önemli nedeni cinselliğin toplumun değer yargılarıyla yakından ilişkili olması ve cinsellikle ilgili konuların açıkça konuşulmaması, tartışılmaması ve üzerinde yeterli bilimsel çalışılmaların yapılmamasıdır. Bu bilinmezlik korkuyu körükler, nedeni bilinmeyen korkular abartılı olarak kulaktan kulağa dolaşır ve cinsel mitler oluşmaya başlar. Cinsel mitler, oluşturdukları abartılı ve gerçekçi olmayan cinsel beklentiler, suçluluk ve yetersizlik hisleri, kaygı ve başarısızlık korkularıyla cinsel işlev bozukluklarına zemin hazırlarlar. Peki bu cinsel mitler neden bu kadar önemli? Çünkü cinsel mitler; cinsel sorunların oluşmasında bir neden olarak ve oluşan cinsel sorunların artarak devamında çok önemlidir. Ayrıca cinsel mitler kişilerin cinsel kimliklerinin oluşmasında önemli yer tutar. Zamanla cinsel ilişkiyi belli biçimlere zorlar, cinsel ilişkinin kalitesini düşürür." (<http://www.cised.org.tr/sayfa146.html>)

Aslında benim her yazımda özellikle vurguladığım 'konuşun, paylaşın' tavsiyesi bu mitlerden kurtulmak ve mutlu bir cinsel hayat sürebilmek için en önemli etkendi. Bir de üstünde yeterli bilimsel çalışmalar yapılmıyor olması benim yazmamı ya da düşündüklerimi dile getirmemi engellemez sanıyorum. Ve yine aynı sayfadan son bir alıntıyla bana gelen sorulara geçmek istiyorum:

"Başlıca cinsel mitlerden biri şudur: Oral yolla yapılan cinsel aktivite pis bir eylemdir. Oral cinsel aktivite hijyen kurallarına uyulduğunda ve her iki partner tarafından kabul edildiğinde uygulanmasında sakınca bulunmayan ve uyarma düzeyi çok yüksek olabilen bir etkinliktir. Özellikle uyarılma zorluğu çeken bireyler oral cinsel ilişkiden yararlanabilir."

Buna katılıyorum ama bir şeyi eksik ifade etmişler: Bence "oral seks" muhteşem ötesi bir şey, yapması ve yapılıyor olması...

Gelen sorulardan bazıları: (Soru içeriği aynı olması nedeniyle hepsine yer vermedim)

1- Merhaba yazılarınızın hepsini okudum, ben 20 yıllık evliyim ve kocam bana hiç oral seks yapmadı. Açık açık istersem ters tepki yapar diye korkuyorum; bunu istediğimi ifade etmemin başka bir yolu var mı? Ne tavsiye edersiniz?

2- Büyüdüğüm çevrede ablalarımız konuştuklarında kulak misafiri olurdum. Konu oral seks olunca "ıyy iğrenç" "pis" "ağza alınmaz" gibi şeyler duyardım hep. Kocam ısrar etse de yapmakta zorlanıyorum, aklıma hep bunlar geliyor. Dolayısıyla bana yapmasını istemem normal olmaz, acaba bunu ne şekilde yenebilirim?

3- Cinsel hayatım çok aktif değil ama yine de kendimce bir şeyler yaşıyorum. En sıkıntılı durumsa oral seks. Tüm partnerlerim onlara oral seks yapmamı isterken hiçbiri bana yapmaya yeltenmemiştir. Sizin anlattıklarınızdan ve başka arkadaşlarımdan

duyduğum kadarıyla çok zevkli. Karar verdim; bundan sonra oral seks isteyen, bana oral seks yapacak!

4- Oral seksin bekârete zarar vereceğini duydum, gerçekten zarar veriyor mu? Bekârete zarar vermeden yapılması mümkün mü?

5- Eşim arada yapıyor yaklaşık 20 saniye sürüyor, benim ona yaptığım gibi uzun yapmasını istiyorum. Ona bunu söylersem benim hakkımda yanlış düşünür mü?

6- 15 yıllık evliyim eşim ona hep oral seks yapmamı istiyor, arada o da yapmaya çalışsa da beceremediğinden çok da zevkli gelmiyor. Bu sebeple yapması için ısrar etmiyorum, yapmaması yapmasından daha hayırlı geliyor. Ayrıca şu pis olayı hep aklımda aşamıyorum.

7- Eşim çok temiz bir erkektir ama yine de oral seks bana işkence gibi geliyor. Yapmakta zorlanıyorum, yapılmasını hiç istemiyorum. İçten içe merak etmiyor değilim ama ne yapabilirim bilmiyorum.

8- Beş yıllık evliyim, bir gün tüm cesaretimi toplayıp eşime oral seksi merak ettiğimi söyledim. İnanın bana söylemediğini bırakmadı, hatta ahlaksız olduğumu söyleyip boşanmakla bile tehdit etti. Aile çevremiz biraz tutucu, boşanmamı asla kabul etmezler. Ama ben cinsel birleşmeden hiç zevk almıyorum, hayatımın sonuna kadar böyle mi olacak merak ediyorum? Lütfen kendimi iyi hissedeceğim bir tavsiyede bulunun.

Gördüğünüz üzere soruların çoğunda cinsel organın “pis” olduğu düşüncesi var. Yani kafamıza zorla sokulan ve kendimize tekrar ede ede gerçek olarak kabul ettiğimiz yanlış. Öncelikle müjdemî isterim ki bunun bir tedavisi var; size yukarıda linkini verdiğim merkezde bu konuda çalışmaların yapıldığını öğrendim. Ama eşinizi ya da sevgilinizi oraya gitmeye ikna etmek “erkek egosu” durumundan dolayı oldukça zor olabilir.

Bundan dolayı zamanı iyi ayarlayıp, hatta gerekirse uzun vadeli bir plan yapıp ikna etmek için biraz çalışmanız gerekmektedir.

Unutmayın siz bir “kadınsınız!”

Diğer göze çarpan sorunsu çiftlerin arasındaki devamlı olarak vurgu yaptığım güven ve paylaşımın eksik olması. Eşinizden sert bir yanıt alma korkusuyla içinizdekini sürekli bastırmak mutsuz bir cinsel hayata itilmenize sebep olur. Bir uzmandan yardım alabilir ya da olduğunuz gibi köle olmaya devam edersiniz. Karar sizin... Erkek nasılsa her türlü işini “gördüğü” için bencilliğine devam eder, başarılı bir orgazm taklidi çok şükür sadece onun işine yarar. Ayrıca benim kafam bunu zaten hep almakta zorlanmıştı, seviyorum dediği kadını mutlu etmekten aciz olan bir erkek nasıl onu seviyor olabilir ki?

Bu düpedüz yalan!

Ve hayır şekerim, oral seks bekârete zarar vermez!

Tanrı bekâreti korusun!

Bana göre oral seks cinselliğin olmazsa olmazı. Daha önce de anlattığım gibi her kadının klitoris haz bölgesi aynı olmadığından uygulanmasına dikkat edilmeli ve partnere doğru şekilde yapana kadar sorulmalı (Adam yapmaktan aciz ben hâlâ sorulmalı diyorum, hâlâ umudum var).

Yine daha önce söylediğim bir şeyi tekrarlamak istiyorum: Klitoris aslında küçük penistir ve zevk alma şekli erkeğin cinsel organıyla neredeyse aynıdır. Bir de klitorisi penise benzettim diye homofobinizi tazelemeyin, klitoris o klitoris.

Korkma öp, kokla, yala ve tadını çıkart...

Aynı bilgileri tekrar edip duruyorum da acaba bunları okuyan bir erkek var mıdır? Hatta şu kadar acıklı hikâyeyi okuyup “Bizim hatuna bu akşam oral seks yapayım” diyen? Konu oral seks olunca bir an geçmişteki tecrübelerimi gözden geçirdiğimi inkâr edemem. Onca tecrübenin içinden başarılı sayabileceğim iki insan geliyor aklıma. Belki de artık orgazm

taklitlerini bırakıp erkeklere bunun orgazma ulaşmak için yeterli olmadığını açıkça ifade etmek gerekiyor. Yani 5 dakika vajinanın içine girip çıkarak orgazm olunmadığını, klitoral uyarının esas olduğunu, altında kendinizden geçmiş vaziyetteki kasılmalarınızın yalan olduğunu bir zahmet söyleyin! (5 dakikada squirt orgazm olmayı başaran dünyadaki tek kadın değilseniz -ayrıca bunu yaşayabilen kadın ortalaması % 27- eminim ki siz o kesime değilsiniz.)

Yani kısaca dürüst olun!

Son söz:

- 1- Ülke genelinde sineği bile bulamazken, leyleği bile öptüğünü iddia edenlerin çoğunlukta olduğunu varsayarsak oral seksi “iyi” yapabilen adam sayısı yok denecek kadar azdır. Elleri sıvayın ve öğretmeye başlayın.
- 2- Esas ve yaygın olan orgazm çeşidinin klitoral olduğunu göz önünde bulundurursak kadının orgazma ulaşması ya oral sekse ya da mastürbasyon yöntemiyle olur.
- 3- Sabah o kadını oral seks yaparak uyandırırırsanız var ya gönüllü kulunuz olur.
- 4- Oral seks çirkin ama etrafında hep bir kadın bulunan erkeklerin çok güzel yaptığı bir şeydir.
- 5- Orgazm candır, oral sekse daha can olur!

Squirt Efsanesi!

Oral Mahrumları bölümünden sonra hızımızı almışken kadının orgazm çeşitleriyle devam etmek istiyorum. Şimdi size “Squirt Orgazm” efsanesinden söz edeceğim. Efsane olarak adlandırmam sizi yanıltmasın, yaşanma anı efsanevi olduğundan öyle demek istedim. Gelelim açıklamasına, efendim halk dilinde kadın boşalması deniliyor! Evet yanlış duymadınız kadın boşalması. Standart klitoral bir orgazmda sadece bedensel kasılmalar meydana gelir ve sıvı olarak bir boşaltım olmaz. Tahrik esnasında gelen kaygan sıvı Bartolin Bezleri tarafından salgılanır; ki internette bununla ilgili daha ayrıntılı bilgi verebilir miyim diye araştırma yaparken akla hayale gelmeyecek sorularla karşılaştım. Örneğin bu sıvıyı boşalma sayan, sıvıyı görünce korkan, klitoral mastürbasyonla “Heyy acayip ıslandım deli gibi boşaldım” diyen bile var.

Haydi ama Google diye bir şey de mi duymadınız? Yuh!

Öncelikle Squirt ile başlayalım, kelime fışkıрма anlamına geliyor. Yani kadının erkeğin gibi fışkırarak boşalma özelliği bulunmakta. Fışkıрма denince aklınıza sular seller gibi bir manzara gelmesin lütfen hepi topu bir avuç içini doldurabilecek kadar sıvı (Porno filmlerdeki yalan).

Yaşamayana göre uydurma, yaşayana göreyse efsane!

Ve yarım yamalak yapılan araştırmalar bize kesin yüzdeyi vermese de Çek kadınlar üzerinde yapılan bir çalışma % 6'sının boşalabildiğini raporlamıştır. Oran çok ama çok düşüktür!

Uzaya uydu gönderip koloni kurma peşinde olan dünya teknolojimiz hâlâ cinselliği araştırmak için yeterli yatırımı yapmamaktadır. Kadınlar neden boşalamıyor, sebep nedir gibi araştırmalar asla yapılmıyor. Ama ben söyleyeyim, hep bilinçaltımıza gereksizce sokulan çer çöp bilgilerden "ayıp", "ayıp", "ayıp." Bu azınlığın içinde olduğum için gurur duyuyorum. Şimdi kadına normalini yaşatmakta bu kadar beceriksiz olan dev egolu bir cinse kalkıp bunu anlatmak nasıl olacak bilmiyorum ama bir kenarda dursun belki bir gün lazım olur!

Boşalmayı bizzat yaşamış ve yaşamaya devam eden bir kadın olarak bunu daha açıklayıcı bir şekilde anlatabilmek için epey Türkçe kaynak aradım. Sadece bir sağlık sitesinde özet şekilde açıklayıcı bir bilgi mevcuttu arada alıntı yaparak paylaşıyor olacağım. Yetersiz sayıda yapılan araştırmalardan bir tanesi senelerdir gelen sıvının idrar olduğu iddiasını çürütmüştür. Sıvı akalin bir sıvıdır ve normal idrar bileşenleri gibi üre veya kreatin içermez. Sıvı neredeyse renksizdir ve çarşaflarda idrar gibi leke de bırakmaz. "Araştırmacılara göre, erkek prostatı tarafından üretilenlere, özellikle PSA'ya (prostat spesifik antijene) benzer kimyasal bileşenler içerir. İki şeker içerdiği de söylenir: Glukoz ve fruktoz. 2000 yılından beri artan sayıda araştırmacılar sıvının Skene Bezleri'nin (paraüretral bezlerin) salgısı olabileceğini düşünmektedirler. Bunlar, kadın üretrası (idrar borusu) etrafında bulunan küçük yapılardır."

Yani bilimsel olarak da sıvının idrar olmadığının kanıtı mevcuttu! Ayrıca klitoris bir küçük penisti ve bizim boşalmamız esnasında çıkan sıvıyla erkek prostatı tarafından üretilen sıvı benzerlik gösteriyordu. Daha da şaşıracığınız bir şey G noktası tam da erkeğin prostat bölgesine denk geliyordu (Erkekler de çok zevk alır bu daha sonraki bir konu). Aslında durumu

irdelediğimizde oldukça komik bir başka sonuç çıkar ortaya, cinsel dünyanın “bilir kişileri” olarak adlandırılan pornografi yazarları (çoğu erkek) kadınların orgazm sırasında boşaldıklarını söylemiştir.

Sakin olun egocuklar bu bir “yalan!”

Sizin kendinizi iyi hissetmeniz için, kıyamam, sakın!

Ama neden? Cevap veriyorum çünkü erkeklerin geneli “beceriksizdir” ve kadını boşaltmak gerçekten çok zordur. Hele ki ellerindeki birkaç santimlik güçle dünyayı yerinden oynatabileceklerine inanırken “Dostum bu iş için penisin yeterli değil” nasıl denir ki?

Hayır bir de hâlâ 5 dakika sadece vajinaya giriş çıkışla kadının orgazm olabildiğine inanıyorlar, nasıl söylenir ki? Orgazm taklitlerini kesmeniz lazım kızlar, bu adamlara esas kötülüğü yapan sizsiniz!

Gelelim esas konuya, yani kadın boşalmasına... Kadın boşalması G noktası ile alakalıdır, üretrayla (idrar borusu) yakından bağlantılıdır. Devamlı olarak G noktasına yapılan baskı kadının idrarı varmış hissine kapılmasına neden olur. Ve elbette altıma kaçırırım, rezil olurum korkusu yüzünden bu bölgeye yapılan temaslar sonuçsuz kalır (Anal ilişkiden de kaçınılma sebebi). Aslında penisin o bölgeye devamlı olarak doğru açıda baskı uygulaması da neredeyse imkânsıza yakındır.

Peki ne yapmalıyız?

Benim ilkim nasıldı onu anlatarak daha iyi açıklayacağımı düşünüyorum.

Edvard’la cinsel hayatımız beklediğimden de iyi gidiyordu, düşünsenize her birleşmede sizi bulutlara uçuran adam. Cinsellik bir görev olmaktan çıkıyor ve erkeğin yerine siz istemeye başlıyorsunuz. Üstelik sadece “istiyorum” demeniz yetiyor, binbir çeşit gizli cilve, “acaba yanlış anlar mı” triplerine girmeden. İşte böyle ateşli bir sevişme sonrası Edvard bana squirt orgazmdan

haberim olup olmadığını sormuştu. Açıkçası bin yıl düşünsem aklıma gelmeyecek bir şeydi. Duyduğumu ama efsane olduğunu, o ana kadar hiç yaşamadığımı dile getirmiştım. Elbette erkek egosu hemen “İster misin?” diye sormuştu (Edvard benim onunla ilkleri yaşamama bayılıyor, hem de her konuda).

Benden evet cevabını aldıktan sonra bilgilendirme seansımız başlamıştı. Benden öncelikle tuvalete gitmemi ve idrarımı son damlasına kadar kendimi rahat bırakarak yapmamı söylemişti. Kabul ediyorum pek güzel bir başlangıç değildi. Ardından kendimi daha rahat hissetmem için yatağa iki kat olacak şekilde büyükçe bir havlu sermişti. Yatağa sırt üstü uzanmamı söyledikten sonra gidip güzelce ellerini yıkamış ve tamamlaması gereken bilgileri aktarmıştı. Kesinlikle kendimi bırakmalıyım, kesinlikle onu düşünmemeliydim ve idrarım varmış hissi çok normaldi, korkup tutmaya çalışmamalıyım. Sonrasında kalçalarımın altına bir yastık yerleştirmiş ve bacaklarım açık pozisyondayken önümde diz çökmüştü. İlk etapta benim heyecan ve kasılmamdan dolayı yeterlik kayganlık seviyem olmayışından kayganlaştırıcı kullandık (Kesinlikle cinsel birleşme için üretilenlerden olmalı, krem vb. ürünler değil su bazlı olmalı). İçim içime sığmıyor G noktasına devamlı olarak hızlı bir şekilde yapılan baskı tuvalete koşmamı söylüyordu. Yani bunu yenmek ne kadar kolay olabilirdi ki?

İçimdeki ses “Sal gitsin, sal gitsin” dese de olmuyordu işte. 30 dakikada Edvard kolu ve parmakları uyuşmuş vaziyette üzerime eğilip “Yalvarırım kendini bana bırak” demesi bana isyan gibi gelmiş. Her kadının yaptığını yapmıştım. “Olmuyor işte, zorlama, gerek yok, hem zaten ne bileyim kötü bir his” filan demeye başladım. Amaç orada istememek değildi aslında, beynimize işlenen “erkeğine zahmet verme” öğüdüydü. Ama Edvard o kadar tatlı ve ısrarcıydı ki anlatamam. İstemem yan cebime koy edasıyla “E madem çok istiyorsun” deyip karşısına boylu boyunca uzanmıştım. Tam 40 dakika beynimin en ücra köşelerindeki “Sal gitsin, sal gitsin” diyen sese karşı koymaya

çalışmıştım. Ama o karıncalanma, kasıklarımındaki yoğun baskı, iç gıdıklanması, bağırsaklarımın yer değiştirmesi hislerini yaşamaya başlayınca daha fazla tutma ihtiyacı hissetmedim. Üstüne üstlük sevdiğim ve bunu yaşamamı isteyen adam canını dişine takıp kan ter içinde kalmıştı. Sonunda dayanamadım saldırm gitti. Çok da iyi ettim! Bir süre “altımı ıslattım, kesin işedim” utancıyla gözlerimi açamadım. Aslında duyduğum hazdan mı utançtan mı bilemiyorum, emin değilim. Sonra Edvard’ın “Bak” dediğini hatırlıyorum avucunu göstererek!

Hayır altıma yapmamıştım! Hissettiğim mi? Büyük bir rahatlama ve serinleme, hani şu kızgın kumlardan serin sulara atlama olarak tarif edilen türden. Kesinlikle anlatılması zor, mutlaka yaşanılması gereken bir his. Bedeninizde binlerce kıymık varmış da bir anda hepsini çekip almışlar hissi. Ayrıca hayatım boyunca hiç yaşamadığım bedensel kasılmalar, hani şu sabahları gerinirsiniz de bütün kötü enerji omurganızdan dışarıya atılır gibi, hah işte öyle bir his. Şimdilerde daha kısa sürüyor, kısa dediğim 30 dakika filan. Yatmanın en uygun pozisyon olmadığına karar verdik. Kadının masa gibi bir şeyin üstüne uzanması ve erkeğin ayakta durması daha az yorucu oluyor, yani Edvard öyle diyor... Ve her seferinde istemeden önce Edvard’ın yorgunluk durumuna bakıyorum, ne olursa olsun onu da düşünmek lazım değil mi? Bu arada internette bu konuda eğitici videolar bulabilirsiniz, daha kısa sürede olanlar da var. Sanıyorum bu alışmak ve insanın kendini rahat bırakmasıyla alakalı. Umarım benim sürelerim de azalır. İnternette çok sevdiğim bir arkadaşım la konuşurken, eşine yapmak istediğini söylemişti. Üç aşağı beş yukarı tavsiye edip bu konuda eğitici videoların olduğunu söylemiştim. Birkaç gün sonra konuştuğumuzda sonucun muhteşem olduğunu söylemişti. Bir kadının daha bunu yaşamasını sağlamıştım.

Son söz:

- 1- Her şeyin başı "güven." Kadın size güvenmiyorsa bunu yaşamasının mümkün olmadığını bilin.
- 2- Squirt orgazmı bir kadına yaşatmak bence erkek için büyük bir zafer sayılmalı.
- 3- Kadını çok fazla rahatlatmalı ve sizden utanmamasını sağlamalısınız.
- 4- Kadın bedeni alıştıktan sonra daha kısa sürede cevap verip 10 dakikada squirt olabiliyormuş!
- 5- Penisle squirt imkânsıza yakın ama imkânsız değil, doğru eğim, doğru tempo iş görür!
- 6- Orgazm candır!

Pozisyon Problemi

Daha önceki yazılarımda bahsetmiştim, hani şu pornolardan gördüğüm kadınların duruşlarını, seslerini taklit ettiğimi anlatmıştım. Bu konuya daha fazla değinmek istiyorum. Çünkü bu konuda genel bir yanlış ve kadınlardan yüksek bir beklenti var. Üstelik misyoner pozisyonunda bile kadını mutlu edemeyen tipleri Kamasutra peşinde koşarken görünce sinirden aklımı kaybedecek gibi oluyorum. Üstüne üstlük internette “Türk kızı yatakta” diye arama yaptığınızda karşınıza çıkacak olan sonuçlar hep o anlattığım, öpecek sineği bile bulamazken Ornitorenk’i öptüğünü iddia eden üstün “seks makineleri” erkekler tarafından yazılmıştır. Bir itirafla sözüme devam etmek istiyorum, aslında o porno filmlerinde gördüğüm kadınları taklit ederken biraz da onlar gibi olmak istemedim değil; elbette ki karşımdaki erkeği mutlu etmek için! Ama size şunu garanti edebilirim ki gerçek sevişmenin hiçbir bölümü öyle filmlerde görüldüğü gibi değildir, adı üstünde ya “film” işte. Yine de insan bir parça inanmak istiyor belki de yıllardır aşılana kadın zayıf, kadın ebleh, saçlı uzun aklı kısa söylemlerine inat. Hani iyi sevişince “kevaşe” oluyorduk ya, diğer taraftan vazgeçilmez olmak da vardı, çünkü “Türk kızları” sevişmeyi bilmiyor deniliyordu ve başka hedef konulamazmış gibi en iyi sevişen olmayı isterdim. Bizler sokakta “hanımefendi”, yatak odasında “orospu” olması gerekenlerdik. Nedense o yatakta “orospu” kısmını çok

azımız gerçekleştirebildi. Hep anlattığım gibi “ayıptı”, “pisti” ve “korkudan” daha binlerce bahane ürettik. Ne orospu olmasını, ne de güzel sevişmeyi becerebilmiştik!

Açıkçası karşımızdaki çoğunluğun tüm bilgisi porno filmle-riyle sınırlıydı ve dillerinden “karıncayı öpüp belini incitmeyen ağa”yı düşürmeyip böbürlenerek kendilerini âdeta Rocco ilan etmekteydiler. Bu arada Rocco’yu duymuş ama hiç izlememiş olan hemcinslerime şu açıklamayı yapmak istiyorum: Tek özelliği büyük penisi, genelde birçok hatunu yan yana dizip hunharca beceren, çektiği filmlerin % 90’ı anal seks içerikli filmlerden olu-şan kişidir kendileri ve ben kesinlikle beğenmiyorum kendisini. Yani bizim “kadın cinselliği” olarak beklediğimiz kriterlerin hiçbirine uymayan adam. Ama erkeklerin boyut ve üst üste çıkıp çığlık atan penis için âdeta yalvaran kadınların olduğu fantezilerinin başkahramanıydı. Doğası gereği etrafındaki bütün yumurtaları “döllemeyi” başarabilmiş ilah!

Gerçek hayat nasıldı peki? Anlatım ve söylemde Rocco, uygulamada tembel hayvan. Spor yapmaz, sevişirken kan ter içinde kalır, 10 dakikada işi biter ama yine de pozisyon zenginliği beklerdi. En büyük fantezisi de iki kadını üst üste dizmek ve becermek, 10 dakika birine, 10 dakika öbürüne işlem tamam! Ego tavan!

Hal böyleyken ne pozisyon zenginliği ulan?

Bütün hayalleri evirip çevirip düzme üzerine kurulu bu çoğunluğun beklentilerinin karşılanmaması sonucunda (doğal olarak karşılanmaması) hemen her fırsatta söylenmeye başla-mıştır, yok efendim Türk kadını patates çuvalı gibi, yok efendim ölü taklidi yapıyor, böyle doggy pozisyonu mu olurmuş bel bükülüp kalça yukarı fırlamıyormuş, e peki senin o göbeğinin etrafındakiler ne? Hani kalçaların üzerindeki gamzeler? Sen yatakta şpagat (Van Damme gibi iki bacağı açıp oturabilmek) yaptın da biz ters parende atmadık mı? Sen hele bir coştur

kadını, ver güveni bak neler oluyor ama yook olmaz el bebek gül bebek şişirilen ego o!

İlla hazıra konacak!

Bir diğer gerçekse sevişmelerin çok azının romantik filmlerdeki gibi olduğudur. Hani adam genç kadına yaklaşıp, nefesini teninde gezdirir, uzun uzun öper, yatağa bağlayıp deli zevkler yaşatır. Ağır çekim tutkulu öpüşmeler falan filan. Hayır, gerçek hayatta neredeyse hiç yoktur bunlar. Her şey hızlıca gelişir ve sahne biter, ne anladın?

Hiçbir şey!

Orgazm?

Taklit!

Sebep?

E ama sen öküzüne denk geldin!

İyi de o öküz de aynen senin dediğini bir önceki için söylemişti!

Yok Türk kızları yatakta odun gibiymiş, yanında yatan odun olunca ne yapsın garibim? Tek başına solo mu atsın ekip çalışması olması gereken yerde?

Sen ye kadının başını senelerce namus diye, edep diye, sonra gel pozisyon zenginliği iste. Vay efendim çok nazlıymış yatakta, ben kabak çiçeği gibi açtıramadım, güvenini kazanamadım, beceriksizim demiyor da nazlıymış!

Bak sen!

Bir de genelde ilk tecrübesini genelevde yaşayanlar tarafından oldukça fazla dile getirilen bir söylem bu. “Türk kızı yatakta odun gibi abi.” 5 dakikalık genelev tecrübesini koca bir karşın cinse mal etmiş ve kafasında olay bitmiştir. 20 liralık genelevde, cinsel birleşme sırasında karşısında gazete okuyan kadından pozisyon bekler salak! O sebeptedir ağız dolusu “orospu” diye küfretmeleri, çünkü o camdan ego sadece o “orospu” kadın tarafından kırılabilmiştir!

“Haydi koçum işini bitir...”

Acayıptır diyorum ya, toplam 15 dakika süren sevişme performansı esnasında karşı cinsten 15 değişik pozisyon bekler. Ve devam eder, nesilden nesle geçen genetik bir hastalık gibi: “Türk kızları sevişmeyi bilmiyor abi!”

Ota, çalıya, böceğe hallenebilen “üstün” bir ırkın kıcından uydurduğu bilimsel gerçekler. Oysa yağmasa bile gürlemesine de razıdır kadın, onu bile yapamaz ama konuşur. Suç hiç de kendisinde değildir çünkü izlediği porno filmlerde kadınlar penis için (10.000 dolar karşılığında) çıldırır, yırtınır, çığlıklar atar. Karşısındaki Türk kızından da bunu bekler, hiç direksiyon başına oturmadan ehliyetli usta şoför olsun ister!

Yok ya, nerede öyle memleket?

Uzun lafın kısası sorun hep aynıdır “kadına uygulanan baskı.” Ama bu babayiğitler unutmazınlar ki, bir gün kendi kızları da “pozisyon fakiri”, “sevişmesini bilmeyen” kızlardan olup, kendileri gibi beceriksizlerin ağzında sakız olacaklardır. Erkek kadına öğretmediği, konuşmadığı, güvenini kazanmadığı sürece bu çark dönmeye devam edecektir!

Son olarak küçük bir not: Benim tanıdığım gâvur erkeklerine göreyse Türk kızları kadar ateşli bir cins yok, bilin istedim! Niye acaba diye uzun uzun düşünseniz iyi olur.

Son söz:

- 1- Pozisyon zenginliği karşılıklı olur.
- 2- Vermeden almak Allah’a mahsustur.
- 3- Porno filmler adı üstünde sadece “filmdir”, eğer siz becerikliyseniz o filmlerdekinden bile fazlasına sahip olabilirsiniz!
- 4- Orgazm candır!

G Noktası

Plütön'a bile gidildi ama şu G noktası hâlâ tartışma konusu. Özellikle son yazılarımdan biri olan "Squirt Efsanesini" yazdıktan sonra ülkenin önde gelen Google araştırmacılarının yoğun saldırısına maruz kaldım. Efendim "Bilimsel olarak kanıtlanmamışmış", "G noktası uydurmaymış" vb. şeyler yazıp oradan buradan buldukları linkleri bolca yolladılar.

Hatta bazıları eğitim seviyesinin "üstün" olduğunu göstermek için İngilizce kaynaklar bile yollamış! Sayelerinde "kadın sünneti" gibi iğrenç bir şeyin hangi kafadan çıktığını anladım. Genelde bilim dünyası daha "ciddi" şeylere yatırım yaptığından dolayı ve en ufak araştırmalar bile ciddi bütçeler gerektirdiğinden cinsellik konusuyla ilgili yeterli araştırmalar bulunmamaktadır. Tarihe de baktığımız zaman çığır açıcı olarak adlandırılmış ama günümüze kadar yeterli seviyede devam ettirilmemiş birçok araştırma bulunmaktadır. En büyük gizemse G noktası (Savulun 5 dakikada sırrını çözüyorum).

Aslında bunda gizem olacak bir durum yok, bu konuda ortak bir fikir sağlanamıyor hepsi bu. Jinekologların ve seks terapistlerinin iddia ettiği var olduğu, embriyoloji ve fizyolojiyle ilgilenen araştırmacılar bulamadıklarından dolayı hâlâ tartışmalı. Bilindiği gibi G noktası ilk kez 1950 yılında Jinekolog Dr. Grafenberg tarafından tanımlanmıştır ve 1980 yıllara

kadar epey tartışılmıştır (Keşke tartışacaklarına sevişselermiş). Aslında bu anatomik olarak farklı bir bölge değildir, Dr. Grafenberg'in makalesinde yer alan bilgiye göre vajinal orgazmda derin baskıya son derece hassas bir bölge olarak anlatılmıştır. Yani sadece cinsel uyarıyla hassaslaşan bir bölge. Squirt yazısında da anlattığım gibi ilk baskı yapıldığında tuvalete gitme ihtiyacı hissettiren bölge. Belki de bilim insanları eşlerini uyarak keşfetmeyi deneselerdi çoktan ortaya çıkmıştı, kim bilir. Günümüzde bu noktanın varlığını en yoğun savunucularıysa jinekologlar ve seks terapistleridir (Ve benim gibiler). (Editörün notu: G noktasının varlığına inanmayan bizden değildir.)

Gerçi arada çıkıp "Bu G noktası benim hastalarımın psikolojisini bozuyor" diyen terapistler de var "Amaannn var mı yok mu boş ver sen klitorise bak" diyenler, ki genelde erkek oluyorlar onu söyleyebilirim. Bu konuda partnerini sadece bir penisle mutlu edemeyeceğini çözen ve tedirgin olan bir çoğunluksa durumu "Delinin biri kuyuya bir taş attı 40 akıllı çıkartamadı" olarak yorumluyor.

Kısaca mantık "Kaçın, kaçın kadın zevk alacak." Kadın daha çok zevk alınca dünyayı ele geçirecek filan sanıyorlar herhalde. Oysa kanlı tarihe ismini yazdıran kadın diktatör söyleyin desem, bir tane isim bulmak için saatlerce düşünmeleri gerekiyor (Aha şimdi Google'dan kadın diktatör aramaya koyuldular). Bir diğer gerçekse kadının kendini yeterince tanımadığıdır. Hep anlattığım gibi partnerine ya da eşine açık bir şekilde ifade edemediği için durum hep gizemini korumaya devam ediyor. Zaten "Bey benim şu G noktasına bi el atıversene" denildiğini düşünebiliyor musunuz? Ya da "Giriyon çıkıyon hep bizim G noktasını es geçiyon bey."

Klitorisin kadının penisi olduğunu kabul dahi etmeyecek olana nasıl anlatırsın ki G noktasını? Sevişme esnasında klitorisin kabarmasını "Anaa niye kabardı ki bu" diye tepki verenleri de duyduk. Yani klitoris bile hâlâ yeterince keşfedilememiş, gerektiği ilgiyi bulamazken G noktası da nereden çıktı diyenler de

var. Her şey adım adım, yavaş yavaş ilerlemeliymiş. Adamlar için bir parmakla çözüme ulaşılabilir nokta için 1000 yıllık kalkınma planı gerekiyor. Varlığının ilk ortaya atıldığı 1950 yılından bu yana geçen süre belli ki yeterli değil. Öte yandan kabul edilir de değil, her konuda üstün olan karşı cinse "Ohoo ne haber senin bir penisin var, bende hem klitoris, hem de G noktası, üstelik ikisinden de ayrı ayrı orgazm olabiliyorum" denilebilir mi?

Hayır! (Kadın üstün ırk arkadaşı!)

Bu noktayla ilgili bir diğer söylem de kimi kadınlarda olduğu, kimi kadınlarda da olmadığı! Aslında durum olmaması değil bana göre, nasılsa ki bütün kadınlar göğüs uçlarının öpülmesinden hoşlanmıyorsa belki o noktadan zevk almayan da vardır. Ama bunu yok diye kestirip atmak pek doğru gelmiyor, keşfetmeye çalışmalı. Dediğim gibi kadının G noktası kimi çevrelerce kabul görmezken, kimileri tarafından çoktan sahip çıkıldı bile bu konuda iyi kaynak olabilecek bir kitap tavsiye edebilirim: "G Noktası. Yazarlar: Beverly Whipple ve Alice Kahn Ladas."

Araya bir ek bilgi vererek devam etmek istiyorum, hemen çok kısa P noktasından bahsederek devam edeceğim. Yeter artık içimiz dışımız nokta oldu diyeniniz varsa bu kupleyi atlayıp G noktasına devam etsin. P noktası yani Perine bölgesi, vajina ve anüs girişinin arasındaki bölümdür. Ya durum gerçekten her kadın zevk almak zorunda değil ya da gerçekten bir boka yaramayan bir nokta. Yazılanlara göre "boşalmaya" yardımcı olan bir nokta. Üstelik her pozisyonda erkeğin "elinin altında." Şunu açıkça söyleyebilirim ki saçımdan öpülmek beni daha çok tahrik ediyor. Derinlerde G noktası aramaya üşenenler tarafından uydurulmuş bir şey olduğuna inanıyorum.

Ha G, ha P, sonuçta ikisi de nokta.

- Menüümüzde G var mı?
- Hayır tembel şefin spesiyali var P, sizi temin ederim G kadar işe yarıyor!

- Boşaltıyor mu?
- Yok boşaltmıyor ama boşalmış gibi oluyorsunuz, hatta boşalacak gibi olursanız yardımcı oluyor!
- Peki herhangi bir orgazm?
- Aman efendim o ne demek her seferinde orgazm olmak zorunda değilsiniz ki!
- Nasıl yani?
- Ben güzel ablama şuradan ıslak bir P sarayım yersen!
- £#\$½##?!!!

Kadınların G noktası hâlâ tartışılırken erkeğin G noktası diye tabir edilen bölgesiyse nedense pek reddedilmiyor. Her iki cinsin de G noktası denilen bölge aynı noktaya denk gelmektedir. Erkeklerde prostat bezi, kadınlardaysa skene bezi. Erkeğin G noktası bölgesi anüs içinde olduğundan genelde homofobik yaklaşılmaktadır. Büyük harfle Homofobik yaklaşanların kaçının bu konuda eşlerinden talepte bulunduğunu duysanız inanın çok şaşırırsınız.

Dışarıda verdikleri tepkilerin aksine konu “onların” zevk almasına gelince durum değişmektedir. Kızgınlığı bir kenara bırakıp yazacak olursam hem kadının, hem de erkeğin G noktasının yaşamayanlar için tahminlerinden fazla zevke sebep olabileceğini söyleyebilirim. Ama işin başında yine çiftlerin birbirine güvenmesi ve bedenlerinin keşfe açık olması gerektiğini söylemek istiyorum. Ve temelde olması gereken şey temizlik; buna kesinlikle dikkat etmek gerekiyor. Şimdi her iki nokta için lokasyon belirtmeye çalışacağım ama şunu aklınızdan çıkartmamanız lazım. Bu bölgelerin keşfi tek taraflı değil iki taraflı da olmalı. Parmağınızla doğru noktaya temas edip etmediğinizi eşiniz size söylemeli ve doğru bir şekilde yönlendirmeli. Bulduğunuzdaysa gücün ve zevk vermenin tadını çıkartın.

Kadının G Noktası:

Kadının G noktasını keşfetmek için önceden kadının cinsel açıdan uyarılmış olması gerekmektedir. Yani hiçbir şey yapmadan yatırıp “Aç hanım bacaklarını” demek yok!

Öpün okşayın, hazzını arttırıp öyle işe koyulun. İlk seferinde yerini anlayabilmek için kadını sırt üstü yatırın. Ardından eğer yeterli kayganlık yoksa elinizi kayganlaştırarak iki parmağınızı vajinanın içine sokun. Diğer elinizle karın kasık bölgesinden hafifçe bastırın. Vajina içindeki parmaklarınızla küçük çıkıntıyı hissetmeye çalışın, çıkıntıyı tarif edecek olursam ağzımızda üst damakta bulunan çıkıntıya benzer. Dilinizi üst damağınızda gezdirip boğazınıza doğru olan kısımda çıkıntıyı hissedeceksiniz. G noktası bölgesi tam da öyle bir bölgedir ve damaktaki çıkıntı gibi de pütürlüdür. Parmağınızla önce damağınıza dokunup hissederek, ardından arama çalışmalarına da geçebilirsiniz. Bundan sonraki tempoyu eşinize göre ayarlamanız gerekir, yapacağınız hareket vajina girişinden girip çıkar yani sürtünme şeklinde olmayacak. Çok sert olmayacak şekilde parmaklarınızın ucuyla bavulun sapını tuttuğunuzu düşünerek yukarıya kaldırmaya ve bırakmaya çalışır şekilde olacak (Aklıma bavuldan başka bir şey gelmedi). Bunu hızlı bir tempoda yapmanız gerekiyor, kasıklara uygulanan baskı da dikkatli ayarlanmalı.

G noktasını tutturdunuz, hatun da zevk almaya başladı şimdi ne olacak? Şimdi eğer partnerinizi yeterince rahatlatmışsanız ve size yeterince güveniyorsa Squirt orgazm olacak! Kendini rahat bırakıp “boşalacak.”

Ve tebrikler siz muhteşem bir erkeksiniz!

Erkeğin G Noktası:

Kadının G noktasına karşın bu oldukça kolaydır. Bölge anlatımına geçmeden şunu açıkça ifade etmek istiyorum ki eşler arasındaki cinselliğin tabuları olmaz! Zaten bunu yapmaya karar verdiyseniz onu gerçekten istiyor ve gerçekten seviyorsunuz

demektir. Kendinizi hazırlayıp onu da ikna edip tabuları da yıktınız mı, geriye sadece partnerinizi zevkten çıldırtmak kalıyor.

Erkeğin anüs bölgesinin de bizim anüs bölgemizle aynı olduğunu unutmadan öncelikle elinize iyice kayganlaştırıcı sürüyorsunuz. Bu işlem için tavsiyem orta parmağınız olur; ki ikinci boğumuna kadar anüsten girdikten sonra karın bölgesi tarafına doğru bastırıyorsunuz. Bir aşağıda ya da biraz yukarıda olabilir ama ortalama orta parmağın ikinci boğumuna denk gelen bölgededir. Yine partneriniz doğru noktada olup olmadığını söylemesi işinizi kolaylaştıracaktır. Hareket kısmıysa bizim gibi değil; daha yavaş ve daha ağır hareket etmek gerekiyor, anüs bölgesi dümdüz değil hafif s şeklinde olduğundan dikkat etmek gerekir. Özellikle uzun tırnak can yakıcı olabilir. Parmağınızı sokup çıkartarak değil de bölgenin üstünde hareket ettirmek daha etkili gibi geliyor bana ama dediğim gibi bu tamamen partnerinizin seçimi. Hele ki bunu 69 pozisyonundayken yaptığınızda zevkten partnerinizin gözünden yaş getirtme ihtimaliniz çok yüksek.

Not: İstenmeyen bir görüntü ile karşılaşmamak için önceden konuşup bölgeye temizlik çalışması yapılmalıdır.

Sinirle girip, zevkle çıktığım bir yazının daha sonuna geldik. Daha önce tekrar ettiğim ama yine belirtmek istediğim bir konu var. Eşler arasındaki tabular sizi mutsuz bir cinsel ilişkiye hapseder. Ve bunların hepsi tedavi edilebilirdir. Yazdıklarım sadece benim tecrübelerim ve gözlemlerimden oluşmaktadır, bilirkişi ya da bu konuda eğitim görmemiş olduğumu unutmayın. Eğer cinsel bir sorunuz varsa tek başınıza ya da eşinizle birlikte bu konunun uzmanı kişilerden oluşan Cinsel Eğitim ve Araştırma Derneği'ne başvurabilirsiniz. Unutmayın karşılıklı zevk en muhteşem olanıdır.

Son söz:

- 1- Bu gece parmaklar çalışsın!
- 2- Orgazm candır!

Baş Not:

Şu ana kadar yazdığım konulardan ziyade en çok tepki çeken, Norveç'e yerleşip üstüne üstlük yabancı "gâvur" bir sevgili bulmam oldu. Üçüncü sınıf gazete haberleriyle kültür fesadı geçiren kalabalıklar tecavüzde neredeyse dünya lideri olduğunu iddia ettikleri ülkeyi nasıl övdüğümü soruyor. Şu konuya bir açıklık getirelim, Norveç ve İsveç gibi ülkelerde tecavüz konusunda kadının beyanı esas alınır. Yani siz eşinizle birlikte olmak istediğinizde o "Hayır istemiyorum" derse ama siz ısrar edip de cinsel ilişkiye girerseniz bu tecavüz sayılıyor. Çok yakinen görüştüğümüz bir kız arkadaşımızdan bu durumu duyduğumda çok şaşırmıştım. Erkek arkadaşıyla bir kez cinsel ilişkiye giriyor ve adam devamında ikincisi için ısrar ediyor, kız bunu istemediği halde adamın onu cinsel ilişkiye zorlaması sonucunda "tecavüz" şikâyetinde bulunuyor. Şimdi sıkı durun adam ceza alıyor çünkü ne olursa olsun karşı taraf "hayır" dediği halde onu cinsel ilişkiye zorluyor. Şimdi sizden bu durumu göz önünde bulundurup "eşinize" kaç kez tecavüz ettiğinizi düşünmenizi istiyorum? Sonra da salyalarınızı silip sakınleşin, benim yazılarımdan dolayı kadınların kaçıp Norveç'e yerleşeceklerini sanmıyorum. Birkaç santimlik egonuzu alıp ovuşturmaya başlayabilirsiniz!

Hayırlı Kismet Rüyası

Biz kız çocuklarına hayattan beklentilerle ilgili öğretilen en temel şey “hayırlı kismet” olmuştur hep. Belki de yeni gelişmekte olan beyinlere “çeyiz sandığının” ve “hayırlı kismetin” ne olduğunu öğretmekten ziyade, hayatın ne olduğunu öğretmek daha “hayırlı” olacaktır. Birçoğumuz böbürlenerek gittiğimiz üniversitelerden aldığımız süslü diplomaları duvara asıp her şeyden vazgeçeriz. Büyük bir çoğunluk okulda öğrendiklerini uygulamaya bile gerek görmez, okul biter diploma asılır ve evlenip çoluk çocuğa karışılır. Üniversiteli anne, diploma tamam ama hayat bilgisi sıfır. Orgazmsa savaşılmadan daha yolun başında kaybedilmiştir. Şu ana kadar kaleme aldığım ilişkilerimde açıkça itiraf etmesem de, yaşadığım ilişkilerin % 90’ında ara ara aklıma hep evlenecek miyiz sorusu gelirdi. Evlilik budalalığından değil bu, tamamen programlanmış bir düşünce. Çok ilginç bir histir, kendimize itiraf etmemiz bile zordur çünkü biz hep “yamanmaya” çalışan olarak adandırılmışızdır.

Toplumumuzda ilişkinin başladığı noktada kadının kafasında yanan ilk ışık bu olur genelde “Evlilik? Bir ihtimal!” Hatta verilen ilk selâmda, çıkılan ve sadece kahve içilen ilk randevuda eğer hoşlandıysak “Bu adam benimle evlenecek mi?” sorusu akla gelir.

Hani aciziz, kadın kırılgan, kadın korkak, kadın zavallıdır ya üstümüze sinmiştir. Yalnız kalmaya korkar, kafamıza kazınan hayırlı kısmet saçmalığıyla hayatımıza her girene potansiyel koca gözüyle bakarız. Hatta “yamanan” olarak algılanmamak için bazen en ateşli evlilik karşıtları bile oluruz. Kendi odası köpek bağlasan durmayacak arkadaşlarım vardı üniversitedeyken, koşa koşa sevgililerinin evlerini temizlemeye giderlerdi. Hele bir tanesi vardı hiç unutmuyorum, ütüden nefret ettiği halde bazen tüm hafta sonunu bankacı sevgilisinin gömleklerini ütölemeye harcardı. O “hayırlı kısmet” için havada takla atanlardık, olmadığı şekillere girip rol kesmek zorunda olanlar. Çünkü kendimize olan güvenimiz daha çocukken törpülenmişti.

Tek hedef vardı: “Koca!”

Biyolojik bir şey sanırım, ben otuzlu yaşlara merdiven dayadığımda tamamen kaybetmiştim bu duyguyu, zaten hiçbir zaman ateşli bir savunucusu olmamıştım bu kurumun. Aklımın bir köşesinde sinsice dolaşsa da sordular mıydı “Evlilik mi? O da ne?” diye dalga geçerek cevap verirdim. Zamanla yalnızlığın keyfine alışmış, benimsemiş, evde benim olan her şeyin “sadece benim” olmasını seviyordum. Ayrıca evlensem ne olacaktı eninde sonunda ayrılık, yanında da hediye bir adet sanayi törpüsü boynuzlarım için.

Harbiden evlilik mi?

O da ne?

Şu an 37 yaşındayım, çevre anlayışıma göre sadece evde kalmış değil, “katmerli” evde kalmıştım. Bir baltaya sap olsam ne yazardı, başarılarımın elde ettiklerimin hiçbir önemi yoktu. Çünkü “kocam” yoktu ve ben koca bir sıfırdım. Annem ayda yılda bir telefon eder ve bütün sülalede hakkımda konuşulanları üstüne bin katarak anlatırdı. Uuuu nikâhsız elin gâvuruyla yaşıyordum, zaten kendisi de bir “gâvur” almıştı bak ne olmuştu? Annem 13. Cuma’nın vücut bulmuş haliydi. Bütün anlattıklarının mantık dışı şeyler olduğunu bildiğim halde o derinlerde köşelerde kalan “hayırlı kısmet kızı” uyanır, etkisinde kalırdım.

Bu sebeple her telefon görüşmesinden sonraki iki gün Edvard ruh halimi toparlamaya çalışır ve bir türlü anlam veremezdi. Annemin derdi evlilik diyemezdim. Edvard için evlilik biraz son durak gibiydi, insanların yapacak ve uğraşacak bir şeylerinin olmadığı zamanlarda “hadi bunu da deneyelim” dedikleri bir macera. Zaten amaç birbirini seven iki insanın birlikte ve aynı evde olmasıydı, atılan imzalar da ancak birbirine güvenmeyen zayıf kişiliklerin uydurduğu bir şeydi. Ayrıca önemli olan çocuğun anne ve babasının kim olduğu değil, kimin düzgün yetiştirdiği idi. Anlaşılacağı üzere evliliğin E’si bile neredeyse mümkün değildi.

İlk zamanlarımızda Edvard’la uzun sohbetlerimizin birinde bir kızım olmasını istediğimi hatta adının ne olacağına 15 yaşında bir dergide gördüğüm bir resimle karar verdiğimi söylediğimde çok şaşırmıştı. 15 yaşındaki bir kız çocuğu onun için sadece “çocuktu”, bu kadar uzun vadeli plan yapabilmekse hiç akıl kârı değildi. Bana başka dünyadan gelen bir uzaylı gibi bakmasına aldırış etmeden anlattıkça anlatıyor, anlattıkça unuttuğum hayallerimi hatırlıyor ve paylaşıyordum. En büyük hayalimi anlatmıştım, ölmeden yapmak istediklerimi, aklımdan geçen tüm dileklerimi. Hayallerimin içinde çocuk olup da evliliğin olmaması ilgisini çekmiş ve sormuştu “Peki ya evlilik?” diye. Çok utanmıştım. “Sence acele etmiyor musun?” diye işi şakaya vurmuş geçiştirmiştim ama ne kadar heyecanlandığımı bir ben bilirim. Derinlerimdeki “hayırlı kismet kızı” sesini duyurmak için çırpınıyordu. Yuvayı dişi kuş yapar demişlerdi, zamanında National Geographic izleme şansı olmayan atalarımız ne bilsindi ki doğadaki kuş türlerinin çoğunluğunda erkeklerin yuvayı yaptığını. Hatta yapılan yuvalara göre dişinin değerlendirme yapıp en iyi yuvayı yapanla çiftleşeceğini? Üstelik diğer birçok canlı türünde de öyleydi, erkek dişi için kavga eder, gücünü ortaya koyar ve onunla çiftleşmesi için etkilemeye çalışırdı. Bizdeyse yutturulan tam tersiydi, sınırlı yumurtası olan dişi,

sınırsız spermi olan erkeğe güzel görünüp baştan çıkartmalı, hatta gerekirse diğer dişilerle bile dövüşmesi gerekirdi.

Ben çiftleşme ve yuva işini halletmiştim gerisi de kısmetti. Kimi zaman arkadaş toplantılarında, birkaç kez de onun ailesiyle birlikte yediğimiz yemeklerde konusu açılmıştı. Bizdeki kadar sık olmasa da burada da saçma bir şekilde soruyor insanlar "Evlilik ne zaman?" diye. Her defasında Edvard'la göz göze gelir ve cevabı ona bırakırdım. Edvard beni ve ailesini manipüle etme konusunda oldukça başarılıydı, konunun evliliğe gittiğini anladığı anda kadın hakları, kadın özgürlüğü, özgüven diye yardırmaya başlayınca bütün ailenin kadınları, ben de dâhil kendimi tutamıyor ve etkisinde kalıyorduk (Bir aile yemeğinde 20-30 kişi oluyor). Konu da her seferinde kafamda "Evlilik gerçekten gereksiz" diye geçici süre kapanıyordu.

Bir sonraki anneyle yapılan telefon görüşmesine kadar.

Bir gün yine annemle telefonda konuşuyorum, konumuz hep aynı kimin kızı kiminle evlenmiş, kocası ne kadar zenginmiş, son model araba almışmış vs. Annem konuşma arasında beni evden beyaz duvağımla çıkarken görmediğinden dem vuruyor, hayırlı kısmetimin olmadığından yakınıyordu. Konuşma tuhaf bir şekilde benim ülkeye geri dönmeme yoğunlaşmıştı. Annem bana gerçek mutluluğun Norveç'te olmadığını anlatmaya başladığı anda nereye geleceğini merak etmeye başlamıştım. Annem konuyu tanıdıklarından birinin bekâr oğluna bağladı, dört gözle benim dönmemi "bekliyordu." Kumarı yoktu, içkisi yoktu, karı kız hele hiç yoktu (Kesin firesi vardır). Annem binlerce kilometre öteden rahat durmuyor ve ilişkiye incir ağacı dikmeye çalışıyordu. Pes!

Edvard annemin "hayırlı kısmet" kriterlerinin hiçbirini barındırmıyordu, anladık!

İyi de söz konusu olan da benim hayatımdı. Bu kadar özele burun sokma hakkını annelik mi veriyordu? Yoksa annemin tescilli ruh hastası olduğu gerçeği mi? Bilemiyorum ama ben kesinlikle böyle bir anne olmayacaktım. Telefonu kapattıktan

sonra karşımda oturan Edvard'la göz göze gelmiştik. Her zaman yaşadığım bunalımlı anlara kendini hazırlamış, tüm içtenliğiyle bana bakıyordu. Ama o son telefon görüşmesi benim algımda bir değişiklik yapmıştı. Belki de aydınlanma yaşamam gereken an o andı. Annem bir yandan başkalarının özenilecek bir yanı olmayan hayatlarını anlatırken, benim aklımda çocukluğumda beynime kazdığı şeyler vardı. Heyecanla katılmak istediğim bir doğum günü vb. bir şey olduğunda gitmek için nasıl yalvardığım aklıma geliyordu. Her seferinde aldığım cevap sabit olsa da hep yalvarırdım, bir umutla yalvarırdım. Ama cevap hiç değişmezdi: "Evlenince kocanla gidersin."

Evlenmeyeceğim ulan!

Şimdilerde evlenmek mi?

Umurumda değil!

Edvard'ın dediği gibi bir gün yapacak daha iyi bir şey daha değişik bir şey bulamazsak deneyebiliriz. Çocuk için de sorun etmiyoruz, çünkü onu iyi yetiştirecek olgunluğa sahip olduğumuz zamanın geldiğini anlayacağımızı düşünüyoruz.

Aslında birkaç kez telaşını yaşadık, şu muayyen günü geç kalma durumları. Edvard heyecanla sabah akşam elinde testle dolaşmıştı, hadi bir daha yapalım belki yanlıştır diye. İyi birer anne baba olacak mıyız, şimdiden söylemek zor. Ama kesin bildiğim bir şey var; benim annem ve onun gibileri gibi bir anne olmayacağım kesin!

Son söz:

- 1- Anneler, kız çocuklarınızı kendi saplantılarınız ve yapamadıklarınız doğrultusunda yetiştirmekten vazgeçin!
- 2- Herkes evlenmek zorunda değil.
- 3- Orgazm candır!■

“Pıtı” ile “Pipi’nin” Hikâyesi

Pıtı’nın Hikâyesi:

Freud’a göre kadınlar penisleri olmadığı için, cinsel organlarının üzerindeki tüyleri uzatarak yokluğunu gizlemeye çalışırlar. Halt etmiş! Bu durum tamamen kadının kendi vücuduyla barışık olmamasından, utanmasından, hatta nefret etmesinden kaynaklanır. Mesela çocukluğumuzdan itibaren kimse bize onun bir adı olduğunu öğretmemiştir, belki orada burada duymuş ama asla adını söyleyememiştir. Ağız dolusu “Benim bir vajinam var” diyemeyiz. Çünkü onun adı küçükken “pıtı” ya da “kukudur”, büyüyüp aklımız ermeye başlayınca “oram” olur, kimi zaman da “şeyim.” Hiçbir kadın “Vajinal kanamam var” demez; onun yerine halk dilinde garip tasvirler kullanılır: “Teyzem salça kaynatıyor”, “Halam geldi” diyenler bile var. Aslında şu İngilizce kelimelerle yumuşatma işini bir kenara bırakmak gerekirse onun Türkçe tam adı “AM.”

İçinizde okuyunca bile utandınız değil mi? (Rahat olun “genelde” vajina olarak yazmaya devam edeceğim.) Yani durum şu, kendi bedenimizin birbirinden kıymetli organlarından biri olan vajinamıza üçüncü tekil şahıs, teyze ya da hala muamelesi yapabiliyoruz ama “Vajinam” diyemiyoruz. Cinsel organımız

“am”, kelime kökeni olarak eski Türkçe am veya em sözcüğünden evrilmiştir.

Em “dişilik organı.” [Divan-i Lügat-it Türk (1070)]

Amçık “aynı anlamda.” [İbni Mühenna, Lugat (1300 yılından önce)]

Amçuk “aynı anlamda.” [Ebu Hayyan, Kitabü-l İdrak (1312)]

Gördünüz mü şeyimizin adının tarihi kayıtları bile var.

Onunla barışmaya bir adım daha yaklaştık.

Bu arada cinsel organımıza ismiyle hitap edememenin sadece Türk kadınlarının sorunu olmadığını bilmek barış sürecini kolaylaştıracaktır. İngiltere’de Yumurtalık Kanseri Hareketi’nin 1000 kadınla yaptığı anket sonucunda katılımcıların üçte ikisinin “vajina” ve “orgazm” kelimelerini doktoruna söylemeye çekindiği görülmüş. Yarısından fazlasıysa “boşalmak” kelimesini kullanmaktan utanıyormuş. Deli gibi özgür olduklarına inandığımız teee dünyanın öbür ucunda yaşayan, yaz tatillerinde ülkemize gelip erkeklerimizin salyalarını akıtanlar da utanıyormuş. Gördünüz mü yalnız değiliz!

Bu acınası utanma duygusu da diğer bütün saçma tabularda olduğu gibi daha küçük yaşlarda aşılarmaya başlıyor. Kendi bedenlerimize yabancı olduğumuz yetmiyormuş gibi zamanla düşman bile kesilebiliyoruz. Maalesef çok azımız bunu otuzlu yaşlarda atabiliyor, büyük bir çoğunluğumuzsa hayatının sonuna kadar böyle devam ediyor.

Ama size bir iyi haberim var, yapılan bir diğer araştırmaya göre dünya genelindeki kadınlar 40’lı yaşlarda kendileriyle barışıp cinsel hazlarını daha yoğun yaşamaya başlıyormuş. Şimdi kabaca 40 yaşına kadar kalan süreyi hesaplayın. Daha çok mu var? Hiçbir yaş geç değil ama sizce 20’lerin, 30’ların da tadını çıkartmak gerekmez mi? En azından ilk adımı “şeyinize” ismiyle hitap etmekle atabilirsiniz.

Bedenimizle yabancılaşmamıza bir örnek vererek devam etmem gerekiyorsa, birçok hemcinsimin idrarını klitorisinden

yaptığını düşündüğünü söylemem sanırım yeterli olacaktır. Temelde bu sebeple birçok kadın eşinin oral seks teklifine olumsuz yanıt verip olaya “pis” bir durum olarak yaklaşırken; diğer yanda yatan sebeplerden biri eşe zahmet vermeme düşüncesi de olabiliyor, yani kadın hizmet etmeyi benimsemiş, cinselliği de görev olarak algılamıştır. Özellikle Oral Mahrumları yazısından sonra yoğun olarak beylerden gelen “Eşime oral seks yapmak istiyorum ama o istemiyor onu nasıl ikna edebilirim?” soruları bu durumu teyit ediyor. Beyler eşiniz vajinasından nefret ediyor, acımayacağını bilse ekmek bıçağıyla doğrayacak, sizse kalkmış oral seks diyorsunuz (Bu herifler için havada takla atacak kadınlar tanıyorum). Sürekli olarak anlaşılamadığını, değerinin bilinmediğiyle ilgili “haklı olarak” sızlanan kadın bütün bunlara inat kendiyile daha çok barışacağına her geçen gün daha çok yabancılaşıyor. Nefret etmekle de kalmıyor; bunu bir sonraki kuşağa aşılayıp miras bırakıyor. Bir tanesi de ulan ben çektim bari kızım çekmesin demiyor. Hastalıklı bir şekilde nesilden nesle aktarılıyor bu durum. Sonuç mutsuz evlilikler, başarısız cinsel hayatlar falan filan bilindik yaşadığınız şeyler. Tezat olansa belli bir yaşa kadar cinsel uzvuna en kıymetli şey muamelesi yapıp onu bir lütuf gibi eşe sunduktan sonra tamamen yabancılaşmak. Belki de düşmanlığı bu nokta tetikliyor, aslında cinsel organımızın bir el, göz ya da ağızdan farklı olmadığını algılayıp kendi parçamızmış gibi çocuklarımıza da bu şekilde anlatmakla başlayabiliriz. Belki de bu saçma ayıplar toplumun bel kemiği olmaktan böyle çıkar.

Hadi ama her yerde benim vajinam var diye gezin demiyorum, önce onu kabul edin.

Onu sevin, erkeğinizin de onu sevmesine izin verin. Güzel zevkleri siz de hak etmiyor musunuz?

Şimdi bu cümleleri dikkatlice okumanızı istiyorum, cinsel organınız size hayatın zevklerini yaşatabilecek organlarınızın başında geliyor. Ellerimizi yıkadığımız kadar sık yıkamıyor olabiliriz ama bu onun pis olduğunu göstermiyor, ayrıca vaji-

namız kendi kendini temizleyen bir organdır; tıpkı yeni model ütüler ve fırınlar gibi. Manyak gibi saat başı çitilemek gerekmez; sevişmeden önce bir duş almak yeterli olacaktır. Hijyenik ped reklamlarında “kötü koku” önleyici diye tabir edip bizi tribe soktukları şey aslında kötü değildir. O dönemde salgılanan koku erkek için çiftleşmeye hazır mesajdır, bilinçli değildir o ayrı. Kafamızdan bütün bu “pis” olduğuyla ilgili yalan bilgileri atın o aslında durduğu yerde de pırıl pırıldır. Ayrıca bölgenin kendine has doğal bir kokusu mevcut ki bu da erkeklerin geneli için baş döndürücü ve tahrik edici bir unsur. En büyük zevk silahınızsa klitorisiniz. O sizin. Hak ettiği ilgili görmesine izin verin.

Ve şimdi şeyimizle barışmamızın son adımına geliyoruz; eğer şu an yalnızsanız hemen, eğer değilseniz ilk yalnız kaldığınızda “Benim bir vajinam var” diye yüksek sesle söylemenizi istiyorum. Söylerken ağzınız kulaklarınıza varacak ve çok komik olduğunu düşüneceksiniz. Ama ikinci kez tekrarladığınızda ne kadar rahatladığınıza siz bile şaşıracaksınız.

Haydi şimdi birlikte “BENİM BİR VAJİNAM VAR!”

Gördünüz mü çok iyi hissettiriyor (Edvard şu an yüksek sesle söylediklerimden vajina kelimesini anladığından olsa gerek gülüyor).

Benim vajinamla barışmam da elbette Edvard sayesinde olmuştu. Bir gün bir kanalda genital bölge estetiğiyle ilgili bir programı seyrederken ona “Gerçekten çirkin bir vajina var mı? Kadınlar buna neden ihtiyaç duyar ki?” diye sormuştum. Bana verdiği cevap aynen şuydu: “Yüzyıllar boyunca biz erkekler kendi iktidarımız ve egolarımız için kadınları o kadar ezdik, o kadar aşağıladık ki. Şimdi yine aynı erkekler o eziklikler üzerinden para kazanmanın peşinde. Kadınların beyinlerini bozduk, artık onarılamaz vaziyette” demişti. Ağzım açık kaldı elbette ama bir kadındım ve hiç duymamış gibi merak ettiğimi sordum. “Benimki hakkında ne düşünüyorsun?” Benimki hakkındaki düşüncelerini söylemek değil göstermek istediğini söyleyerek uzun bir oral sekten sonra kulağıma “Anladın mı?” diye fısılda-

mişti. Hayatımda ilk defa yüksek sesle orada söyledim: “Benim bir vajinam var.” Çok mutlu olmuştum ve gece uyuyana kadar ara ara tekrar etmiştim. Benim bir vajinam vardı, benimdi işte.

Nakarat kısmı, haydi hep beraber: “Benim bir vajinam var.”

Pipi’nin Hikâyesi:

Aslında erkeklerin kadınlar kadar ilginç bir hikâyesi var mı bilmiyorum, çünkü onların hikâyesi boyutla başlıyor ve boyutla bitiyor. Çocukluğu amca ve akrabalarına sevimli küçük “pipisini” gösterirken etrafta şen gülücükler atarak geçmiştir. O çocuk dünyasında o “küçücük şeyi” görmek herkesi mutlu etmiş ve güldürmüştür. Ama tebrikler; bir aile daha kaş yapayım derken göz çıkartmıştır. Ve öve öve yere göğe sığdıramadıkları ego o ufacık pipide sıkışık kalmıştır. O “pipi” de şimdi büyümüş, belki de bu satırları okuyan hemcinsimin eşi olmuştur, belki de okuyanın ta kendisi. Kadınlara nazaran daha kolaydır erkeklik organının adını söylemek çünkü daha önce ego yazısında da anlattığım gibi bütün hayatları odur aslında. Gurur kaynakları, nefret söylemleri hep bu organın çevresinde şekillenir. Üstelik kaynaklarda heriflerin cinsel organlarının bizimkinin aksine iki tane ismi vardır. Gururla bütün çocukluğu ve gençliği boyunca o penisle yapacağı faaliyeti utanmadan bağıra bağıra küfür ederek söyleme ayrıcalığına sahiptir. Etimoloji Sözlük’te maalesef “sik” adıyla ilgili bir ayrıntı bulamadım ama birkaç yerde eski Türkçeden geçtiği yazılıydı. Ama esas adı “yaraktı.”

Yarak: “Gereç, donanım, alet, silah.” [Orhun Yazıtları (735)]

Yaraklanmak: “Silahlanmak” [F (1451)] : “Kârvan halkı hem yaraklandılar, atlandılar, karşı durdılar, muhkem ceng étdiler.”

Yarak: “Alet-i tenasül.” [Kamus-ı Türki (1900)]

Gördüğünüz gibi yüzyıllardır erkeklerin algısında penis hep bir silahtır. Dünyaları fethettikleri, ekonomiyi yönettikleri, savaşlar çıkardıkları ama boyutuna sıkışıp kaldıkları bir silah. Ne kadar büyük bir silahın varsa o kadar erkeksin demekti. Er-

kek çocuklarının birçoğuna cinsel organları “pipi” gibi sevimli bir kalıpta sunulsa da “çük”, “fiki”, “küçük Ahmet” şeklinde de isimlendirildiği duyulmuştur. Penisin dünyaya gelişinden itibaren vajinanın aksine bütün adımları davul zurna eşliğinde kutlanmıştır. Penis sahibi evladı olan babaların “oğlum oldu” demeleri bile zengindir. Soyu devam edecektir, anlamsız soy takıntısı ölüm korkusundan gelir. İnsanlar yok olacaklarını kabullenemedikleri için dünyada onlardan bir şey kalsın isterler. Dünyada iz bırakma görevi de erkeğe düşmüştür. Çünkü onların kafasında önemli olan tohumdur; tarla değil (İslami düşünceye göre kadın sürülmesi gereken tarladır).

Bu düşünceye göre Diyarbakır karpuz çekirdeğini alıp Afrika’ya da diksen yine Diyarbakır karpuzu çıkacağı yönündedir. Yani “insan” yapma özelliği sadece penise aittir. Oysa kadın tarla değildir, ortaya çıkacak insana % 50 genlerini aktaracak olan kişidir. Hadi tarla olsa bile biber çekirdeği de atsan oradan sadece insan çıkacaktır. Böyle büyük beklentilerle hayat yolculuğuna başlayan penis ergenlik döneminde gerçek hükümdarın kim olduğunu öğrenir. Hormonlar bedeni ele geçirmiştir ve “boşaltım” sistemi tur bindirmeye başlamıştır. Bu dönemde pornoları keşfeder, yani ona en büyük kötülüğü yapacak olan şeyleri. Filmlerdeki devasa “silahlarla” kendi silahını kıyaslamaya başlar. Kıyasladıkça da içine kapanır, kınına çekilir. Erkeğin bu boy takıntısını kendi icatları kapitalizm bile kullanmaya başlamıştır, artık bu konuda diziler, romantik filmler bile çekilir olmuş, “ekstra penis büyütücüler” piyasaya sürülmüştür. Boyut takıntısı kontrolden çıkmış hayatı boyunca işkence edecektir. Her cinsel birleşmede beyinde “yeterli mi”, “ zevk veriyor mu” soruları cirit atacak asla sormaya cesaret edemeyecektir. Dolaylı olarak kadın yine kurban edilmiştir çünkü algı “kadınlar büyük penis” severdir. Bana göreyse penis sadece birleşme aracı, kadın ve erkeğin bütünleşmesine spermlerin yumurtaya ulaştırılmasına araç. Giriş çıkış faaliyetinden ziyade zevk veren birleşme düşüncesidir. Kadının kafasında oluşturduğu hazdır, sevdiği

ve ya istediği insanla bir şekilde kenetleniyor olması. Penisin büyük olması, “Boyut Değil İşlev” yazısı kimi zaman kadınların gözünün korkmasına da sebep olabilir. Ayrıca normal penis boyutu 8-14 santim arasındadır; yani ihtiyacınız olan! Ayrıca 5 santimlik penis bile fonksiyonel olarak işlevini yerine getirebilir. Burada yine şu ortaya çıkıyor, 20 santimlik penisiniz olabilir ama kadının zevk alması için “penis” yeterli değildir! Diyorum ya erkeğin kafasındaki genel algı bütün dünyanın penisleri onun sahip olduğundan daha büyük olduğudur; ki bu da koca bir yalandır. Zenci erkeklerinin bile bu takıntıları olduğunu söylemem garip gelebilir. Ne yazık ki zencilerin içinde de devasa penise sahip olan sayısı pek az. Uzun lafın kısıası, vajina penise, penis de vajinaya ihtiyaç duyar. Kafamızdaki cinsellik ritüelinin tamamlanması birleşmeyle sağlanır. Özellikle vajinasıyla barışık olmayan hemcinslerimin inandığı odur, girer çıkar iş biter.

Erkek boşaldıysa zevk almış demektir!

Ya da kadın inlediyse, kasıldıysa orgazm olmuştur!

Bana göreyse sahtekârlık!

Esas olan sevişmektir, hazzın zirvesine ne şekilde ulaştığınız değil.

Zirveye ulaşana kadar izlediğiniz yol.

Nefesinizi bile kullanarak tahrik edebilmektir, kendinizi akışa bırakmak ve 10 dakikada sonuçlandırmamak.

Ve kaliteli orgazm!

Yakınlarda vajinayla penis barışıklar mı bilinmez. Ama siz sahip olduğunuzla barışabilirsiniz.

Son söz:

- 1- Vajinanıza olan yabancı tutumunuz sadece size zarar vermektedir, karşı tarafa değil.
- 2- Boyut değil yetenek!

- 3- Reklam sektörünün cinsel organınıza “pis” olarak tanımlamasına tepki gösterin.
- 4- Orgazm candır!

Gerçeğin Bilmem Kaç Tonu

Şimdi hikâyemizin başrol kahramanı acayip zengin bir adam. Hatta eviyle işi arasındaki mesafeyi kâh helikopterle, kâh son model arabalarıyla katediyor. Yakışıklı mı tartışılır, yakışıklı olmasa da onca zenginliğin kattığı çekiciliği düşünün. Büyük erkek egosu, üstünde marka takım elbise, özgüven desen yıkıyor tabii, ben olsam babamı tanımam. Bir de adam bütün kadınların aklını başından alacak jestler yapıyor. Bilgisayarınızın bozulduğunu öğreniyor hoop kapınızda en yenisi, en iyisi. Arabanız bozulduysa hooop kapınızda en yenisi, en süper modeli. Hal böyle olunca hayran olmamak mümkün değil. Yalnız esas oğlanın küçücük bir kusuru var ve bir türlü söyleyemiyor (Yok öyle küçük değil). Kahramanımız derdini 576 sayfalık kitapta sanırım 450. sayfadan sonra anlatabiliyor. Öyle ayan beyan da anlatmıyor, ayar o kadar güzel verilmiş ki kitabı okuyan bütün kadınlar kırbaçlanmak ve kalçalarına şaplak yemek istiyor. Kahramanımız okuyucunun kanına, tutkulu, düşünceli ve zengin davranışlarıyla giriyor. Ardından da verdin mi oral seksi bütün kadınların akli başından uçuyor.

Adam kusurlu demiştin?

Kusur değil aslında cinsel doyuma ulaşması, nasıl desem?

Zengin mi?

E yuh, adam sadist yahu.

Ne var bunda adam zengin o yüzden sürekli hediye alıyor sevgilisine.

#\$*£>#???

Konuya devam etmeden küçük bir aydınlatma: "Sadist" ne demek? Sadist başkalarına acı çektirerek cinsel doyum sağlayan kimseye denir. Türkçemizde sadistin eş anlamlısı "elezerdir."

"Mazoşist" ne demek? Sadizmin karşıtı olan olgu kendisine acı verilmesinden, eziyet edilmesinden seksüel bir zevk alma duygusudur. Genellikle, dövülme, aşağılanma, bağlanma, işkence edilme, vb. seksüel fanteziler içerir. Bazen de kişilerden biri köle olur ve diğer kişi ona tasma takar. Türkçemizde kelime karşılığı "özezerdir."

Yazar ayar verme konusunda o kadar başarılı ki dünyada kitabı okuyan bütün kadınlar bir anda mazoşist kesilir. En ufak regl sancısına dayanamayıp onlarca ağrı kesici yutan ama yine de kitabı okuduktan sonra mazoşist olduğuna karar verenleri tanıyorum. Birçok erkeğin de bu vampir ve sado-mazoşizm furyası kitaplarından sonra kadınların bilinçaltı fantezilerinden korktuklarını düşünüyorum, e doğal olarak onlar da şaşırdı. Adam sadist olsa ne olur, nedir bu tepki diyecek olursanız. O iş öyle olmuyor işte. Eline kırbaç almakla, kendine özel oyun odası kurmakla sadist olunmuyor, raconu var bu işin. Hele kahramanımız hanım abla gibi gelir gider akılla mazoşist hiç olunmuyor. Sado-mazoşizmin ilk temel kuralı sorgusuz sualsiz GÜVENDİR! İlişkiler bunun üzerine kurulur ve inanın bana kitaptaki gibi değildir. Hollywood ve medya el ele vermiş yine algılarımızla oynuyor, bizim kafalar zaten çorba, cinsel hayat desen tabular tarafından boğuluyor. Okuduğumuz kitaplarda öğrendiklerimizle birileri gerçekten öyle yaşıyor sanıyoruz. Böyle yorum yapınca "Ama adam kızı seviyooo, onun için iyileşecek" diyenler oldu. İyi de sadist olmak hastalık değil ki!

Nasıl yani kız hep dayak mı yiyecek?

Dayak değil o haz, zevk.

Ama kız ağlıyor?

E göte kamçı acıtacak tabii, acı yoksa zevk de yok.

Bu iş için hem emmeye, hem de gömmeye geleceksin başka yolu yok.

Daha iyi anlamak için sadizmin babası Marquis de Sade'nin Justine (Yatak Odasında Felsefe de süperdir) ve mazoşizmin babası Leopold Ritter von Sacher-Masoch'nun Kürklü Venüs kitaplarının okunmasını tavsiye ederim. İki kitabı okumak belki de tarafınızı seçmenizi kolaylaştırır, acı vermeyi mi yoksa acı çekmeyi mi seven taraf olduğunuzu keşfetmenize yardımcı olabilir. Ama şimdiden söyleyeyim, pahalı hediyeler, helikopter turları, rezidansın bilmem kaçınıcı katındaki süper manzaralı ultra puf yataklarda oral seks seansları yok. Ayrıca bizim normal hayatta bunu yaşamak için yatak odasına girmemize gerek yoktur; erkek zaten sadist, kadın da doğal mazoşisttir. Hayır illaki kamçı diyorsanız o sizin bileceğiniz bir iş ama olay kamçıyı tatlı tatlı kalçalarda gezdirmek değil, belki de her kamçı darbesi hayat boyu taşıyabileceğiniz izler demek. Ki siz kilo alıp vermenin sonucunda oluşan çatlaklara bile katlanamazken o izlerle yaşamak nasıl olacak?

Tamam diyelim ki duygusal mazoşistsiniz, sevgilerinize köle oldunuz ve adam size "Sürün aşağılık yaratık" dedi, katlanabilecek misiniz? (Bu en kibar aşağılama) Heriflerin "Biraz kilo mu aldın sen?" gibi gayet masumane sorularına verdiği tepkileri ve içinde kopan fırtınaları düşünün. Kesinlikle mazoşist değilsiniz. Dediğim gibi allı dallı bize sunulan bu durum gerçekten göt ister, öyle her babayığidin harcı değildir. Kararlılık ister, sağlam irade ister.

Böyle ilişkilerde trip atamaz, kapris yapamazsınız; her iki tarafın da birbirlerinin isteklerine sonsuz saygı duyması gerekir. Kimine göre hastalık, bana göreyse ulaşılması zor olan ruh halidir. Ama cinsel ilişkide biraz acıdan hoşlanabilirsiniz, göğüslerinizin ısırılması, anal ilişki, saçınızın çekilmesini istemeniz bunlar mazoşist olduğunuzu göstermez. Erkeklerde değil

ama kadınlarda haz ve acının arasında çok ince bir çizgi vardır. Kadının hem acı eşiğinin yüksek olması ve hem de bu saydığım bölgelerin sinir ucu olarak zengin olması uyarılmayı arttırır.

Şüphesiz kalçaya atılan şaplakla, kanayacak ve iz bırakacak bir yara arasında epey fark var. Emeğe saygı elbette ama insan bu kadar da salak yerine konulunca sinirleniyorum. Zengin adam fakir kız senaryoları artık gerçekten bitmeli. Erkeğin zaten cinsel yönden yeterince problemi varken üzerine başka saçma beklentiler eklenmemeli. O sizin sevgiliniz, onu kamçısız da sevin!

Genç bir kadın okuyucum bana yatakta ona hafif şiddet uygulayabilecek bir adam bulamadığından yakınıyordu. Saçının çekilmesini, tokat atılmasını istiyormuş ama sevgilisi ona kıyamadığından yapamıyormuş. Bizim toplumda bu da gariptir, gün içinde bin kişinin içinde sözle 100 ebeyi becerebilme kuvvetine sahip olup, aynı zamanda ağız burun kırabilen erkek yatakta kuzu kesilebiliyor. Düşündüğünüzde de komik aslında, üstümüze oturmuyor. Biz daha cinselliğin normal boyutlarını çözememişken bir de sadizm, mazoşizm boyutlarını kurcalamak gereksiz. Ben tabii yapmayın demiyorum, keyif olarak yine yapın, elbette dozunu kaçırmadan. Gözleri bağlama, elleri bağlama, kelepçe vb. şeyler kullanmak heyecanınıza heyecan katar. Karşılıklı konuşarak fantezileri gerçekleştirmek ilişkinizi güçlendirir. Hatta gerçekleştirme cesaretiniz olmasa bile bunları konuşup paylaşmak ilişkinize başka bir boyut kazandıracaktır. Adı üstünde fantezi; kafanızın gözünüzün yarılmasını istiyor da olabilirsiniz, Brad Pitt'le sevişmeyi de. Ama ilk aşaması birbirinize güvenin "Elin gâvuruyla sevişmek mi istiyon lan?" diye bitmesin fanteziniz. Konuşmak, paylaşmak ve güvenmek sağlıklı ilişkinin temeli. Renklendirmek için saçma kitaplara ve abartılı porno dünyasına ihtiyacınız yok.

Kendinizi eşinize bırakın, su akıp yolunu bulacaktır. Ha bulmadı diyelim, eğitin arkadaşım eğitin! Ve sevgili erkekler bir kadının hayal dünyasından korkmayın, hep söylediğim gibi

güvenini kazanın ve konuşturun. Ortaya çıkanlar aklınızı başınızdan alıp her anınızı unutulmaz yapabilir. Bizim tek derdimiz konuşamamak, o yüzden saçmalarız kalabalık cümlelerle. O sebeple hep bir bahanenin arkasına sığınır, kitaplarla avunuruz. Biz kadınlar hayatımız boyunca en çok bizi dinlemeyen adamlarla karşılaşırız, ardımızdan “Ne istediğini bilmiyor bu” diyenlerle. Ama sevgili erkekler, demezler mi hasta olan eve doktor da girmez diye, siz doktor olun işte. Giriverin ve fantezi dünyasının kapılarını açın. Ayrıca sevgili hemcinslerim iyi kadın diye bir kriter yoktur, kitapların ve düzenin kafanıza kakmaya devam ettiklerine hayır deyin. Artık erkeklerin ne istediğinizi sormalarını beklemeyin ve ne istediğinizi söyleyin.

Göreceksiniz ki her şey daha kolay, daha sıcak daha tutkulu olacak.

Son söz:

- 1- Fantezinin orgazmı da şahane!
- 2- Küçük penis yoktur, kadına kendini kadın gibi hissettirmeyen erkekler vardır.
- 3- Orgazm candır.

Karanlıkta Sevişenler

Şimdilerde evin içinde yarı çıplak dolaştıkça aklıma hep eski şutangaçlığım geliyor. Kışın evin içinde kat kat giyinen ben şimdilerde tek parça neredeyse yok denilebilecek kıyafetler tercih ediyorum. En geç öğrendiğim şeylerden biri de bedenimin tümüyle barışık olmak. Ayaklarımla, diz kapaklarımla, fantezileri süsleyecek derecede çıkıntısı olmayan kalçalarımla, diz çöküp eğildiğimde huni gibi komik görünen göğüslerimle (Kadınların büyük çoğunluğu bu görüntüyü sevmez). Hafif çilli sırtımla, gereksiz beyaz, “asla” bronz olmayan tenimle, köprücük kemiğimle, âdeta tornadan çıkmış gibi dümdüz (kalas) el parmaklarımla, hatta ağda sonrası kabaran kıl köklerimle bile çok geç barıştım. Uzun zamandır karanlıkta sevişmiyorum, orama burama bakılacak da çirkin bulunacak kaygılarım yok oldu. Öyle şıp diye olmadı tabii.

Eskiden öpüşürken o “Gözleri açık öpüşen sevgiliye güvenilmez” sözündeki “güvenilmez” olmamak için sıkıca kapatırdım gözlerimi. Oysa görmek hazdan daha da fazla haz almamızı sağlayan duyularımızdan biriydi. Saçma tabularla beynimizi doldururken ufkumuzun ışığını da söndürmüşlerdi de farkında değildik. Hani çocukken yanlışlıkla eteğinizin açıldığını gören büyükleriniz müdahale ediverir ya “Şşşt ayıp, ört çabuk” diye. Yetişkin olup cinselliğinizi yaşamaya karar vermiş olmanız dahi

değiştiremez o beyindeki “ayıbı.” Az sonra sevişecek olsanız bile soyunmak için köşe bucak kaçarsınız, az sonra o ayıbın gözler önüne serileceğini düşünmeden. Biz karanlıkta sevişen, bedenlerine küs olanlardık. Ayıptı gösterilmezdi. Çok değişik versiyonları vardır bu utangaçlığın, kimi soyunmak için yatağın içine girer, kimiye daha soyunurken ışığı söndürür. Gerisi malum zifiri karanlık el yordamıyla kim ne bulursa. 15 yıl evli olup birbirini henüz çıplak görmemiş çiftler var desem durum çok şaşırtıcı olmaz.

Birbirimize çıplaklığımızı ne kadar sevdiğimizi söylemezsek bu iş hiç olmaz. Unutmamalı ki haz ilk önce görme ve koku alma duyularıyla başlar. Birlikte olacağınız insanı görür, kokusunu alır ve öyle başlarsınız ilişkiye. Bilinenin aksine karanlıkta sevişmek isteyen çoğunluğun içinde sadece kadınlar yoktur. Birçok erkeğin de ışıktaki sevişmeye çekindiği gözlemlenmiş, bizzat şahit de olmuşumdur. Sistemin bizi soktuğu kalıplar içerisinde her birimiz mükemmel kadın, doğru erkek olmayı hayal ediyor olsak bile bu mümkün değildir. Çünkü mükemmel ya da doğru insan diye bir şey yoktur. Karşılaştığınız anda ya da zaman içerisinde karşınızdaki insana yüklediğiniz anlamlar duygularınıza şekil verir. Ki eğer yaşananın adı “ilişki”yse zaten görüldüğünüz gibi kabul edildiğinizin kanıtıdır. Ama elbette her zaman olduğu gibi biz bunları hiç görmeyiz.

Edvard’la tanışana kadar birçok ilişki tecrübem oldu, iyisiyle kötüsüyle bir şeyler yaşandı ve bitti. Her seferinde bir şeyler öğreniyor da olsam, tam cinsel birleşmeyi yaşıyor da olsam sevgilinin karşısında cıvılcıvılcı gezmeyi bir türlü başaramamıştım. Hatta rahatça soyunabilmeye bile çok zor alışabilmiştim. Cinsel birleşme sonralarıysa üstüme mutlaka bir şey alma ihtiyacı hissediyordum. Bir kere asla o filmlerde sevgilisinin birkaç beden büyük gömleği ya da tişörtünü giyen hatun tatlılığında olmazsınız. Her seferinde üstünüzde emanet gibi durur zaten, o tatlılık moduna asla giremediğiniz için yapay gelir benimseyemezsiniz ama götü göbeği saklama konusunda başarılı olduğu için gi-

yersiniz. Ben de giydim çünkü saçma bir şekilde karşı tarafın sürekli göğüslerimi sarkık bulacağını, kalçalarımın veterince çıkık olmadığını düşüneceğini vb. şeylere dikkat ettiğini düşünürdüm. Düşünürdüm çünkü çıplaklığımın ne kadar güzel olduğunu; beni o şekilde görmekten hoşlandığını neredeyse hiçbir partnerim söylememişti. Söylemeyince manyak mıyım niye açayım gözüne sokar gibi?

Dediğim gibi Edvard'dan öncesi birçok şey öğrenmiş olsam da halâ gözlerimin yeterince açılmadığı zamanlardı. İlk zamanlarımızda bile oldukça loş ışıktaki sevişmeyi tercih ederdim. Gündüz sevişmeleriye genelde kaçamak çiftleşmelerden ibaret olurdu; hani şu kıyafetleri tamamen çıkartmaya ihtiyaç duymayacağınız türden. Beş dakika önce deliler gibi sevişmiş olsak da o lanet olasıca yataktan üstüme bir şey almadan çıkmazdım, mutlaka yere uzanabileceğim bir mesafede bir kıyafet olurdu öncesinde koyduğum, yoksa da çarşaflara sarınırdım. Sanırım o tuhaf örtünme isteğinden gelen bir şeydi, üstüme ne alırsam alayım her zaman emanet ve yapay gelirdi. Onun böyle bir sıkıntısı yok tabii kadını da mutlu etmenin vermiş olduğu güvenle özellikle sevişme sonralarında daha bir başka dolanırdı ortalıkta. Balkona bile üstüne bir şey giymeden çıktığı zamanları hatırlıyorum. E hani bizde erkeği mutlu etmiş, üstüne de mutlu olmuş olmanın gururu? Nerdeee, ben ne kendime ne de ona gözümü dikip bakamıyorum bile doya doya.

Bir gün şu malum ay dönemlerimin birinden öncesi, şu hormonların tavan yaptığı, yumurtanın en olgun en döllemeye müsait olduğu zaman yaşıyorum. Lanet olasıca şişkinlik de sanki üstümde 20 kilo fazlalık. Bildiğin çirkin görünüyorum, erkeğin kadını en güzel, kadının kendini en çirkin bulduğu dönemdir o. Şişkinliğin de vermiş olduğu gerginlikle bırak soyunmayı imkânı olsa kıyafetlerin üzerinden çiftleşeceğim (Delik açmayı düşünmedim değil).

Koltukta ayaklarım Edvard'ın kucağında hafif hafif oynatarak onu baştan çıkartmaya çalışıyorum. Elbette başarılı oldum,

soluğu yatak odamızda almıştık, fakat sevişme sahnemizde bana ne oldu anlamadım resmen bakire sevişmelerdeki gibi Edvard açmaya çalıştıkça ben çekiştiriyorum. Dışarıdan bir gören olsa isteğim dışında cinsel ilişkiye zorlandığımı düşünecek, resmen tecavüz sahnesi gibi. Ben Edvard'la çiftleşmeye odaklanmış, o ise beni soyup sevişmeye. En sonunda koyuverdim kendimi içimden: "Ne olur göbeğime bakmasın, göbeğime bakmasın diye dua ederek."

İyi de oldu bıraktığım ama Edvard bir türlü yataktan çıkıp gitmek bilmiyor. Bense iki yandan çarşafı altıma sıkıştırmış kozada gibiyim. Devam etmemiz için öpücüklerini kondurmaya devam ettikçe içim dalgalanıyor ama aklımda "Bu sefer uzun sürecek kesin göbeğimi görecek" diye düşünüyorum. Elini çarşafın altına sokup tenime dokunmaya çalıştıkça kaçamak hareketlerle kaçmaya çalışmam dikkatini çekmiş hatta sinirlenmişti. "Sende görmek istemeyeceğim ne olabilir ki sürekli örtünüp duruyorsun senin derdin ne?" diye sordu. Her zamanki gibi öyle pat diye soruverdi işte. Yetmiyormuş gibi sorgulayan bakışlarını üstüme sabitlemişti. Durumu gözünüzde canlandırabiliyor musunuz bilmiyorum ama komik bir şey söyleyeyim. O an benim aklımda vereceğim cevaptan ziyade "Eyvah göbeğimi göstermek zorunda olacağım şimdi" vardı. Çünkü senaryo kesinlikle hiçbir şeyin olmadığına ikna etmek hatta onu baştan çıkartıp geçiştirmeye çalışmaktı.

Yaşasın kadınlık bu benim silahımdı. Ama Edvard yemedi ısrarlarıyla anlatmak zorunda kaldım. Durumu zaten tahmin ediyormuş, kendisi benim dönemlerimi takip ediyor bunu hamile ihtimali için mi yoksa süper bir sevgili olduğu için mi yapıyor halâ çözebilmiş değilim. Sonrasında bizim uzun süredir güzel şeyler yaşadığımızı, bunun da birbirimizi olduğumuz gibi kabul ettiğimiz anlamına geldiğini açıkladı. Benim her halimi seviyordu, çıplaklığımı, şişkinliğimi, hatta fark etmediğini sandığım sol kalçamda çocukluğumdan kalan minicik izi.

Bana bunları yeterince söylemediği ve bundan dolay bu üzücü krizlere girmeme sebep olduğu için özür diledi. Ağlamak üzereydim...

Bütün sevişmelerimizin muhteşem olduğuna inanıyorum ama o gece bambaşkaydı.

O gece her yerimi ayrı ayrı öpüp, öptüğü yeri neden sevdiğini anlattı. Ellerimi öptü, her bir parmağımı. Ayaklarımı, topuklarımı, diz kapaklarımı, bileklerimi en çok da ona bakan gözlerimi öptü. En sevdiğiyse bütün duygularımı anlatabilen sol kaşımdı. Konuşurken, heyecanlanırken, kızdığımda istemsizce yukarı kalkan ve benim sinir olduğum bağımsız sol kaşım! O öptükçe ben kendimi daha çok sevdim, dirsek içlerimden öpülünce tahrik olduğumu öğrendim. Kısacası her yerimi seviyordu, seviyordu çünkü o bendim.

Benim bedenimdi, utanılmaması gereken dünyada bir eşi daha olmayan.

Kollarımdaydım, çıplaktım, şişkindim ama mutluydum.

Sonrası mı? Yemişim göbeği...

Birkaç saat sonra da bedensel orgazmıla birlikte zihinsel orgazmın da zirvelerindeydim.

Şimdilerde mi?

Şimdilerde girişte anlattığım gibi evin içinde giyinik olduğum zamanlar çok az. Arada bir giyiniyorum o da değişiklik olsun, Edvard'ın dikkatini çeksin diye. Yıllardır sere serpe kimselere gösteremediğim ayıplarımı koltuğa, masaya, banyoya her yere seriyorum. Benimle birlikte çıplak dolaşan erkeğime de far yemiş tavşan gibi gözümü dikip uzun uzun bakıyorum hiç utanmadan. O andan sonra sevişmelerimiz de değişti, en azından günün herhangi bir saati olabilir. Ben son zamanlarda genelde evden çalışıyorum ama Edvard'ın işi eve 10 dakika. Canım onu istiyor telefon ediyorum, koştuarak geliyor eve. Camdan içeriye sızan güneşin ışığında sevişiyoruz. Dediğine göre güneş ışığı tenime çok yakışıyor. Kadın olsun, erkek olsun güzel şeyler duymayı

isteriz. Hayatın saçma koşuşturması içinde rutine kapılıp küçük ayrıntıları es geçерiz, zamanla da unuturuz. Kısacık güzel bir cümle bizi içinde bulunduğumuz dev bunalımlardan kurtarabilir. Kelime cimriliğı yapmayın, eşinize, sevgilerinize partnerinize hayatınızdaki her kimse ona duymak isteyeceğı güzel şeyleri söylemeyi ihmal etmeyin.

Özellikle biz kadınlar, kasabın önünde bekleyen aç kediler gibiyiz. Bir önceki açlığını hep bir sonrakine taşırız, sonrakinin de bir öncekinden farklı olmaz. Sonuncu da önceki olduğunda açlığımız başımıza vurmuştur. Ruhumuz da kapanmış, orgazmlar da kığımızda patlamıştır.

Rahat olun beyler kadınlara söylediğiniz hiçbir güzel kelimeniz ziyan olmaz.

Siz yeter ki söyleyin sonrası bırakın açılsın IŞIKLAR!

Haydi yakın IŞIKLARI!

Son söz:

- 1- Hayvanlar koklaşa koklaşa, insanlar konuşa konuşa anlaşır. Koklaşabilirsiniz de.
- 2- Erkek olsun kadın olsun bedeniyle barışması için partnerinden duyacaklarına ihtiyacı vardır.
- 3- Orgazm candır!

Porno Yanılgısı

Şu içinde “muhteşem” kadın ve erkeklerin bulunduğu sözüm ona sağlıklı yaşam dergileri vardır, o dergilerden birinin başlığına takıldım: “Kadınların porno alışkanlığına dair bilinmeyenler!” Doğal olarak baktım tabii neymiş, ne değilmiş diye. Türkçe de olunca “Vay be ülke geliyor demek bu noktaya geldik helal” dedim içimden, yüzümde bir tebessümle. Okuyunca hayal kırıklığı tabii; dünyanın en ünlü bedava porno sitelerinden birinin istatistiklerini yapıştırmışlar. Hayır bir de utanmadan algıda seçiciliğin içine sığıp sanki Türkiye’deymiş gibi. “E ne var bunda kadın porno izleyemez mi?” diyeceksiniz. Elbette izler, bayılmam ama ben de izlerim. İtiraf etmem gerekirse amatör çekimleri tercih ederim, hani şu sokaktaki sana, bana, ona benzeyen insanların olduğu, daha doğal gelir. Ama kabul etmek gerekir ki gerçek hayattaki sevişmelerin o profesyonel pornolardakiyle uzaktan yakından hiç alakası yoktur. Olmamalı da zaten, bence çok yapay!

Neyse gelemim istatistiklere. Kadınlar tarafından en çok tercih edilen ilk kategoriler sırasıyla şöyle: “1. Grup Seks”, “2. Üçlü Grup”, “3. Toplu Tecavüz.” İlk baktığınızda “Oha” diyebilirsiniz, özellikle üçüncü favori kategoriye ama devam ediyoruz. Kadınlar bu ana başlıklarda genelde “lezbiyen” ve “gay” olanlarını tercih ediyormuş; ki ben konuyu yine erkeğin yetersiz “ilgisine” bağ-

lıyor olacağım (İşinize gelirse). Her iki kategoride de yeterince porno seyretmiş olan ben -hatta yazmaya başlamadan konuyu kafamda oturtmak için de seyrettim (araştırma amaçlı tabii)- en çok ne ilgimi çekiyor diye düşündüm. İki porno çeşidinde de odaklandığım tek bir noktanın olduğunu gördüm: "İlgi."

Sahnelerde en çok öpüşmelere, dokunuşlara ve özellikle tutkulu bakışlara odaklandığımı fark ettim, özellikle gaylerde. Dolayısıyla şunu diyebiliriz; kadın bir adamdan bulamadığı ilgiyi "grup" olarak birçok adamdan bulabileceğini düşünüyor. Yani birçok adam tek bir adam ediyor. Ki bunu etrafımda grup seks deneyimi yaşamış kız arkadaşlarıma sorduğumda "Nasıldı" diye, verdikleri tek ortak cevap "Eh işte" oluyor. Yani yine gerçeği pornolardaki gibi değil, yine de sizin bileceğiniz iş. Bazılarınız için hayal kırıklığı olacak belki ama ben hiç grup seks yapmadım. Benim için çok kafa karıştırıcı. Evet birçok ilişki yaşamış olabilirim ama her zaman tek eşlilikten yanaydım; zaten zar zor toparladığım dikkatimi birden fazla yere dağıtmak zorunda kalmak dediğim gibi kafa karıştırıcı. Çamaşır makinesindeki onlarca seçenek de kafamı karıştırır, mesela birçok kadın gibi sadece iki program kullanırım, kısa yıkama ve beyazlar için uzun yıkama. Buna rağmen her seferinde programları seçmeden acaba diğerlerini de bir denesem mi diye düşünmeden edemem. Grup seks de öyle, şans verir miyim bilmem ama bir seçenek olarak orada dursun isterim!

- Yani grup seks istersin?
- Benim koşullarımla evet!
- İki erkek bir kadın?
- Belki, dedim ya benim koşullarım.
- Peki iki kadın bir Edvard?
- Ağzını burnunu kırımam! NET!

Araya bir yerde okuduğum bir diyalogu sıkıştırmak istiyorum. Sitenin birinde bir kızcağız sormuş "Grup seks yapanınız var mı? Neler hissettiniz" diye. Biri alta "Yaptım" demiş. Buraya

kadar gayet normal, sıradaki soruysa aynen şöyle: “İkisinin de kuşunu kusturabildin mi?”

Bilmem gerçek hayatı anlatabildim mi?

Hiç unutmuyorum seneler önce İstanbul'dayım ve bir kız arkadaşım ile sohbet ediyoruz. Konu nereden dolaşıp geldiyse cinselliğe, porno filmlere dayanmış (Bak sen hep öyle oluyor nedense). Arkadaşımın “Ne buluyor erkekler o iğrenç şeylerde?” sorusuna, ben kırk yıllık porno film uzmanı gibi “E ne var bunda gayet normal” dediğimde verdiği tepkiyi asla unutmam. Kulaklarına kadar kızarak “Gerçekten mi?” diye sormuştu. Alışılmışın dışında bir özelliğimin olması ve arkadaşımın karşısında kendimi üstün hissetmem beni daha da gaza getirmiş “Aaa sen hiç izlemez misin?” diyerek ateşe körükle gitmeye devam etmiştim.

Elbette izlememişti, o filmlerin “iğrenç” olduğuna da sadece aldığı duyumlardan karar vermişti. Ben bunu duyduktan sonra tabii “bilirkişi” olarak arkadaşımı eve porno seyretmeye davet etmiştim. Üstüne de basa basa “Bak kızım öğren yarın öbür gün evleneceksin” diyerek.

Bir de yalancı çıkmamak için utana sıkıla Beşiktaş'ta bildiğim tüm film satan dükkânları dolaşmış; ödemeyi de hep başımı öne eğerek yapmışım. Hatta bir tanesinde parayı alan çocuk bıyık altından gülerek “Abla gazeteye sarayım mı?” diye sormuş da yerin dibine girmiştim. “Sarma ablam ben onu alnıma yapıştırıp meydan meydan gezeceğim” demek isterdim de diyememişim. Kız arkadaşım ile porno izleme partimiz de hüsrandı tabii, şimdi olduğu gibi o zamanlar da porno sektörü erkeğe hizmet ediyor. Aldığım on filmin hepsinde bir sürü kadın bir penisi paylaşmıyor; kız arkadaşım bakamıyor, baktığı kadarına da “İyyy nasıl yalıyorlar şunu?” diye soruyordu. Görüntüden ben de memnun değilim ama “Dondurma gibi işte kızım” diye bilmiş bilmiş cevap vermişim. O cümlemin kız arkadaşımı dondurmadan, hatta cinsel hayattan bile soğuttuğuna inanı-

yorum. Daha sonraları ilişkimiz sadece telefon görüşmeleriyle devam etti, zamanla da kesildi.

Şimdilerdeyse porno sektörü çok fazla olmamakla birlikte kadınlara yönelik de pornolar çekmeye başladı. Hani bizim daha çok memnun kalacağımız türden. Ama senaryo aynı, bir vajina için yalvaran erkeklerin, öpüşmenin ve duygusallığın bol olduğu tarzda. Buradan da şu çıkıyor; iki tarafa da hizmet edilsin, sahip olduğu cinsel organ talep görsün istiyor.

Bir de bu pornolarla cinselliği öğrenen kadın neslinin hayal kırıklıklarını düşünmek dahi istemiyorum. Her şeyden şunu göz önünde bulundurmak lazım, güzel yalayan kedi beklerken, sokup kaçan yılan da çıkabilir. Ki çoğunluk ikinci seçenek, dolayısıyla cinsel hayatlarınızı daha başlamadan çöpe atmayın. Biz kadınların baskılanması sebebiyle sanırım porno düşkünlüğüm yok. Eskiden baktığımda öyle göz ucuyla ne öğrenirsem kârdır diye düşünüyordum, daha ziyade tepkilere bakıyordum, odak noktam erkeği memnun etmek tabii. Demek ki böyle kalçaları oynatmalıyım, böyle çılgık atmalıyım. Arada da “Oha lan ne biçim zevk alıyor orospu” diyerek bakıyordum. Ya da iki arada bir derede porno izlemek için ayırabildiğim kısıtlı vakitlerde ancak bunlara dikkat edebiliyordum, kendi kendime utanç krizleri geçirirken (Tek başıma yaşadığım evde utancımın yerin dibine girerdim). Hele o sebepsiz yakalanma korkusu yok mu Felix olup uzaydan atlasanız bile yaşayamazsınız böylesini. Elbette bu abartılı ve sadece para için çekilmiş olan pornoların biz kadınlara verdiği zararlar, erkeğe verdiği zararların yanında solda sıfır kalır. Erkek egosunu birçok kez yazıp çizdim, bıkmadan da yazmaya devam edeceğim. Ailenin pohpohlarıyla şişirilen ego porno sektörü tarafından sekteye uğratılır. Herkesin bir dayısı ya da amcası olmuyor tabii elinden tutup da geneleve götüreceği; e hal öyle olunca ne oluyor? Bilek kuvveti ve porno oluyor ne olacak! Sonra da gelsin hayaller, elbette porno star tadında bir sevgili edinmenin hayalleri. Gerçekteyse oramı elleme, buramı ellemeyle başlayan sonu gelmez hezeyanlar, buna rağmen er-

kek öğrenmez gerçek hayatın pornolar gibi olmadığını. Hâlâ ısrarla Jenna Jameson gibi sevgili bekler, bir yandan “ahlak” martavallarını okur.

Çok ilginç bir diğer olaysa bu porno izleyerek öğrenen neslin birçoğunun homofobik olması. Buna rağmen % 99’unun hayali lezbiyen iki kadınla aynı anda birlikte olmaktır. Eşcinselliğin bir grubu gaylere nefretle yaklaşırken diğer bir grubu olan lezbiyenleri fantezi ürünü yapmıştır. Yani anlayacağınız hain, karaktersiz ve ikiye bölünmüştür.

Lezbiyenlik onlar için bir yaşam biçimi değil sadece porno filmlerden öğrendikleridir. Lezbiyenlerin 7/24 seviştiklerini, hatta “Ahh benimkinin tadını alsalar vazgeçemezler” diye abartılı düşüncelere kapıldıkları bile olur. Altı aylık seyisliği var, kırk yıllık at boku eşeler hesabı işte.

Topunuzun algısına tüküreyim!

Penis boyutuyla ilgili olan takıntıya birçok kez değindiğim için tekrar tekrar üzerinde durmayacağım. Küçük penis yoktur, oral seks yapmasını bilmeyen adam vardır diyerek geçiştireceğim. Anlayacağınız porno izleyerek cinselliği öğrenen adamın hayatı tam anlamıyla iki ucu boklu değnektir. Ne bulduklarına “orospu” damgası vurmaktan vazgeçer, ne de bakire Jenna Jameson’u aramaktan. Ama hep elinde patlar, ne yapsın garip anası turp, babası şalgam, öğretmeni Rocco. E ortaya tam da bu çıkacak işte.

Porno kafa!

Film lan onlar.

Uyanın.

Porno çeşitlerinin en ilginç de bana “Hentailer” gelir. Hentai aslında ergenlik dönemindeki Japonlara cinselliği öğretebilmek amaçlı hazırlanan çizgi filmlerdir. Akla hayale gelmeyecek çeşitleri vardır; e çizgi film çizilebildiği kadar, sınır yok. Elbette artık sanayi ve talep gelişmiştir ve değişik çizgi pornolar çıkmıştır. Hatta hâlâ çocuklar tarafından çok sevilen Şirinler’in bile por-

nosu vardır. Ama ben hâlâ masum Jerry'nin, hain ve sevimsiz Tom tarafından hunharca "becerilmesini" hangi akıldan talep gördüğünü merak etmekteyim. Arkadaşımın komiklik olsun diye gönderdiği linke tıkladığımda görmüştüm manzarayı ve benim için hiç komik değildi. Şimdi Tom ve Jerry'ye herhangi bir kanalda denk gelsem masumane bakamıyorum.

Hain Tom, zavallı Jerry!

Bari onlar masum kalsaydı ulan!

Kimi pornolar da tahrik etmekten çok güldürür. Güldürür ama bu daha çok güleriz ağlanacak halimize tarzında bir gülmedir. "Denizin buz gibi sularından gelen" adamı hepimiz tanıyoruz, hatta şu an okuyunca bile hatırlayıp tebessüm ettiğinizi görür gibiyim. Evet Şahin K.'dan bahsediyorum ve şahsen adamın en samimi ve en içten pornoları yaptığına inanıyorum.

En azından seyrettiğinizde gerçeklik algınız bozulmuyor; "Porno bu" kısmını daha net kavırıyorsunuz. Adı üstünde porno, gerçek hayat değil.

Benim porno filmler hakkındaki düşüncelerimin biraz negatif olmasına Oğuz isminde bir sevgilim neden olmuştu. Aslında çok başarısız ve kısa bir tecrübeydi benim için. Şu dengesiz hormonlarımın hoyratça coştığı dönemlere denk geliyordu. Tanışmamızı hatırlamıyorum bile, sanırım bir arkadaş grubundaydı, hoşlanmış ve birkaç kez görüşmüştüm. İlk cinsel deneyimimiz fiyaskoydu, toplamda 5 dakika filan sürdü sanıyorum. Sonrasında kıvranarak bana porno filmleri seyrederken cinsel ilişkiye girmeyi sevdiğini söylemişti. Neden bilmiyorum normal gelmiş kabul etmiştim; nereden bileyim gözünün hep filmde olacağını?

Üstüne üstlük de bir cinsel partner sitesine adımlı açık açık yazarak "Açık görüşlü bir sevgilim var ilişkimize üçüncü bir partner arıyoruz" diye yazdığını yakalamayayım mı?

Bastım yaygarayı ve hemen ayrıldım tabii. Yaygarayı basmaya cesaret edemeyip telefonlarına çıkmama seçeneğini de kullanmış

olabilirim emin değilim. Ama siz bunu bilemeyeceksiniz (Anı sahibi inisiyatifi). Edvard'a gelince bir gün elinde bir ayakkabı kutusu dolusu cd ile gelmiş ve bana "Filmi sen seçmek ister misin?" demişti. Filmi seçmek ister misin sorusundan benim anladığım şey normal bir filmdi. Kutuyu açıp kapakları görünce renklerden renk beğenmem gereken sahneye gelmiştim. Yine yiğitliğe bok sürdürmemek için korkarak karıştırmış, ilgiliymiş gibi hepsine tek tek bakmış ve kapaklarından minimum porno içereni seçmeye çalışmışım. Hani konulu derler ya aynen öyle bir şey bekliyordum. Filmi seçip de açtığımızda bahtıma çok iyi bir şey çıkmadığını tahmin edersiniz. Film kapağında gayet şık giyimli bir beyefendi, gayet şık giyimli bir hanımefendinin elini öpüyordu. Filmin ilk sahnesinde beş tane zenci az önce film kapağında eli öpülen hanımefendiyi kovalıyordu. Edvard'la göz göze geldiğimde rengim de belli olmuştu, epey koyu kırmızı, böyle bildiğin kafatası derisine kadar.

Utandığımı görüp de gülmeye başladığını düşündüğümde suratına yapıştırmak üzereydim ki film seçimimin iyi olmadığını ve bir dahakine kendisinin seçeceğini söyledi. Evet hiç iyi değildi, bu işten anlamıyordum ama en azından Edvard'a anlatabildim. Benim hoşuma gideceğini tahmin ettiği tarzda filmler alıyor, ne yalan söyleyeyim bu işten anlıyor. Şimdi artık arada ben kendim kalkıp açıyorum hiç sormadan, değişiklik oluyor, filmle başlıyoruz ama her zaman birbirimizle bitiriyoruz. Ekranda dönen sahnelere aldırmadan kendi filmimizi çekiyoruz.

Özellikle amatör pornoları tavsiye edebilirim, dedim ya ben gibi, sen gibi sokaktaki insanlar.

Kesinlikle bütün çiftlere tavsiye ediyorum küçük bir değişikliğe sebep olabilir.

Son olarak birkaç porno sektörü istatistik bilgisi vermek istiyorum size:

- Porno sektörü çalışanlarının % 70'i kadın, % 30'u erkektir. Erkek egemen zihniyet gayet normal bir penise iki kadın

düşüyor da diyebiliriz ya da “büyük” penis sahibi erkeklerin sayısının ne kadar az olduğunu da çıkartabiliriz.

- Bu sektörde kadının ömrü 3, erkeğin ömrüyse 4 yıldır. Demek ki vajina penisten daha önce bozuluyor. Ben bunu anlıyorum.

- Kariyerleri boyunca erkekler ortalama 16, kadınlar ortalama 19 filmde rol alıyor. Bu da kadının tembel olduğu tezini çürütüyor, demek ki siz çalıştıramıyorsunuz.

- İnternette porno izleyenlerin % 33’ünü kadınlar oluşturuyor ve paralı porno üyesi kadın oranı sadece % 1. Demek ki kadın cinsellik için para vermeyi uygun bulmuyor, ayakkabı almak daha mantıklı tabii, topukları var!

TDK’ya göre porno:

Porno

isim (po’rno) Fransızca porno

1. isim Amacı cinsel dürtülere yönelik olan, ahlaki değerlere aykırı düşen yayın, resim vb., pornografi.

2. sıfat Amacı cinsel dürtülere yönelik olan, ahlaki değerlere ters düşen.

Yakında TDK’ya vajina yazdığımızda “İçine beton dökülüp kapatılması gereken delik” yazacak diye korkuyorum.

Son söz:

- 1- Porno azı karar, çoğu zarardır.
- 2- Kendi kısa filmlerinizi çekin ya da resimlerinizi. Sonrasında bakmak sizi oldukça heyecanlandıracaktır (Güven esas tabii).
- 3- Unutmayın porno bahaneniz, orgazm şahaneniz olsun!
- 4- Orgazm candır!

Sanal Tatminkârları

Benim kuşağımın kadınları en arada kalmış olanlardır, her Akli bilen ama akıllı olmayı pek beceremeyen. Ya da hâlâ üstümüzde geçmek üzere olan eskilerin naftalin kokularından olsa gerek duygusallığımız daha bir derindir.

Benim kuşağımın kadınları ilk “sanal” aşkları yaşayan kuşaktır.

İlk “sanal” kalp kırıklıklarını tadanlar.

Aziz Nesin’in dediği gibi, eskiden kamyon yoktu, kendini kamyon sanan deli de yoktu. Sonra kamyon da oldu delisi de oldu... Teknoloji gelmiş mertlik bozulmuştu, bozulmakla kalmamış hayatımız yalan olmuştu. Benim kuşağım internetin dev dünyasının doğuşuna ve büyümesine şahit olan kuşaktır. İlk zamanlar inanılmaz masum olduğunu hatırlıyorum ya da bize öyle gelirdi, dünyanın tee öbür ucundaki insanlarla konuşmak. Almanya’daki kuzenlerle karşılıklı okey oynamak en güzel taraflarıydı belki de. O zamanlar öyle her cepte internet yok, genelde kafeler bu hizmeti veriyor, eve bilgisayar almak epey lüks bir iş, mecbursun. Her fırsatta koşarsın internet kafe, gömersin parayı ve birkaç saatlik hayal bir dünya satın alırsın kendine, sonrasında gelsin bilgi gitsin bilgi... Elbette ki sadece bilgi paylaşımı yapıyordum, atom nasıl parçalanır, mutlu bir insanlığın sırları, vatana millete daha hayırlı bir birey nasıl

olurum? Hep bunları sorguluyordum. Ben de sizler gibi hiç dizi seyretmeyen sadece belgesel seyredenlerdendim.

Az üstteki cümledeki gibi bir insan örneği yok bu arada hepimiz biliyoruz neyse. O zamanlar sohbet odaları vardı bir sürü, bazıları çok ünlü binlerce takipçileri var. O sohbet odalarının yöneticileri olurdu (admin) geneli erkek ve gerçek hayatta bir bok olamamış tipler. Orada esip gürleyip küçük imparatorluklarını yönetirlerdi ama bende yalan yok ne acayip insanlar diye düşünür, ben de cazibelerine kapılırdım her hatun gibi. Güçlü erkeğin mevki sahibi olanın değil de akli çalışan ve saygılı olanın olduğunu bilmiyorum tabii o zamanlar.

Her genç kadının geçtiği yoldan geçip en ufak güzel lafa aldanıp elimde hıyar var diyene tuzlukla koşuyorum.

Diyorum ya işte biz kadınlar...

Uyanığım da bir yandan, işte 17-18 yaşında ne kadar uyanık olabilirsiniz o kadar. Boyunuzdan büyük laflar ettiğiniz, her boku bildiğinizi sandığınız o dönemler. Okuduğum kitaplardan etkilendiğim cümleleri bir kâğıda not eder, o çok ünlü odalardan birinde ortaya yazar milletin altta güzel yorumlar yazmasından keyiflenirdim (Bu olayı ben başlatmış bile olabilirim). Kimsiniz nesiniz belli değil, yazdığınız cümleler kadar varsınız. Uydurma bir isimle başkasının özlü sözleriyle adam olduğunuzu sandığınız zamanlar. Ergenliğim annemin katkılarıyla içimde patladığından daha bir isyankârım ama genç kadınım da bir yandan, ilgi görmek tek hedefim. Biriyle konuşuyordum uzun zamandır, takma adını inanın hatırlamaya çalıştım ama hatırlayamıyorum. Sonu hep hüsrarla biten ilk “sanal” aşkımdı. Tam olarak hüsrana bile değildi, belki hayal kırıklığı belki de ne beklediğini bilememe durumu. Özrüm hazırды: “Sanaldı.”

İlk başarısız intihar girişimimin olduğu günün akşamı tanışmıştık, bileğimde başarısız bir eylemden kalan dört dikiş, bütün hayattan beklentilerim sönmüştü. İntihar etmeye karar vermiş ama jileti bile alt komşudan ödünç istemiştim. Her şe-

yim emanetti, cesaretimi toplayıp öğlen vakti gözlerimi sıkıca kapatıp bileğimi keserken bunu düşünüyordum.

Emanet bir hayatın değersiz bir bireyiydim sadece... Beklediğim ilgiyi görememekle kalmamış, üstüne annemden kalaylı bir tokat bile yemiştım. İyi ki canım babam şehir dışındaydı, yoksa aklını kaçıırdı. Seneler geçti "Canım kızım neden yaptın?" diye hâlâ sormadı kadın.

E böyle bir günün akşamını düşünün işte, annemin bütün ikazlarına rağmen oturduğumuz apartmanın altında olan internet kafeye inmişim. Efkarlanıp efkarlanıp yazıyorum; boyumdan büyük laflarla görmediğim ve henüz yaşamadığım tecrübelerin fırtınalarını estiriyorum. Sonra bir ara o yazmıştı işte takma adını hatırlayamadığım, sonrasında gerçek adının Volkan olduğunu söylemişti ama muhtemelen diğer anlattığı her şey gibi o da yalandı. Belki de söylemek istemeyeceği tarzda bir ismi vardı ne bileyim Abuzittin filan olabilirdi ama beni o gece o kadar iyi anlamıştı ki, anlamakla kalmamış aynı zamanda beni bana anlatmıştı (Bir kadını gerçekten tanırsanız bütün kadınları tanımış olursunuz temel anlamda). Onun diğer tarafta klavyeye bastığı ve benim ekranıma yansıyan her harfe hayran kalmışım.

Güzel olan çabuk geçermiş öylece geçiverdi, internet kafe kapanıp da eve çıktığımda aklımda bir tek o vardı...

Aylarca sürmüştü konuşmalarımız, her akşam aynı saatte buluşurduk. Dünyada beni anlayan tek insandı. Öylesine iyi anlıyordu ki beni, onun başka bir insan değil de ben olduğunu düşünüyordum. İşin ilginç tarafı ben oldum olası şiir sevmem ama onun bana yolladığı şiirler bile başka gelirdi. Öylesine se-viveriyordum işte, diyorum ya her harfi, her kelimeyi sanki bir insanla değil bir ilahla yazışıyordum. Dünyanın en şanslı insanıydım ve günler günleri kovaladıkça aklındakinin sadece ben olduğumu, görmediği bilmediği halde onu ne kadar çok etkilediğimi anlattıkça görüşmeye karar vermişim. Kimdi kaç yaşındaydı bilmeden, hiç bilme gereği hissetmeden karar vermişim (Cesarete bak).

Birbirimizi hiç görmemiştik, zart zurt resmi nerede çekti-receksin; ayrıca bir yerde taratman lazım o da utanç vericiydi, yollayabileceğim kadar güzel resimlerim de yoktu. Ben yollamadığım için o da yollamamıştı, ben de ısrar etmemiştim, önemli olan beni anlamasıydı ya üstünde durmadım; çok yanılmışım. Göz görmeliydi, kokusu alınmalıydı. Harfle sözle gelen güzellik güzellik değildi, masallara konu olan “önemli olan iç güzelliği” de yalandı.

Şehir dışındaydı (İstanbul), şansımıza Ankara’da akrabaları vardı ve onları ziyaret etme bahanesiyle çıkıp gelmişti. Kucağımda hüsrانlarım, karşımda 1.60 boyunda 35 yaşındaki bıyıklı kahramanımla Kızılay’da bir kafede karşılıklı çay içiyorduk. Beni tanıyan birileri olsaydı çay içişimden şokta olduğumu anlayabilirdi, siyah çayı hiç sevmedim, kırk yılda bir içerim, o anda kırk yılda bir gelecek olan anlardan biriydi işte. Adının Volkan olduğunu söyleyerek başlamıştı lafa, bense anlattıklarından çok konuştukça dudağının üstünde tuhaf şekilde hareket eden bıyığına adapte olmuştum. Çok kötü geçmişti görüşmemiz bir türlü ısınamadım, aylardır iki satır yazacak diye heyecanla beklediğim adam yoktu karşımda. Tanımadığım, etmediğim hatta karşısında oturmaktan bile rahatsızlık duyduğum biri vardı. Saatin çok erken olmasına rağmen annemin beni beklediği bahanesini uydurarak ayrılmıştım yanından. Vedalaşırken yanağımdan öpüşü o bıyıkların değmesi hâlâ aklımda. Adı yok ama o bıyıklar hâlâ aklımda işte...

Bir kez daha görüştüm, görüşmeme sebep vicdanımdı. Kal-kıp taaa İstanbullardan buraya kadar beni görmeye gelmişti. Bir kez daha katlandım kendini anlatmalarına, evet beni anlayan insandan eser de yoktu, varsa yoksa kendi hayatının dertleri vardı. Hayal kırıklığının tam olarak ne olduğunu bilememekle beraber “sanal” olanın tam olarak ne olduğunu anladığım zamandı. Sanaldı işte, gerçeklikle alakası yoktu, hem zaten görmediğin, dokunamadığın, kokusunu bile duymadığın birine tutulmak da neydi? Âşık olmak bile başlı başına tuhafken bir

de sanal olunca daha bir saçmaydı. Sonrasında birkaç kez daha konuştuk, daha farklıydı, incinen gururunu toparlamak için benimle ilgili yanıldığını yazıp üzgün olduğunu anlattığı satırları okurken içimden “kurtuldum” diye geçirdiğimi hatırlıyorum. Sanal aşkımın beni sanal olarak terk etmesine izin vermiştim. Bir süre daha takılmışım o sohbet odasında, ortaya iğneleyici, beni işaret eden saçma sapan şeyler yazmaya başlayana kadar. Birçok genç kızla konuştuğunu da öğrenmiştim, hatta her birine ismini farklı söylemişti, sadece ismini değil meslekleri bile farklıydı, hatta yaşadığı şehirler. Annemin kafasıyla düşünecek olursak “organ mafyası” da olabilirdi, gerçekten ucuz kurtulmuşum.

Son “sanal” tecrübem değildi elbet devamında gelenler de oldu, birbirinden çok da farklı şeyler değildi. Zamanla öğrendiğim tek gerçekse “sanal” ilişkinin yalan ve özgüveni düşük insanların işi olduğu. Tek tıkla bize dünyaları vaat eden teknolojiyi biz sadece “aşka” yoruyorduk, umutlarımızı tüketiyorduk. Hep anlatıyorum ya kadın olmak böyle bir şeydi işte, prenze ulaşabilmek adına öpülmesi gereken kurbağanın sanalı, gerçeği çok da önemli değildi.

Belki de çocuklara bu masalları anlatmaktan vazgeçmeliyiz.

Uzmanlara göre sanalda gerçekleşen ilişkilerin % 70'i mimik ve jestler olmadan gerçekleşiyor; ki bir ilişkinin temeli temas kurmaktır. Cümleler var ama içleri boş, anlatılmak isteneni değil anlamak istediğimizi anlıyoruz. Kaş çatmalar, dudak bükmeler, anlamlı bakışmalar yok, şu anda benim yazdıklarımı okuduğunuz gibi sarı çizmeli Mehmet Ağa durumu. Kim bu Red Galia, belki de teyzenin kızı, kim bilir?

Şimdilerde internet flörtü daha çok gelişti tabii, günlerce peşinden ne koşacaksın, açıyorsun telefonu, koyuyorsun çayını yarıdır yarıdırabildiğin kadar.

Bir de bahanemiz var: “Zaman yok.” Hatta uzmanlar tarafından verilen tavsiyeler bile nasıl profil oluşturmanız gerektiğiyle ilgili. Dikkat çekici bir isim bulun diyor uzmanlar, eğlenceli bir profil hazırlayın kendinize, merak uyandırıcı olun.

Eee sonrası, yüz yüze gelince?

Sağdan soldan kopyaladığın profil kurtaracak mı günü?

Peki oradan buradan çaldığın sözler?

Onları yazması kolay da, karşında oturunca hatunun gözünün içine bakarak söyleyebilecek misin?

Hayır ne kadar merak uyandırıcı olabileceksin?

Hal böyle olunca “sanal” ilişkilerin başarı oranları pek de yüksek değil. Hiç yok değil var, hatta evlenip mutlu olanlar da var ama gerçek hayatta başarma oranınız çok daha fazla. En azından ilk buluşmada olacak olan tosunun sıçtığı boktan belli olduğu anlaşılır da daha fazla vakit kaybetmezsiniz. Yürüyüp yolunuza devam eder “sıradaki kurbağa gelsin” dersiniz.

İnanın bana piyango yakalama şansınız bile internette doğru adamı bulma şansınızdan daha fazla. Bu “sanal” dünyanın bir tek aşk boyutu yok elbette, cinsellik boyutu da var ki en çok o tarafı tercih ediliyor. Kadınlar her ne kadar onları anlayacak ve dinleyecek bir prensin peşindeyse, erkekler bir o kadar çiftleşecek kadının peşinde. Olay cinsellik olunca ciddi bir reklam yatırımı da var ortada. Dünyada tanışmaya yönelik binlerce site bulunmakta, bunların büyük bir çoğunluğu cinsel içeriklidir. Psikolog forumlarında bol bol görmeye başladık “Sanal seks aldatma sayılır mı?” başlıklı yazıları.

Peki sanal olan bir şey nasıl seks olabilir?

Efendim öncelikle sizin o sanal seks dediğiniz şey aslında seks bile değil. Seks daha önce de belirttiğim gibi kelime itibariyle kadının beklediği cinselliği tanımlamaz. Erkeğin beklentisini tanımlar, sonucu da mastürbasyondur. Yani aslında seks kadar basit olabilmesi için bile dokunmak, görmek, hissetmek gerekir. Yani bence sanal olan bir şey ihanet sayılmaz. Öte yandan son zamanlarda erkekler kadar kadınların da sanal sekse yani mastürbasyona ilgi gösterdiklerini okuyorum. Hatta çoğunluğun evli insanlardan oluştuğunu duymak pek de şaşırtıcı olmaz. Buna da sürekli vurguladığım eksiklik sebep oluyor: “İletişim.”

Çiftler arasındaki iletişimsizlik insanların hiç tanımadıkları, belki hiç görmeyecekleri birilerine cinsel arzularını paylaşıp kendini tatmin etmesi şaşırtıcı değil. İlginç olansa seviyorum dediği bir insana güvenip anlatmak yerine bir yabancıyı tercih ediyor olmak.

Öpemedi, dokunamadan yapılan şey seks değil arkadaşlar...

Siz sanal olarak yine istediğinizi yapın, yapın ama ne olduğunu bilin. Psikolojik rahatlık sağlamak adına seks denilmiş ama onun mastürbasyon olduğunu bilin. Ha Adriana Lima resmine bakıp mastürbasyon yapmışsın ha görmediğin biriyle hiçbir fark yok. Ayrıca biz de yapıyoruz, hatta çiftler yapmalı, heyecanlı bile olabilir ayarını kaçırmadan. Edvard'ın uzun iş seyahatlerinde akşamları ekran başına geçip birbirimizi görerek karşılıklı kendimizi tatmin ettiğimiz zamanlar var.

Gelecekte de olacak ama arada fark var: Çünkü biz gerçeğiz!

Son söz:

- 1- İnternette de "adam" çıkar ama az çıkar, yüz yüze görüşme şansınızı değerlendirmeden önce mutlaka yakın bir arkadaşınıza görüşeceğinizi ve gittiğiniz yeri söyleyin.
- 2- Algılarımıza "sosyal dünya" olarak kazınan şeyin gerçekten sosyal olmakla alakası olmadığını bilin.
- 3- Genç kızlarımızı dikkatli olmaları gerektiğiyle ilgili özellikle uyaralım, karşılarında çıkacak olan bıyıklılar benim bıyıklı kadar masum olmayabilir.
- 4- Orgazm candır! Sanalı yalandır!

Sevgili Dediğin...

Kadınlarımızın yetişme dönemlerinde ne çok baskıya maruz kaldıklarını birçok yazımda anlattım. Sonucunda ulaştığımız noktadaysa bedenine yabancılaşmış, cinsellikten soğumuş ve daha da kötüsü mutlu bir ilişki için gerekli gördüğü şeyleri sıraladığında listenin hiçbir yerinde cinselliği göremiyorsunuz. Çünkü saçma bilgilerle doludur kafası hani şu “Sevgili arkadaş gibi olmalıdır” tarzında saçma bilgilerle. O zaman sevgiliye ne gerek, git arkadaşınla seviş!

Sana dilediğince dokunabilme yetkisini vermiş olduğun, öpmesini en derinlerine temas etmesini istediğin insan demek sevgili. Geceleri başını yastığa koyduğunda sevişmeyi düşlediğin insandır. Gözlerini kapattığında “Ahhh ulan ne şahane arkadaş, ne güzel sohbet ettik sonsuza kadar hep benimle olsun hiç ayrılmayalım” diye düşleyen kimdir çok merak ediyorum. Zira normal insanlar gözlerini kapattığında özel gördükleri kişiyle ilgili genelde heyecan duydukları şeyler görürler. Ki bu heyecan duydukları şeylerin başında cinsellik vardır (Öpüşmek de cinselliktir). O insanla karşılaştığımızda kalbimizin hızla çarpmaya başlamasının sebebi bir gün sevişebilme ihtimalimizdir. En çok bir gün mahremimizi açma ihtimalimiz olan insandan utanırız. Teslim olma ihtimalimiz olandan, elleri tenimizde dolaşmasını istediğimizden utanırız. Arkadaşıyla buluşmaya giderken eli

ayağı kesilen, heyecandan bayılmak üzere olan, çok güzel göründüğünü söylediğinde utanan kaç kişi var?

Sizi bilmem ama ben gerçekten merak ediyorum. Normal şartlarda hayatımıza giren o özel insanı cinsel çekim olduğundan dolayı seçiyoruz. Sonra da cinselliği göz ardı edip saçma kalıplara sıkıştırılmış beklentileri daha önemli hale getiriyoruz. Şöyle olmalıymış şuna benzemeliymiş! Neymiş efendim kadınlar babalarına benzeyen adamlar istermiş. Özür dilerim ama ben babam gibi hayatının büyük bir bölümünü baskın ve boş konuşan bir kadına harcamış, ezik, kararsız, olabildiğince tutarsız, ruhsal açıdan sağlıklı bir adam istemiyorum.

Hayır bir de babaya benzeyen ne demek? İlla her şeye gereksiz anlamlar yüklemek zorunda mısınız?

Sevgili nasıl olmalıymış? Nasıl olacak, öncelikle güzel öpüşecek, güzel sevecek, tutkulu sevişecek. Üstüne de biraz anlayış, cümle kurabilme özelliği de eklendi mi gel keyfim gel, gerisi zaten hormonlara kalmış. Ama sağ olsun büyüklerimiz bizim en sağlam temellerimizi hayırlı kısmet üzerine attıklarından dolayı hep daha iyisini bulmanın peşindeyiz. Bu arada daha iyisi nedense daha yakışıklısı ve daha zengini oluyor, karnımız doysun, rahat olalım, bakan kıskansın eee? Sonuç müzmin mutsuzluk!

Google'da "İyi sevgili nasıl olur?" diye arama yaptığınızda tam 2.080.000 sonuç çıkıyor. Aramalar bununla da bitmiyor, "Mükemmel sevgili nasıl olur?" diye baktığınızda 647.000 sonuç çıkıyor. Harika sevgili nasıl olur, şefkatli sevgili nasıl olur vb. şekillerde arama başlıkları da mevcut. Çıkan sonuçların sayfalarına girip baktığınızdaysa neredeyse hiçbir tavsiyede "cinselliğin" iyi olması gerektiğiyle ilgili bir şey bulunmuyor.

Yani etiketi "sevgili" olan bir şey istiyoruz ama nasıl olduğunu bilmiyoruz?

- Yok aslında biliyoruz, zengin olmalı...

• O zaman adı sevgili değil de sponsor olsa daha iyi olmaz mı?

Sağlam, uzun süreli ve mutlu bir ilişkinin % 70'inin cinsellik olması gerektiğine inanıyorum.

Cinsellik bize kabul ettirildiği gibi pis, uzak durulması, bastırmamız gereken bir şey değil. Birbirini seven ve isteyen iki insanın arasında daha doğal daha güzel ne olabilir ki? Cinsellik sizin sağlıklı düşünmenize yardımcı olurken aynı zamanda sağlığınıza da korur. Cinsellik çiftler arasındaki iletişimi güçlendirir. Sevişme anındaki dokunuşlar hazla birlikte birbirinizi daha iyi tanımanıza yardımcı olur, özellikle de alışmamıza. 3500 yıllık Hindu Vedic Sanskrit metinlerinde öpüşmek insanların birbirinin ruhunu içine çekmek olarak tanımlanıyor. Aynı zamanda öpüşmek en yakın olduğumuz an demek, karşı cinsin kokusunu en rahat alabildiğimiz zaman. Doğadaki hayvanların potansiyel eşi belirleyebilmek için keskin kokuları ve donanımlı burunları bulunmakta. Bizim potansiyel eşimizi belirleyebilmek için öpüşecek kadar yakın olmamız gerekiyor. Haydi öpüşün bakalım şimdi! Ayrıca haftada en az 4 kez yaşanan cinsellik sevdiğiniz adamı kalp krizi riskinden uzak tutuyor, onu korumak istemez misiniz? Felç riskinizi azaltır, uyku problemlerini giderir, kilo almanızı engeller. Haftada en az 2 defa cinsel ilişki bağışıklık siteminizi % 30 oranında güçlendirir (Her gün yaptığınızı düşünün, grip olmayacaksınız, ben şu an gribim demek ki yeterince sevişmemişim). Düzenli cinsel hayatı olan kadınların ciltlerinin, düzensiz olanlara nazaran daha canlı ve daha genç olduğu gözlemlenmiş. Pelvik kaslarımızı güçlendirir, bu da ilerleyen yaşlarda altımıza kaçırmamızı engeller. Psikolojimizi düzeltir, bakış açımızı değiştirir, hayata daha olumlu bakmamızı sağlar. Ve en önemlilerinden bir tanesi kendinize olan güveninizi artırır. E daha ne istiyorsunuz?

Yani ilişkilerde neyin önemli olduğuyla ilgili su götürmez olan tek gerçek cinselliştir.

Bunu kafaya sokmakta fayda var. Doğru sevgili de sizi heyecanlandıran ve iyi hissettirendir.

Maddi hesaplar peşine düşüp hayatınızı karatmayın. Bön bön oturduğunuz yerde müzmin mutsuzluğunuzu sorgulamak istemiyorsanız tercih sebeplerinizi gözden geçirmekte fayda var.

Belki de pasif ve ezik olarak görüp hayır demeyi düşündüğünüz o adamdır olması gereken.

Uzun lafın kisası içinize sinen, dudaklar birbirine değdiğinde tüm hücrelerinizi tutuşturana güvenin.

Buraya kadar iyi dedim hoş ettim de, işiniz hücrelerinizi yakarı bulmakla bitmiyor kızlar. Ona bir de öğretmeniz lazım, şu ana kadar olan yazılarımı okumayan varsa okusun mutlaka. Okuyun ki, ten yakarı bulduktan sonra esas kısmı orada başlıyor öğrenin.

En başta düzgün öpüşmesini öğreteceksiniz, sonra dokunmasını.

Sonra sevişmesini, bencilliklerinden kurtulması gerektiğini... Anlayacağınız işiniz epey zor.

Ama hep diyorum ya su akar yolunu bulur, azminizi kaybetmeyin, beklentilerinizi kalıplara sokmayın. Bir yerlerde sizin için olanı mutlaka vardır.

Son söz:

- 1- İçinizdeki hayvansal güdülere güvenin.
- 2- İyi sevgiliyi kimse hazırlayıp size vermez, kendiniz yapacaksınız.
- 3- İyi kısmet buldu diye kafanıza kakılan falancanın kızı "orgazm fukarası."
- 4- Sevişin güzelleşin.
- 5- Orgazm candır.

Yarım Kalan Hikâye

Aslında hikâyemi bir yerlerde eksik bırakmıştım, sebebini bilmiyorum ama yazmak istememiştim. Acıdan ziyade gururdu yazmama sebebim, ancak saçma Hollywood filmlerine konu olacak cinsten bir hikâye. Ve evet, yarım kalan hikâye... Birilerine umut olur düşüncesiyle yazmaya karar verdim Norveç'e ardıma bakmadan gidişimin sebebi. Bence hayat bir sürü hikâyenin toplamından oluşmaktaydı, esas hikâyenin tamamlanabilmesi için bir öncekinin yarım kalması gerekiyordu. Belki de bir sürü küçük hikâye sonunda ana hikâyeyi oluşturuyordu. Ne olursa olsun herkesin bir hikâyesi vardı işte, ama acı ama tatlı bana göre üç aşağı beş yukarı hepsi aynıydı. Çünkü hepsi bir arayışın hikâyesiydi, kalıplara soktuğumuz mutluluğu arama çalışması. Hikâyemin başlarında ve ortalarında bir Birol vardı belki hatırlarsınız? Hah işte biz o Birol'la evlenmek üzereydik, ta ki beni bir telefon mesajıyla nikâhtan bir gün önce terk edene kadar. Yavaş atın çiftesi pek olurmuş hesabıydı benimki, şoka İstanbul'da girdim Norveç'te çıktım. İçime sığmaz mutluluğumu yaşadıkça da iyi ki yaşamışım bu şoku diyorum, iyi ki beni terk etmiş patates çuvalı...

En son Fatih'le maceralı geçen gece görmüştüm Birol'u. Tuhaf bir şekilde herif hem Harun, hem de Fatih'le olan cileleşmelerime şahit olmuştu; bu sebeple kafasında uçuşan

düşünceleri tahmin etmek bile istemiyordum. Son gece “Hiç anlamıyorsun değil mi?” diye sorup yanımdan uzaklaştıktan sonraki zamanlarda ara ara ne anlamam gerekiyor acaba diye düşünmedim desem yalan olur. Beni ilk seferinde ekmiş bir adamın nesini anlayacaktım?

Gizli bir mesaj mıydı “peşimden koş” mu demek istiyordu? Bulamıyordum, zamanla da hormonlar, çalkantılar, Birol diye biri zaten kalmamıştı kafamda. Sevil diye bahsettiğim kız arkadaşımın ısrar kıyamet davet ettiği doğum günü partisine kadar... Uzun zamandır görüşmüyorduk Sevil’le; saçma durumlarla beni yüz yüze bırakması sebep olmuştu bu uzun süreli kopukluğa. İsrarla doğum gününe davet etme sebebini de anlamamıştım, üstelik geçen senekine davet etmemişti, kokusu çıkar yakında diyerek bir köşeden kalabalığı izliyordum. Sevil arada bir yanıma gelip yapay bir gülümsemeyle “Yaa ne iyi oldu görüştük, iyi ki geldin canım arkadaşım” dedikçe ümüğünü sıkasım da gelmiyordu değil. İsrarla bu davetin altından çıkacak olan şeyin ne olduğunu merak ettiğimden dişlerimi sıkıyor ve kendimden beklemediğim bir sabırla katlanıyordum. Sonra onun sesini duydum “Nasılsın?” diyordu karşımda dikilmiş. Ne gözlerime, ne de kulaklarıma inanamıyordum, karşımdaki Birol’du. Son gördüğümde tombul sayılabilecek bir yapıdaydı, epey zayıflamış, saçlarını kısaltmış bambaşka bir adam gibi olmuştu. Ama bakışlar aynıydı, ilk karşılaştığımızda barda beni dikkatlice izleyen, içime akarca-sına beni etkileyen. Birol benim yarım kalan hikâyemdi, bir tadımlık aldığım tadı damağımda kalan bir hikâye. Kim buna karşı koyabilirdi ki? Ben de koymadım, o gece havadan sudan tekrar başlayan sohbetimiz ertesi gün devam etti. Sevil’in beni doğum gününe davet etme sebebinin de Birol olduğunu öğrendi-ğimde içten içe nasıl sevindiğimi tahmin edemezsiniz. “Seneler sonra bile unutmamış, işte bu” diyordum içimden, kendimi her şeyimle Birol’a teslim etmek istiyordum. Beklediğimin aksine Birol cinsellik konusunda hiç saldırgan bir tavır sergilememişti. Üç aydır düzenli olarak görüşüyor, birlikte muhteşem zamanlar

geçiriyorduk. Onun bana ilgisini gözlerinde her gördüğümde “İşte bu, bu son” diyordum.”

Daha üçüncü görüşmemizde bana beni sevdiğini söylemişti. Büyüdüğümüz dönem içerisinde gözlerimize bakıp “Seni seviyorum” denildiğini neredeyse hiç duymayız. Ne anneden, ne de babadan, ancak yaptıkları hareketler ve tavırlarla bizi sevdiklerine kanaat getiririz. Bunu duymamak çok büyük bir eksikliktir içimizde, neredeyse hiç fark etmediğimiz. Bu sebeple işte “Seni seviyorum”u duyduk muydu koşuveriyoruz adamların peşinden. Hele bir de hormonlar da desteklediyse durumu eyvaaaaah, senelerimizi göz kırpmadan feda ediveriyoruz.

Bok varmış gibi...

Birol benim düşündüğümün aksine birkaç birlikteliğime daha şahit olmuştu. Lafını neredeyse etmiyordu ama Fatih’le olduğum o gece beni kolumdan tutup da götürmemek için kendini zor tuttuğunu söylediğinde “Keşke götürsevdin” deyip boynuna sıkıca ve uzunca bir süre sarıldığımı hatırlıyorum. En çok Birol’un sarılmalarını sevmiştim...

O ana kadar en samimi en güven veren sarılmalar onlardı.

Benim hikâyem de onunla tamamlanacaktı işte.

Buna tüm hücrelerimle inanmıştım.

İlk benim evimde birlikte olmuştuk, heyecanla, acemice, büyük bir hevesle yaptığım akşam yemeği sonrasında. Uzatmadan kıvrımadan, saçma oyunlara başvurmadan yemekten sonra kahvemizi içerken uzunca öpmüştü beni. Balkondan yatak odasına sağa sola çarparak gülüşerek geçtiğimizi hatırlıyorum. Dudaklarımız ayrılmadan birbirimizi soymamız hep hayal ettiğim gibiydi. Filmlerdeki gibi “İşte sonunda oldu” diye geçiriyordum içimden. En uyumluyu, en muhteşemi bulmuştum. Beynim karıncalanıp da zevkin doruklarına erdiğimdeyse kararım kesindi, bundan sonra bir tek o olacaktı. Kesinlikle bir başkasının dudakları tenimi bu kadar yakamazdı. Ne büyük yalandır...

O zamanlar için on numara beş yıldız alırdı yaşadığımız cinsellik. Saatlerce sevişmemize rağmen kulağıma hep “Ben sana doyamıyorum” diye fısıldardı. Sonraları canımı en çok o seni seviyorumlar, sana doyamıyorumlar yakmıştı...

Beşinci ayımızdı, bir hafta sonu ortak arkadaşlarımızla Ağva’ya gidecektik. Daha önceleri uzun ve boğucu gelen yol bana onunla daha güzel görünüyordu. Yeşiller daha yeşil, gelincikler bile başka açmış gibiydi. İçimde tarifsiz bir heyecan sanki hayatımda ilk defa biriyle şehir dışına çıkıyormuşum gibi. Arka koltukta el ele oturuyoruz, saniye bile ayrılmıyoruz, hani şu ahtapot sevgililer gibi; trafik ışıklarında bile sarmaş dolaş geçtiklerinde sinir olduklarımdan. Onlardan olduğumuzun farkında bile değilim...

O gece dere kenarında güzel bir yemekten sonra yolda yan yana yürürken “Biz evlensek ya, ister misin?” deyivermişti. Şaşkınlığım arasında uzun bir konuşmayla hayatında olmasını istediği tek kadın olduğumu duyduğumda tahmin edersiniz salak gibi “Evet, evet” diye bağırarak kabul etmiştim. Tabakhaneye bok yetiştirecektim... Böyle oluyordu demek ki, her şey filmlerdeki gibi olmak zorunda değildi. Etrafta tanıdıklar nasıl evlenme teklif ettiğini anlatmam için ısrar ettiklerinde kendimce romantik bir şeyler katmadım değil. Olmasını istediğim gibi gözümün içine bakarak teklif ettiğini, acayip ısrar ettiğini filan anlatırdım.

İçime sinmemiştı teklif biçimi ama almıştım işte ne önemi vardı gözlerime bakmadıysa, ben onun “doyamadığı kadındım” evlenecektik işte. En nihayetinde hayırlı da bir kısmetti. Aile tanışma fasıllarının hepsi birer kâbus gibiydi. Hayatları boyunca birbirini görmeyen insanların bir araya gelip de mutluluk pozu çizmeleri hep anlamsız gelmiştir. Toplamında bakacak olursak annem benden daha mutluydu evleneceğim için. O cazgır, her şeye burnunu sokan kadın gitmiş ve yerine anlayışlı yumuşak başlı her istediğime anlayışla yanıt veren kadın gelmişti. Muh-

temelen rahatlamıştı, bilmem kaçınıcı el olan kızının nihayet bir “alıcısı” çıkmıştı.

İnanılır gibi değildi ama evlenme tarihimiz dokuzuncu ayımıza denk geliyordu. Sınır harbi içinde gerçekleşen alışverişler, gelinlik provaları hepsi kötü birer anı gibi. Annemin telaşla “Eyvah çeyiz” diyerek sağ sola koşturup beni gereksiz masrafa sokması en can sıkıcı taraflarından biriydi. Neredeyse bütün birikimim saçma âdet ve geleneklere kurban edilmişti. Evlenen ben değil de aileler gibiydi.

Ne kadar eşya o kadar saygınlık!

Ne kadar altın o kadar değerlisin!

Bok kafalılar...

Birol’un son dönemlerdeki gerginliğini hep düğün telaşına vermiştim. Israr kıyamet düğün dernek işinden aileleri vazgeçirtmiş, sadece nikâha ikna etmiştik. Bütün baskıların masraf sebebiyle olduğunu düşündüğümünden elimde ne var ne yoksa sermiştim. Hatta erkek tarafı öder diye annemin ısrar ettiği oturma odası takımı, gelinlik, alyanslar, perdeler, halılar hepsi bana girmişti. Seviyordum ve seviliyordum, iki kuruşun hesabı olur muydu aramızda?

Olmamalıydı... Oturacağımız ev, eşyalar, her şey tastamamdı. İş sadece evlenmemize kalmıştı, o da oldu muydu her şey iki dirhem bir çekirdek misali tas tamamdı. Geriye atlatılacak gereksiz bir kına gecesi, son bir savaş vardı, sonra ver elini sevişmeler, ardı arkası kesilmeyen orgazmlar. Evet nikâhlanmak sadece “yasal cinsellikti” bana göre, halkın gözünde birbiriyle sevişen insanları işaretlemek. Ona rağmen heyecanına kapılıp beni sürüklemesine izin vermem, içten içe de korkunç bir coşku hissetmem bunun tek suçlusu annemdi.

Annem ve etrafımızdaki büyüklerin “evliliği” tek hedef haline getirip, hayırlı kısmet diye başımızın etini yemelerindendi. Kız çocuklarına bunu söylemekten vazgeçin!

Kına gecesi ayrı bir kâbustu, tarihini ve sebebini yeterince bilmediğimiz bir şeyin iki göbek arası gözyaşı dökme ısrarına çevrilmesi saçma.

Eski zamanlarda gelinin ağlamaması “kocada gözü var” diye yorumlanır, ailesini sevmediği anlamını taşımış. Diğer anlamları da “bekâret” ve “kurbanlıktır...”

Etrafım kültür, gelenek saçmalığını bana samimice yutturmaya çalışanlar tarafından kuşatılmıştı. Hayır neden ağlayayım ki? Ağlamam için gereken kriterlerin hiçbirisi yok, üstelik güle oynaya gitmemden daha doğal ne olabilir, değil mi? Ve elbette ağlamadım ama kurbanlık olarak işaretlendim. Bu hengamenin içinde Birol’la inanılmaz derecede az görüşebilmiştik. Dedim ya uzaklığını hep telaşına verdim, normal dedim. Etrafımdaki çok bilmişler de buna yordular: “Erkek adam korkarmış sorumluluktan”; el bebek gül bebek büyütüldü ya ondan. Bu nikâhın teklif edeni Birol, heveslisi bendim, imza atana kadar hiç kimsenin hiçbir şeyi kursağında bırakmasına izin vermedim. Kına gecesi sonrası Birol beni eve bırakıp da ben sevişmek için yanaştığımda bana hayır demişti. Çok yorgundu, başı ağrıyordu falandı filandı. Nikâha daha bir gün vardı ve ertesi günü buluşup son detayları konuşacaktık, kuru bir şekilde öpüp ayrılmıştı evden annesinin onu evde olmasını istediğini bahane ederek. Nereden bileyim ki başka bir kadına gittiğini. Diyorum ya “hayırlı kismet” rüyasının gerçeğini yaşıyordum. Aklıma tüküreyim...

Ertesi sabah hevesle telefona uzandığımda sabaha karşı attığı mesajı gördüm. “Yanlış bir karardı üzgünüm.” Yanlış bir karar diye okuyunca tabii benim aklıma ayrılık gelmedi, gece kalmaması yanlış bir karar olabilirdi. Ya da seçtiğim oturma odası, kına gecesinin düzenlendiği yer daha birçok şey yanlış karar olabilirdi. Ama nikâh değildi, nasıl olabilirdi ki, o istemiş ben de kabul etmişim. Yana yakıla sevdiceğimin yanlış kararını öğrenmek ve düzeltmek için telefona sarıldım. Hiçbir şey ne benim, ne de onun kursağında kalmamalıydı. Öyle karar vermiştik, bu durumu düzeltmeliydim. Açmadı telefonlarımı,

son umutla ailesini aradığımda dün gece eve gelmediğini öğrenmiştim. Ortak arkadaşlarımız, hiç kimse bilmiyordu nerede olduğunu, aklımdan birkaç kez “Eyvah kaçtı adam” diye geçirdiysem de toz kondurmak istemeyişim dün gibi aklımda. Akşamüstü yorgun düşmüş; ağlamamak için bütün bahanelerim tükenmişti. Annem Birol eve rahat gelsin, gitsin, rahatsız olmasın diye kaldığı otelden gelmişti. İlginç bir şekilde ses çıkartmıyordu kadın, anlamıştı ama söyleyemiyordu.

Salonda bavullara konulmuş ilk önce gidecek olan eşyalarımı havaya savurduğumu hatırlıyorum. Bana ilk ayımızda aldığı hediye gömleğin koltuğa düştüğünü gördüğümde içimde ne var ne yoksa boşalıvermişti. Ardı arkası kesilmeyen telefonlara annem cevap veriyordu. Durumun ciddiyetini anlayan Birol’un annesi de gelmiş, saat akşamın onu olmuştu. Heriftense hâlâ ne ses, ne seda vardı. Birol’dan son mesaj gelmeden biraz önce kadıncağız özür dilemeye başlamıştı, panik yapmamam gerektiğini, heyecandan olabileceğini anlatıyordu. “Yarın sabah çıkar ortaya sen iyice dinlen yat uyu” dediğinde gelmişti mesaj.

“Seninle konuşacak yüzüm yok, nikâh iptal özür dilerim.”

Öylesine küfür etmişim ki mesajı okuduğumda, hayatımda söylediğim en uzun küfürdü. Evden herkesin gitmesini istediğimi hatırlıyorum, yatak odasında duran gelinliği annemin kucağına tutuşturarak “Şunu gözümün önünden çek” diyerek evden çıkması için ittiğimi. Sonrası bilindik işte birkaç gün telefonlarımı hiç açmadım. Sadece anneme yaşadığımı söylemek için birkaç mesaj yolladım. Bol bol ağladım, salya ve sümükten bir peçete dağı oluşturmuştum salonun ortasında. Aklıma gelen ve hayatım boyunca dinlemeyeceğim şarkılar eşliğinde kaderime isyan ettim. Bol buzum vardı, bir de rakım...

Eninde sonunda yüz yüze geldiğimizde hangi küfürleri sıralayacağımın provalarını yaptım ayna karşısında. Yüzüne nasıl tüküreceğimi, elimi balime koyup da nasıl rezalet çıkartacağımı. Ayaklar altına alınan gururumun hesabını nasıl ve hangi cümlelerle sorabileceğimi bulmaya çalıştım. O sinirle işten de istifa

ettim ısrarlara aldırmadan. Abartısız bir ay evden hiç çıkmadım, ağlamaktan gözlerim şişmiş Japon balığına döndüğümde içimdeki “Az sonra arayacak, özür dileyecek” umutlarım da sönmüştü. İlk işim dünya para döküp kurduğum evi dağıtmaktı. Evdeki bana ait olan eşyaları yok pahasına vermek acayip keyifliydi. Giden her parçayla sanki acım da hafifliyordu. Bu arada Birol’dan hâlâ ses seda çıkmıyordu. Annesine evi dağıtacağımı söyledimde bir umutla gelmesini beklemiştim. Elbette ki gelmedi, sadece annesi geldi, ona da bir şey sormadım. Kadının “Kızım mantıklı ol bu paraya verilir mi?” sorularına aldırmadan ne var ne yoksa vermiştim. Hatta birkaç eşyayı haber saldıgım ihtiyaç sahipleri almıştı. Günün sonunda büyük kâr sağlamış spotçuyla vedalaşırken bir daha uğramamak üzere ayrılmıştım. Annesini de bir daha duymadım, görmedim.

Birkaç ay sonra ortak bir arkadaşımızla karşılaşmıştım Beşiktaş sahilinde. Birol’un yaptığının ne büyük terbiyesizlik olduğunu anlatıyordu. Üstüne üstlük yeni bir sevgili bulmuştu, vay canına ne çabuk! Biz orada canımızı yırtarken beyefendi yeni denizlere yelken açmıştı bile. Hayat kimilerine gayet güzeldi de benim tarafta öyle değildi işte. Karşımda bunları duydukça içim köpürüyordu, gidip ikisinin de ağzını burnunu kırmak istiyordum. Mahalle karısı diyeceklermiş, ne var desinlerdi. Ne kadar süre sonra bilmiyorum ama evlendiklerini duydum. Hayatımın kadını buldum diyormuş beyefendi, bense hırısından çatlıyorum.

İnternette harıl harıl resimlerini arıyorum, görgüsüzler kendilerine web sitesi bile açmışlar, sanki mutluluklarını gözüme sokmak ister gibi.

- Kız güzel mi peki?
- Dünyada diş eti güzeli diye bir şey varsa belki.
- O kadar mı çirkin?
- Çirkin ne demek, elime su bile dökemez.
- Kıskançlıktan olmasın?

• Kim kıskanç ben mi, hadi be iyi ki terk edilmişim (Ağlıyorum da bir yandan).

Kafamda nikâhlarını bastığımı, binbir çeşit rezaleti yaptığımı canlandırdım bir süre. Hırsımı alamamış, istediklerimi söyleyememiştim ya terk edilmekten ziyade o daha ağır geliyordu.

Bütün kelimelerim içimde patlamıştı. Oradaki hayatım da patlamıştı, belki havası bana iyi gelmiyordu İstanbul'un. Olmayınca olmuyordu işte neden ısrar ediyordum ki? Son kalan birikimim de bitmeden ülkeyi terk etmeliydim. Sonrası malum işte "Yeni başlangıç" başlıklı yazım. Seneler sonra bir sosyal paylaşım sitesinde Birol bana mesaj attı. Mesaj kurusunda adını görünce inanamadım, böyle bir ağzım doldu ekrana bir tüküresim geldi ama geçiciydi. Cevap vermeden önce profiline girip baktım, dış eti güzelinden boşanmıştı. Bir kızları olmuştu, iyi ki anneye benzemiyordu. Birol'sa patates çuvalına dönmüştü, bildiğin göbekli, saçlar beyazlamış şekilsiz bir tip. Görünce içim daha da rahatladı, iyi ki beni terk etmiş dedim, iyi ki... Ne kadar iyi görüldüğümle ilgili birkaç iltifattan sonra müsait zamanda kahve içelim dedi. Seneye Edvard ile ülkeye gelirsek uğrayacağıma söz verdim, çok şaşırdı sanki bilmiyormuş gibi.

Kıçımın kenarı...

Hiç de kismete bağlayıp kaderci olamayacağım bu konuda, yazdıklarımın da görüldüğü üzere kendi dişimle tırnağımla yarattım ben kismetimi.

İsteyen herkesin kendi yaratabileceği gibi...

Saplandığımız bok çukurundan kendimizi ancak biz çıkarabiliriz, yarım kalan hikâyelerimizi tamamlamak bizim elimizde. Hikâyelerinizin yarım kalmasına izin vermeyin, umut her zaman var...

Son söz:

- 1- Terk edilmek bazen bizimle ilgili değildir, karşımızdakinin gelişmemiş kişiliği yüzündendir.
- 2- Hayal kırıklıklarını hayatınızın bir parçası haline getirmeyin, ölmediğiniz sürece hiçbir şey bitmez.
- 3- Önceki insanın hatalarının faturasını sonrakine kesmeyin.
- 4- Terk edilmişliğin acısını yaşatana birkaç sene sonra tekrar bakın, kesin patates çuvalına dönmüştür.
- 5- Umudunuzu kaybetmeyin!
- 6- Orgazm candır...

Oyuncak Hikâyesi

Şu malum zengin adam fakir genç kız filmini anlatmıştım (Gerçeğin Bilmem Kaç Tonu yazısı).

Filmin ruh bozukluklarına ve insanların mazoşist miyim yoksa sadist mi diye sorgulamalarına katkısı olduğundan fazla cinsel oyuncak üretici ve satıcılarına faydasının olduğunu söyleyebilirim. Öyle ki bu filme özel ürünler üretilmiş elbette ana konu göz ardı edilerek. Özel olarak üretilen koleksiyona baktığımızda tek özelliklerinin renkleri olduğunu görüyorum. Elbette ki siyah ve gri tonları ağırlıkta ve bilmem neyin kaç tonu diye logoları. Ve ürünlerin % 99'u kadınlar için.

İlk önce dildo ve vibratör arasındaki farkı anlatarak başlamak istiyorum. İkisinin de amacı aynıdır, sadece dildo olanı titreşimsiz, vibratör olanı pil ya da şarj yardımıyla titreşimler veren cinsel oyuncaklardır. Tarihleri çok eskiye dayanır, Yontma veya Eski Taş Çağı olarak da adlandırılan Paleolitik Çağ dönemine ait mağara çizimleri bile bulunmaktadır.

Tahmini olarak 30,000 yıllık bir geçmişi vardır dildonun, hatta tarihe adını yazdırmış kimi kadınların da efsaneleşmiş oyuncakları vardır. Örneğin Julius Caesar'ın Cleopatra'ya hediye ettiği altın kakmalı penis efsaneleşmiştir. Duyulduğu zaman Mısır'da birçok kadının benzerini yaptırmak için ustalara başvurduğu söylenir. Eski Çin'deyse erkeklerin birden fazla eşleri olduğu için özellikle dildoları kendi cinsel organları şeklinde

özel ustalara yaptırıp eşlerine hediye ettikleri söyleniyor. Buradaki amaç kadınları hem sadık, hem de lezbiyenlikten uzak tutmakmış. Eski Çin'deki bu dildolar ağırlıkta dökme bronz ve diğer metallerden oluşmaktaymış. Direkt klitorise uyarıyla yapılan mastürbasyonun da uğursuzluk getirdiğine inanıldığından, sanırım o dönem bu dildocu ustalar epey para kazanmışlardır. İlk başlarda taştan oyularak, sonra manda derisinden yapılan dildolar, zaman içerisinde teknolojinin de ilerlemesiyle epey kademe atlamıştır. Günümüzde birebir insan tenine yakın bir dokuda üretilabiliyorlar. Birçok ülkedeyse bu eski oyuncakları teşhir etmek amaçlı "Seks Müzeleri" kurulmuştur.

Ülkemizde de bir tane açılmasını ümit ediyorum!

En azından tabulara bir nebze olsun yardımcı olabilir.

Yıllar önce yüreğim ağzımda internetten sipariş ettiğim ilk vibratörümü hatırlıyorum, serde saflık var tabii kargo teslimatı için şirketin adresini vermiştim. Kapıdan içeriye giren her kargo teslimatçısına hop oturdum hop kalktım. Paketin üstünde ne aldığımı yazacaklar, herkes görecekti diye teslim alma olayını defalarca canlandırdım kafamda. Hayır bir de bir sürü hatun var, başıma üşüşürler ne aldın haydi aç görelim diye, eyvah o zaman gör panayırı.

Korktuğum gibi olmamıştı, öğlen arasına gelen zaman diliminde teslim almıştım paketimi, açma cesaretini evde gösterebilmişim doğal olarak. Ama yol boyunca herkes çantanın içerisinde ne olduğunu biliyormuş gibi geldi, yoldaki tüm insanların bakışları üzerimdeydi sanki. Her an biri çıkacak da "Utanmaz kadın vibratör almış" diyerek parmakla işaret edecek diye ödüm koptu. Şu an saçma olduğunu düşünüyor olsam da hâlâ aşılamamış tabulardan biri olduğu gerçeğini göz ardı etmemek lazım tabii. Altı üstü bir silikon parçası, bunu bu kadar büyütecek ne var ki?

İnternette seçim yaparken epey kafamın karıştığını itiraf etmem gerekir. Neydi o öyle 50 santim? Yuh arkadaş hangi kadın? Zaten o boyuttan vibratör olmaz inşaat kolonu olur,

nasıl bir şuur kaybı yaşıyorsunuz diye içimden sövlenmişim (“Boyut değil işlev” yazısı). İlk sayfalara özellikle “zenci” diye belirterek reklam yapmaları da ayrı olay, sanırsın tüm kadınlar zenci penisi için ölüp bitiyor. Hayır bir de neden zenci? Zencilerin içinde de büyük penisli adama denk gelmeniz beyazlarla aynı orana sahip. Kim uydurdu bunu? Koca bir ırkı yürüyen penis olarak görmemizi kim sağladıysa lanet olsun ona!

Binlerce çeşidin içinden kendime en mütevazı en “normal” olanı seçip sipariş edene kadar ne kadar süre geçti bilmiyorum ama benim için ızdıraptı. Kendi kendime neden utandığımı çözememiş, içimden 40 yıllık vibratör uzmanı gibi gayet normal gayet normal diye tekrarlayıp duruyordum. Ve nihayet ellerimin arasındaydı, komik, oynak ve cansız. Hemen denenmeliydi. İlk denememde ellerimle daha mutlu olduğuma karar vermiştim. Vibratör bile olsa erkek kadar zahmetliydi, bir ağzı yoktu. Tempoyu tutturması zor, kayganlaştırıcının etkisiyle elimden kaçmalar. Ayarımı bozmalar yani bildiğiniz hiçbir şey yolunda gitmiyor. Zaten 5 dakika sonra koluma giren krampın da etkisiyle sıkılıp kenara atmış ve ne buluyor ki millet bunda diye düşünmüştüm. Sonrası parmak kuvveti tabii, gayet uyumlu, gayet sakın ve her zaman mutlu son. Yatağın kenarında boynu bükük vibratörle göz göze geldiğimde verdiğim paraya yazık olduğunu düşünmüştüm.

Düşünmüştüm de öyle değildi işte, ben gidip en sade modelini almışım. Acemi olan ben dildo almıştım, koluma kramp girmesi de gayet normaldi. O zamanlar farkı bilmiyorum tabii...

Bunun modeli mi olur demeyin inanmam. Yeryüzünde internet üzerindeki erotik ürün satan mağazalara bakmayan birinin olduğuna inanmak saçma, göz ucuyla bile olsa bakmışlığınız vardır. Hatta bir kız toplaşmasında hep birlikte baktığımızı hatırlıyorum da, ne hikmetse her ağızdan aynı şey çıkıyordu “Ayyyyy bu ne be?” diye. İçten neler geçiyor Allah bilir, benim geçen belli işte ertesi gün sipariş verdim. Siz de verin...

Sonraki günlerde yaşadığı tecrübeden mutsuz kalan ben araştırmalarımın devam ettim. Neye göre seçmeliydik, püf noktaları nelerdi, nelere dikkat etmek lazım vs. İlginç şeyler de öğrendim tabii, hani hep yanılığdır ya zenci penis olayı “abi hepsi büyük”; nah büyüktü.

Bir de şey vardır zenci hatunların da vajinalar ona göre büyükmüş, nah büyük!

Dünyada ortalama her kadının vajinası üç aşağı beş yukarı aynıdır. Büyüklüğü de çok nadir ama asıl fark kimisi daha esnek kimisi daha az. Irklara ve fantezi dünyanıza göre bunu şekillendirmek cahillik.

Neyse gelelim araştırmalarımın, efendim bunların su püskürtenleri, titreşimlileri, jel gibi olanları, sert olanları, tırtıklı olanları (tırtık ne işe yarıyor hâlâ anlamış değilim), kablolu, kablolu, seviye ayarlıları, her renkten çeşit çeşit. Anlayacağınız oldukça geniş bir yelpazemiz var, var da hangisi doğru. İşte bu tamamen size kalmış, nasıl sevdiğinizi en iyi siz bilirsiniz ama bence 50 santimden uzak durun, tabii bir kazı çalışması yapmayacaksınız.

Ne gerek var yolları o kadar açmaya? Aman diyeyim.

Yenilen pehlivan güreşe doymaz misali ikinci vibratörümün de siparişini vermiştim.

Bu seferki vibrasyonlu yani titreşimliydi. İlkinden tecrübe kazandığımdan dolayı daha sakinim ama sonucu öylesine merak ediyorum ki paketi aldıktan sonra zaman sanki geçmek bilmedi.

Nihayet evde soluğu aldığımda bir güzel yıkadıktan sonra (kesinlikle normal sabun) bütün ritüelleri tamamlamış olay sonuca odaklanmaya gelmişti. İtiraf etmem gerekirse tuhaftı, yani nasıl anlatsam. Her şeyden önce zevk vereceğine güldürüyordu, yatak odasında gereksiz yere kıkırdar vaziyetteydim. E hani zevk verecekti? Zevkten çok gıdıklanma hissi yaşıyordum ve sonuca elbette yine emektar ellerimle ulaşmıştım. Olayın sonundaki

kararım “daha fazla maceraya gerek yok” olmuştu. Bu seferki de boynu bükük kalmıştı.

Üçüncü siparişimi verdiğim esnada kafamdaki düşüncem “benden adam olmazdı.” Nasıl bir kontrolsüzlük, nasıl bir bilinç kaybı ki hayal kırıklığına uğruyordum ama devamında yılmadan aynı hatayı yapmaya devam ediyordum. Bıkmadan usanmadan devam eden “sevgili” arayışları da böyleydi. Hem bıraksaydım şimdi Edvard’ı bulabilir miydim ki? Neyse...

Üçüncü siparişimle birlikte bir de zevk topları dedikleri zımbırtılardan sipariş etmiştim. Gün içinde evdeyken takıp gezilebildiğini okuduğumda merak etmiş “Ne olur ki temizlik yaparken kullanırım” demiştim. O öyle olmadı işte...

En sevdiklerim onlar oldu, ayrıca vibratörü onlardan sonra kullanmamın daha verimli olduğunu keşfettim. Yani anlayacağınız herkesin bir oyuncak zevki vardı ben kendiminkini bulmuştum. Bir sipariş, bir sipariş daha derken ciddi bir koleksiyonum oldu. Bir dönem erkeklerin beceriksizliklerinin boyutunun beni ne masraflara soktuğunu düşünüp hayıflanıyordum. Evde şahane bir takım kurmuştum ve istediğimle oynuyordum. Üstelik hakaret de etmiyorlardı, kalbimi de kırmıyorlardı, canım hiç istemediğinde sessizce köşelerinde durup ses çıkartmıyorlardı. Kararım da o zamanlar neredeyse netti: “Bir erkeğe ihtiyacım yoktu.”

Bir ara kısa dönem bir flörtüm oldu yani yatak odasındaki koleksiyonu görüp kaçmasaydı belki de uzun bir flört olacaktı. Adı Burak’tı, evde keyifli bir akşam yemeğinden sonraki sohbette konu cinselliğe gelmiş, tabuların ne kadar saçma ve gereksiz olduklarından bahsetmişti. Kendisi de o sınır tanımaz, havada karada kadına zevk veren uslanmazlardandı.

Ben de ondan aldığım cesaretle koleksiyonumu göstermeye karar vermiştim, ilk defa oyuncaklarımı bir erkekle paylaşacaktım, belki de birlikte oynayacaktık. Ben yatağın üstüne dizmeye başladığımda daha şehvetli bir yaklaşım beklerken herifin yüzünün renginin değiştiğini gördüm. Muhtemelen bir tane

bekliyordu. “Ne terbiyesizmişsin sen” diyerek arkasını dönüp çıktı. Muhtemelen gözü korktu, zavallı erkek egosu işte.

Dünyada üretilen cinsel oyuncakların % 95'i kadınlara yönelik üretilmektedir. Muhtemelen kadın orgazmına erkeğin gösterdiği yetersiz ilgi ve gözde fazla büyütülmesi sebebiyle ya da erkeğin yarattığı sistemin kendi zayıflıklarını kullanarak para kazanması yüzünden. Sebep ne olursa olsun inkâr edemeyeceğim bir gerçek; var o da bunların kesinlikle çok ama çok faydalı olduğu. Cinsel oyuncaklardan her çiftin yatak odasında olması gerektiğini düşünenlerdenim. Yalnız olan hemcinslerim de bulundurulmalı zira ben keşfettiğimden beri başucu çekmecemden ayırmıyorum; ki bununla ilgili hava alanında bile zor anlar yaşamışımıdır. Bavula özenle dizdiğim oyuncaklarımın x-ray cihazından yansımalarını izlediği belli olan görevlinin şaşkın ifadesi hâlâ gözümün önünde. Sonrasında belli ki utandırma amaçlı açtırdıkları bavulu milletin gözü önünde “Bu ne?” diye sorarken nasılsa ülkeyi terk ediyorum, kim beni bir daha görecektir düşüncesiyle “Hepsi benim, nasıl kullandığımı göstermemi ister misiniz?” diyerek etrafta gülüşmelere, görevlilerdeyse derin bir utanca sebep olmuşum.

E yani kardeşim sana ne?

Birçok çift fantezilerini gerçekleştirmekte zorluk çekebilirler, cesaret vb. sebeplerden dolayı ihmal ve ertelemeler yaşanabilir. Ama cinsel oyuncakların bu açığı kapatacaklarına garanti verebilirim. Dahası cinsel oyuncaklar hem iletişimi, hem de zevkinizi arttırabilir; birbirinizi daha iyi tanımanıza yardımcı olabilir. Cinselliği tabu olarak görmenizi engeller ve keyifli bir oyun haline getirebilir. Avrupa’da birçok terapistin çiftlere bu oyuncaklardan önerdiğini duyuyorum. Sağlıklı cinsellik, sağlıklı hayat.

Squirt yazısında bir okuyucum Edvard’ın yorulmasına üzölmüş ve kendi kullandıkları bir “çift vibratörünü” tavsiye etmişti. Biraz internetten araştırdıktan sonra birkaç modelinin olduğunu gördüm ve durur muyum son modelini sipariş ettim.

Android telefonlara uyumlu bir yazılımı var ve inanılmaz keyifli. Edvard iş için şehir dışına gittiğinde birlikte kullanabiliyoruz, aslında ben kullanıyorum, o kontrol ediyor. Değişik bir duygu, ayrıca squirte inanılmaz derecede faydası oluyor. Buradan tavsiye için kendilerine teşekkür ediyorum Edvard'ın elleri eskisi kadar yorulmuyor.:)

Son söz:

- 1- Vibratörünüzün olması sizin ahlaksız ve isterik olduğunu göstermez, sizin sağlıklı ve doğal ihtiyaçları olan bir kadın olduğunuzu gösterir.
- 2- Cinsel oyuncaklar rutine binmiş çiftlerin hayatlarına renk katacaktır. Şiddetle tavsiye ederim.
- 3- Orgazm candır!

Grup Seks

Woody Allen der ki; “İki kişi arasındaki cinselliğin güzel olduğuna inanıyorum ama beş kişi arasındaki cinsellik muhteşemdir.” Allen her filminde kadınlar konusunda başarısız erkeği oynasa da gerçek hayatta neleri uygulayabildiğini kendinden başka kimse bilemez.

Elbette düşünceler değişebilir ama ben hep sevişmenin iki kişinin arasında yaşanması gerektiğine inananlardanım. Birtakım fantezilerim olabilir daha önce de yazdığım gibi, uygun koşullar sağlandıktan sonra bir nebze sınırları zorlayabilirim ama hâlâ çok uzak gelen bir kavramdır bana “grup seks” yani orji. Yunanca “orgia” sözcüğünden türemiştir, internette orgy olarak da yaygın olarak kullanılmaktadır. Cinsellik konusunda birçok şeyin olduğu gibi grup seksin de bir tarihi var. Kayıtlara geçen en eski orji toplantıları mitolojik tanrı Dionysos için hazırlanan ve yeni mevsimin gelişini kutlamak amacıyla hazırlanan törenlerdir. Özellikle kadın ve genç kızların başrol oynadıkları bu törenler, kurbanlar kesildikten sonra şarap içilerek bağ bozumu kutlanır ve topluca sevişilerek son bulurmuş. Bol şarap var, eğlence var, konu Dionysos da olunca şehvetin olmaması anormal olurdu. Pardon ama herif keyif ve eğlence tanrısı. Çok kesin olmamakla birlikte 2500 yıl öncesi Akdeniz kıyılarında yaşayan bazı rahibe grupları Phallophoric ayinler düzenlerlermiş (cinsel ritüeller). Ay Tanrısı’na dua etmek amacıyla birçok kadı-

nın bir araya toplandığı ve birtakım heykeller ve mastürbasyon yöntemleriyle birbirlerini tatmin ettikleri söylenir. Tam da şu zamandaki bizim erkeklerin kafasına göreymiş. Şimdi yapılsa ve bilet kesilse organizasyon sahibi dünyanın en zengini olur. Yani anlaşılacağı gibi insan var olduğu sürece olmaya devam edecek bir cinsel organizasyon türüdür grup seks. Birçok kültürde, hatta Osmanlı'da bile olduğu kayıtlara geçmiştir. Herkesin grubu kendine tabii...

Bugünlere geldiğimizdeyse yaratılan grup seks algısı daha çok evli çiftlere yönelikmiş gibi geliyor ya da partneri olanlara, damsız alınmayan bir organizasyon türü. İnternette bu konuda hizmet veren epey sayıda web sitesi bulunmakta, bazılarının güvenlik konusunda boyut atladıkları söyleniyor, kolay iş değil gerçekten.

Efendim swinger eş değiştirme olayıdır, tabii ben bu olaya hâlâ ağzını burnunu kırarım şeklinde yanaşmakta olduğumdan pek sıcak bakamıyorum. Şaşkınlıkla bunu gerçekleştiren birkaç arkadaşım olduğunu öğrendiğimde ilk sorum elbette ki "Nasıldı?" olmuştu. Kimi memnun, kimi değil e bu işin doğası böyle, kimi kadın göğüs uçlarından orgazm olabilirken, kimi kadın da hiçbir şey hissetmiyor. Ama benim fikrim net: "Ağzını burnunu kırarım!"

Bizim toplumuzda grup seks dendiği zaman genel algı "bol kadın bir erkek" şeklindedir. Daha önce de anlattığım hain homofobiklerin düşüncesi, eşcinsellerin bir bölümüne düşmanken bütün fantezilerini diğer bir eşcinsel grup üzerine kuran ikiyüzlülerden bahsediyorum, neyse.

Yapanlar elbette vardır, kaç memnun kaç değil yine kendilerinin bileceği bir iştir, zaten bu kimseyi de ilgilendirmez. Ama ben yine de Edvard'ın ağzını burnunu kırarım o ayrı!

Daha önce de belirttiğim gibi grup seks denince benim genelde kafam karışıyor. Her ne kadar cinsel hayatımın çoğunluğu spontane gelişse de başladığınızda kafanızda bir senaryo oluşuyor. Sırayla yapılması gerekenler elbette bir yerde yazılı

değil ama karşılıklı düet yapar gibi akıp yolunu buluyor. Zamanın vermiş olduğu tanıma, alışkanlık vb. şeyler de etken tabii.

Yine de kendimi dört erkekle birlikte düşünemiyorum. Hangisini öpeceğim, hangisine dokunacağım, hangisi hangisi derken benim hesap şaşıyor. Bir de olay “grup seks” olunca bana biraz yavan geliyor, sadece seks kelimesine olan takıntımı yeterinde anlattığıma inanıyorum. Ama üçlü bir ilişki duygusal anlamda daha sıcak bakabiliyorum (elbette üçüncü kişi bir kadın olmayacak ve evet egoistim). İki erkek tarafından aynı anda sevilmek, belki de hiç yalnız kalmayacağımı düşünmek daha olumlu bakmama sebep oluyor. Ama kim olur o diğer erkek bir fikrim var mı ya da düşündüğünde aklına nasıl bir şey geliyor dersanız ikinci bir Edvard geliyor.

Bir Edvard şahane, iki Edvard ultra şahane.

Pasif olmak işime gelebilir...

Grup seksin çoğunlukla swinger denilen eş değiştirme olayından sonra geldiği söylenir. Yani insanoğlu her zaman daha fazlasını ister, bunun sonu yoktur. Özellikle evli ve grup seks deneyimi yaşamış çiftlere baktığımızda genelde hep aynı yanıtları görüyoruz. Swingerle başlayıp grup sekse yöneldiklerini, bu yolculuğun evliliklerini kurtardığını; uzun zamandır evli olduklarını ve birbirlerini sevdiklerini, bu sebeple böyle bir yola başvurup cinselliklerini renklendirdikleri vs.

Amaç demek ki yuvayı kurtarmak olunca birçok tabu yıkılabilir. Tartışılabilir bir konu.

- Grup kursak kocam beni aldatmaz mı?
- Yok şekerim o öyle bir şey değil.
- Evlilik kurtarıyor dedin, mahalleye bi haber salarım grup tamam.

• Dedikodu grubu değil bacım emmeli gömmeli, konulu konusuz anla işte.

İnkâr edilmez gerçeklerden biri de bir kadın için birçok adam tarafından arzulanmanın gurur verici bir olay olması. Uzaktan arzulanmaktan bahsediyorum elbette, bunu gerçeğe dönüştürmek bana göre cesaret gerektiren bir iş. Öte yandan kıskançlık boyutu, hani benim ağzını burnunu kırarım dediğim boyut. Belki de henüz birbirimizden o kadar sıkılmadık, her cinsel birleşmemizde onunla ilk defa yaşıyormuşçasına heyecan duyuyorum hâlâ.

Belki de daha çok fırın ekmek yememiz lazım ya da bazı çiftlerde sıkılma diye bir şey yok.

Ya da daha acı gerçek ben ekip çalışmasına hiçbir zaman uygun olmadım, solo çalışmalar daha bana göre. Kim bilir?

Ama bilinen bir gerçek var hazzın ve zevkin sonunun olmadığı, gözünü bir açmışsınız hiç düşünmediğiniz bir yerde düşünmediğiniz bir pozisyondasınız. Ne istediğinize, neyi arzuladığınıza dikkat etmekte fayda var. Özellikle erkekler için işler masum bir parmaktan öteye gidip kendinizi farklı zevklere kaptırabilirsiniz. Özellikle homofobik erkeklerin homoseksüelliğe diğerlerine nazaran daha yatkın olduklarını bilmeyen yok sanırım.

Dikkat edin şekerim.

Dediğim gibi grup seks kalabalıktan hoşlanmayan ben gibi insanlar için olmayabilir. Bulaşık makinesinde de çamaşır makinesinde de onlarca program olduğu halde devamlı bir tanesini tercih edenlerdenim. Kıyafette de öyle genel olarak en rahat ettiğim devamlı olarak giydiğim olur. Belli aralıklarda tekrar tekrar okumayı tercih ettiğim kitaplarım gibi. Belki de benim modelim kadınlar yeni şarkılar öğrenmektense aynı şarkıyı sar başa işini daha çok seviyorlardır. Ayrıca gerçekten sevgi, gerçekten anlayış varsa iki insan birbirinden sıkılır mı?

Kafamda deli sorular.

Belki de “insan” her zaman olduğu gibi daha fazla haz ve daha fazla zevk için kendince mantıklı açıklamalar üretiyor.

Bir gün Edvard bana sıkıcı gelmeye başlarsa ilişkimi bitiririm, onun da dediği gibi cinsel cazibe ilişkiyi sürekli kılan şeydir.

Kaybederseniz biter.

Ya da aldatılırsınız.

Ya da terk edilirsiniz, iki ucu boklu değnek işte.

Hayat her şeye rağmen devam edecek...

Son söz:

- 1- Cinsellik kişinin tercihiine göre şekillenen bir arzudur, ne şekilde isterseniz o şekilde değerlendirin.
- 2- Tek başına "seks" sadece vahşi dürtülerin tatminidir, yavandır. Sevişmekse duygusal boyutta her hücreyi tatmin edendir.
- 3- Orgazm candır.

Spor Zamanı

Efendim nedir bu Kegel Egzersizleri? Size komik gelecek ama az önce bu konuda tam bir saat bir kız arkadaşına dil döktüm ve anladım ki konuşmak konusunda yazmaktan çok daha başarılıyım neyse ki. Kegel Egzersizleri 1950’li yıllarda yaşamış bir jinekolog olan Dr. Arnold Kegel tarafından bulunmuş ve ortaya atılmıştır, kadınların ileriki yaşlarda özellikle idrar kaçırmasını engellemek amacıyla tavsiye edilmektedir. Dolayısıyla adamın adı verilmiş egzersizlere, temel amacı pelvik kas grubunu çalıştırmaktır. İngilizce “pelvis” leğen kemiği, “pelvic”se leğen kemiğine ait anlamına gelmektedir. Alt bölgemizde vücudumuzdaki organları içeride tutma görevini üstlenmiş olan kas grubu oluşundan dolayı pek kıymetli ve pek bir dikkat edilesidir. Buraya kadar her şey tamam ama pelvik kas grubu sadece kadınlarda değil erkeklerde de vardır ve evet erkekler için de Kegel Egzersizleri bulunmaktadır. Son yıllarda yapılan bilimsel çalışmalar (erkek olunca araştır, kadın olunca “Gö noktoso bölömsöl olorok konotonmodoooo”) Kegel Egzersizleri’nin erken boşalmayla mücadele eden erkeklerde etkili olduğu kanıtlanmıştır.

Cinsellik önemli tabii, ileriki yaşlarda idrar ve dışkı kaçırmasını da engellediği kimin umurunda boy boy yazılar: “Erken boşalmaya SON.”

Ama bizim milletin tuhaflığı, bu kadar cinsel meraka sınırsın ki her biri atom karınca dur durak bilmiyor.

• Efendim bir ilaç geliştirdik, uzun süre sağlıklı yaşamanız için hayati önem taşıyor.

• İstemem.

• Ama efendim hiç baş ağrısı çekmeyeceksiniz!

• Benim başım ağrımaz.

• Kalp sorununuz da olmayacak!

• Benim kalpte sorun yok.

• Alzheimer de olmayacaksınız!

• İstemem dedim.

• Ama cinsel gücünüzü de arttıracak!

• Ciddi mi lan? Alayım o zaman bi tane sar bakayım hemen, nasıl etkiliyor anlatsana beş posta olur mu?

(Mübareklerin dilinden düşüremediği üst üste 5 posta attım koca bir yalandır, bilimsel olarak mümkün değildir. Ayrıca önemli olan senin posta sayın değil kadının “gerçek” orgazm sayısıdır.)

Şimdi sırasıyla hem kadın, hem de erkek için bu egzersizleri anlatıyor olacağım; arada bilinen yanlışları ve birilerinin dışkılama uzvundan uydurduğu şehir efsanelerini de ele alarak.

Kadın için olan egzersizleri en basit şekliyle anlatmak gerekirse idrarınız geldiğinde tuvalete oturun ve birkaç kez idrarınızı tutup bırakın; bu esnada aktif olan kasları hissetmeniz kolaylaşır. Gerekli olan kas grubunu bu şekilde tespit ettiğinizde daha sonrası yattığınız zamanlarda, oturduğunuzda, hatta yürüdüğünüzde bile rahatlıkla uygulayabileceğiniz egzersizlerdir. İtiraf etmem gerekirse ilk zamanlar çok zor geliyordu, ben yirmili yaşlarımda başladım ama Avrupa'nın çoğunluğunda daha ufaklık kız çocuklarına bunu öğrettiklerini söylersem şaşırmayacağınızı düşünüyorum. Bu egzersizler sadece kadınlar için değil genç kızlar için de önemlidir, özellikle ilk cinsel birleşmede kas çalışması sağlandığı için acıyı azalttığı söylenmektedir. Bu

yöntem aynı zamanda başta vajinismus, dispareni, cinsel isteksizlik, erken boşalma, iktidarsızlık, cinsel işlev bozukluklarının tedavisinde de kullanılır.

Bu sebeple sanıyorum pelvik kas grubuna “aşk kası” gibi zevzekçe bir isim de verilmektedir.

İlla aşk olsun o olunca daha kabul edilir daha tatlı oluyor. Ben kendime ilk başlarda belli aralıklarla hatırlatmalar kurduğumdan bir süre sonra alıştım ve şu an düzenli olarak hatırlatmasız yapıyorum. Unutmamanız gereken ilk şeyse bu yaptığınız basit egzersiz sizin kaliteli bir yaşlılık geçirmeniz için gerekiyor. Ki bazı araştırmalara göre kadınların gülme, hapşırma, öksürme gibi pelvik kas grubunu zorlayan durumlarda idrar kaçırmaları çok daha erken yaşlarda gözlemlenebiliyor. Bunun için ne yapıyoruz, ilk önce kas grubumuzu tespit ediyoruz. Kas grubunuzu tespit ettikten sonra nefes alarak sıkın içinizden 5’e kadar sayın, sonra da nefes vererek gevşetin ve tekrar 5’e kadar sayın. Bunu günde 3 set halinde 10 kez tekrarlayın. Zamanla sıkma sürenizi arttırabilirsiniz; 10 saniye gibi.

Daha çok yapmak daha çok işe yaramaz, aksine bölgedeki kaslarda yorgunluğa sebep olup gereksiz rahatsızlıklar yaratabilir, örneğin cinsel bozukluk gibi. Vajinal bölgeye özel yapılmış bu egzersize özel ağırlık aletleri var; isteyen onlardan da temin edebilir, ben tercih etmedim.

Kısacası ilerleyen yaşlarda aşağıdaki diyalogu yaşamak istemiyorsanız yapmanız gereken belli.

- Hapşiiiiuuuu
- Çok yaşa
- Eyvah kaçtı! Bez getir bez...

İlerleyen yaşlarda bize katkıları yanında özellikle hamilelikte de çok faydalıdır Kegel Egzersizleri. Doğum kolaylığı sağlar aynı zamanda doğum sonrası toparlanma sürecinde ciddi etkileri bulunmaktadır, özellikle vajinanın toparlanmasında. En

iyisi ilk fırsatta Google'ye "kegel egzersizleri" diye yazıp çıkan sonuçların video bölümlerinden anlatmalı uygulamalı öğrenin.

Bu da benden: <http://www.uzmantv.com/kegel-egzersizi-nasil-yapilir>

Kesinlikle ciddiye alın!

Gelelim efsanelere:

* "Abi Rus kadınlarının Türk kadınından farkı bu işte acayip kullanıyorlar vajinal kaslarını."

* "Geçen bir hatun vardı yabancı of diyeyim of."

* "Türk kadınlarının beceremedikleri olay."

Ve benzer saçmalıklar!

Cevap: Türk kadını bu konuda eğitim görmemiş olsa da genelde bilinçsiz olarak bu egzersizleri yetersiz seviyede yapmaktadır. Başını çocuktan, yemekten, temizlikten kocaya hizmet etmekten kaşıyacak vakti olmadığından idrarını sürekli tutmak zorunda oluşu büyük bir antrenmandır. Türk kadınının dünyada idrarını en uzun süre tutabilen kadın grubu olduğuna inanırım, zira her yere işemez, her tuvaleti beğenmez vs. Saatlerce tutup eve götürenleri tanıyorum ki bunu yapabilmek için çok güçlü kaslara ihtiyaç vardır. Ayrıca Bekâret Makamı başlıklı yazımın son sözünde de dediğim gibi akıllı kadın beynini kullandığı kadar iyi kullanır kaslarını... Yani bu Rus ya da başka bir ülkenin kadınlarına özel bir durum değil. Veya bunu iddia edenlere denk gelen Türk hatunları kaslarını onlar için yormaya değer görmemiş de olabilir.

Diğer efsane:

"Hatun kaslarını kullanarak bir orgazm oldu aklım durdu."

"Kasları kullanmak vajinal orgazmı (squirt) kolaylaştırır."

"Abi kadın sadece kasarak orgazm oldu inanamadım."

Cevap:

Vajinal kaslar da pelvik kaslar grubunda leğen kemiği içinde yer almaktadır. Kegel Egzersizleri biraz daha üst bölgeyi işaret

etse de genel olarak yapılan vajinal, anüs yani tüm alt bölge kaslarını çalıştırmaktır. Oysa esas Kegel Egzersizleri'nde anüs ve vajinal kasları serbest bırakıp sadece üst bölgedeki kaslara daha ziyade rahim bölgesini işaret ederek tarif edilmektedir. Ama tüm bu grupların çalıştırılması sorun teşkil etmemekte ama ayrı ayrı her bir kas grubunuzu ayrı bir şekilde kontrol edebiliyor olmanız daha büyük bir etki sağlamaktadır.

Kegel Egzersizleri'nin orgazma etkisiyse dediğim sebeple vajinal kasları da katarak yapıldığı takdirde bölgenin sıkışmasını bu da daha dar alanda sürtünmeyi sağlar, daha hissedilir kılar. Ama vajinal orgazm için "daha kolay", "hemen olur" diye sürekli dayattıkları söylemlere kanmayın. Evet zevk almanızı büyük ölçüde arttırabilir çünkü egzersizler kan dolaşımını hızlandırmış olacak ama bulutlara uçmak elbette biraz uçurana bağlı. Yine tekrarlıyorum vajinal orgazm yani squirt, G noktasına doğru eğimle devamlı olarak hızlı bir tempoyla uygulanan baskı sonucunda olur, bir penisle başarmak neredeyse imkânsızdır. Gelen sıvı sperm özellikleri içermese de rengi aynıdır, yani cinsel birleşme esnasında vajina girişinin iki yanında bulunan ve cinsel ilişki esnasında kayganlığı sağlamak için Bartholin Bezleri tarafından salgılanan şeffaf sıvıyla çok farklıdır. Bu şeffaf doğal kayganlaştırıcının miktarı da her kadında değişim gösterebilir, özellikle klitoral orgazm sırasında yoğun olarak salgılanır. Bazı durumlarda erkeklere "ulan boşalttım hatunu" diye düşündürebilir, erkek egosu deyip geçiştirelim. İlla yapacağım diyerek penisle uygun açıyı yakalamak için gereksiz baskılar uygulamak tahrişe sebep olabilir, partnerin de hem hevesini, hem de motivasyonunu düşürme riski bulunmaktadır. Etmeyin eylemeyin bu işin kolayı var, elle yapmak da sizi muhteşem bir erkek yapar. Bir kadının orgazm olabilmesi için önce beyninin sonra da tüm kas sisteminin rahatlamış olması lazım, orgazma ulaşmaksa bir şuursuzluk halidir ve beyin kesinlikle devre dışıdır. Vajinal kaslar da kalp gibi otonom (kontROLSÜZ) çalışan değil kontrollü çalışan kaslardır. Beyniyle kaslarını kontrol edip hem de orgazm

olabilen bir kadını ben bugüne kadar görmedim, duymadım. Varsa da o muhteşem insanla gerçekten tanışmayı isterim (Sürekli Orgazm Hastalığı dışında-PSAS). Hadi diyelim oluyor, o zaman Tayland'a vajina kaslarını kullanarak muz doğrayan ablanın gün boyu zevkten titriyor ve inliyor olması lazımdı.

- Birinci dilim AYYYYYY
- İkinci dilim YEEAAAAA
- Üçüncü dilim HİİİYYAAAA
- Dördüncü dilim EUREKAAAAAA!!!!!!!

Ama bir diğer gerçek cinsel birleşme esnasında kasları çalıştırmak partnerinize ekstra zevk sağlar; orası kesin. Zevk sağlamakla kalmaz daha hızlı boşalmasını da sağlar; elbette adamın boşalması 50 dakika sürüyorsa süper çözüm. Ama bence bir daha düşünün derim ve uzun süreli kullanımdan kaçının. Arada minik minik jestler yapabilirsiniz fakat zevk almak sizin de hakkınız kendinizi rahat bırakın ve anın tadını çıkartın.

Ara not: Kaç çeşit orgazm vardır?

1- Klitoral: En sık yaşanan (Bana göre en zevklisi)

2- Vajinal: Nadir yaşanan (Squirt boşalma)

3- Anal: (Bunu daha sonraki yazılarımda anlatıyor olacağım)

Gelelim erkeklere.

Bu video ile özeti öğrenebilirsiniz: <http://www.uzmantv.com/erkekler-nasil-kegel-egzersizi-yapabilir>

Erkeklerin Kegel Egzersizleri kadınlarla aynıdır, gerekli kas grubunun tespit edilmesi yine idrarınız geldiği bir anda tuvalete gittiğinizde idrar akışını birkaç kez keserek sağlanabilir. Erkeğin egzersizleri anüs bölgesini daha yoğun etkilemektedir; bu sebeple anüsten sokulmak üzere tasarlanmış ağırlık aletleri bulunmakta. Bunun tercih sebebi olmaması normal karşılanabilir. Ama kim bilir kendi G noktasını merak eden beylerde merak uyandırabilir.

Kegel Egzersizleri'ni aynı zamanda eşcinsel ilişkide bulunan arkadaşlara şiddetle tavsiye ediyorum.

Evet beyler kas grubumuzu keşfettik, sıra uygulamaya geldi. Kasınızı sıkıığınızda en az 3 saniye beklemelisiniz, özellikle erkeklerde sıkma süresini uzatmak biraz zaman alıyormuş. Siz kendinize 5 saniye hedef koyup daha sonraları bunu 10 saniyeye çıkartabilirsiniz. Bunu 15 kez günde 3 defaya sabitleyebilir; aradaki sıkma ve serbest bırakma sürelerini 5-10 saniye olarak keyfinize göre ayarlayabilirsiniz. Arada şunu söylemekte de fayda var, yoğun olarak ve uzun yıllar mastürbasyon yapan erkeklerde özellikle pelvik kaslarının çevrelediği prostat bölgesinde kas yorulması gözlemlenmiştir. Dolayısıyla kaç yapayım derken göz de çıkarabilirsiniz, siz kendinizi daha iyi bilirsiniz. Kegel'i başardıktan sonra sıra renklendirmeye geldi. İlerleyen zamanlarda erekte olmuş penisin üzerine bir atlet koyarak indirip kaldırmaya çalışabilir; daha sonra ağırlık olarak havluya terfi edebilirsiniz. Kim bilir belki de birkaç yıldan sonra tır bile çekebilirsiniz. Hayat sürprizlerle dolu.

Öyle ya da böyle işin temeli iki taraf için de aynı. Bu egzersizleri eğlence amaçlı partnerinizle birlikte de yapabilirsiniz, penis vajinaya girer ve:

- Bak lan nasıl oynatıyorum içinde, yılan gibiyim şerefsizim.
- Ahanda ben şimdi ümüğünü sıkayım da görürsün yılanı.

Benzeri diyaloglar eşliğinde çok keyifli bir egzersiz seansı geçirebilirsiniz. Unutmamalı cinsellik her şeyden önce keyif almak ve eğlenmek sevdiğiniz insanla özel anlar paylaşmaktır.

Öbür türlü “seks” zaten soğuk sevimsiz bir şey.

Neyse hayırlı Kegel Egzersizleri diliyorum.

Haydi gençler sıkın bırakın sıkın bırakın sıkın bırakın sıkın bırakın...

Son söz:

- 1- Cinsellik sağlıktır, sağlık hayattır.
- 2- Her şeyi kararında yapmak iyidir daha sıkı olacağım, en sıkı ben olacağım diye eşeğin kıcına su kaçırmayınız.
- 3- Kafalarımıza saplanmış orgazm söylentilerine bir cümle ile son vermek istiyorum.

DOĞRU YA DA YANLIŞ BİR ORGAZM YOKTUR!

SADECE ORGAZM VARDIR O DA CANDIR!

Taocu Sevişmek

İnsanlar binlerce yıldır ölümsüzlüğün ve uzun yaşamının sırrını arayıp durmuş.

Çinliler bu konuda epey azimliymiş çünkü Çin medeniyeti 5000 yıllık yazılı tarihinde Tao ve Taoculuktan bahsederken bu “yaşam biçimi” günümüze kadar ulaşmayı başarmıştır.

Yaşam biçimi olmasına rağmen insanların özellikle erkeklerin dikkatini ve saygısı hep kazanmıştır çünkü kulaklarda en çok tekrarlanan nakaratı “16 kez seviş 1 kez boşaldır.” Hatta “100 kere seviş 1 kere boşal” da vardır; ona aşağıda değineceğim. Hal böyle olunca kaptırıyor kendini erkek, saygı duyuyor saatlerce sevişebilen ama sadece 1 kez boşalabilen bu düşünceye. E hakkı var.

Taoculuk her ne kadar sadece cinselliğe yorumlanmış olsa da içinde başka güzel şeyler de var. Örneğin evrenle uyumlu yaşayabilmeyi, tüm canlılara saygı göstermeyi filan anlatır. Ülkemizde 1988 basımlı Taocu Sevişme ve Seks kitabı bunu üstüne basa basa durur.

Yazarı Jolan Chang Devrim sonrasında Kanada’ya, oradan da İsveç’e taşınmış ve oradan bütün dünyaya Taoculuğu yüksek sesle anlatmıştır. Ve 87 yaşında İsveç’te vefat etmiştir; anlaşılan Taoculuk ölümsüzlüğün ya da abartıldığı gibi uzun yaşamının sırrı değildir.

Zira benim büyük babam 87 yaşında ve yaşıyor; şahsen Taocu olduğunu düşünmüyorum.

Daha ziyade bir sadist kendileri. Taoculuğun da egemen erkek zihniyetin uydurması olduğunu işin cinsel kısmını okuyan herkes anlar. Her ne kadar “kadını mutlu edemeyen adam, adam değildir” mesajlarını verse de alttan şişirilen erkek egosu olmuş kadın koca bir felsefenin içinde “mutlu edilmesi zor”, “tatminsiz”, “kudurunca gözü dönen” aciz bir yaratık gibi tasvir edilmiştir. Binlerce yıldır erkek birkaç santimlik egosunun gölgesinden kurtulmayı başaramamıştır. Bunu yaparken de en çok zararı kadına vermiştir. Taocu sevişme kitabında yazar, Çinlilerin bu düşünceyi benimsediklerinden dolayı sadizm ve mazoşizm gibi “sapkınlıkların” yaygın olmadığını da söyler. Yazara göre Çinliler pamuk gibi, akide şekeri gibi topluluk. Dünyaca ünlü Çin İşkencesini de dedemler icat etti zaten, şimdi çokbilmişler ama savaş vardı hede hödö diyecekler, savaş vardı da evrene sevgi mesajları nerede? İşkence ne ayrıca? Google’den Çin cinsel işkencelerine bakınız. Önce hanedanlıklar, sonra da diktatörlük tarafından katı kurallarla yönetilen halkın nasıl aykırı ya da yazarın tabiriyle “sapkın” şeyler yapacaklarını merak ediyorum (Muhtemelen göt korkusu diye bir şeyden haberi yok).

1979 yılında yürürlüğe giren ikinci çocuk yasağı kentlerde yaşayan çiftlere bir, kırsal alanlarda yaşayan çiftlere ancak ilk çocuk kızsaa ikinciyi yapma şansı veriyordu. 2013 yılında bu yasa biraz esnetilse de insan soramadan edemiyor, madem bu kadar tutabiliyorsun, zor boşalıyorsun bu nüfus ne? Çocuk kısıtlamasına gerek duyacak kanunlar çıkartacak kadar hem de?

Arada ufacık kadın hamileliğine değinmek istiyorum. Kadınların hamile kalmaya uygun oldukları zamanlar adetlerinin ilk gününden itibaren 11 ila 17 gün arasındadır. O günlerde cinsel birleşme sağlansa bile kadının hamile kalma şansı % 20-25, tam günü tutturulsa bile yine garantisi yoktur sadece şansı yükselmektedir. Ki çocuk yapmaya karar veren çiftlerin ne yorucu tempolarla, ne akla hayale gelmedik pozisyonlar de-

nediğini eminim hepimiz filmlerde ya da kendi hayatımızda görmüştüzdür. Ne kadar kolay görünse de kadının hamile kalması şans işidir. Bu hesaba göre 6000 yıldır Taocu 16 kez seviş 1 kez boşal yaşayan Çinlilerin çoktan neslinin tükenmesi gerekivordu. Ayrıca çocuk kısıtlaması içeren bir kanuna ihtiyaçları da olmazdı.

Tao felsefesinin temelinde anlatılanlara göre her şeyi, tüm hayatı sevmek kadını doğru sevmekle başlar. Sabrın havatın ana temel olduğunu anlatır çünkü kadını mutlu etmek, kadına katlanmak bir sabır işidir. Cinsel açıdan doyan kadın sakın, boyun eğen kafasını pek kullanmaya ihtiyaç duymayandır. Çünkü biz kadınlar azınca gözü dönen, erkeğe ihanet eden, onu küçük düşüren canlılarız. Yani hayat biz kadınları memnun edince çekilir oluyor.

Vay Tao vay.

Tao felsefesine göre kadın Yin, erkek de Yang'tır, hepimiz biliriz Tai Ji simgesini. Hani her iyiliğin içinde bir kötülük, her kötülüğün içinde de bir iyilik vardır diye anlatan. Hah işte o sembolün siyah tarafı Yin, beyaz tarafı Yang'dır. Yani bize dünyada birbirleri olmadan var olamayacaklarını anlatırlar, kadın ve erkek iki muhteşem uyum; ne şairane. İyi de kadın neden siyah taraf olan Yin de erkek yine süttten çıkmış ak kaşık misali Yang? Tamam iki cins birbirini dengeliyor da ben neden siyah tarafım? Tarihte kadını da düşünen erkek varmış diye yola çıkıp okuduğunuzda temelde yine kadın cinsinin aşağılanması ve dengesiz bir yaratılmışçasına yaftalanması hoşumuza mı gitmeli? Benim gitmiyor.

Kitapta arada bir hoşumuza gidecek birkaç paragrafa denk geldiysem de bana göre geneli kaş yapayım derken göz çıkartmaktan ibaret. Her satırında kadının doyumsuz, uslanmaz, 7/24 cinsel birleşmeyi isteyen bir canlı olduğunu anlıyoruz. Hatta bir bölümünde kadınların Taocu sevişme anlayışında önemli bir yer tuttuklarını anlatıyor ve devam ediyor, kadınlar imparatorun Taocu sevişme danışmanlarıydı diye. Ve ekliyor kadın erkekle eşit tutulurdu.

Her ne kadar kadın vezir, kadın savaş danışmanı gibi rüt-beler gözümde canlansa da, imparatorun sevişme danışmanıyım daha ne olsun? Ne eşitlik ama!

Taocu sevişme mantığının temelindeyse en büyük hikmetin erkeğin menisi olduğunu görüyoruz. Eski bilginler meninin boşa savrulmaması gerektiğini, bir erkeğin menisi bittiğinde öleceğine inanırlarmış. Bilim yok tabii, erkeğin sperminin bitmesinin söz konusu olmadığı bilinmiyor, e karşındaki adam “bilgin” diye anılınca cehalet sebebiyle oturup dinlemek zorunda kalıyorsunuz. E tabii kadın azgın, uslanmaz ve 7/24 seks düşünen bir yaratık ne yapacaksınız? Ya kadını mutlu etmek için hayatınızdan vazgeçeceksiniz ya da kadınınızın dağa, taş, bayıra gördüğü her çalılığa sürtünmesine göz yumacaksınız. Çünkü hemcinslerim çok iyi bilir biz hep öyle yaparız, erkeğin cinselliğinden memnun kalmazsak ulumaya ve aranmaya başlarız. Bu erkek bilginler çok düşünüp çok taşınmışlar ve çözümü bulmuşlar: Çözüm meninin içte patlamasıdır.

İşte burası bana göre kudretli bir davranış, şimdikilerin “ama boşalmazsam çok ağrır” (ki genelde ergenlik dönemlerinde olan bir şeydir) bahanesinin ardına sığınmadan adamlar 5000 kez girip çıkmadan boşalmanın normal olmadığını söylemiş.

“Hiç olmazsa beş bin kez gidip gelmeden ersuyunu (ching) fışkırtmamalıdır. Bir yandan kilit yöntemini uygulayan, öbür yandan diyaframdan derin derin nefes alıp veren kimse hemen hemen sevişmeyi sonsuza kadar sürdürebilir. Bir gecede on kadını doyurmak bu yöntemi uygulayan kimse için hiç de güç olmaz.”

Bir gecede 10 kadın vayyy canına be!

Keşke birileri çıkıp da G noktası, klitorisi anlatsaymış da adamlar 1500 metre engelli koşu performansı harcamak zorunda kalmasaymış. Herifler ölümsüz olacağız, çok yaşayacağız diye neler yapmış, yazık. Bu arada Çinliler de birçok medeniyet gibi zamanla tek eşliliği benimsemiştir. Tao her ne kadar insan doğasını destekler gibi görünse de, 100 kez sevişip sadece bir

kez boşalmak insan doğasına terstir. Doğadaki erkeğin bedeni tek bir şeye programlanmıştır; o da yumurtayı döllemektir. Ne kadar çok döl atabilirse o kadar çok neslini devam ettirme şansı artacaktır, çünkü yukarıda da anlattığım gibi doğadaki kadının hamile kalma işi şanstır ve garantisi yoktur. Ayrıca sevgililerin uzun ve doyurucu bir sevişmenin sonunda hazza ulaşabilmelerinden daha güzel bir şey var mı? Özür dilerim ama 100 kez sevişip 1 kez boşalan adamın ağzını burnunu kırarım.

Hayır bir de dönüp dolaşıp aynı yere geliyorum, binlerce yıldır bunu yaşam biçimi olarak benimsemiş bu kadar az boşalan bir neslin giderek çoğalması değil, giderek azalması gerekiyordu. Bence Çinliler bizi yiyor.

Yazar kitapta ayrıca kadının orgazm olup olmadığını nasıl anlayacağımızın da tanımını vermiş. Özür diliyorum ama “bok yemiş.” Burada verilen bilgilerin porno filmlerdeki bilgilerden bir farkı yok. Pornolarda kadınların hep aşırı istekli, kıvrak kalçalı, her pozisyona müsait olmaları, çığlık atması gerektiğini bize aşıl原因an zihniyetle aynı. Hayır efendim, kadın orgazmı çeşit çeşittir. Kimimiz gülerek orgazm olur, kimimiz ağlayarak, kimimiz çılgınca bağırırken, kimimizin sesi çıkmaz. Her kadının orgazmı ayrıdır, kıpırtısız ufacık bir sarsılmayla orgazm olanlarımız bile şunu kafanıza sokun: Orgazm taklidini anlayamazsınız. Diğer yandan Taocu felsefenin evrenle uyum içinde yaşamaktan kastı muhtemelen yeryüzündeki neredeyse tüm canlıları yiyebilme özelliği olsa gerek. Hele 100 sevişmede 1 kez boşalabilmenin kudretini korumak için katlettikleri hayvan nesilleri? Anlamıyorum böyle büyük felsefesi olan bir kudretin var ama dünyada cinsel gücü arttırmayla ilgili en çok ürün kullanımı o ülkelerde.

Gergedan boynuzu, köpek balığı yüzgeci, Bengal kaplanı testisi! Onlarca hayvan nesli birkaç santimlik ego uğruna tüketilmiştir. Yulin festivalini bilmeyeniniz var mı peki?

Tao’yla tek hemfikir olduğum sevişmenin uzun sürmesi, muhtemelen bütün kadınlar benimle bu aynı düşünecektir.

Dokunmak, koklamak, tenin dokusunu hissetmek hep erkeklerin kafasına sokmaya çalıştığımız ama neredeyse hiç başarılı olamadığımız şeylerdir.

Erkek varsa yoksa önündeki birkaç santimlik çıkıntıya odaklanmış ve bunun doğruluğuna inanmıştır. Bu noktada biraz Taocu olmalarını önerebilirim ama bilinmelidir ki güzel dokunabilen erkek sayısı da pek azdır. Eğitmek gereklidir. İşin özü çiftlerin karşılıklı olarak konuşabilme potansiyellerine bağlıdır. Ne kadar çok iletişim, ne kadar çok birbirini dinleme, o kadar güzel cinsellik.

Siz yine Tao'nun güzel yanlarını alın almayın demiyorum ama kalıplara bağlı kalmayın, kadını gözünüzde bu kadar vahşice abartmayın. Kadın işte karşınızdaki, yumuşacık pamuk gibi uçtukça uçuran canlı. Sevin daha çok sevin, sevebildiğiniz kadar sevin işin sırrı da özü de bu!

Son söz:

- 1- Kadını binlerce yıldır kalıba sokan düşüncelerden uzak durun.
- 2- 16 kez sevişip 1 kez boşalan heriften fayda gelmez uzak durun!
- 3- Erken boşalmanın tedavisi vardır bunu dram haline getirmeyin.
- 4- Orgazm candır!

Bir Başkadır Yurdum Kadını

Norveç'e geldiğimden beri ne yalan söyleyeyim bazı şeyleri özlüyorum. Tam yağlı Ezine peyniri, profiterol, etli tuzlu zeytinleri, Boğaz'a eşlik eden rakı balığı... En çok da güneşi ve paranoyak kız arkadaşlarımı özlüyorum, uzak kalınca anladım hayatıma kattıkları renkleri.

Hani Türk hatunu başkadır derler ya galiba öyle, erkeğe de kadına da bağımlılık yapan türden.

Acı ama gerçek... Adamlar "özel alan" diye bir şey uydurmuşlar, 50 santimlik bir alan, kolunuzu uzattığınızda parmak ucunuzun eriştiği sınırdan biten bir bölge. O alana sadece yıllardır tanıyıp güvendikleri ve özel olduğuna inandıkları kişileri alıyorlar. Öyle kahve içerken güzel bir sohbetin ortasında kazayla koluna eline dokunduğunuzda "ne oluyor?" der gibi tuhaf bir şekilde bakıyorlar. Hele kısa bir süredir tanıdığınız bir kız arkadaşınızla kol kola kahve içmeye gitmek hiç yok. Kol kola girip kahve içmeye gitmeyi en çok kış günleri özlüyorum, eskiden sadece bir yanım buz tutarken şimdi iki yanım da tutuyor.

İlginç bir şekilde bu gereksiz samimiyeti özlüyorum... Burada kız arkadaştan kıyafet ödünç almak yok, hele ayakkabı hiç yok. Mantar olacak mıyım olmayacak mıyım diye içten içe kriz geçirirken bir yandan "çok yakın akrabamın düğünü" bahanesiyle gelmiş kız karşında duruyor. İstemekle kalmıyor, o ayakkabıyı vereceğine o kadar emin ki "Yeni aldığım kıyafete

çok uyacak” diye belirterek çoktan kombine ettiğini söylemekten geri kalmıyor.

O yarım ağız “Tabii canım ne demek” cümlesini ıkına sıkıla söylemeyi, içimden ettiğim binbir küfürle gözüm gibi baktığım ayakkabıyı vermeyi özledim. Burada kimse istemiyor, kapımı bile çalmıyor...

İlk zamanlarımız Edvard’la dışarı çıkmıştık, gece bara gittik. Uzun zamandır görmediği bir kız arkadaşını görmüş, yanına gitmiş ve beni de tanıştırmıştı. Uzun ve samimi sohbet boyunca arıza çıkartacak trip atacak bakışı yakalamaya çalıştım. Üstüne üstlük Edvard’la epey sarılmalı bir danstan sonra bile bana hâlâ şeker kız Candy kıvamında bakıyordu. Gecenin sonunda Edvard’a üstü kapalı “Hiç birlikte olup olmadıklarını” sordüğümde kızarak “Her erkek her kadınla sevişmek zorunda mı?” diye cevaplamış ve beni yerin dibine sokmuştu.

Elbette değildi ama biz öyle alışmıştık, kazınmıştı kafaya işte... Bütün erkekler de bizim bildiklerimiz tanıdıklarımız gibi aç değildi. Hain Hollywood sinemasının “bütün kadınlar kıskançtır” içerikli bilinçaltı mesajları burada hiç işe yaramamış.

Edvard’ın evine taşındığımın ikinci haftası evde yalnızım. Ne oldu anlamadım mutfakta meyve yıkarken lavabonun su borusu patladı. Sağ sola su vanası gibi bir şeyler arasam da nafile bulamadım. Telefona sarılıp Edvard’ı aradım ama cevap yok; aklıma yakınlarda oturan yeni tanıştığım bir kız arkadaşımı arayıp bir servis numarası sormak geldi. Aradığımda verdiği cevap “Tamirciye ne gerek var hem çok para alırlar, eşim evde hemen yolluyorum halletsin” olmuştu. Yolluyorum derken?

Hay Allah hızlıca evi toparlamalı, geldiklerinde ikram edecek bir şeyler ayarlamalı, gerekli miydi şimdi bu derken?

Çaaaat adam kapıda ve tek başına gelmiş, hanım yok yanında! Olacak şey değil edepsiz kadın, kocasını evde yalnız olan bir başka kadının evine yolluyor. Ahlak hiç kalmamış bunlarda, insan hiç mi kötü düşünmez canım? Bir de burada tanıdığım hatunlar hiç karanlıktan korkmuyor. Keyifli bir sohbet sonrası gecenin körü olduğunu fark edip dönmek için taksi çağırmak

istediğinizde taksiye ne gerek var yürüyerek gidersin 5 dakika deyiveriyor. Hadi canım bir şey olmaz mı diye sorduğunda aldığın cevap seni dumura uğrattıyor: "Ne gibi?"

Tecavüz diyemiyorum tabii çünkü burada daha önce anlattığım gibi kadının beyanı esas alınıyor ve en basit tecavüz cezası 4 yıldan başlıyor. Dolayısıyla dünyadaki tek vajina bendeymiş gibi tribe girip Oslo'daki her köşede bir tecavüzcünün beni beklediği paranoyası uçup gidiyor. Ah Türk hatunu olacaktı ki eve giderken altıma yapmama sebep olacaktı.

Heyecan eksik hayatımda, heyecan...

Menemen bilmeyen bir insan olur mu dünyada? Hah işte buradaki kız arkadaşlarım bilmiyor, 15 dakikada el emeği göz nuru hazırlayıp önlerine koyduğun üstünde dumanı tüten menemene uzaylı muamelesi yapıyorlar. Şimdi bizim hatunlardan biri olacaktı ki "Allaaahhh" deyip dalacaktı. Nedir o öyle sabah sabah tatlı bombardımanı? Mis gibi zeytini, yağlı Ezine peyniri, tereyağında göbek atırılmış yumurtası, domatesi, salatası, biberi... O kadar tatlıya nasıl şeker komasına girmiyorlar bilmiyorum. Hayır, göte göbeğe de o kadar takık değiller.

Oysa şimdi bizim hatunlardan biri olacaktı ki iki saat diyet muhabbetinin dibine varmıştık. En sonunda da "erkekler balık etli sever" diye noktayı koymuştuk.

En zoru hijyen olayı oldu, yanlış anlaşılmasın pis değiller. Sadece bizim kadar hijyene takıntılı değiller. Yani manyak gibi toz alma, temizlik yapma huyları yok, Edvard'a göre sürekli toz alıp temizlik yapmak bir hastalık. Ayrıca atmosferdeki zerrelere de ihtiyacımız varmış, özellikle çocukların bağışıklık kazanabilmeleri için. O sebeple internette köpeğin bebeğe sarıldığı, yüzünü yaladığı videoları bolca görebiliyoruz. Benim bir kız arkadaşım doğumdan sonra bebeği mikrop kapacak diye uzun süre kimselere elletmemişti de içimden ulan ne şahane anne demiştim. Olay öyle değilmiş ama ben yine de elletmemeyi seçebilirim.

Benim bebeğim sonuçta ister elletirim, ister elletmem. Canınızın sıkıldığı anlar olur hani sebepsizdir, sizi ancak bir başka

kadının anlayacağı sıkıntılı anlar. Aslında hiç sebep yoktur ama hatun karşına geçince teşhisleri sıralamaya başlar ya âdet dönemi öncesidir, hava basıncı düşüktür, Venüs bilmem nereye yakındır, lodos vardır, vardır da vardır işte.

Hiç konuşmana gerek kalmadan bizim hatunlar çoktan sebebini bulmuştur bile. Burada öyle değil, karşına geçiverince bakıyor duymak istiyor sorunun ne olduğunu. Belki sorunla ilgili tek bir kelime edebilsem gerisi geliverecek ama bilmiyorum ki, yazık o da kasılıp kalıyor ben de.

İçim şiştiyi nasıl anlatabilirim şimdi, böğrüme öküz oturmuş gibi?

Anlatamam ki, çok hastayım kızlar çok... Uzun lafın kısası farklıdır yurdumun hatunları.

Kafalar çorba, psikoloji raydan çıkmış olsa da dört mevsimin güzelliğini yaşatır bizim kadınlarımız. Özellikle soğuk ülkelerdeki ani mevsim geçişleri gibi keskin değildir. İkna edilmesi kolay, yapmayacak olsa da lafı sonuna kadar dinleyen. Her derde kolayca derman bulabilen, gerektiğinde on üfürükçü hoca gücüne çıkabilmeyi başaran kadındır. Derdini hemen belli eden, hıncı da sevgisi de yüzüne yansındır. Kız arkadaşını kısıkanan, ondan habersiz yapılan plan programlara insanı pişman edecek tepkiler gösterendir. Ama kolayca alıverirsin gönlünü bir özürle her şey süt liman. Kısacası ben bal porsuğuna benzetirim yurdum kadını, onca baskıya, kalıba sokma çalışmasına rağmen her koşulda ayakta durmayı başarabilen. Sevdği zaman sonuna kadar seven, hatta sevdiği için prenesten Çingene'ye ışık hızında dönüşendir yurdum kadını. Ne benim öyle büyük kelimelerim var anlatacak, ne öyle büyük kelimeler var bunu hissettirecek. Başkadır yurdum kadını bambaşka...

Son söz:

- 1- İlkbahar+yaz+sonbahar+kış = Yurdum kadını.
- 2- Orgazm candır!

Orgazm Candır!

Ne yazık ki özellikle ülkemizde cinsiyetçi ayrımlar bebeklikten başlıyor. Kızlar pembe erkekler ise mavi renklerle kuşatılıyor, aksi ayıp sayılıyor olmaz deniliyor. Bütün yazılarım boyunca yapılan bu cinsiyetçiliğin kadının hayatı boyunca mutsuzluğa hapsedilmesi demek olduğunu anlatmaya çalıştım. Ahlak denilen saçmalığın bir düşünce erkekler tarafından yaratıldığını bu sebeple onlar için normal karşılanan durumların biz kadınlar için normal karşılanmadığını açıklamaya.

Sonuçta “normal” neydi ki?

Kime göre ve neye göre normaldi?

Hepimiz birbirimize benzemek zorunda mıydık?

Bizi sokmaya çalıştıkları kalıpların zaman içerisinde kendi bedenimize yabancılaşmamıza hatta cinsellikten nefret etmemize sebep olduğunu göstermeye çalıştım.

Günümüzde kadınların aldığı şekil birçok erkek tarafından rahatsız edici görülmeyle birlikte kendi çocuklarında da aynı yetiştirme tarzını devam ettirdiklerini görüyoruz. Burada hep bahsettiğim gibi büyük görev biz kadınlara düşüyor, gelecek nesillerin bizim kadar mutsuz olmamaları bizim elimizde.

Kız çocuklarımızı saçma sapan bilgiler ve hurafeler ışığında yetiştirmemeliyiz.

Özellikle cinsellikle ilgili birçok bilgiyi yüz yüze paylaşabilmeli, onları istemeyecekleri sorunlarla yüz yüze kalmaktan kurtarmalıyız...

Nerede olursak olalım, kim olursak olalım yaşadığımız sorunların üç aşağı beş yukarı aynı olduğunu ve yalnız olmadığımızı söylemek istiyorum.

Hiçbir sorun çözümsüz değildir ve su ne olursa olsun akıp yolunu bulacak diye düşünmenizi istiyorum. Mutlu olmak için de hiç birimiz geç kalmış sayılmayız, kafamızdaki sınırları kırabildiğimizde hayatın çok da abartıldığı kadar zor olmadığını görebiliriz.

Her şeyden önce konuşabilmeyi, içinizdekileri karşınızdakine rahatça söyleyebilmeyi çözebilmelisiniz...

Unutmamak lazım ki mutlu olmanın ilk aşaması kendimizle barışmaktan geçiyor.

Kusursuz ve muhteşem bir kadın olmadığı gibi doğru ya da yanlış orgazmın da olmadığını not edin lütfen. Ayıp diye kafamıza sokulan şeylerin başkalarının korkuları olduğunu, binlerce yıldır kırılmayan zincirin sizin sayenizde kırılabileceğini bilin!

BİR ORGAZM MASALI

“Orgazm candır!

Kadınların cinsel istekleri vardır!

Doğru ya da yanlış orgazm yoktur; sadece orgazm vardır!

Ve kadınların % 80'i orgazm fukarasıdır.”

Hayat denilen yolculukta bedenlerimize ne kadar yabancılaştığımızın açık bir anlatımı. Nefes almak, su içmek kadar sıradan ve hayatımızın inkâr edilmez bir parçası olan cinselliğin, belli kalıplar çerçevesinde büyüülen kız çocuklarında oluşturduğu hasarlar yadsınamaz. Orgazma ulaşmak kendi bedeninizi iyi tanımakla başlar.

Doğru ya da yanlış bir orgazm yoktur; sadece orgazm vardır ve bu öğrenme yolculuğu esnasında anlatılanlar tüm kadınlara ve hatta erkeklere çok faydalı bir kılavuz olacaktır...

Red Galia'nın anılarında, yaşadıklarında kendinizden ve partnerinizden çok fazla şeyler bulacak; hatta bazı anıları birebir yaşadığınızı fark edeceksiniz.

lifecycLe

www.lifecycleyayinlari.com
info@lifecycleyayinlari.com

18 ₺

ISBN 978-605-9296-06-9

9 786059 296069